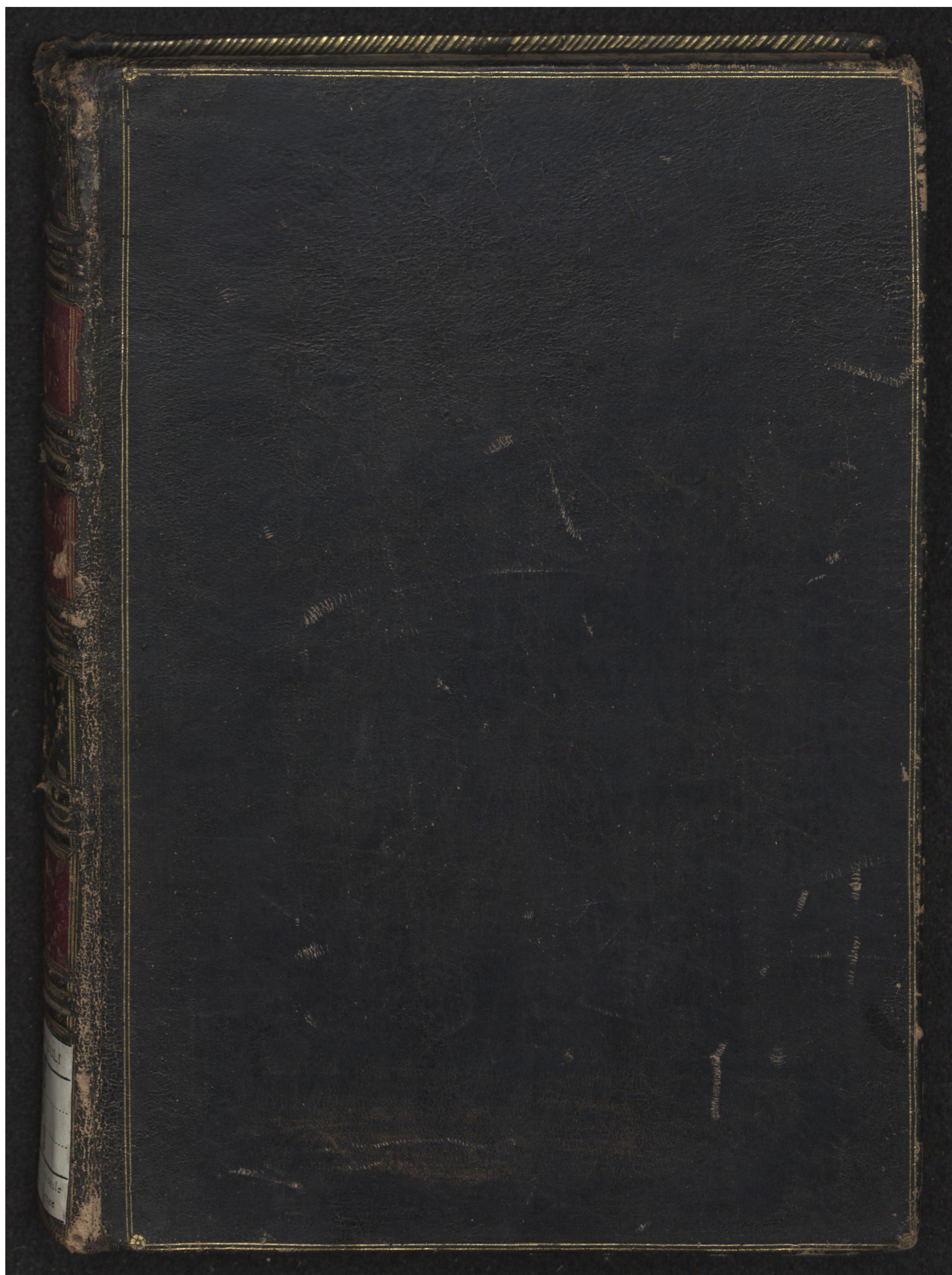
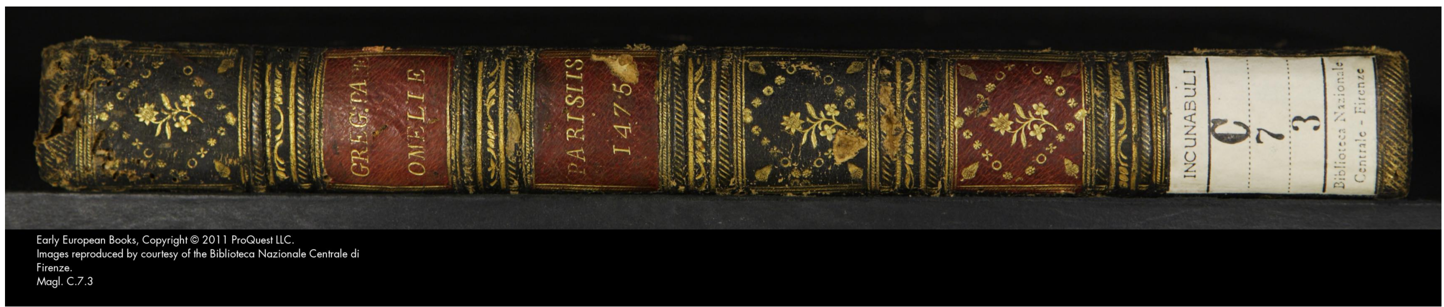

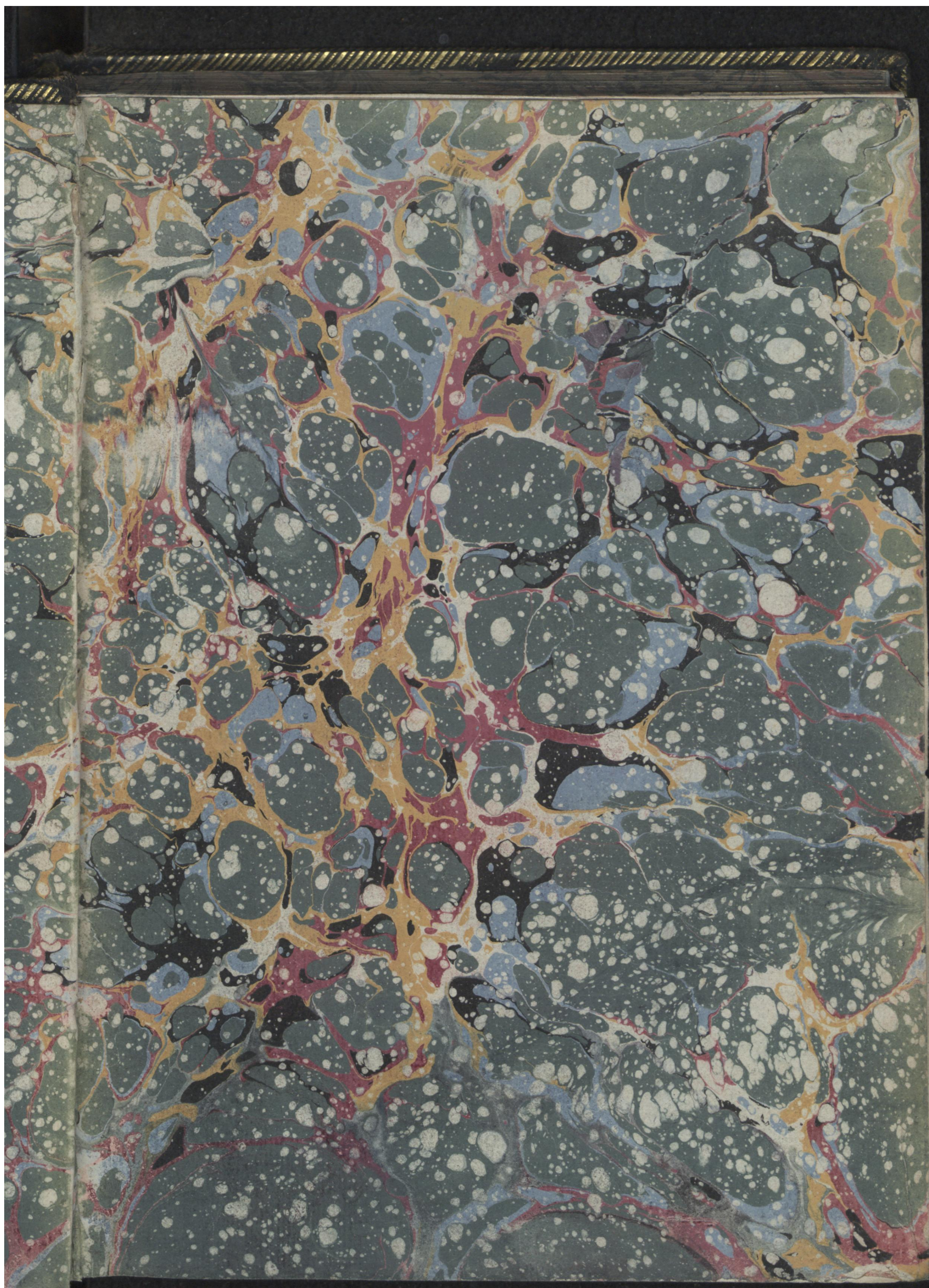

GREG.PA
OMELIE
PARISIIS
1475
INCUNABULI
C
7
3
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

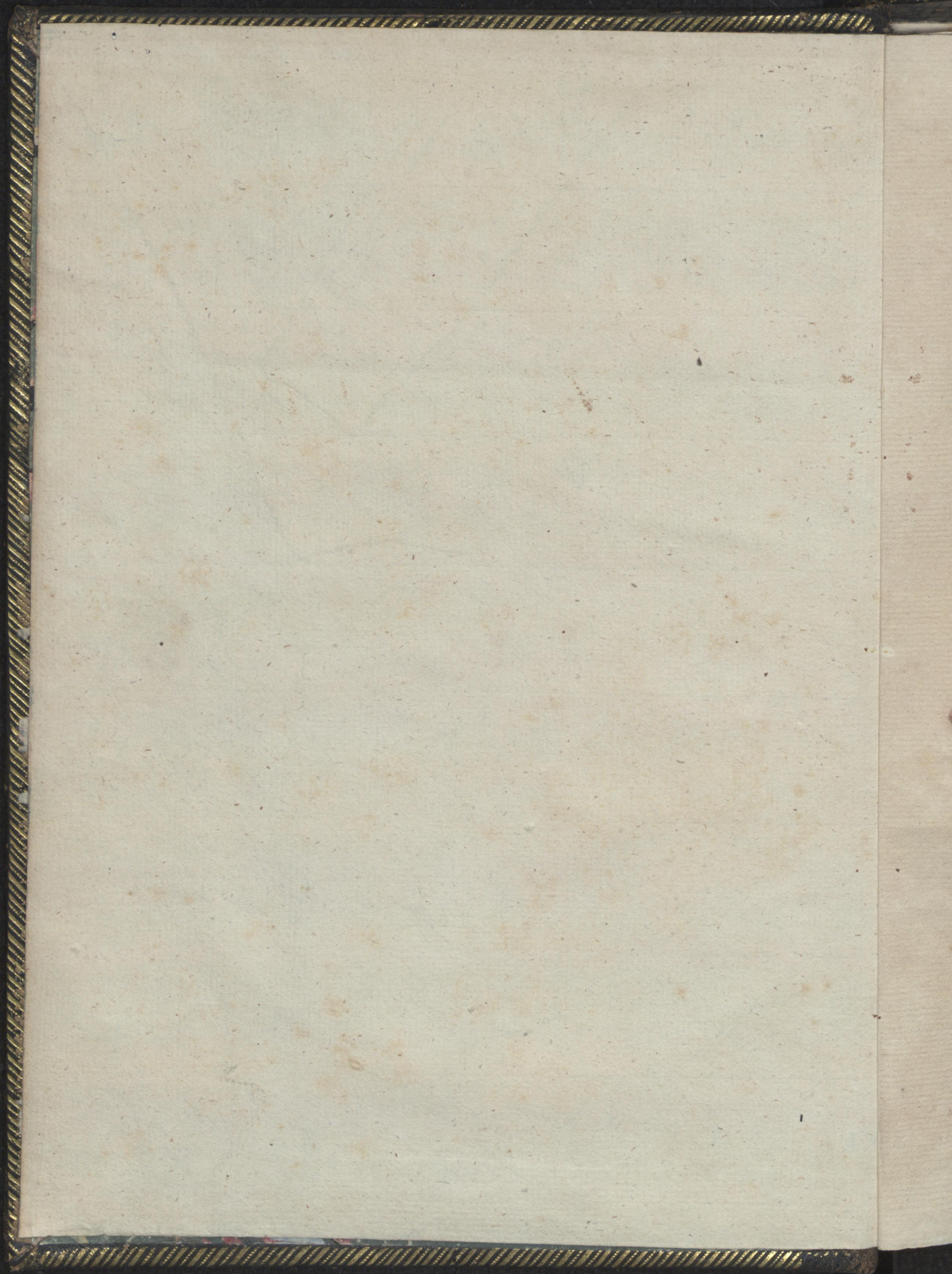

Anza 6026:

Incipit liber quadraginta omeliarum de diuersis lectōibus euāgeliŋ beati gregorij pape vrbis rome: ad epm Secundinum.

Prologus.

Reuerendissimo et sctissimo fratri scdino epo. Gregorius seruus seruorum dei Inter sacra missarum sollēnia ex his q̄ diebus certis in hac ecclesia legi ex more solēt: scti euāgeliŋ q̄dragīnta lectōes exposui. Et q̄rundā quidē dicta ta expositio adsistente plebe ē p notariū recitata. q̄rundā vero explanatiōez corā ppl'o ipe locutus sū. atq3 ita vt loq̄bar ita excepta ē. Sed q̄dam frēs sacri verbi studio feruētes añ q̄3 ad ꝓpositū modū ea q̄ dixerā subtili emēdatōe pducere: trāstulerāt. q̄s recte ego q̄si q̄busdā famelicas sil'es dixerim. q̄ p̄us escas edere appetūt quā cibi plenius excoq̄nt. hoc vero vbi scriptū est ductus ē iesus in desertū a spū vt tēptaret a diabolo: p̄us q̄dem q̄si sub q̄dam ambiguitate exposui. sed eandē dubitationē postmodū certa notatiōe correxi. Easdē q̄3 omelias eo q̄ dicte sunt ordine in duobus codicibus ponere curaui. vt et p̄ores viginti q̄ dicte sunt: et posteriores totidē q̄ sub oculis dicte: in singulis eēnt distincte corpib9. Quod vero q̄dā ante posite sunt q̄ in euāgelio post legunt: q̄dā vero postposite q̄ añ p euāgelistā scripte sunt inueniunt. ne q̄q̄3 mouere tuā fraternitatē debet. q̄a sicut a me diuersis tēporibus dicte sūt: ita q̄3 sūt ab exceptoribus in codicibus adfixe. tua itaq3 f'rnitas sacris p lectōibus intēta si pdictū locū euāgeliŋ inueit sub dubietate ꝓlatū: vel easdē omelias reperit ita vt pdixi nō eē dispositas: has inemēdatas remāsisse cognoscat. Et iuxta easdē q̄s p p̄ntē portitorē mittere studui corrigat. nulloq3 mō illas sine emēdatōe remanere pmitat. Edite aūt in scrinio scte eccl'e nr̄e retinēt. vt si q̄ forte a tua f'rnitate lōge sūt: hic inueniāt vnde in his que emēdate sūt certiores fiant.

Finit ꝓlogus: incipit tabula omeliarum.

Omelia scti euāgelij j.
scd̄z lucā. Erūt signa in sole et
luna et stellis. et in tris pssura
gētiū p ↄfusiōe sonitus. ij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
lucā. In illo tpe assumpsit ie-
sus duodeci discipłos. et c. iij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe loqnte ie-
su ad t̄bas. Ecce mr̄. et c. iiij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe misit iesus
xij. discipłos suos pcipiēs eis et
dicēs. In viā gētiū ne. et c. v.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe ambulās
iesus secus mare galilee. vj.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe cū audissz
iohēs in vinculis opa christi
mittēs duos de discipulis su
is ait illi. Tu es q̄ ve̅tus. vij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
iohēz. In illo tpe miserit iudei
ab ierosolimis sacerdotes et
leuitas ad iohēm. viij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
lucā. In illo tpe exijt edictū a
cesare augusto vt describeret̄
vniuersus orbis. ix.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe di. ie. di. s.
pabolā hāc hō q̄dā pegre p
ficiscēs vocauit seruos. x.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe cū natus
eēt iesus in bethleem iude in
dieb⁹ herodis regis. xj.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe d. ie. dis. s.
simile est regnū celoꝝ thesau
ro abscōdito in agro. xij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe d. ie. dis. s.
simile est regnū celorum decē
virginibus. xiij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
lucā. In illo tpe di. ie. di. s. sint
lubi vestri pcincti. xiiij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
iohēz. In illo tpe d. ie. d. s. ego
sum pastor bonus. xv.
Omelia scti euāgelij scd̄m
lucā. In illo tpe dixit iesus tur
bis sil̄itudinē hāc. exijt q̄ semi
nat seminare semē suū. xvj.
Omelia scti euāgelij scd̄z
matheū. In illo tpe duct⁹ est
iesus in desertum. xvij.
Omelia scti euāgelij scd̄z
lucā. In illo tpe designauit do
minus et alios septuaginta du
os. et misit illos binos an̄ fa-
ciē suā in oēz ciuitatē.

2

¶ Omelia scti euã- xviij.
gelij scdm iohẽm. In illo tẽpe
dixit iesus turbis q̃s ex uobis
arguet me de peccato xix.
¶ Omelia sancti euangelij
scdm mattheũ. In illo tpe dixit
iesus disci. suis. Sile est regnũ
celoꝝ homi pr̃ifamilias qui
exijt p̃mo mane oducere ope
ranos in vineã suam. xx.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
lucã. Anno. xv. imperij tiberij
cesaris procurante. xxj.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
marcum. In illo tẽpe. Maria
magdalene ⁊ maria iacobi ⁊
salome emerũt aro. xxij.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
iohẽm. In illo tpe. vna sab-
bati maria magdalena venit
mane cũ adhuc. ⁊c. xxiij.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
lucã. In illo tpe. duo ex disci-
pulis ibant ad castellũ quod
stadiorũ sexaginta ab ihl'rm
nomine emaus. xxiiij.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
iohẽm. In illo tpe manifesta-
uit se iterum iesus discipulis
suis ad mare ⁊c. xxv.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
iohẽm. In illo tpe maria sta-
bat ad monumentũ foris plo
rãs. dũ g° fleret ⁊c. xxvj.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
iohẽm. In illo tpe cũ sero fa-
ctũ esset vna sabbatoꝝ et fo
res essent clause ⁊c. xxvij.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
iohẽm. In illo tpe dixit iesus
discipulis suis. hoc ẽ preceptũ
meũ vt diligatis ⁊c. xxviij
¶ Omelia scti euãgelij scdz
iohẽm. In illo tpe erat q̃dam
regulus cuius filius ⁊c. xxix.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
marcũ. Recũbentibus xj. di-
scipulis apparuit illis iesus et
exprobrauit incredull. xxx.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
iohẽm. In illo tpe dicebat ie-
sus discipl'is suis. Si q̃s dili-
git me: sermonẽ meũ. xxxj.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
lucã. In illo tpe. dicebat iesus
t̃bis silr̃itudinẽ hãc. Arborẽ fi
ci habebat q̃dam ⁊c. xxxij.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
lucã. In illo tpe. d. i. d. s. Si q̃s
vult post me venire abneget
¶ Omelia scti euã xxxiij.
gelij scdm lucã. Rogabat ie-
sum q̃dã phariseus. xxxiiij.
¶ Omelia scti euãgelij scdz
lucã. In illo tpe accesserũt ad
iesũ publicani et pctõres ⁊c.

Finit tabula.

Incipit liber omeliaꝝ beati
gregorij pape.

Lectio sancti euangelij se
cundũ luca. Ca. xxj.

In illo tpe dixit ie. di. s.
erũt signa in sole luna ⁊
stellis. et in tris pssura gentiũ.

Omelia bti gregorij pape
in basilica bti petri apl'i. j.

Dominus ac redẽptor
nr̃ patoꝝ nos inueire
desiderãs, senescentẽ
mũdũ q mala seqñt denũtiat
ut nos ab ei⁹ amore cõpescat
Appropinqñtẽ ei⁹ tminũ q̃n
te pcussiões puenĩant innote
scit. ut si deũ metuere in trancl
litate nõ volumus! saltẽ vici-
nũ eius iudiciũ vel pcussiõib⁹
attriti timeamus. Huic eteni
lectõi sancti euãgelij quã mõ
vr̃a frñitas audiuit paulo su
pius dñs pmisit dicẽs. Exur
get gẽs otra gẽtẽ. ⁊ regnũ ad
uersus regnũ. et erũt tremot⁹
magni p loca. pestilẽtie et fa-
mes. et qbusdã insposititus hoc
qd mõ audistis adiũxit. Erũt
signa in sole et luna ⁊ stellis. ⁊
in tris pssura gẽtiũ, p ofusiõe
sonitus maris ⁊ fluctuũ. Ex q
bus, pfecto oĩbus alia iã fcã
cernim⁹! alia in, pximo ventũa
formidam⁹. Nã gẽtẽ sup gẽ
tẽ insurgere, eaꝝq; pssura insi
stere tris plus iã in nr̃is tpib⁹
cernim⁹! q̃ in codicib⁹ legim⁹
q; tremot⁹ vrbes innumerabi
les obruat! ex alijs mũdi ptib⁹
scitis quã freqnter audiuim⁹.

pēstilētias sine cessatiōe pati-
mur. Signa vero in sole et lūa
et stellis adhuc a pte minime vi
deimus. sz qr et hec n̄ lōge sint
ex ipa iā aeris imutatōe colli
gimus. qq̄uis pusq̄ italia gēti
li gladio feriēda tradēt: igne
as in celo acies vidimus. ipm
qz q̄ postea hūani generis fu-
sus ē sanguinē corruscantē. Cō
fusio aūt maris et fluctuū nec
dū noua exorta ē. Sz cū mlta
pnuntiata iā cōpleta sint: du
biū nō ē q̄n seq̄nt etiā pauca
q̄ restāt. qr seq̄ntiū rez certi-
tudo ē p̄teritaz exhibitio. hec
nos frēs carissimi idcirco dici
mus: vt ad cautelā et studiū
nre mētes euigilēt. ne securita
te torpeāt. ne ignorātia lāgue
scāt: sed sp eas et timor sollici
tet in bono ope. et sollicitudo
cōfirmet. pēsante hoc qd redēp
toris nri voce subiūgit. Are-
scētibus hoibus p timore et ex
pectatōe q̄ supuenīēt vniuer
so orbi. Nā virtutes celoz cō
mouebunt. Quid. n. dns vir-
tutes celoz nisi āgelos archā
gelos thronos dnatōes pnci
patus et ptātes appellat? Que
in aduētu districti iudicis nris
tūc oculis visibilr apebūt. vt

districte tūc a nobis exigant:
hoc qd mō inuisibilis cōditor e
q̄nimiter portat. vbi et subdit.
tūc videbūt filiū hois veniētē
in nubib celi in ptāte magna
et maiestate. ac si apte dicēt.
In ptāte et magna maiestate
visuri sunt quē in hūilitate po
sitū audire noluerit. vt virtutē
eius tāto tūc districti sentiāt
q̄to nūc ceruicē cordis ad ei
paciaz n̄ inclināt. Sz qr hec cō
tra reprobos dicta sunt: mox
ad electoz cōsolationē verba
vertunt. Nā subdit. His aūt
fieri incipiētib. respicite et le
uate capita vra. qm̄ appropi
q̄t redēptio nra. ac si apte ve
ritas electos suos āmoneat di
cēs. Cū plage mōdi crebrescūt
cū teror iudicij virtutibus cōmo
tis ondit: leuate capita. i. exhi
larate corda. qr dū finit mū-
dus: cui aici n̄ estis: ppe fit re
dēptio quā q̄sistis. In scriptura
eteni sacra sepe caput p mēte
ponit. qr sic capite regunt mē
bra: ita cogitatōes mēte dispo
nunt. Leuare itaqz capita est
mentes nras ad gaudia patrie
celestis erigē. q ergo deū diligūt
ex fine mōdi gaudē atqz hilare
scere iubent. qr vicz illū quē

amāt mox inueniūt: dū trāsit is quē n̄ amauerūt. Absit enī ne fidelis q̄sq3 q̄ deū videre de siderat: de mūdi pcussiōibus lugeat. quē finiri eisdē suis p cussiōibus n̄ ignorat. Scriptū nāq3 ē q̄cunq3 voluerit aīcus eē hui⁹ seculi inimicus dei cōsti tuit̄. q̄ g° appropinq̄nte mūdi fine n̄ gaudet: amicū se illi⁹ eē testat̄. atq3 p hoc inimicus dei eē cōuincit̄. S3 absit hoc a fide liū cordibus. absit ab hiis q̄ ⁊ eē aliā vitā p fidē credūt. ⁊ eā p opatiōnē diligūt. Ex mūdi enī destructōe lugere eo2 ē: q̄ radices cordis in eius amore plātauerūt. q̄ seq̄ntē vitā n̄ q̄ rūt. q̄ illam neq3 eē suspicant̄. Nos aūt q̄ celestis p̄rie gau dia eterna cognouim⁹: festi nare ad ea q̄ntoci⁹ debemus. Optādū nobis ē citius pgere atq3 ad illā breuiore via pue nire. q̄bus. n. malis mūdus n̄ vrget̄: q̄ nos tristicia q̄ aduer sitas n̄ āgustat: q̄d ē uita mor talis nisi via: ⁊ q̄le sit fr̄es mei p p̄edidite in labore me lasces sere: et tādē eādē viā nolle fi niri. q̄ aūt calcari mū̄s ⁊ despi ci debeat: redēptor n̄r ꝓuida cōpatōe maifestat. cū ꝓtinus

adiūgit. videte ficulneā ⁊ oēs arbores. cū ꝓducūt iā ex se fru ctū: scitis q2 ꝓpe ē estas. Ita ⁊ vos cū videritis hoc fieri: sci tote qm̄ ꝓpe ē regnū dei. Ac si apte dicat. q2 sic ex fructu ar bo2 vicina estas cognoscit̄: ita ex ruina mūdi ꝓpe eē cogno scit̄ regnū dei. q̄bus ꝓfecto vē bis ōndit̄: q2 fructus mūdi rui na ē. Ad hoc enī crescit vt ca dat. ad hoc cadit vt germīet. ad hoc germiat vt quecunq3 germiauerit: cladib⁹ cōsumat. Bene aūt regnū dei estati cō pat̄: q2 tūc meroris n̄ri nubi la trāseūt. ⁊ vite dies, eīni sol' claritate fulgescunt. q̄ oīa sub magna certitudīe cōfirmāt̄: cū snīa subiūgit̄ q2 d̄r. amē dico uobis q2 n̄ p̄teribit gn̄atō hec donec oīa fiāt. celū et t̄ra trāsi būt: verba aūt mea nō trāsiēt nihil. n. in re2 corpaliū nat̄a celo et t̄ra durabilius. et nihil in re2 nat̄a tā velocit̄ q̄3 vēba trāseūt. verba. n. q̄usq3 impfe cta sūt: verba nō sunt. cū vero pfecta fuerūt: omiōiā nō sūt quia nec perfici nisi transeūdo possunt. Ait ergo celum et ter ra transibunt. verba aūt mea nō trāsiēt. Ac si aperte dicat.

Oms qd apd vos durabile ē sine mutatōe durabile ad etē nitatē nō est. & omē qd apud me transire cernit' fixū et sine transitu tenet. q2 sine mutabi litate manētes sniās exp̄mit meus sermo q̄ trāsit. ¶ Ecce frēs mei iā cernimus qd audi ebamus. nouis q̄tidie et cre brescētibus malis mūdus vr get. ex illa plebe innumerabili q̄nti remāsentis aspicitis. et tn̄ adhuc q̄tidie flagella vrgēt. repētini casus opprimūt. noue nos & iprouise clades affligūt Sicut. n. in iuuētute viget cor pus' forte & incolume manet pect9' torosa ceruix' plena sūt brachia' in ānis aūt senilibus stat'a curuat' ceruix exsiccata deponit' freq̄ntibus suspirijs pect9 vrget' virtus deficit' lo q̄ntis verba anhelitus intcīdit (nā & si lāgor desit plerūq3 seni bus' ip̄a sua salus egritudo ē) ita mūdus in ānis p̄orib9 velut in iuuētute viguit. ad ppagā dā hūani genēis plē robust9 fuit. salute corpū viridis. opu lētia rerū pinguis. At nūc ip̄a sua senectute dep̄mit. et q̄i ad vicinā mortē molestijs crebre scētibus crebrius vrget. No lite g° frēs mei diligē' quē vi detis diu stare n̄ posse. p̄cepta dn̄ica in aīm ponite' q̄bus nos admonet dicēs. nolite diligē mūdū neq3 ea q̄ in mūdo sūt q2 si q̄s diligit mūdū' nō ē ca ritas p̄ris in eo. Nudiustertiu9 frēs agnouistis q subito t̄bie ānosa arbusta eruta/ dstructe domus atq3 eccl'e a fūdamētis euerse sunt. Quāti ad vesperū sani atq3 icolumes acturos se in crastinū aliq̄d putabāt' et tn̄ nocte eadē repētina morte defuncti sūt in laq̄o ruine dep̄ hensi. ¶ Sz ɔsiderādū nobis ē q ad hec agēda inuisibilis iudex vēti tenuissimi sp̄m mo uit. vnius pcellā nubis excita uit. et trā subruit. casura edifi ciorū fūdamēta ɔcussit. q̄d g° iudex ip̄e facturus est cū p se metip̄m venerit' et in vltionē p̄ctōrū ira ei9 exarserit' si portari nō p̄t' cū nos p tenuissimā nu bē ferit' In ire eius p̄ntia q̄ ca ro subsistet' si uentū mouit et trā subruit' ɔcitauit aera & tot edificia strauit' hāc distinctio nē vētūri iudicis paulus ɔside rās ait. horrēdū ē incidē in ma nus dei viuētis. hāc psal. exp̄ mit di. deus manifeste veniet

deus nr̄ et n̄ silebit. ignis in cō
spectu eius ardebit. et in circui
tu eius tēpestas valida. Di-
strictionē q̄ppe tāte iustitie tē
pestas ignisq; comitabūt̄. q̄a
tēpestas examiat: q̄s ignis exu
rat. Illū g° diē frēs cariss i an̄
oculos ponite. ꝛ q̄cq̄d mō gra
ue credit̄: in ei⁹ cōpatiōe leui
gat̄. de illo eteni die p ꝓphā3
dr. Iuxta ē dies dn̄i magnus
iuxta ꝛ velox nimis. Vox diei
dn̄i amara. tribulabit̄ ibi for
tis. dies ire dies illa. dies tribu
latōis et āgustie. dies calami
tatis ꝛ miserie. dies tenebraꝝ
et caligis. dies nebule et t̄bis
dies tube et clāgoris. De hac
die dn̄s p ꝓphā3 dicit. adhuc
semel et ego mouebo nō solū
terrā sed etiā celū. Ecce (vt p̄-
diximus) aera mouit, ꝛ tra nō
subsistit. Quis g° ferat cū celū
mouent? Quid aūt trores q̄s
cernim⁹ nisi seq̄ntis ire p̄cones
dixerim⁹. Vn̄ ꝛ ɔsiderare ncc̄e
ē: q2 ab illa tribulatiōe vltia
tāto sūt iste tribulatōes dissi-
miles q̄3tū a potētia iudicis p
sona p̄conis distat. Illū g° diē
frēs carissimi tota intentōe co
gitate. vitā corrigite. mores
mutate. mala tēptamina resi

stēdo vincite. ꝑpetrata aūt fle
tibus punite. Aduentū nanq;
eterni iudicis tāto securiores
q̄nq; videbitis: q̄nto mere di
strictionē illius timēdo p̄ue-
nitis. Prestāte dn̄o.

Lectio sancti euāgelij secū
dū lucā. Ca. xviij.

IN illo tp̄e assumpsit ie-
sus. xij. discipulos suos
secreto. et ait illis. Ecce ascēdi
mus ierosolomā. et ɔsumma
bunt̄ oīa q̄ scripta sunt p ꝓ-
phetas de filio hominis.

Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ppl'm in basilica be
ati petri apl'i. ij.

REdēptor noster p̄uidēs
ex passiōe sua discipulo
rū aios pturbādos, eis longe
an̄ et eiusdē passiōis penā ꝛ re
surrectōis sue gl'am p̄dixit. vt
cū eū morietē sicut p̄dictū es
set cernerēt: etiā resurrecturū
n̄ dubitarēt. Sed q2 carnales
adhuc discipuli nullomō va
lebāt capere verba misterij: ve
nit̄ ad miraculū. An̄ eoꝝ ocu
los cecus lum̄ recepit. vt q̄ ce
lestis misterij verba nō capēt
eos ad fidē celestia fcā solida
rēt. S3 miracula dn̄i et salua-
toris nr̄i sic accipiēda sūt frēs

3

carissimi: vt et in veritate cre
dant̄ facta. et tñ p significati
onē nobis aliq̄d innuāt. Opa
q̄ppe eius et p potentiā aliud
ostēdūt. et p misteriū aliud lo-
quunt̄. Ecce enī q̄s iuxta hy
storiā cecus iste fuerit: ignora
mus. sed tñ q̄d p misteriū si-
gnificet: nouimus. Cecus q̄p-
pe ē genus hūanū q̄d in pēte
pmo a padisi gaudijs expul-
sū claritatē supne lucis igno
rās dānatōis sue tenebras pa
tit̄. sz tñ p redēptoris pñtiā il
luīat̄: vt interne lucis gaudia
iā p desideriū videat. atq3 in
via vite boni opis gressus po
nat. Notādū vero ē q cū ie-
sus hiericho appropinq̄re dr̄: ce
cus illuīat̄. Hiericho q̄ppe luna
interpretat̄. luna q̄ppe in sacro
eloq̄o p defectu carnis ponit̄
q2 dū mēstruis momētis de-
crescit: d̄fectū nr̄e mortalitatis
designat. dū igit̄ cōditor nr̄ ap
propinq̄ret hiericho: cecus ad
lumē redit. q2 dū diuinitas de
fectū nr̄e carnis suscepit: hūa
nū genus lum̄ q̄d amiserat re
cepit. vñ enī deus hūana pa-
tit̄: iñ hō ad diuina subleuat̄
q̄ vic3 cec9 recte et iuxta viā
sedē et mēdicās eē describit̄.

Ipa etei veritas dicit. ego sū
via. Qui g° eīne lucis clarita
tē nescit: cec9 ē. Sz si iā in redē
ptorē credit: iuxta viā sedet.
si aūt iā credidit sed vt eternā
lucē recipiat rogare dissilat at
q3 a pcibus cessat: cec9 q̄dē iu
xta viā sedet: s3 mēdicare cō
tēnit. Si vero ⁊ credidit: et ceci
tatē cordis sui cognouerit: sed
ut lum̄ veritatis recipiat postu
lat: iuxta viā cec9 sedet ⁊ mē
dicat. q̄sq̄s g° cecitatis sue tene
bras agnoscit: q̄sq̄s hoc q̄d si
bi deē: lum̄ eternitatis itelligit
clamet medullis cordis. clamet
⁊ vocibus mētis dicēs. Iesu
fili dauid miserere mei. Sz q̄d
clamāte ceco subiūgit̄: audia
mus. ⁊ q̄ pibāt increpabāt eū
ut tacēt. q̄d aūt designāt isti q̄
iesū venientē pcedūt: nisi desi
deriorꝫ carnaliū t̄bas tumlt̄us
q3 viciorꝫ: q̄ pusq̄3 iesus ad
cor nostrū veniāt tēptationi-
bus suis cogitationē nostram
dissipant, et voces cordis in
oratiōe pturbāt. sepe nāq3 dū
cōuerti ad dñm post pp̄etrata
vitia volumus: dū cōtra hec
eadē exarare vitia q̄ pp̄etra-
uimus conamur: occurrūt cor
di fātasmata pctorꝫ q̄ fecim9

et mētis nr̄e aciē reuerberāt· ꝯ
fundūt aīm ⁊ vocē nr̄e de p̄ca-
tōis p̄mūt· Qui p̄ibant g° in-
crepabat eū vt taceret· q2 p̄us
q̄ȝ iesus ad coꝛ veniat/ mala
q̄ fecimus cogitatiōi nr̄e suis
imaginibus illusa in ip̄a nos
nr̄a oꝛōe pturbāt· Sed q̄d ad
huc illuīandus iste cec⁹ fecit/
audiam⁹· Seq̄t̃· Ip̄e vero mľ
to magis clamabat· Fili da-
uid miserē mei· Ecce quē t̃ba
increpat vt taceat/ magis ac
magis clamabat· q2 q̄ȝto gra
uioꝛi tumľtu cogitationū car
naliū p̄mimur/ tāto oꝛōi insi
stere ardētius debem⁹· Cōtra
dic t̃ba ne clamem⁹· q2 pctō-
rū nr̄oꝝ fātasmata pleꝝq; in
oꝛōe patimur· Sȝ nimiꝝ ncc̄e
ē vt vox cordis nr̄i q° durius
repellit̃/ eo valētius insistat· q̄
tenus cogitatōis illicite tumul
tū supet· atq; ad pias aures
dn̄i nimietate sue importuni-
tatis erūpat· In se vt suspicoꝛ
recognoscit vnusq̄sq; q̄ꝺ dici
mus· q2 dū ab hoc mūdo aīm
ad deū mutam⁹/ dū ad oꝛōis
opus ꝯuertimur/ ip̄aq; p̄us de
lectabiľr gessim⁹/ importuna
postea atq; grauia in oꝛōe nr̄a
toleram⁹· Vix eoꝝ cogitatio

manu scti desiderij ab oculis
cordis abijcit̃· Vix eoꝝ fan-
tasmata p pnie lam̄ta supāt̃
Sȝ cū in oꝛōe nr̄a vehem̄ter in
sistimus/ trāseuntē iesū mēti
figim⁹· Vn̄ illic subdit̃· Stās
aũt iesus iussit eū adduci ad se
Ecce stat q̄ an̄ trāsibat· q2 dū
adhuc t̃bas fātasmatū in oꝛō
ne patimur/ iesū aliq̄ten⁹ trā
seuntē sentimus· Cū vero oꝛōi
vehemēter insistimus/ stat ie
sus vt lucē restituat· q2 deus i
corde figit̃· ⁊ lux amissa repa
tur· Qua tn̄ in re ⁊ aliud aliq̄d
innuit/ q̄ꝺ intelligi ꝺ hūanita
te ac diuinitate illius vtiľr pos
sit· Clamantē eteni cecū iesus
trāsiēs audiuit· sed stās mira
culū illuīatōis exhibuit· Trā-
sire nāq; hūanitatis est/ stare
diuinitatis· p hūanitatē q̄ppe
hūit nasci, crescē, moꝛi, resur-
gē, de loco ad locū venire· q̄a
g° in diuinitate mutabilitas n̄
ē atq; hoc ip̄m mutari trāsire ē
ꝓfecto iste trāsitus ex carne ē
nō ex diuinitate· p diuinitatē
vero ei sp stare est/ q2 vbiq;
pn̄s nec p motū recedit sicut
nec p motū venit· Cū igit̃ cla
mantē dn̄s trāsiens audiuit/
stās illuīauit· q2 p hūanitatē

6

suã vocib⁹ nr̃e cecitatis cõpa tiẽdo misert⁹ ẽ. sȝ lumẽ nobis gr̃e p̃ diuinitatis potẽtiã infudit Et notãdũ ẽ ceco veniẽti q̃d dicat. q̃d tibi vis faciã? nũq̃d q̃ lumẽ reddere poterat q̃d velit cec⁹ ignorabat? Sed peti vult hoc qd̃ et nos petẽ ⁊ se ꝯcedẽ ꝑnoscit. Importune nanq̧ ad orõeȝ nos admonet et tñ dic̃ scit nãq̧ pr̃ vr̃ q̃d op⁹ vobis añq̃ȝ petatis eũ. Ad hoc g° req̃rit vt petat̃. Ad hoc req̃rit vt cor excitet. Vñ et cec⁹ ꝓtinus ad dñm ꝓrupit. dñe ut videã. Ecce cecus a dño ñ aurũ sȝ lucẽ q̃rit. ꝑuipẽdit extra lucẽ aliq̃d q̃rẽ q2 et si hr̃e cec⁹ qd̃libet põt? si ne luce nõ põt videre qd̃ habet. Imitemur g° fr̃es carissimi eũ quẽ et corpe audiuim⁹ et mẽte saluatũ. Nõ falsas diuitias, ñ trena dona, ñ fugitiuos honores a dño, sed lucẽ q̃ram⁹. nec lucẽ q̃ loco claudit̃. q̃ tpe finit̃. q̃ noctũ interruptõe variat̃. q̃ a nobis cõiter cũ pecoribus cernit̃. sȝ lucẽ q̃ram⁹ quã videre cũ solis ãgelis possimus. quã nec initiũ inchoat, nec finis augustat. Ad quã ꝑfecto lucẽ via fides ẽ vñ recte et illuiando cecũ ꝓtin⁹ rñdet̃ Respice fides tua te saluũ fecit. Sȝ ad hoc cogitatõ carnal̃ dic̃. quõ possẽ lucẽ spũalẽ q̃rere quã videre nõ possũ? vñ mihi cẽtũ ẽ si sit? q̃ corporis oculis ñ fulget? Cui scȝ cogitatõi ẽ q̃ breuiter q̃sq̧ rñdeat. q2 ⁊ hec ipa q̃ sentit? ñ p corp⁹ sed p aiam cogitat. Et nemo suã aiaȝ videt. nec tñ dubitat se aiaȝ hr̃e quã ñ videt. Ex inuisibili nãq̧ aia, visibile regit̃ corp⁹. si auferat̃ qd̃ ẽ inuisibile? ꝓtinus corruit hoc qd̃ visibile stare videbat̃. ex inuisibili g° subã in hac vita visibili viuit̃ ⁊ eẽ vita inuisibilis dubitat̃. Sȝ iã petẽti ceco q̃d factũ ẽ? vl̃ q̃d ipe fecerit? audiam⁹. seq̃t̃. Cõfesti vidit. et seq̃bat̃ eũ. videt et seq̃t̃? q̃ bonũ qd̃ itelligit opat̃. videt aũt sȝ ñ seq̃t̃? q̃ bonũ q̃d ĩtelligit. sȝ bñ opari ꝯtẽnit. ¶ Si g° fr̃es carissimi cecitatẽ iã nr̃e pegrinatõis agnoscim⁹ si credẽdo in redẽptorẽ nr̃m iuxta viã sedem⁹? si exorãdo q̃tidie ab autore nr̃o? si lucẽ petim⁹? si eã dẽ lucẽ iã p intellectũ vidẽdo illuiati post cecitatẽ sumus? iesũ quẽ mẽte cernimus opere seq̃mur. aspiciamus q̃ gradit̃. ⁊ ei⁹ vestigia imitãdo teneam⁹

Iesum eteni sequit̃ q̃ imitat̃. Huic naq̨ dicit. Seq̃re me. & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. Seq̃re eni dicit imitare. Hinc rursus admonet dicẽs. Si q̃s mihi maifestauerit me seq̃tur. Cõsideremus g° q̃ gradit̃ vt seq̃ mereamur. Ecce cũ sit dñs et creator ãgelorũ: susceptus natã nr̃ã quã cõdidit in vtero virginis venit Nasci tñ in hoc mũdo p diuites noluit. pẽtes paupes elegit. Vñ & cũ agn⁹ q̃ p illo offeret̃ defuit colũba & pullos & par t̃turũ ad sacrificiũ mr̃ inuenit. Pros pari in mũdo noluit. oprobria irrisiões q̨ tolerauit Sputa, flagella, alapas, spineã coronã, crucẽq̨ sustinuit. Et q̃ rerũ corpaliũ delectatõne a gaudio intrĩo cecidimus cũ q̃ amaritudie illuc redeat̃ õndit. Quid itaq̨ hõ p se pati debet: si tãta deus p hoibus sustulit: q̃ g° in christũ iã credit: s3 adhuc auaritie lucra sectat̃ in supbia honoris extollit̃: inuide facibus inardescat libidis se imũdicia polluit: p spa q̃ in mũdo sũt cõcupiscit: iesũ in quẽ credidit seq̃ cõtẽnit. Diuerso q̃ppe itinẽ ãbulat. si gaudia delectatiões q̨ appetit cui dux suⁱ uiã amaritudis õndit. Reuocemus g° añ oculos pctã q̃ fecimus. cõsideremus q̃ terribilis iudex hec punit̃us aduenirat. Mentẽ formem⁹ ad lamẽta. Vita nr̃a ad tps amarescat in pñia: ne eternã amaritudinẽ sentiat in vĩdicta. per fletus q̃ppe ad gaudia ducimur. veritate pollicẽte q̃ ait. beati q̃ lugẽt qm̃ ipi cõsolabunt̃ Ad fletũ vero post gaudiũ puenit̃. hac eadẽ veritate attestãte q̃ ait. ve vobis q̃ videtis nũc. q2 lugebitis et flebitis. Si g° retributõis gaudiũ in puẽtiõe q̃rimus: pñie amaritudinẽ in via teneam⁹. Sic eq̨ fit vt ñ solũ nr̃a in deũ vita pficiat s3 hec ipa nr̃a cõuersio, ad laudẽ dei & alios accẽdat. Vñ illic subdit̃. Et oĩs plebs vt vidit dedit laudẽ deo.

Lectio sancti euãgelij fm matheum. Ca. xij.

IN illo tpe loquẽte iesu ad t̃bas, ecce mr̃ eius et frẽs stabãt foris q̃rentes loq̃ ei. dixit aũt ei q̃dam. Ecce mr̃ tua et frẽs tui foris stãt q̃rentes te. At ille rñdẽs dicẽte sibi

ait. Que ē mater mea. ⁊ q̄ sūt
frēs mei? Et extēdens manus
in discipulos dixit. Ecce mat̄
mea et frēs mei. Quicūq3 eni
fecerit voluntatē pr̄is mei q̄
in celis ē: ipe meus frater so-
ror et mater est.

¶ Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ppl'3 in basilica scē
felicitatis die natal' ei⁹. iij.

SAncti euāgelij frēs caris
simi breuis ē lectio reci-
tata. s3 magnis misterior̄ pō
deribus grauida. Iesus eteni
cōditor et redēptor nr̄ mr̄ē3 se
nosse dissimulat. et q̄ ei mr̄ sit
et q̄ ppinq̄: nō p cognationē
carnis, sed p cōiūctionē spūs
designat dicēs. que ē mr̄ mea
et q̄ frēs mei? Quicūq3 eni fe
cerit voluntatē pr̄is mei q̄ in
celis est: ipe meus frater et so
ror et mr̄ est. Quid nobis his
verbis, q̄d aliud innuit: nisi q
ob seq̄ntes iussiōibus suis mł'
tos ex gētilitate collegit. et iu
deā ex cuius carne ē genitus n̄
cognoscit? Vn̄ et mr̄ eius cū
fr̄ibus cū q̄si nō agnoscit̄ fo
ris stare phibet̄. q2 videlicet
sinagoga idcirco ab auctore
suo n̄ recognoscit̄: q2 leg's ob
seruatōes tenēs spiritalē intel
lectū pdidit, et sese ad custo-
diā lr̄e foris fixit. Sed cū is q̄
voluntatē pr̄is fecerit soror et
fr̄ dn̄i dr̄: ꝑpr vtrūq3 sexū q̄
ad fidē colligit̄ mir̄ n̄ ē. Mi
randū vero valde ē quō etiā
mr̄ dicat̄. Fideles. n. discip'los
frēs vocare dignatus ē dicēs
ite nūtiate fr̄ibus meis. Qui g
fr̄ dn̄i fieri ad fidē veniēdo po
tuerit. q̄rendū ē quō etiā ⁊ mr̄
esse poterit. Sed sciendū nobis
ē: q2 q̄ christi soror et fr̄ ē cre
dēdo: efficit̄ mr̄ pdicādo. q̄si
eni parit dn̄m q̄ eū cordi au-
diētis infuderit. et mr̄ ei⁹ pdi
cādo efficit̄: si p eius vocē a-
mor dn̄i in pximi mēte gene
rat̄. ¶ Ad quā rē nobis ido
nee cōfirmādā adest bt̄a felici
tas. cuius hodie natalicia cele
bram⁹. q̄ credēdo extitit ācilla
christi. et pdicādo facta ē mr̄
christi. Septē q̄ppe filios (sic
in gestis ei⁹ emēdatiorib⁹ le
git̄) sic post se timuit viuos in
carne relinq̄re: sic carnales pē
tes solēt metuē ne mortuos p
mittāt. In psecutōis. n. labore
cōphēsa filior̄ corda i amore
supne pr̄e roborauit pdicādo

Et ꝑturiuit spūꝰ quos carne pepe
rat. ut p̄dicatōe pereret deo. quos
carne peperat mūdo. ɔsidera
te frēs carissimi in feīeo corpe
virile pectus. Ad mortē stetit
impt̄rita. amittē se in filijs lu
mie veritatis timuit. si nō fuis
set orbata. Nunq̄d g° hāc fe
minā matyrē dixeri⁹. sed pl⁹
q̄ꝫ martyrē. Certe dn̄s cū de
iohē loq̄ret̄. dixit. q̄d existis
videre in deserto. ꝓphām? uti
q̄ꝫ dico vobis et plusq̄ꝫ ꝓphā.
Et iohēs ip̄e req̄situs r̄ndit di
cēs. nō sū ꝓphā. Qui .n. se pl⁹
q̄ꝫ ꝓphā nouerat. eē se ꝓphe
tā negabat. q̄ idcirco plusq̄ꝫ ꝓ
pheta d̄r. q2 ꝓphē ē officiū p̄-
nūtiare ventā .n̄. etiā ōndere.
Iohēs plusq̄ꝫ ꝓphā ē. q2 quē
verbo p̄dixit. digito ōndit. nō
g° hāc feīaꝫ martyrē sed plus
q̄ꝫ martyrē dixeri. q̄ septē pi-
gnoribus ad regnū p̄missis,
totiēs an̄ se mortua ad penas
p̄ma venit. sꝫ ꝑuenit octaua
Aspexit mr̄ et cruciata .n. im p
t̄rita filiorꝫ mortē. spei gaudio
adhibuit dolorē nat̄e. Timu
it viuētibus. gauisa morieti
bus. Optauit nullū post se reli
q̄re. ne si quē hēret supstitē. n̄
possꝫ hr̄e ɔsortē. Nemo g° ex
uobis frēs carissimi existimet
ꝙ ei⁹ cor morietib⁹ filijs, vl̄
etiā carnalis affect⁹ minime pul
saret. Neqꝫ .n. filios quos carnē
suā eē nouerat. sine dolore po
terat morietes videre. sꝫ erat
vis amoris interior q̄ dolorē
vincēt carnis. Vn̄ et passuro
petro d̄r. cū senueris. extēdes
manus tuas. .n. alius te cinget
et ducet q° tu nō vis. Neqꝫ .n.
si plenissime petrus nollet. pro
christo pati potuisset. Sꝫ mar
tyriū q̄d ꝑ infirmitatē carnis
noluit ꝑ virtutē sp̄us amauit
Qui dū ꝑ carnē ad penas tre
pidat. ꝑ spm̄ ad gl'aꝫ exultat
Actūqꝫ ē vt cruciatū marty-
rij nolēdo voluisset. Sic nos
q°ꝫ cū gaudiū q̄rimus salutis
amarꝫ poculū sumim⁹ purga
tōis. Amaritudo q̄dē in pocu
lo displicet. sed restituenda ꝑ
amaritudinē salus placꝫ. ama
uit g° iuxta carnē felicitas fili-
os suos. sed ꝓ amore celestis
p̄rie mori corā se noluit. quos
amauit. Ip̄a eorꝫ vulnera ac
cepit. sed ip̄a in eis ad regnū
ꝑueniētibus excreuit. Recte
g° hāc feīaꝫ vltra martyrē di
xeri. q̄ et totiēs in filijs deside
rabil'r extincta, dū multiplex

8

martyrium obtinuit: ipsa quoque martyrum palmam vicit. Fertur apud veteres mos fuisse: ut quisquis consul existeret iuxta ordinem temporum honoris sui locum teneret Et si quis posterius ad consulatum veniens consul non semel sed bis fortasse aut tertio fieret: etiam illos laude et honore transcenderet qui non plus quam semel consules extitissent. Vicit ergo beata felicitas martyres. que tot ante se morientibus filiis pro christo frequenter occubuit. quia ad amorem illius sola sua mors ei minime suffecit. ¶ Consideremus fratres hanc feminam. consideremus nos qui membris corporis viri sumus: in eius comparatione quid existimabimur? Sepe namque agenda aliqua bona proponimus. sed si unus contra nos leuissimus sermo ab ore irridentis irrupit: ab intentione actionis nostre fracti protinus et confusi resilimus. Ecce nos plerosque a bono opere verba reuocant. felicitatem vero a sancta intentione frangere nec tormenta potuerunt. Nos iniuriam maledictionis in aurem maledictoris impingimus hec ad regnum etiam per ferrum exiit nihilque esse quod obsisteret estimauit. Nos ad precepta dominica largiri nostra saltem superflua volumus. hec non solum deo suam substantiam contulit: sed pro illo etiam propriam carnem dedit. Nos cum ex diuina iussione filios amittimus sine consolatione lugemus. hec eos velut mortuos plangeret: si non obtulisset. Cum ergo ad illud terribile examen districtus iudex venerit: quid nos viri dicemus: cum huius femine gloriam viderimus? de debilitate mentis sue que tunc erit viris excusatio: quando hec omnem defectum cum seculo et sexum vicit? Sequamur ergo fratres carissimi districtam et asperam redemptoris viam. Usu quippe virtutum ita iam plana facta est: ut per eam feminis libeat ambulare. Despiciamus cuncta presentia. Nulla sunt etenim que transire possunt. Turpe sit diligere quod constat citius perire Non nos terrenarum rerum amor superet. non superbia inflet. non ira dilaniet. non luxuria polluat. non inuidia consumat. Amore nostro fratres carissimi redemptor noster occubuit. in nos amore eius discamus vincere nosmetipsos:

Q8 si pfecte agimus: nō solū imminētes penas euademus sed cū martyribus gl'a remunerabimur. Nā q̄uis occasio psecutiōis deest: habet tñ et pax nr̄a martyriū suū. Q2 et si carnis colla ferro nō subdim⁹ spiritali tñ gladio carnalia desideria in mente trucidamus.

¶ Lectio sancti euāgelij secūdū matheū. Ca. x.

IN illo tēpe. Misit dñs iesus. xij. discipl'os suos pcipiēs eis et dicēs. In viā gētiū ne abieritis. et in ciuitates samaritanorum ne intraueritis. s3 potius ite ad oues q̄ pierūt domus isr'l. Eūtes aūt et pdicate dicētes q2 appropinq̄bit regnū celorum. Infirmos curate mortuos suscitate. leprosos mūdate. demōes eicite. Gratis accepistis gratis date.

¶ Omelia lectōis eiusdē habita ad populū in basilica sancti stephani. iiij.

CVm cōstet oībus frēs carissimi q2 redēptor nr̄ in mūdo p redēptiōe gentiū venit: cū samaritanos q̄tidie ad fidē vocari aspicimus: q̄d ē, q2 in pdicatōe discipl'os mittēs dicit. In viā gentiū ne abieritis. et in ciuitates samaritanorum ne intraueritis. sed potius ite ad oues q̄ pierūt domus isr'l. nisi hoc q2 ex factis fine colligimus. q2 prius iudeis voluit et postmodū cūctis gētib⁹ pdicari: vt dū illa cōuerti vocata renueret: pdicatores sancti ad vocationē gētiū p ordinē venirēt. q̄tenus redēptoris nr̄i pdicatio a suis repulsa, gētiles pp'los q̄si extraneos q̄reret. et q8 iudeis fiebat in testimoniū: hoc gētibus gr̄e esset incremētū. Erāt etiā tūc q̄ de iudea vocādi eēnt. et de gētibus vocādi nō eēnt. Nā et in ap'lorum actibus pdicāte petro legimus et prius hebreorum tria milia et postea q̄nq3 milia credidisse. Et cū pdicare ap'li gētib⁹ in asia voluissent: p spm̄ phibiti eē meorant. et tñ ipe spūs q̄ prius pdicatōe3 phibuit: hāc asianorum cordib⁹ postmodū infudit. nā diu ē q2 asia cūcta iā credidit. Idcirco g° prius phibuit: q8 postmodū fecit: q2 in illa erāt q̄ necdum ad vitā merebant. nec tñ graui⁹ de cōtēpta pdicatiōe iudicari. Subtili g° occultoq3 iudicio a q̄rundā auribus pdicatio sctā

ſubſtrahiť. q2 ſuſcitari p gr̄az
nō mereanť. ¶ Vn̄ neceſſe eſt
fratres cariſſimi vt in omi qđ
agimus oīpotētis dei ſup nos
ꝯſilia occulta timeam⁹. nedū
mēs noſtra exterius fuſa a ſu
a ſe voluptate nō reuocat: in
tus ꝯtra eā iudex terribil'r ad
uerſa diſponat. Qđ bene pſal
miſta intuēs ait. Venite et vi
dete opa dei. qꝫ terribilis in cō
ſilijs ſup filios hoīm. vidit nā
qꝫ ꝙ alius miſericoꝛdiť vocať
alius iuſtitia exigēte repelliť.
Et q2 alia pcēdo et alia tra-
ſcēdo dn̄s diſpoſuit: expauit
ꝙ penetrare nō potuit. Et quē
n̄ ſolū inueſtigabilē: ſed in q̄
buſdā ſuis ſnījs etiā inflexibi
lē vidit: terribilē in ꝯſilijs eē
meōꝛauit. miſſis aūt p̄dicato-
ribus q̄d p̄cipiať audiamus.
Eūtes p̄dicate dicētes q2 ap
pꝛopinq̄bit regnū celoꝝ. hoc
iā frēs cariſſimi etiā ſi euāge-
lium taceat: mūdus clamat.
Ruine nanqꝫ illius voces e-
ius ſunt. Quia enim tot at-
tritus pcuſſiōibus a gl'a ſua
cecidit: q̄ſi iā nobis e ꝓximo
regnū aliud q̄d ſeq̄ť oſtēdit.
ip̄is iā et a q̄buſ amať ama

rus ē. Ip̄e ruine eius p̄dicāt ꝙ
ꝯmādus n̄ ē. Si eni ruinā ſui
domus q̄ſſa iuuaret: q̄ſquis
in illa habitaret fugeret. Et q̄
ſtantē dilexerat recedere quā
totius a cadēte feſtinaret. Si
igiť mūdus cadit: et nos eū
amādo amplectimur: oppꝛi-
mi volumus potius qꝫ habi-
tare: q2 nulla nos ratio a rui-
na illius ſeparat: q̊s eius paſ-
ſionibuſ amoꝛ ligat. Facile ē
ergo nūc iā cū deſtruēda oīa
cernimus animū noſtrū ab e-
ius dilectōe diſiūgere. ¶ Sed
hoc illo in tpe difficillimū fuit
q̊ tūc p̄dicare celoꝝ regnū in
uiſibile mittebāť. cū lōge late
qꝫ oēs cernerēt floꝛere regna
terraꝝ. vn̄ et adiūcta ſūt p̄di
catoꝛib⁹ ſc̄tis mirabilia vt fi
dē verbis daret virt⁹ oñſa ⁊
noua facerēt q̄ noua p̄dicarēt
ſicut in hac eadē lectōe ſubiū
giť. Infirmos curate. moꝛtuos
ſuſcitate. lepꝛoſos mūdate. de
mōes eijcite. floꝛēte mđo cre-
ſcēte hūano genere. diu i hac
vita ſubſiſtente carne, exube
rante rerū opulentia. quis cū
audiret vitā eē aliā crederet:
q̄ſ viſibilia īuiſibilib⁹ p̄ferret

Sed ad salutē redeūtibus infirmis, ad vitā resurgētibus mortuis, carnis munditiā recipiētibus leprosis, ereptis a iure immūdorꝝ spirituū demoniacis, tot visibilibus miraculis exactis q̄s nō crederet qđ de inuisibilibus audiret? Ad hoc q̄ppe visibilia miracula coruscāt: vt corda videntiū ad fidē inuisibiliū ptrahāt: ut p hoc qđ mirꝝ foris agit: hoc qđ intus ē lōge mirabilius eē sentiat. Vñ nūc q̄ꝫ cū fideliū numerositas excreuit: intra sāctā eccl'aꝫ mlti sunt q̄ vitā uirtutū tenēt. sed signa virtutū ñ habēt: q2 frustra miraculū foris ōndit: si deest qđ intus operetur. Nā iuxta mgr̄i gentiū voce ligue in signū sunt nō hominibus fidelibus sed infidelibus Vñ et idē pdicator egregius q̄ ad pdicatōis verba dormientē cadentēqꝫ de fenestra entichū atqꝫ a vita funditus extinctū corā cūctis infidelibus orādo suscitauit: militene veniēs et plenā infidelibus insulā sciēs patrē publij dissenteria febribusqꝫ vexatū orādo sanauit: pegrinationis sue comitē et sancte pdicatōis adiutorē timotheū ex infirmitate stomachi lascescentē ñ verbo curat. sꝫ medicinali arte mederi impat dicēs. Modico vino vtere ꝓpter stomachū et freqntes tuas infirmitates. q̄ q̄ infirmū infidelē vna prece saluat: cur egrotū sociū pce nō roborat? Quia nimirꝝ ille foris p miraculū sanandus erat q̄ viuus interius nō erat. ut p hoc qđ exterior potestas ostēderet: hūc ad vitam interior virtus animaret. Egrotāti autē fideli socio exhibenda foris signa nō fuerāt: qui salubriter intus viuebat. ¶ Sed ꝯcessa potestate pdicatōis cōcessis virtutū miraculis quid redēptor nr̄ subiūgat audiamus. Gratis accepistis gratis date Presciebat nāqꝫ nullos hoc ipm donū accepti spiritus in vsum negociatōis inflectere. et in miraculorꝝ signis ad auaritie obsequium declinare. hinc ē eni qđ simō p impositionem manus edita miracula ꝯcupiscēs pcipe donū spūs scti pecunia voluit. scꝫ vt deterius vēderet: qđ male cōparasset. hinc de tēplo redēptor nr̄ flagello de resticulis facto ēbas eijcit.

cathedras vendentium colum
bas euertit. Colūbas quippe
vēdere ē impositionē manuū.
qua spūssanctus accipit̃ non
ad vite meritū, sed ad premi
um dare. Sed sunt nōnulli q̃
quidē nummoꝝ pmia ex or-
dinatiōe nō accipiūt: et tamē
sacros ordines ꝓ hūana gra
tia largiuntur. atq; d̾ largitate
eadē laudis solūmodo retri-
butionē querūt. Nimirū qd̾
gratis acceptū est: gratis non
tribuūt. q2 de impenso officio
sanctitatis nūmū expetūt fa-
uoris. Vnde bene cū iustū vi
rū describeret ꝓpheta ait. Qui
excutit manus suas ab omni
munere. Neq; enī dicit qui ex
cutit manus suas a munere.
sed adiūxit. ab omī. Quia ali
ud est munus ab obseq̊o. ali
ud munus a manu. aliud mu
nus a lingua. Munus q̊ppe
ab obseq̊o ē subiectio indebi
te impēsa. Mun⁹ a manu pe
cunia ē. Munus a lingua fa-
uor. Qui g° sacros ordies tri-
buit: tūc ab oī munere excutit
man⁹: qn̄ in diuinis rebus n̄
solū nullā pecuniā: s; etiā hu
manam gratiam nō requirit.

¶ Sed vos frēs carissimi q°s
secularis habitus tenet: cū q̃
sint nr̄a cognoscitis. mētis ocu
lū ad vos reuocate. erga vos
vicissim gratis agite. Nolite
opis uestri in hoc mūdo retri
butionē querere. quē cū tāta
iā cernitis velocitate defecisse
Cauete ne mala quoq; nōnec
bona ꝓ temporali retributiōe
faciatis. Ipm testē vestri opis
q̃rite: quē iudicem sustinetis.
Occulta nūc bona vr̄a esse vi
deat: vt ea retributoris sue tē
pore in publico ostēdat. Sicut
carni vr̄e (ne deficiat) cibos q°-
tidie pbetis: sic mētis q°tidia-
na alimēta bona sint opa. Ci
bo corpus pascat̃: pio ope spi
ritus nutriat̃. Quod moriture
carni tribuitis: victure in ppe
tuū aīe nō negetis. Si qn̄ enī
repētinus ignis habitaculum
absumit: q̊sq̊s eius possessor
extiterit: rapit qd̾ valuerit. et
fugit. lucrū deputat: si q̊d secū
ex ignibus tollat. Ecce tribu-
lationū flāma mundū cōcre-
mat. et cūcta q̃ in eo speciosa
videbant̃: finis iā ꝓximus ve
lut ignis deuastat. lucrū g° frēs
maximū credite: si vobiscum

melius placans. Nihil quip-
pe offertur deo deuotius vo-
luntate bona. Voluntas autē
bona est: sic aduersa alterius
sicut nostra pertimescere. sic de ꝓ-
speritate proximi, sicut de no-
stro ꝓfectu gratulari. Aliena
damna nostra credere. aliena
lucra nostra deputare. Ami-
cū nō ꝓpter mundū sed ꝓpter
dominū diligere. Inimicū eti-
am amando tolerare. Nulli
quod pati nō vis facere. nulli
quod tibi iuste impendi de-
sideras: denegare. Necessitati
ꝓximi iuxta vires succurrere.
sed ꝓdesse etiā vltra vires uel-
le. Quid ergo isto holocausto
locupletius: quādo p hoc qd
deo imolat in ara cordis: aīa
semetipsam mactat. ¶ Sed
hoc bone volūtatis sacrificiū
nunq̄ȝ plene persoluit: nisi mū-
di huius cupiditas perfecte de-
serat. Nā quicquid in eo ꝯcupi-
scimus: hoc ꝓculdubio ꝓxi-
mis inuidemus. Videt enim
qd nobis desit: qd alter asse-
quit. Et quia semper inuidia a bona
voluntate discordat: mox vt
hec mentē cepit: illa discedit.
Vn̄ predicatores sancti vt pos-
sint ꝓximos perfecte diligere:
studuerūt in hoc seculo nihil
amare nihil vnq̄ȝ appetere. ni-
hil etiā sine appetitu posside-
re. Quos bene isaias intuens.
ait. Qui sunt isti: qui vt nubes
volāt et quasi columbe ad fe-
nestras suas? Vidit quippe ter-
rena eos despicere. mēte cele-
stibus appinquare. verbis plue-
re. miraculis coruscare. Et quos
a terrenis ꝯtagijs sancta predi-
catio et sublimis vita suspēde-
rat: hos volātes pariter et nubes
appellat. Fenestre aūt nr̄i sunt
oculi. quia per ipsos anima re-
spicit: quod exterius cōcupi-
scit. Columba vero simplex ē
animal. atq̄ȝ a malitia fellis
alienum. Quasi columbe ergo
ad fenestras suas sunt: qui
nihil in hoc mundo concupi-
scunt. quia omnia simpliciter
aspiciunt. et in his que vidēt
rapacitatis studio nō trahun-
tur. At contra miluus et non
colūba ad fenestras suas est:
qui ad ea que oculis cōside-
rat: rapine desiderio anhelat.
Qui ergo fratres carissimi beati an-
dree apostoli natalicia celebramus?
debemus imitari qd colimus.

Ostendat nostre obsequium deuotionis immutate sollenitas mentis. despiciamus que terrena sunt. relictis temporalibus mercemur eterna. Si autē necdū possumus relinquere ꝓpria: saltem nō concupiscamus aliena. Si necdum mēs nostra accēditur igne caritatis: in ambitione sua habeat frenum timoris. vt profectus sui passibus vegetata: dum ab alienorum appetitu compescitur. quandoqꝫ ad ꝓpria contemnenda perducatur. adiuuante domino nostro iesu christo.

¶ Lectio sancti euangelij secundū matheū. Ca. xj.

IN illo tempore. Cū audisset iohānes in vinculis opa christi: mittēs duos de discipl'is suis ait illi. Tu es qui venturus es an aliū expectamus? et reliqua.

¶ Omelia lectionis eiusdē habita ad ppl'um in basilica sctōꝝ marcellini et petri die natalis eoꝝ. .vj.

QVerendū nobis ē frēs carissimi. Iohēs ꝓpheta et plusqꝫ ꝓpheta qui venientē ad iordanis baptisma dominū oñdit dicēs. Ecce agnꝰ dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi. q̄ et humilitatē suā, et diuinitatis eius potētiam ꝯsiderās dicit. qui de terra est: de terra loquit̄. qui aūt de celo venit: super oēs est. cur in carcere positus mittēs discipulos suos requirit. tu es qui venturus est an alium expectamus? Tanqꝫ ignoret quē ostēdat. et an ipse sit nesciat: quē ipsum esse ꝓphetando baptisando et ostendendo clamauerat. Sed hec citius questio soluit̄: si geste rei tempus et ordo pensēt. Ad iordanis eni fluenta positus. quia ipse redemptor mūdi esset asseruit. Missus vero in carcerem an ipse veniat requirit. nō quia ipsum esse mūdi redemptorē dubitat: sed conuertit: vt sciat si is qui ꝑ se in mundum venerat: per se etiam ad inferni claustra descēdat. Quem enim percurrēs mūdo nuntiauerat: hūc monendo et ad inferos descendēdo precurrebat. Ait ergo. Tu es qui vēturus es: an aliū expectamus? Ac si apte dicat.

Sicut ꝑ hominibus nasci di
gnatus es: an etiã ꝑ homini
bus ad inferos descendere di
gneris insinua. vt qui natiui-
tatis tue pcursor extiti: descen
sionis etiã pcursor fiam. et vẽ
turũ in inferno te nuntiẽ: quẽ
iam venisse mũdo enuntiaui.
Vnde et inquisitus dominus
enumeratis potẽtie sue mira-
culis de mortis sue ꝓtinus hu
militate vel humanite respõ-
dit dicẽs. Ceci vidẽt, claudi
ambulãt, leprosi mundanẽ,
surdi audiũt, mortui resurgũt
paupes euangelisanẽ: et bea-
tus est q nõ fuerit scãdalisa-
tus in me. Visis tot signis tã
tisq virtutibus nõ scandali-
sari quisq potuit. sed ammira
ri. Sed infidelium mẽs graue
in illo scandalum ptulit: cum
eum post tot miracula mori-
entẽ vidit. Vnde et paulus
dicit. Nos autẽ predicamus
christũ crucifixũ. iudeis qdem
scandalũ. gentibus aũt stulti-
tiã. Stultũ qppe hoibus visũ
est: vt pro hoibus auctor vi
te moreretẽ. et inde ɔtra eũ hõ
scandalũ sumpsit: vnde am-
plius debitor fieri vt honora
retẽ debuit. Nã tanto deus ab
hoibus dignius honorãdus
esset: qnto ꝑ hoibus et indi-
gna susceperat. Quid est ergo
dicere beatus q nõ fuerit scan
dalisatus in me: nisi apta vo
ce abiectionẽ mortis sue hu-
manitatẽq signare? Acsi pa-
tenter dicat. Mira qdem fa-
cio. sed abiecta ppeti nõ dedi
gnor. Quia ergo moriẽdo te
subsequor: cauendũ valde ẽ
hoibus ne in me mortẽ despi
ciant: qui signa venerantẽ. Sz
dimissis iohannis discipulis
quid de eodẽ iohanne turbis
dicat audiamus. Quid existis
in desertũ videre? Arundinẽ
vento agitatã? Quod videli
cet nõ asserendo. sed negãdo
intulit. Arundinẽ quippe mox
vt aura contigerit: in partem
quamlibet flectit. Et quid per
arundinem nisi carnalis ani-
mus designatẽ? Qui mox vt
fauore vel detractiõe tangitẽ:
statim in ptẽ quãlibet incliatẽ
Si eni ab hũano ore aura fa-
uoris flauerit: hilarescit. extol
litẽ. totũq se quasi ad gratiã
inflectit. Sed si inde vẽtus de
tractionis eruperit unde laudis

aura veniebat: mox eum q̃si
in partẽ alterã ad vim furo-
ris inclinat. Sed arũdo vẽto
agitata iohannes nõ erat. q̃a
hũc nec blandum gratia. nec
cuiuslibet detractõis ira aspe
rũ faciebat. Nec ꝓspera hũc
erigere. nec aduersa nouerant
inclinare. Arundo ergo agita
ta vento iohãnes nõ erat: quẽ
ab status sui rectitudine nul-
la rerũ varietas inflectebat.
Discamus ergo fratres caris
simi harundinẽ vento agitatã
nõ esse. solidemus animũ in-
ter auras linguarum. positus
stet inflexibilis status mẽtis.
Nulla nos detractio ad iram
ꝓuocet. atq3 ad remissionem
inutilis gratie nullus fauor in
clinet. Nõ nos ꝓspera eleuẽt
nõ aduersa ꝑturbent. vt qui
in soliditate fidei figimur: ne-
quaq3 rer trãseuntium muta
bilitate moueamur. Adhuc
aũt de eius expressione subiũ
gitur. Sed q̃d existis in deser-
tũ videre? hominẽ mollibus
vestitum? Ecce qui mollibus
vestiunt: in domibus regum
sunt. Camelor etenĩ pilis cõ
textis vestitus iohes fuisse de

scribit. Et q̃d est dicere, ecce
q̃ mollibus vestiunt in domi
bus regũ sunt: nisi apta sentẽ
tia demõstrare. quia ñ celesti
sed terreno regno militant: hi
q̃ ꝓ deo ꝑpeti aspera fugiunt.
et solis exterioribus dediti, p̄
sentis vite mollitiẽ et delecta
tionẽ querũt. Nemo ergo exi
stimet in fluxu atq3 studio p̄ci
osar vestium peccatũ deesse.
Quia si hoc culpa ñ esset: nul
lo mõ iohẽm dñs de vestimẽ
ti sui asperitate laudasset. Si
hoc culpa ñ esset: nequaq3 pe
trus aplus ꝑ epl'am feminas
a p̄ciosar vestiũ appetitu cõ
pescẽt dicẽs. Nõ in veste p̄ci
osa. Pẽsate g° q̃ culpa sit hoc
etiã viros appetere: a quo cu
rauit pastor ecclesie et femias
ꝓhibere. Quãuis hoc quod
iohãnes nõ esse vestitus mol
libus dicit: ꝑ significationẽ
intelligi et aliter potest. Mol
libus enĩ vestitus nõ fuit. q̃a
vitam peccantium nõ blandi
mentis fouit. sed vigore aspe
inuectõis increpauit dicẽs. ge
nimina viperar q̃s vobis de
mõstrauit fugere a vẽtura ira.
Vnde et ꝑ salomonẽ dicitur

Verba sapientū quasi stimuli. et sicut claui in altū defixi. Clauis quippe atqꝫ stimulis sapientū verba comparant̄. quia culpas delinquentiū nesciūt palpare sed pūgere. Sed q̄d existis videre in desertū? pphā? etiā dico vobis ⁊ plus q̄ꝫ pphetā. Quippe pphete ministeriū est ventura predicere. nō etiam demonstrare. Iohannes ergo plus q̄ꝫ propheta est. quia eum quē precurrendo pphetauerat: etiā ostendē do mōstrabat. Sed quia arū do vēto agitata esse denegatur: quia nō esse vestitus mollibus dicit̄: quia pphete nomē huic impar esse phibetur: iā q̄d digne dici possit audiamus. Sequit̄. Hic est de quo scriptū est. Ecce ego mitto angelū meū ante faciē tuā: q̄ pparabit viā tuā an̄ te. Quod eni grece angelus: hoc latine nūtius dicit̄. Recte ergo q̄ nūtiare supnū iudicē mittit̄: angelus vocat̄. vt dignitatē seruet in nomine: quā explet in opatione. Altū quidē nomē est: sed si vita nomie inferior nō est. Vtinā frēs carissimi nō ad iudiciū nostrū dicamus quia omnes q̄ sacerdotij nomine censent̄: angeli vocant̄. Propheta attestāte q̄ ait. Labia sacerdotis custodiunt sciētiā. et legē requirunt ex ore eius: q̄a angelus domini exercituum est. Sed huius altitudinē nois etiā vos si vultis potestis emereri. Nā vnusq̄sqꝫ vestrū inq̄ntum sufficit inquātum gratiā supne aspirationis accepit: si a prauitate pximū reuocat: si exhortari ad bene operandū curat: si eternū regnū vel suppliciū erratū denūtiat: cū verba sancte denūtiationis impendit: pfecto āgelus existit. Et nemo dicat āmonere non sufficio. exhortari idoneus nō sum. Quātum potes exhibe. ne male seruatum q̄d acceperas: in tormentis exigans. Neqꝫ enim plus q̄ꝫ vnū talentū acceperat: quí hoc abscōdere magis studuit: q̄ꝫ erogare. Et scimus q̄ in tabernaculo nō solū phiale sed pcipiēte dn̄o etiā ciati facti sunt. Per phialas quippe doctrina exuberās. Per ciatos vero parua atqꝫ angusta designat̄ scientia

Alius doctrina veritatis ple-
nus audientiū mētes inebriat.
per hoc ergo quod dicit: profe
cto phialā porrigit. Alius ex
plere quod sentit nō valet. sed
quia hoc vt cūq; denūtiat: pro
fecto per ciatum gustum pre-
bet. In dei ḡ° tabernaculo idē
in sancta eccl'ia positi si p do-
ctrinā sapiē ministrare phia-
las minime potestis: in quan
tū p diuina largitate sufficitis
proximis vñis boni verbi cia-
tos date. Inquantum vos p
fecisse pēsatis: etiā alios tra-
hite. in via dñi habere socios
desiderate. Si q̄s vestrū frēs
ad forū aut fortasse ad balne
um pgit: quē ociosum esse cō
siderat: vt secū veniat inuitat
Ip̄a ergo terrena actio vestra
vos cōueniat. et si ad deū ten
ditis: curate ne ad eum soli ve
niatis. Hinc enim scriptū est.
Qui audit: dicat veni. vt qui
iā in corde vocē supni amo-
ris acceperit: foras etiā pxi-
mis vocē exortationis red-
dat. Et fortasse panē vt indi
gēti elemosinam porrigat: nō
habet. sed maius est qd̄ tribu
ere valet. qui linguam habet.

plus est eni verbi pabulo vi-
cturā in ppetuum mētem re-
ficere: quam ventrē morituere
carnis terreno pane satiare.
Nolite ergo frēs pximis ve-
stris elemosinā verbi subtra-
here. Mecū vos ammoneo.
ab ocioso sermōe parcamus.
inutiliter loqui declinemus. In
quantū reniti lingue preuale-
mus: inuētum verba non de
fluāt. cum iudex dicat. omne
verbū ociosum quod locuti
fuerint homīes: reddēt de eo
rationē in die iudicij. Ociosū
q̄ppe verbū est quod aut vti
litate rectitudinis. aut ratione
iuste necessitatis caret. Ocio-
sa ergo colloquia ad edifica-
tionis studiū vertite. quā ce-
lermme huius vite tempa fu-
giāt: cōsiderate. quod distric-
tus veniat iudex: attēdite hūc
ante oculos vestri cordis po-
nite. hūc pximorū vestrorum
mētibus intimate. vt in quā-
tum vires suppetunt: si adnun
tiare eum nō negligitis: voca
ri ab eo angeli cum iohanne
valeatis.

Lectio sancti euāgelij secū
dum iohannem. Ca. j.

IN illo tempore miserūt iudei ab ierosolimis sacerdotes et leuitas ad iohānē vt interrogarēt eum. tu q̄s es? et cōfessus est et nō negauit. Et cōfessus est quia non sum ego christus.

Omelia lectōis eiusdē habita ad populum in basilica sancti petri apl'i. vij.

EX huius nobis lectionis verba fratres carissimi iohānis humilitas cōmendat? qui cum tāte virtutis esset vt christus credi potuisset elegit solide subsistere in se? ne humana opinione raperetur inaniter sup se. Nā cōfessus est et nō negauit. Cōfessus est? quia nō sum ego christus. Sed quia dicit nō sum? negauit plane quod nō erat. sed nō negauit quod erat. Vt veritatē loquens eius membrū fieret? cuius sibi nomē fallaciter nō vsurparet. Cū ergo nō vult appetere nomē christi? factus est membrū christi. quia dū infirmitatē suam studuit humiliter agnoscere? illius celsitudinē meruit veraciter obtinere. Sed cū ex lectione alia redēptoris nostri sententia ad mentē reducit? ex huius nobis lectōis verbis questio valde implexa generat. Alio quippe in loco inq̄situs a discipulis dominus de helie aduētu respōdit. helias iā venit. et cognouerūt eū. sed fecerūt in eum quecūq3 voluerūt. Et si vultis scire? iohānes ipse est helias. Req̄situs autē iohānes dicit. non sum helias. Quid est hoc fratres carissimi q2 quod veritas affirmat? hoc ꝓphā veritatis negat? Valde nāq3 inter se diuersa sunt? ipse est. et nō sum. Quō ergo ꝓpheta veritatis ē? si eiusdē veritatis sermōibus cōsors nō est? Sed si subtiliter veritas ipa requirit? hoc qđ inter se ɔtrariū sonuit? quō ɔtrariū nō sit inuenit. Ad zachariā nāq3 đ iohē āgelus dicit. ipe p̄cedet an̄ illū in spū et virtute helie. Qui ideirco vēturus in spū et virtute helie dicit? q2 sicut helias secūdū dn̄i aduentū p̄ueniet? ita iohēs p̄uenit p̄mū. Sicut ille p̄cursor vēturus ē iudicis? ita iste p̄cursor factus redēptoris. Iohēs ergo in spū helias erat in p̄sona helias nō erat. Qđ

ergo dñs fatet̃ de spiritu hoc
ihẽs denegat de psona. q2 et
iustũ sic erat vt et discipulis
dñs spiritalẽ de iohẽ sentẽtiã
diceret. et iohẽs isdẽ turbis
carnalibus nõ de suo spũ sed
de corpe respõderet. Cõtrariũ
ergo videt̃ esse veritati qđ io
hãnes sonuit. sed tñ a verita-
tis tramite nõ recessit. Qui cũ
se etiã ꝓphãm negat: q2 vicz
nõ solũ poterat redẽptorẽ p̃di
care sed etiã demonstrare: q̊s
nã si ↄtinuo exp̃mit. dũ subiũ
git. ego vox clamãtis in deser
to. Scitis frẽs carissimi q2 vni
genitus filius verbũ pñs vo
cat̃. iohẽ attestãte q̊ ait. In p̊n
cipio erat verbũ. ⁊ verbũ erat
apud deũ et deus erat verbũ.
Et ex ipã nr̃a locutiõe cogno-
scitis: q2 p̊us vox sonat vt uer
bũ postmodũ possit audiri. Io
hãnes g̊ vocẽ se esse asseruit:
q2 verbũ p̃cedit. Aduentũ ita
q3 dñicũ p̃currẽs vox dicit̃. q2
p eius ministeriũ pñs verbũ
ab hoĩbus audit̃. q̊ etiã in de
serto clamat q2 derelicte ac de
stitute iudee solaciũ redẽpto-
ris annũtiat. q̊d aũt clamat in
sinuat: cũ subiũgit. dirigite vi
am dñi. sicut dicit isaias ꝓphã
via dñi ad cor dirigit̃: cũ ve
ritatis sermo humiliter audit̃
via dñi ad cor dirigit̃: cũ ad
p̃ceptũ vita p̃parat̃. Vñ scri
ptũ ẽ. Si q̊s diligit me sermo
nẽ meũ seruabit. et pat̃ meus
diliget eũ. et ad eũ veniemus
⁊ mãsionẽ apud eũ faciemus
Quisq̊s g̊ in sup̃biã mentẽ
eleuat: q̊sq̊s auaritie estibus
anhelat: q̊sq̊s se luxurie inqui
natoĩbus polluit: cordis ostiũ
ↄtra veritatẽ claudit. et ne ad
se dñs veniat: claustra aĩ seris
viciorũ dãnat. Sed adhuc q̊
missi sunt pcunctant̃. Quid g̊
baptisas: si tu ñ es christ⁹ ne
q3 helias neq3 ꝓphã: Qđ q2 ñ
studio cognoscẽde veritatis,
sed malitia exercẽde emulatõ
nis đr: euãgelista tacite inno-
tuit: q̊ subiũxit dicẽs. ⁊ q̊ missi
fuerãt erãt ex phariseis. Ac si a
pte dicat. Illi iohẽz de suis ac
tib⁹ req̊rũt: q̊ doctrinã nesciũt
q̃rere. s3 inuidere. S3 sctũs q̊s
q3 etiã cũ a puersa m̃te req̊rit̃
a boĩtatis sue studio ñ mutat̃
Vñ iohãnes quoq3 ad verba
inuidie predicamẽta respõdit
vite. Nam protinus adiũgit.

Ego baptiso te in aq̄ · medi-
us aūt vr̄m stetit quē vos ne
scitis· Iohannes nō spiritu sed
aqua baptisat· q2 pecata sol-
uere nō valens baptisatorū
corpa p aquam lauat· sed ta
men mētem p veniam nō la
uat· Cur ergo baptisat qui pec
cata p baptisma nō relaxat?
nisi vt percussionis sue ordinē
seruās qui nasciturū nascendo
puenerat? baptisaturū quoq3
dominū baptisando p̄ueniret
Et qui p̄dicando factus est p
cussor christi? baptisādo etiā
pcussor eius fieret mutatione
sacramēti· Qui inter hec miste-
rium nostri redemptoris ad-
nūtiās hunc in medio homi-
num et stetisse assent? et nesci
ri· quia p carnē dominus ap-
parēs et visibilis extitit cor-
pore· et inuisibilis maiestate·
De quo etiā subdit· Qui post
me venit? ante me factus est·
Sic nāq3 dicit̄ ante me factus
est? ac si dicatur ante me posi-
tus· post me ergo venit? quia
postmodū natus· Ante me au
tē factus est? q2 mihi prelatus
Sed hec paulo supius dicēs
etiā prelationis eius causas
aperuit? cū subiūxit· quia p̄or
me erat· Ac si aperte dicat· In
de me etiā post natus superat?
quo cum natiuitatis sue tem
pora nō angustāt· Nam q̄ p
matrē in tempore nascit̄· sine
tempore est a patre generatus
Cui quāte reuerētie humilita
tē debeat? subdēdo maifestat
Cuius nō sum dignus soluere
corrigiam calciamēti· Mos
apud veteres fuit? vt si quis
eā que sibi cōpeteret accipere
vxorē nollet? ille ei calciamē
tū solueret qui ad hāc spōsus
iure propinquitatis veniret·
Quid igit̄ inter homies chri
stus nisi sancte eccl'e sponsus
aparuit? de quo et idem iohā
nes dicit· Qui habet sponsam
spōsus est· Sed q2 iohēm ho-
mies christū esse putauerūt?
qd idē iohēs negat? recte indi
gnū se esse ad soluendā corri
giā eius calciamēti denuntiat
Ac si apte dicat· ego redēpto
ris vestigia denudare n̄ valeo
q2 spōsi nomē mihi imento n̄
vsurpo· Qd tn̄ intelligi et alit̄
pōt· q̄s eni nesciat qd calcia-
mēta ex mortuis aīalibus fi
āt? Incarnatus vero domius

16

veniēs quasi calciatus appa-
ruit: qui in diuinitate sua mor
ticina nostre corruptionis as-
sumpsit. Unde etiā p ꝓphe-
tā dicit. In idumeā extēdam
calciamentū meū. Per idume
am quippe gentilitas. p calcia
mentū vero assumpta morta
litas designat. In idumeā er-
go dn̄s calciamentū suū se ex
tendere asserit. q2 dū p carnē
gētibus innotuit: q̄si calciam
ta ad nos diuinitas venit. Sz
huius incarnatiōis misteriū
humanus oculus penetrare n̄
sufficit. Inuestigari eni nullate
nus pōt. quō corpat verbū.
quō sūmus et viuificator spi
ritus, intra vterū matris aīat
quō is q̄ initiū nō habet: et exi
stit et ɔcipit. Corrigia g° calci
amēti ē ligatā misterij. Iohēs
itaqz soluere corrigiā calciam
ti eius nō valet: q2 incarnatio
nis eius misteriū, nec ipse inue
stigare sufficit: q̄ hūc p ꝓphe-
tie spm̄ agnouit. Quid ē g° di
cere n̄ sum dignus soluere cor
rigiā calciamēti eius: nisi ap
te et humiliter suā ignorantiā
ꝓfiteri. At si patiēter dicat.
q̄d mir si ille mihi platus ē:

quē post me natū ɔsidero. sed
natiuitatis eius misteriū n̄ ap
prehēdo. ¶ Ecce iohēs q2 ꝓ
phetie spū impletus ē mira sci
ētia emicat. et tn̄ illud de se in
sinuat: qd ignorat. Qua in re
pēsandū nobis est frēs carissi
mi et tota intentōe cogitandū
quō sancti viri et humilitatis
in se virtutē custodiāt: cū q̄dā
mirabilit sciūt illud aū mētis
oculos studēt reuocare qd ne
sciunt. vt dū ex pte alia infir-
mitatē suā ɔsiderant: ex ea p-
te qua pfectus ē eor se ani-
mus nō extollat. Sciētia eteni
virtus ē. humilitas etiā custos
virtutis. Restat g° vt in ōne
qd scit sese mēs deprimat. ne
qd virtus sciētie ɔgregat. vē
tus elationis tollat. Cū bona
fratres agitis: semper ad me-
moriā mala acta reuocate. ut
dū caute culpa ɔspicit: nunq̄
de bono ope incaute animus
leteē. Superiores inuicem eos
maxime qui vobis commissi
nō sunt: proximos vestros at
tendite. Quia et quos agere
aliq̄ praua ɔspicitis: q̄ in eis
lateāt bona nescitis. Magn9
ergo vnusquisqz esse studeat

sed tamen aliquo modo esse se nesciat. nedū sibi magnitudinē arroganter tribuit: amittat. Hinc eni p ꝓpheta dicit. ve qui sapiētes estis in oculis vestris. et corā uobismetipsis prudētes. Hinc paulus ait. Nolite prudentes esse apud vosmetipsos. Hinc cōtra superbientem saul dicit. Cū esses paruulus in oculis tuis: caput in tribubus israhel factus es. Ac si aperte diceret. Cum te tu paruulū cōspiceres: ego te pre ceteris magnū feci. Quia vero tu te magnū conspicis a me paruū estimans. Quo cōtra dauid cū regni sui potentiam corā archa federis domini saltādo despiceret: dixit. ludā et vilior fiā plusq̄ȝ factus sum. et ero humilis in oculis meis. Quē eni non extolleret ora leonū frāgere. vrsorū brachia dissipare. despectis prioribus fratribus eligi. reprobato rege ad regni gubernacula vngi. timendum cunctis vno lapide goliā sternere. a rege ꝓposita extinctis allophilis numerosa ꝑpucia reportare. regnū ex ꝓmissione percipere. cūctūq̄ȝ israhelticū populū sine vlla postmodū contradictiōe possidere: et tamē in cūctis se despicit: qui in suis oculis esse se humilem ↄfitetur. Si ergo sancti viri etiā cum agūt fortia: de semetipsis vilia sentiūt quid in sua excusatōe dicturi sunt: qui sine operatione virtutis intumescunt: Sed et si quelibet bona adsint opera: nulla sunt nisi ex humilitate ↄdiantur Miranda quippe actio cum elatione nō eleuat. sed grauat Qui enim sine humilitate virtutes cōgregat: in vento puluerem portat. et vnde aliq̄d ferre cernitur inde deterius cecatur. In cunctis ergo que agitis fratres mei radicē boni operis humilitatē tenete. nec quibus iā superiores sed quibus adhuc inferiores estis aspicite. vt dū meliorū vobis exēpla ꝓponitis: ad maiora sp ascendere ex humilitate valeatis.

¶ Lectio sancti euāgelij secū dum lucam. Ca. ij.

IN illo tpe. Exijt edictū a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. hec descriptio p̄ma fcā ē a p̄side

sine anno. Et ibāt oēs vt ꝓfiterent̄ singuli in suā ciuitatē Ascēdit aūt et ioseph a galilea d̄ ciuitate nazareth in iudeam ciuitatē dauid q̄ vocatur bethleem. eo ꝙ esset de domo et familia dauid vt ꝓfiteretur cum maria desponsata sibi vxore pregnante.

Omelia lectiōis eiusdē habita ad ppl'um in basilica beate marie in die natalis domini. viii

QVia largiēte dño missaꝝ sollennia ter hodie celebraturi sumus: loq̄ diu de euāgelica lectōe nō possumus Sed nos aliq̄d vel breuiter dicere redēptoris nr̄i natiuitas ipa ꝯpellit. Quid ē ꝙ nascit̄uro dño mūdus describit̄. nisi hoc qd̄ apte mōstrat̄: qr ille apparebat in carne: q̄ electos suos ascriberet in eternitate: Quo ꝯtra de reprobis p ꝓpheta dicit̄. deleant̄ de libro viuentiū. et cū iustis nō scribant̄. Qui bene etiā in bethleem nascitur. Bethleem quippe domus panis interpretat̄. Ipse nāq3 est: q̄ ait. Ego sum panis viuus q̄ de celo descendi. Locus ergo in quo dñs nascit̄: domus panis antea vocatus ē: qr futurū ꝓfecto erat, vt ille ibi p materiā carnis appareret: qui electoꝝ mētes in eterna satietate reficeret. q̄ nō in parentū domo: sed in via nascit̄. vt ꝓfecto ostēderet. quia p humanitatē quā assumpserat: quasi in alieno nascebat̄. Alienū videlicet nō secundū potestatē dico: sed scd̄m naturā. Nā de potestate eius scriptū est. In ꝓpria venit. In nat̄a etenī sua ante tpa natus ē. in nat̄a venit ex tpe. Qui g° eternus p manēs tpalis apparuit: alienū ē vbi descēdit. Et qr p ꝓphā3 dicit̄ oīs caro fenū: factus hō fenū nr̄m vertit in frumentū. q̄ de semetipo ait. nisi granū frumēti cadens in terrā mortuū fuerit: ipm solū manz. Vnde natus in p̄sepio reclinat̄. ut fideles oēs vicz scā aīalia carnis sue frumēto reficeret ne ab interne intelligētie pabulo ieiuna remanerēt. Quid aūt est qd̄ vigilātibus pastoribus āgel⁹ apparet: eosq3 dei claritas circūfulget: nisi qd̄ illi p̄ ceteris videre sublimia merentur

qui fidelibus gregibus pre es
se sollicite sciunt: dũ qȝ ipe pre
sup gregẽ vigilant: super eos
gratia largius corruscat. Re-
gẽ vero natum angelus nunti
at. eiusqȝ voci angelorꝝ chori
ocinũt et gaudẽtes clamant
Gloria in excelsis deo. Et in
terra pax hoibus bone volũ
tatis. Prius quippe quã redemptor
noster nasceretur p carnẽ: di-
scordiã cũ angelis habuimus
a quorꝝ claritate atqȝ mundi
cia p prime culpe meritũ p quo
tidiana lõge distabamus. quia
eni peccãdo extranei eramus
adeo extraneos nos a suo cõ
sortio deputabãt ãgelici ciues
dei. Sed quia nos cognouimus
regem nostrũ: recognouerũt
nos angeli ciues suos. Quia
eni celi rex terrã nostre carnis
assumpsit: infirmitatẽ nostrã
illa iã angelica celsitudo ñ de
spicit. Ad pacẽ nostrã angeli
redeũt. intentionẽ prioris di-
scordie postponũt. et quos pri
us infirmos abiectosqȝ despe-
xerãt: iã socios venerant. hinc
est eni qȝ loth siue iosue ange
los adorãt. nec tñ adorare p
hibentur. Iohẽs vero in apoca.

adorare angelũ voluit. sed ta
mẽ idẽ hũc angelus ne se debe
at adorare cõpescuit dicens.
Vide ne feceris. cõseruus eni
tuus sũ et fratrũ tuorꝝ. Quid
est qd ante redemptoris ad-
uentũ angeli ab hoibus ado
rant et tacẽt: postmodũ vero
adorari refugiũt: nisi qd natu
rã nostrã quã prius despexerãt:
postqȝ hanc super se assumptã
ospiciũt: prostratã sibi vide-
re ptimescũt: Nec iã sub se
vel vt infirmã otemnere ausi
sũt: quã sup se videlicet in ce
li rege venerant. Nec habere
dedignant hoiez sociũ: qui su
per se adorãt hominẽ deum.
¶ Curemus ergo frẽs carissi-
mi ne qua nos immũditia pol
luat: qui ineterna p̃sciẽtia et dei
ciues et angelis eius equales
sumus. Vẽdicemus moribus
dignitatẽ nostrã. nulla nos lu
xuria inquinet. nulla turpis cogi
tatio accuset. nõ malitia mẽtẽ
mordeat. ñ inuidie rubigo cõ
sumat. ñ elatio inflet. ñ ambi
tio p terrena oblectamẽta dila
niet. ñ ira inflãmet. dii eteni
vocati sunt hoies. defende g̃
tibi hõ otra vitia honorẽ dei:

18

quia ꝓpter te factus est deus homo: qui viuit et regnat in secula seculoꝝ amen.

¶ Lectio sancti euangelij secundū matheū. ¶ Ca. xv.

IN illo tp̄e dixit iesus discipulis suis pabolā hāc hō quidā pegre ꝓficiscēs vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et vni dedit qnꜫ taleta. alij aūt duo. alij vero vnū. vnicuiqꜫ secūdū ꝓpriā virtutē. et ꝓfectus ē statim.

¶ Omelia lectōis eiusdē habita ad ppl'm in basilica sācti siluestri episcopi die natalis eius. ix.

LEctio scti euāgelij frēs carissimi sollicite ꝯsiderare nos admonet. ne nos q̄ plus ceteris in hoc mūdo accepisse aliq̄d cernimur: ab auctore mūdi grauius inde iudicemur. Cū .n. augent᷑ dona: rōes etiā crescūt donoꝝ. Tanto g° esse humilioꝛ atqꜫ ad seruiendū pꝛōptioꝛ q̄sqꜫ debet esse ex munere: quāto se obligatioꝛē eē ꝯspicit in reddēda rōe. Ecce hō q̄ pegre ꝓficiscit᷑ seruos vocat. eisqꜫ ad negociū talēta ptit᷑. Post multū vero tp̄is positurus rōem reuertit᷑. Bene operātes ꝓ apportato lucro remunerat. seruū vero a bono opere torpentē dānat. Quis ita qꜫ ē iste hō q̄ pegre ꝓficiscit᷑: nisi redēptoꝛ nr̄. q̄ in ea carne quā assumpserat abijt in celū. Carnis .n. locus ꝓprius tra ē. Que q̄si ad pegrinandū ducitur: dū p redēptoꝛē nr̄m in celo collocat᷑. Sed hō iste pegre ꝓficiscēs seruis bona sua tradidit. q2 fidelibus suis spūalia dona ꝯcessit. et vni q̄dē dedit v. talēta. alij duo. alij vero cōmisit vnū. Quinqꜫ eteni sūt corpis sensus. vicȝ visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinqꜫ g° talētis donū q̄nqꜫ sensuū, idest exterioꝝ sciētia exp̄mit᷑. duobus vero intellectus et opatio designat᷑. vnius aūt talēti noīe intellectus tātummō designat᷑. Sed is q̄ q̄nqꜫ talēta acceperat: alia q̄nqꜫ lucratus est. Quia sūt nōnulli qui etsi interna ac mistica penetrare nesciunt: ꝓ intentione tamen superne patrie docent rectā quos possunt de ipis exterioribus q̄ acceperūt.

Dū𝑞ꝫ ſe a carnis petulātia et
a terrenaꝝ rerū ambitu / atqꝫ
a viſibiliū voluptate cuſtodi
unt: ab his etiā alios ammo
uēdo cōpeſcunt. Et ſunt nonul
li qui q̄ſi duobus talentis di
tati intellectū atqꝫ opationē
pcipiūt. ſubtilia de internis in
telligunt. mira de exterioribuſ
opantur. Cūqꝫ et intelligēdo
et opando aliis predicāt: qua
ſi duplicatū de negocio lucrū
reportāt. Bene aūt alia. v. vł
alia duo in lucrū veniſſe refe
runt̄. quia dū vtriqꝫ ſexui p̄di
catio impendit̄: quaſi accepta
talēta gēminant̄. Sed is qui
vnū talentū acceperat: abiēs
fodit in terrā. et abſcōdit pecu
niā domini ſui. Talentū in ter
ra abſcōdere / ē acceptū inge
niū in terrenis actibus impli
care. lucrū ſpiritale n̄ querere.
cor a terrenis cogitationibus
nunq̄ꝫ leuare. Sūt nāqꝫ nōnul
li qui donū intelligētie pcepe
rūt. ſed tamē ſola q̄ carnis ſūt
ſapiūt. de q̄bus p ꝓphetā di
citur. Sapiētes ſunt vt faciēt
mala. bene aūt neſciūt facere.
Sed dn̄s qui talēta ↄtulit: ra
tionē poſiturus redit: q̄ꝛ iſ qui
nūc pie ſpiritalia dona tribuit
diſtricte in iudicio merita ex
q̄rit. Quid q̄ſqꝫ acceperit: ↄſi
deret. et q̄d lucrū de acceptis
reportet: pēſet. Seruus q̄ gē
minata talēta retulit: a domi
no laudat̄ atqꝫ ad eternā re
munerationē intromittitur: cū
ei voce dominica dicit̄. Euge
ſerue bone et fidelis. quia ſup
pauca fuiſti fidelis: ſupra mł
ta te cōſtituā. intra in gaudiū
dn̄i tui. pauca q̄ppe bona ſunt
oīa p̄ntiſ vite: quālibet mł'ta
eſſe videant̄. Sed tūc fidelis
ſeruus ſupra multa ↄſtituitur:
qn̄ deuicta oī corruptōis mo
leſtia / de eternis gaudiis in il
la celeſti ſede gloriat̄. tūc ad
domini ſui gaudiū pfecte in
tromittit̄: qn̄ in eterna patria
aſſumptus atqꝫ angeloꝝ ceti
buſ admixtus ſic interiuſ gau
det de munere: vt nō ſit iā q̄d
exterius doleat de corruptiōe
Seruus aūt qui operari de ta
lēto noluit: ad dn̄m cū verbiſ
excuſationis redit dicēs. dn̄e
ſcio q̄ꝛ hō duruſ es. metis vbi
nō ſeminaſti. et ↄgregas vbi
nō ſparſiſti. et timens abii. et
abſcōdi talentum tuū in terra

ecce habes qđ tuū est. Notan
dū vero qđ inutilis seruus du
rū dn̄m vocat. Cui tn̄ ad lu-
crū deseruire dissimulat. et ti-
muisse se dicat in lucrū talentū
expēdere: qui hoc solū timere
debuerat: ne hoc sine lucro ad
dn̄m reportaret. Sūt eni plerı
qꝫ intra sanctā ecclesiā quorū
iste seruus imaginē tenet: qui
melioris vite vias aggredi
metuūt. et tn̄ iacere in suis cor
poris ignauia nō timescūt. Cū
qꝫ se peccatores ɔsiderāt: san
ctitatis vias arripe trepidāt
et tamē remanere in suis ini-
q̇tatibus nō formidāt. Quo-
rum bene petrus adhuc in in-
firmitate positus speciē tenet.
cū viso miraculo piscū dixit.
Exi a me domie quia homo
peccator sum. Immo si te pec-
catorē ɔsideras: oportet vt a
te dominū nō repellas. Sed q̇
idcirco melioris habitus vias
et rectioris vite apprehēdere
arcem nolūt. quia infirmos se
esse cōspiciunt: quasi et pecca
tores se fatent. et dominū re-
pellūt. eūqꝫ in quo sanctificari
debuerāt: fugiūt. et velut in p
turbatiōe ɔsiliū nō habēt: du

moriunt et vitā timēt. Vn̄ et
huic seruo ꝓtinus respōdetur
Serue male et piger sciebas
qr meto vbi n̄ semio. et ɔgre
go vbi nō spargo. Oportuit g°
te dare pecuniā meā nūmula-
riis. et ego veniens recepissem
vtiqꝫ qđ meū est cū vsura. ex
verbis suis seruus restringit:
cū dn̄s dicit. meto vbi nō se-
mio. et ɔgrego vbi nō sparsi.
Acsi apte dicat. Si iuxta tuā
sn̄iam et illud exq̇ro ad erogā
dū qđ nō dedi: q̄nto magis a
te exq̇ro qđ ad erogādū dedi.
Oportuerat g° te dare pecuniā
meā nūmulariis et ego veniēs
recepissē vtiqꝫ qđ meū est cū
vsura. Pecuniā vero dare nū
mulariis /ē eis scientiā predi-
cationis impendere. qui hanc
valeant et dictis et operibus
exercere. Sed sicut nostrū peri-
culū aspicitis si dn̄icā pecuniā
teneamus: ita vestrū frēs ca-
rissimi sollicite pensate. quia a
vobis cum vsura exigit: qđ
auditis. In vsura quippe pecu
nia etiam non data recipitur.
Cū enim et hoc reddit quod
acceptū fuerat: illud etiā sup
impendit qđ acceptum nō est

Pēsate ergo fratres carissimi, q2 de accepta hac verbi pecunia vsuras soluetis. et curate vt ex eo quod auditis: etiā alia studeatis intelligere q̄ nō auditis. q̄tenus alia ex aliis colligētes etiā illa discatis ex vobis metipis agere: q̄ necdum ex pdicatoris ore didicistis. Pigrū vero seruū qua sentētia feriat: audiamus. Tollite ab eo talentū. et date ei q̄ habet decē talēta. Oportunū valde videbat: vt cū a malo seruo vnū talentū tollit: ei potius q̄ duo: q̄ȝ qui q̄nq3 talēta acceperat: daretur. Illi enī dare debuit q̄ minus q̄ȝ q̄ plus habuit. Sed (sicut supius diximus) p q̄nq3 talēta q̄nq3 videlicet sensus id est exteriorȝ sciētia designat. Per duo aūt intellectus et opatio exprimit. plus ergo habuit q̄ duo q̄ȝ q̄ q̄nq3 talēta pceperat. q2 qui p talēta q̄nq3 exteriorȝ āministrationē meruit: ab intellectu q̄ȝ interiorum adhuc vacuus fuit. vnū ergo talentum qd intellectū significare diximus illi dari debuit. q̄ bene exteriora que acceperat ministrauit. Quod q̄tidie in sctā cernimus ecclesia. q2 plerinq3 dū bñ ministrāt exteriora q̄ accipiunt: p adiūctā gratiā ad intellectū q̄ȝ misticū pducunt. vt etiā de interna intelligētia polleāt: q̄ exteriora fideliter ministrāt. Generalis etiā mox sentētia subditur: q̄ dicit. Omni enī habēti et dabit ⁊ abūdabit. ei aūt q̄ nō habet: et qd videt habere auferet ab eo. hñti nāq3 dabit ⁊ abūdabit. q2 q̄squis caritatē habet: etiā dona alia pcipit. Quisq3 caritatē nō habet: etiā dona q̄ pcipisse videbat amittit. Vnde necesse ē fratres mei vt per omē quod agitis: erga caritatis custodiā vigiletis. Caritas aūt vera ē ⁊ amicū diligere in deū: et inimicū diligere ppter deū. Quā q̄squis nō habet: omne bonū amittit qd habet. talēto quod acceperat priuatur. et iuxta dominicā sententiā in exteriores tenebras mittit. p penā q̄ppe in exteriores tenebras cadet q̄ p culpā suā spōte interiores tenebras cecidit. Illic coactus patitur tenebras vltionis: qui hic libenter sustinuit tenebras

voluptatis. ¶ Sciendū vero
est q̄d nullus piger ab hac ta
lēti acceptiōe securus est. Nul
lus nāq; est qui veraciter di-
cat. talentū minime accepi nō
est vñ rationēs ponere cogar.
Talēti enī noīe cuilibet pau
peri etiā hoc ipsum reputabit̃:
q̄d vel minimū accepit. Alius
nāq; accepit intelligentiā pre
dicationis. ministeriū debet ex
talēto. Alius terrenā substan
tiā accepit. erogationē talēti
debet ex rebus. Alius nec in-
ternorū intelligentiā, nec rerū
affluentiā accepit: sed tamē
didicit artē qua pascit̃. ipsa
ars ei in talēti acceptiōe repu
tat̃. Alius nihil horū adsecu
tus est. sed tamē fortasse fami
liaritatis locū apud diuitem
meruit. talentū ꝓfecto fami-
liaritatis accepit. Si ergo ni-
hil ei ꝓ indigētibus loquit̃:
ꝓ talenti retētione damnat̃.
Habens ergo intellectū, curet
omnino ne taceat. Habens re-
rū affluentiā, vigilet ne a mi
sericordie largitate torpescat. Ha
bēs artē qua regit̃ magnope
studeat: vt vsum. atq; vtilita
tē illius cū ꝓximo partiatur.

Habens loquēdi locū apud
diuitē damnationē ꝓ retento
talento timeat: si cū valet nō
apud eū ꝓ pauperibus inter-
cedat. Tantū quippe ab vno
quoq; nostrū venturus iudex
exigit: quantū dedit. Vt ergo
de talēti sui rationibus redeū
te domino quisq; securus sit:
cum tremore pēset quotidie
quid accepit. Ecce nāq; iam
iuxta est: vt ille qui ꝑegre ꝓ
fectus est redeat. Quasi q̄ppe
ꝑegre abijt: qui de hac terra
in qua natus est lōge discess-
sit. sed profecto reuertit̃: vt de
talētis rationēs ponat. quia si
a bona actiōe torpescimus: de
ipsis donis que cōtulit nos di
strictius iudicet. Cōsiderem9
ergo que accepimus. atq; in
eorū erogatione vigilemus.
Nulla nos a spiritali ope ter
rena cura impediat. ne si in ter
ra talentū abscōditur: talenti
dominus ad iracundiā ꝓuo-
cetur. Piger etenī seruus, cum
iā culpas iudex examinat: ta
lentū de terra leuat. Quia sūt
plerīq; qui tūc se a terrenis de
siderijs vl' opibus subtrahūt
quando iā ꝑ animaduersionē

iudicis ad eternū supplicium trahunt̄. Ante ergo de talenti nostri ponēda rōe vigilemus ut cū iā iudex ad feriendū imminet: lucrū qđ nos fecimus excuset. Quod prestet nobis deus q̄ viuit et regnat.

¶ Lectio sancti euangelij secundū matheū. Ca. ij.

IN illo tempore cum natus esset iesus in bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt ierosolimam dicentes Vbi est qui natus est rex iudeorū: vidimus enim stellā eius in oriente et venimus adorare eum.

¶ Omelia lectōis eiusdē habita ad p̄p̄l'um in basilica sancti petri apostoli. x.

SIcut in lectione euāgelica frēs carissimi audistis celi rege nato rex terre turbat⁹ est. q2 nimirū terrena altitudo ꝯfundit̄: cū celsitudo celestis apit̄. Sed querendū nobis ē q̄d nā sit qđ redēptore nato pastoribus in iudea angelus apparuit. atz ad adorādū hūc ab oriēte magos n̄ āgelus sz stella pduxit. Quia vicz iudeis tanq̄3 ratōe vtētibus ratōale aīal idest angelus p̄dicare debuit. Gētiles vero q̄a vti ratōe nesciebāt: ad cognoscendū dn̄m nō p vocē sed p signa pducunt̄. Quia et illis p̄phetie tanq̄3 fidelibus nō infidelibus et istis signa tanq̄3 infidelib⁹ n̄ fidelib⁹ data sūt. Et notandū qđ redēptorē nostrū cū iā pfecte esset etatis: eisdē gētilibus ap'li p̄dicāt. eū q3 paruulū et necdū p hūani corpis officiū loq̄ntē stella gentibus denuntiat. q̄a nimirū rationis ordo poscebat: vt et loquentē iā dominū loquentes nobis p̄dicatores innotescerēt. et necdū loquentē elemēta muta p̄dicarent. Sed in oībus signis q̄ vel nascēte dn̄o vel moriēte monstrata sunt: cōsiderandū nobis est quāta fuerit in quorūdā iudeorū corde duritia. q̄ hūc nec p p̄phetie donū nec p miracula agnouit. Oīa quippe elementa auctorē suū venisse testata sunt. vt eni de eis q̄ddā vsu hūano loq̄r deū hūc celi eē cognouerūt. q2 ꝓtin⁹ stellā miserūt.

Mare cognouit· q̃a sub plã-
tis eius se calcabile prebuit·
Terra cognouit· qꝛ eo mori
ente ↄtremuit· Sol cognouit·
qꝛ lucis sue radios abscõdit·
Saxa et parietes agnouerũt·
quia tẽpore mortis eius scis-
sa sunt· Infernus agnouit· q̃a
hos quos tenebat mortuos
reddidit· et tamẽ hũc quẽ deũ
omia insensibilia elemẽta sẽ
serũt· adhuc infideliũ iudeorꝫ
corda deũ esse minime cogno
scunt et duriora saxis scindi
ad penitendũ nolũt· Eũqꝫ ↄfi
teri abnegãt· quẽ elemẽta vt
diximus aut signis aut scissio
nibus deũ clamant· Qui etiã
ad dãnationis sue cumulum
eũ quẽ natũ despiciũt· nasci-
turũ lõge añ prescieuerũt· Et ñ
solũ qꝛ nasceret̃ nouerãt· sꝫ eti
am vbi nasceret̃· Nã ab he-
rode requisiti locũ natiuitatis
eius exprimũt· quẽ scripture
auctoritate didicerũt· Et testi
moniũ proferũt· q̄d bethleem
honorari natiuitate noui du-
cis ostẽditur· vt ipa eorũ sciẽ
tia et illis fieret ad testimoni
um damnatiõis· et nobis ad
adiutoriũ credulitas· Quos

profecto bene isaac cũ iacob
filiũ suũ benediceret· designa-
uit· quia caligãs oculis et pro
phetãs in presenti filiũ nõ vi
dit· cui tamẽ multa in posterũ
preuidit· Quia nimirũ iudai-
cus populus ꝓphetie spiritu
plenus et cecus eũ de quo mul
ta in futurũ predixit· in p̄senti
positũ nõ agnouit· Sed natiui
tate regis nostri cognita· hero
des ad callida argumẽta cõ-
uertit̃· ne terreno regno priua
ret̃· Renuntiari sibi vbi pu-
er inueniret̃ postulat· adorare
eũ velle se simulat· vt q̃si hũc
si inuenire possit· extinguat·
Sed quãta est humana mali
tia cõtra cõsilium diuinitatis
Scriptũ est quippe· Nõ est sa
piẽtia, non est prudẽtia, nõ
est cõsilium cõtra dominum·
nã ea q̄ apparuit· magos stel
la ꝑduxit· Natũ regẽ reperie-
rũt· munera detulerunt· Et ne
redire ad herodẽ debeãt· in sõ
nis ãmonent̃· Sicqꝫ fit vt ie-
sũ quẽ querit herodes inueni
re nõ possit· Cuius ꝑsona qui
alij quã ipocrite designantur·
qui dũ ficte querunt inuenire
dominum nunq̃ꝫ merentur·

¶ Sed inter hec sciendum est
q priscilliániste heretici nasci
vnumquemq; hoiem sub cōsti-
tutionibus stellarum putant. et
hoc in adiutoriū sui erroris as
sumūt: quod noua stella exijt
cū dñs in carne apparuit. Cu
ius fuisse fatū eandē que ap-
paruit stellā putāt. Sed si euā
gelij verba pensamus qbus
de eadē stella dicitur. vsq; dū
veniēs staret supra vbi erat
puer: dū nō puer ad stellam.
sed stella ad puerū cucurrit: si
dici liceat nō stella fatū pueri
sed fatū stelle is qui apparuit
puer fuit. Sed absit a fideliū
cordibus vt esse aliquid fa-
tū dicant. Vitam quippe ho-
minū solus hanc cōditor qui
creauit administrat. Neq; p-
pter stellas homo: sed stelle
pter hominē facte sunt. et si
stella fatū hominis dicit: ip-
sis suis ministerijs subesse ho
mo phibetur. Certe cū iacob
de vtero egrediēs prioris fra
tris plātam teneret manu: p-
or pfecte nequaq; egredi po-
tuit. nisi et subsequēs inchoas
set. et tamē cū vno tpe eodē
q; mometo vtrūq; mater fu-
derit: non vna vtriusq; vite
qualitas fuit. Sed ad hoc so-
lent mathematici respondere.
quia virtus cōstellationis in
ictu pungētis est. Quibus e-
diuerso nos dicimus. q2 ma
gna est mora natiuitatis. Si
igit in ictu puncti cōstellatio
pmutatur: necesse iā erit: vt
tot dicāt fata quot sunt mem
bra nascentiū. Fati etiam ma
thematici solēt: quod quisqs
signo aquarii nascit: in hac vi
ta piscatoris ministeriū sorti-
atur. piscatores vero vt fertur
getulia nō habet. Quis g° di-
cat quia nemo illic in stella
aquarij nascit: vbi piscator
omnimodo nō habet. Rur-
sum quos nasci signo libre as
serunt: trapazetas futuros di
cūt. et trapazetas multarum gē
tiū puintie ignorāt. Fateant
g° necesse ē: aut hoc in eis si-
gnū deesse: aut effectū fatalē
nullomō habere. In psarū q;
frācorumq; terra reges ex ge-
nere pdeūt. qbus pfecto na
scētibus qs estimet q;ti eisdē
momētis horarum ac tpum ex
seruili conditione nascuntur:
et tñ regū filij vno eodemq;

22

fidere cũ seruis nati ad regnũ
ꝓficiunt· cũ serui qui secũ fue
rãt geniti in seruitute moriãn
tur· ¶ Hec de stella breuiter
diximus ne mathematicorũ
stultitiã indiscussam preterisse
videamur· Magi vero aurũ
thus et mirrã deferunt· Aurũ
quippe regi ↄgruit· Thus ve
ro in dei sacrificiũ ponebatur·
Mirra autẽ mortuorꝝ corpo
ra ↄdiunt̃· Eũ ergo magi quẽ
adorant· etiã misticis munen
bus predicãt· auro regẽ· thu-
re deũ· mirra mortalẽ· Sũt ve
ro nõnulli heretici qui hũc de
um credunt esse· sed vbiqꝫ re-
gnare nequaq̃ꝫ credũt· Hi ꝓ
fecto ei thus offerũt· sed offer
re etiã aurũ nolũt· Et sunt nõ-
nulli qui hũc regẽ existimant
sed deũ negant· Hi videlicet
ei aurũ offerũt· sed offerre thꝰ
nolũt· Et sunt nõnulli q̃ hunc
et deũ et regẽ fatent̃· sed ad-
sumpsisse carnẽ mortalẽ ne-
gãt· Hi nimirũ ei aurũ ⁊ thus
offerũt· sed offerre mirram as-
sumpte mortalitatis nolunt·
Nos itaqꝫ nato domino offe-
ramus aurũ vt hũc vbiqꝫ re-
gnare fateamur· Offeramus
thus· vt credamus qꝫ is qui
in tẽpore apparuit· deus ante
tẽpora extitit· Offeramus mir
rã· vt eũ quẽ credimus in su
a diuinitate impassibilẽ· cre-
damus etiam in nostra fuisse
carne mortalẽ· Quãuis in au
ro, thure, et mirra intelligi et
aliud potest· Auro nãqꝫ sapi-
entia designat̃· salomone at-
testãte qui ait· Thesaurus de
siderabilis requiescit in ore sa
pientis· Thure autẽ q̃d deo in
cendit̃· virtus orationis exp̃
mit̃· psalmista testãte qui di
cit· Dirigat̃ oratio mea sicut
incensum in cõspectu tuo· Per
mirrã vero carnis nostre mor
tificatio figurat̃· Vnde sãcta
ecclesia de suis operariis vsqꝫ
ad mortẽ ꝓ deo certantibus
dicit· Manus mee distillaue
rũt mirrã· Nato ergo regi au-
rũ offerimus· si in ↄspectu illi
us claritate sup̃ne sapiẽtie re
splẽdemus· Thus offerimus
si cogitatiões carnis p̃ sancta
orationũ studia in ara cordis
incẽdimus· vt suaue aliquid
deo p̃ celeste desideriũ redole
re valeamus· Mirrã offerimꝰ
si carnis vitia per abstinentiã

mortificamus. Per mirā nanqꝫ vt diximus agitur ne mortua caro putrefiat. Mortuā vero carnē putrescere est: hoc mortale corpus fluxui luxurie deseruire. sicut de qbusdā p pphetā dicit. Cōputruerūt iumēta in stercore suo. Iumēta quippe in stercore suo putrescere est: carnales homies in fetore luxurie vitā finire. Mirrā ergo deo offerimus: qn̄ hoc mortale corpus a luxurie putredine p odimentū otinentie custodimus. ¶ Magnū vero nobis aliqd magi innuūt qd in regionē suā p viā aliā reuertunt. In eo nāqꝫ qd āmoniti faciūt: nobis pfecto insinuāt qd faciamus. Regio quippe nostra padisus ē. Ad quā iesu cognito redire pviā qua venimus phibemur. A regione etenī nostra supbiendo, inobediēdo. visibilia seqndo cibū fetitū gustando, discessimus. sed ad eā necesse est vt flēdo, obediēdo, visibilia cōtemnēdo, atqꝫ appetitum carnis refrenādo, redeamus. Per aliam ergo viā ad regionem nostrā regredimur. qm̄ qui a padisi gaudio p delectamenta discessimus: ad hec planta reuocamur. ¶ Vn̄ necesse ē frēs carissimi, vt semp pauidi, semp qꝫ suspecti ponamus ante oculos cordis. hinc culpas opis: illinc iudiciū extreme districtiōis. Pēsemus qꝫ districtus iudex veniat: q̄ iudiciū minat et latet. Terrores pctōribus intētat. et tam̄ adhuc sustinet. Et idcirco venire citius differt: vt minus inueniat q̄s odēnet. Puniam⁹ fletibus culpas. et cū psalmiste voce pueniamus faciē eius incōfessiōe. Voluptatū nos g⁰ fallacia nl'la decipiat. nl'la vana leticia seducat. in pxio nāqꝫ ē iudex q̄ dixit. ve vobis q̄ ridetis nūc. qr lugebitis et flebitis Hic eni salomō ait. risus dolori miscebit et extrema gaudij luctus occupat. Hic iterū dicit risū deputaui errorē: gaudio dixi. qd frustra decipis. Hinc rursus ait. Cor sapientiū vbi tristitia est: et cor stultorū vbi letitia. Pertimescam⁹ g⁰ pcepta dei. sic celebramus veraciter sollēnitatem dn̄i. Gratū nāqꝫ deo sacrificiū ē afflictio cōtra

peccatū p salmista testāte quí ait. Sacrificiū deo spūs ɔtribulatus. Peccata nostra ꝑtenta in baptismatis preceptōe donata sunt. et tamē post baptisma multa cōmisimus. sed lauare iterꝝ baptismatis aqua nō possumus. Quia g° et post baptisma inquinauimus vitā. baptisemus lachrymis cōscientiā quatenus regionē nostrā p viā aliā repetētes quí ex ea bonis delectati discessimus: ad eā malis amaricati redeamus prestāte domino.

Lectio sancti euangelij secundū matheū. Ca. xiij.

In illo tēpe. dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Siľe est regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro quē quí inuenit hō abscondit. et ꝑ gaudio illius vadit. et vēdit vniuersa que habet. et emit agrum illum.

Omelia lectōis eiusdē habita ad ꝑplm in basilica scte agnetis in die natalis eius. xi.

Celoꝝ regnū frēs carissimi idcirco terrenis reb⁹ simile dicit: vt ex his que aīmus nouit: surgat ad incognita que nō nouit. quatenus exemplo visibiliū se ad inuisibilia rapiat. et p ea que vsu didicit: quasi cōfricatus incalescat: vt p hoc quod scit notū diligere: discat et incognita amare. Ecce enī celoꝝ regnum thesauro abscōdito in agro cōparat. quē quí inuenit homo abscōdit. et pre gaudio illius vadit. et vēdit vniuersa q̄ habet. et emit agrū illū. Qua in re hoc quoqꝫ notandū est: q𝔡 inuētus thesaurus abscōditur vt seruetur. qꝛ studiū celestis desiderij a malignis spiritibus custodire non sufficit: quí hoc ab humanis laudibus nō abscōdit. In presenti etenī vita quasi in via sumus, qua ad patriā pgimus. Maligni autē spūs iter nostrū quasi quidā latrunculi obsidēt. Depredari ergo desiderat: q̄ thesaurū publice portat in via. hoc aūt dico: ñ vt ꝓximi opa nostra bona nō videant. cū scriptū sit. videāt opera vr̄a bona. et glorificēt patrē vestrū quí in celis ē. sed vt p hoc q𝔡

agimus/ laudes externus nō
queramus. Sic autē sit opus
in publico/ quatenus intētio
maneat in occulto. vt et de bo
no opere proximis prebeamus
exemplū/ et tamē p intentio-
nem qua deo soli placere que
rimus/ semper optemus se-
cretum. Thesaurus autē cele
ste est desideriū. Ager vero in
quo thesaurus absconditur/ di
sciplina studij celestis. Quem
profecto agrū venditis omni-
bus cōparat/ qui voluptati-
bus carnis renūtians cuncta
sua terrena desideria p disci-
pline celestis custodiā calcat.
vt nihil iā quod caro blandi
tur libeat. nihil quod carnalē
vitā trucidat/ spiritus phor-
rescat. Rursum celeste regnū
negociatori homini simile di
citur/ qui bonas margaritas
querit. sed vnam preciosam
inuenit. quā videlicet inuen-
tam omnia vēdens emit. quia
qui celestis vite dulcedinem
in quātum possibilitas admit
tit/ perfecte cognouerit/ ea q
in terris amauerat libenter cū
cta delinquit. In comparatio-
ne eius vilescunt omnia. dese

rit habita. cōgregata dispergit.
inardescit in celestibus ani-
mus. nihil in terrenis libet. de
forme conspicitur/ quicquid
de terrene rei placebat specie.
quia sola preciose margarite
claritas fulget in mente. De
cuius dilectione recte per sa-
lomonem dicitur. Fortis est
vt mors dilectio. Quia vi-
delicet sicut mors corpus in-
terimit/ sic ab amore rerum cor
poraliū eterne vite caritas oc
cidit. Nā quē perfecte absor-
buerit/ ad terrena foris deside
ria velut insensibilē reddit. ne
eni scā hec cuius hodie nata
licia celebramus/ mori pro deo
potuisset in corpe/ si prius a ter
renis desiderijs mortua nō fuis
set in mēte. Erectus nanq3 in
virtutis culmie aīmus, tormē
ta despexit. p̄mia calcauit. an-
te armatos reges et p̄sides in
uicta stetit. feriēte robustior.
iudicāte sublimior. Quid intē
hec nos barbati et debiles di-
cemus/ q ire ad regna celestia
puellā p ferrū videmus. Quos
ira supat. supbia inflat. ambi
tio pturbat. luxuria inquinat.

quia si adipisci regna celorū
p bella p secutionum nō pos-
sumus? hoc ipsum nobis tur
pe sit qđ deum volumus sal-
tim p pacē seq̄. Ecce nulli no
strū hoc tempore dicit deus.
ꝓ me morere. sed illicita tan-
tūmodo in te desideria occide
Qui g° in pace subigere car-
nis desideria nolumus? q̄ndo
in bello ꝓ deo ipsam carnē da
remus? ¶ Rursus simile esse
regnū celorū sagene in mare
misse dicit̄ ex omi genere pi-
sciū cōgreganti. que impleta
ad litus educit̄. et in vasis bo-
ni pisces eligunt̄. mali aūt ꝓ-
ijciunt̄ foras. Sācta ecclesia
sagene comparat̄. quia et pi-
scatoribus est cōmissa. et per
eā quisq; ad eternū regnū a
presentis seculi fluctibus tra-
dit̄. ne in eterne mortis ꝓfun
da mergat̄. Que ex omni ge-
nere pisciū ꝯgregat q2 ad pec-
catorū veniā sapiētes et fa-
tuos/liberos et seruos/diuites
et paupes/fortes et infirmos
vocat. Vn̄ p psalmistā deo
dicit̄. ad te omis caro veniet
Que sagena scz ecclesia tunc
vniuersaliter replet̄? cū in fi-
ne suo humani generis sum-
ma ꝯcludit̄. Quā educunt. et
secus litus sedēt. q̄a sicut ma
re seculū? ita seculi finē signifi
cat litus maris. In quo scilicz
fine boni pisces in vasis eligū
tur. mali autē ꝓijciunt̄ foras.
q̄a et electus quisq; in taber-
nacula eterna recipit̄. et inter
ni regni luce pdita ad exterio
res tenebras reprobi ptrahū
tur. Nunc enī bonos malosq;
cōmuniter quasi pmixtos pi
sces fidei sagena nos ꝯtinet.
sed litus indicat sancte eccle-
sie sagena q̄d trahebat. Et q̄-
dē pisces q̄ capti fuerāt muta
ri n̄ possunt. Nos aūt mali ca
pimur? sed in bonitate pmu-
tamur. Cogitemus igit̄ in ca-
ptōe ne diuidamur in littore.
Ecce q̄z grata ē nobis hodier
na sollēnitas. ita vt se nō mo-
dicū addicat si cui ex hec ꝯuē
tu nostro deesse ꝯtigat. Quid
g° in die illa acturus ē? q̄ a cō
spectu iudicis rapit̄. ab electo
rū societate sepat̄. q̄ tenebre
scit a luīe. cruciat̄ eterna cōbu
stōe? vn̄ et hāc eandē cōpati
nē dn̄s sub breuitate aperit. cū
subiūgit. sic erit in ꝯsūmatiōe

seculi. Exibūt angeli: et separabāt malos de medio iustorū. et mittent eos in caminū ignis. ibi erit fletus. et stridor dentiū. Hoc iā fratres carissimi timendū est potius q̄ exponendū. Aperta eteni voce tormēta peccantiū dicta sunt. ne quis ad ignorantie sue excusationē recurreret. si quid de eterno supplicio obscure diceret. Vn̄ subdit. intellexistis hec oia? Dicūt ei. Vtiq3 dn̄e. Atq3 in cōclusione subiungitur. Ideo ois scriba doctus in regno celorū similis est homi patrifamilias proferēti de thesauro suo noua et vetera. Si p nouum et vetus qđ dicit: vtrunq3 testamentum accipimus: abrahā doctū fuisse denegamus. qui noui et veteris testamēti et si facta nouit: minime verba nūtiauit. Moisē quoq3 docto patrifamilias cōparare nō possumus. qui et si testamentū vetus edocuit: noui tamē dicta nō ꝓtulit. Dū ergo ab hoc intellectu excludimur: ad alium vocamur. Sed in eo quod veritas dicit. Ois scriba doctus in regno celorū

similis est patrifamilias: intelligi valet q2 nō de his q̄ fuerāt: sed de his q̄ esse in ecclesia potuerunt loquebat̄. Qui tunc noua et vetera ꝓferunt: cum vtriusq3 testamēti predicamēta vocibus et moribus loquit̄. Qđ tamē aliter intelligi potest. Vetustū quippe humani generis fuit ad inferni claustra descēdere ꝓ peccatis suis supplicia eterna tolerare. Cui per mediatoris aduentū nouū aliq̄d accessit. vt si hic recte studeat viuere: celorū regna valeat penetrare. Et homo in terra editus a corruptibili vita moriat̄ in celo collocādus. Et vetus itaq3 ē vt ꝓ culpa humanū genus in eterna pena intereat. et nouū vt cō uersus in regno viuat. Qđ g° in ↄclusione locutōis sue dn̄s subdit: hoc ē vtiq3 qđ p̄misit. Prius eni de regni similitudie thesaur̄ inuentū ac bonā margaritā ꝓtulit. postmodū vero inferni penas de malor̄ cōbustione narrauit. atq3 in cōclusione subiūgit. Ideo ois scriba doctus in regno celor̄ similis est patrifamilias ꝓferenti de

thesauro suo noua et vetera. Ac
si aperte diceret. Ille in san-
cta ecclesia doctus pdicator
est: qui et noua scit pferre de
suauitate regni. et vetusta de
terrore supplicij. vt vel pena ter
reat: quos premia nō inuitāt
Audiat de regno quod amet
Audiat de supplicio vnusquis
qȝ quod timeat. vt torpentē
animū et terre vehemēter in-
herentē si amor ad regnū non
trahit: vel timor minet. Ecce
enim de gehenne expressione
dicit. Ibi erit fletus et stridor
dentiū. Sed quia psentia gau
dia sequunt perpetua lamenta
hic fratres carissimi vanā leti
tiam fugite. si illic flere formi-
datis. Nemo etenī potest et
hic gaudere in seculo. et illic
regnare cū christo. Tempora
lis itaqȝ leticie fluxa restringi-
gite. carnis voluptates edo-
mate. Quicquid animo ex p-
senti seculo arridet: ex cōside
ratiōe eterni ignis amarescat.
Quicqd in mēte puerilit hila
rescit: hoc discipline iuuenilis
sensus coherceat: vt dū spōte
tpalia fugitis: etna gaudia si
ne labore capiatis pstāte dño

Lectio sancti euāgelij secū
dū matheū. Ca. xxv.
In illo tempore dixit ie-
sus discipulis suis pa-
bolā hanc. simile est regnū ce-
lorū decem virginibus: que
accipientes lampades suas
exierūt obuiam spōso et spon
se. Quinqȝ autē ex eis erāt fa
tue. et quinqȝ prudentes. Sed
quinqȝ fatue acceptis lampa
dibus nō sumpserunt oleum
secum. Prudētes vero accepe
runt oleum in vasis suis cum
lampadibus etc.

Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ppl'm in basilica scē
agnetis die natal' ei9. xij.

Sepe vos fratres carissi-
mi admoneo praua o-
pera fugere. mundi huius in-
quinamēta deuitare. sed hodi
erna sancti euangelij lectione
compellor dicere vt et bona
que agitis cum magna caute
la timeatis. ne p hoc qd a vo
bis rectum geritur: fauor aut
gratia humana requiratur. Ne
appetitus laudis surripiat. et
quod foris ostenditur: intus
a mercede vacuetur. Ecce eni
redēptoris voce. decē virgines

et omnes dicunt virgines. et tamē intra beatitudinis ianuam nō omnes recepte. Quia earū quedā dū de virginitate sua gloriā foris expetūt: in vasis suis oleū habere noluerūt. Sed prius querendū nobis est quid sit regnū celorū. aut cur decē virginibus compare tur. que etiā virgines prudētes et fatue dicant. Dū enim celorū regnū cōstat quia reproborū nullus ingredit: etiā fatuis virginibus cur simile esse phibetur? Sed sciendum est quia sepe in sacro eloquio regnū celorū presentis temporis ecclesia designat. De quo alio in loco dominus dicit. Mittet filius hominis angelos suos. et colliget de regno omnia scandala. Neq; enī in illo regno beatitudinis in quo pax sūma est: inueniri scādala poterūt que colligant. Et vnde rursum dicit. Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis: et docuerit sic homines minimus vocabit in regno celorum. Qui autē fecerit et docuerit: hic magnus vocabit in regno celorū. Mandatū q̄ppe soluit et docet: quādo hoc quisq; voce pdicat: qd viuēdo nō implet. Sed ad regnū eterne beatitudinis puenire nō valet: qui nō vult opere implere qd docet. Quomodo ergo in eo minimus vocat: qui ad hoc nullo modo intrare pmittit? Quid itaq; p hāc sententiā nisi presens ecclesia regnū celorū dicit: in qua doctor qui mandatum soluerit: minimus vocat. Quia cuius vita despicit: restat vt pdicatio cōtemnatur. In quinq; autē corporis sensibus vnusq̄sq; subsistit. gēminatus autem quinarius denariū perficit. Et quia ex vtroq; sexu fidelium multitudo colligit. sancta ecclesia decē virginibus similis denuntiat. In qua q̄a mali cū bonis et reprobi cum electis admixti sunt: recte similis virginibus prudētibus et fatuis esse phibetur. Sunt nanq; plerīq; cōtinentes. qui ab appetitu exteriori se custodiūt. et spe ad interiora rapiunt. Carnē macerāt. et toto desiderio ad supnam patriā anhelant. eterna pmia expetūt. p laboribus

suis recipe laudes humanas
nolũt. Hi nimirũ gloriam su
am nõ in ore hominũ ponũt:
sed intra cõsciẽtiam ɔtinent.
Et sunt plerıqȝ qui corpus ꝑ
abstinentiam affligunt. sed de
ipa sua abstinentia humanos
fauores expectunt. doctrine in
serũt. indigentibus multa lar
giuntur. quia solã laudis trã
sitorie retributionẽ querunt.
Vnde et apte subditur. Quin
qȝ fatue nõ sumpserũt oleum
secum. prudentes autẽ acce
perunt oleum in vasis suis cũ
lampadibus. Per oleũ quip
pe nitor glorie designat̃. va
scula autẽ nostra sunt corda
in quibus ferimus cũcta que
cogitamus. Prudentes ergo
oleum in vasis habẽt quia ni
torem glorie intra cõsciẽtiã
retinẽt. Paulo attestante qui
ait. Gloria nostra hec est testi
moniũ cõsciẽtie nostre. Fa
tue autẽ virgines oleum secũ
nõ sumũt. quia gloriam intra
cõsciẽtiam nõ habẽt. dũ hãc
ab ore ꝓximorꝫ querũt. No
tandum vero ꝙ omnes lam
pades habent. sed omnes ole
um nõ habẽt. quia pleꝛꝫqȝ bo
na in se opera cũ electis et re
probi oñdunt. sed soli ad spõ
sum veniũt cum oleo: qui de
his q̃ foris egerũt: intus glo
riam requirũt. Vnde ꝑ psal
mistam quoqȝ de sancta ele
ctorũ ecclesia dicit̃. Ois glo
ria eius filie regis ab intus.
Morã aũt faciẽte spõso: dor
mitauerũt omnes et dormie
rũt. Quia dum venire iudex
ad extremũ iudiciũ differt: e
lecti et reprobi in mortis so
mno sopiunt̃. Dormire eteni
mori ẽ. Añ somnũ vero dor
mitare est. añ mortẽ a salute
lãguescere. Quia ꝑ põdus e
gritudinis ꝑuenit̃ ad somnũ
mortis. Media aũt nocte cla
mor factus ẽ: ecce spõsus ve
nit. exite obuiã ei. De aduẽtu
spõsi clamor in media nocte
fit: qꝛ sic dies iudicij surripit:
vt ꝑuideri nõ possit: qñ veniet
Vñ scriptũ ẽ. Dies dñi sicut
fur in nocte ita veniet. Tunc
oẽs virgines surgũt. qꝛ electi
et reprobi a somno sue mor
tis excitant̃. Lampades or
nãt. quia secum sua opera nu
merant: pro quibus eternam
recipere beatitudinẽ expectãt.

Sed lampades fatuaꝝ virgi
nū extinguūt᷑: quia earū opa
que clara hominibus foras
apparuerūt: in aduētu iudicis
intus obscurant᷑. et a deo retri
butionē nō inueniūt: quia ꝓ
eis receperūt ab hominibus
laudes quas amauerēt. Quid
est autē qđ tūc a prudētibus
oleum petūt: nisi qđ in aduē-
tu iudicis cū se intus vacuas
inuenerint: testimoniū foris
querūt. Ac si sua fiducia dece
pte ꝓximis dicāt. Quia nos
q̄si sine opera repelli cōspicitis
dicite de nostris operibus q̄d
vidistis. Sed prudētes vir-
gines respōdent dicētes. Ne
forte nō sufficiat nobis et vo
bis. In illo eni dıe (qđ tamen
de quibusdā in pace ecclesie
q̇escentibus loquor) sibimet
ipsi testimoniū vniuscuiusqꝫ
vix sufficit. quātominus et si
bi et ꝓximo. Vn̄ et protinus
p increpationē subdunt. Ite
potius ad vēdentes et emite
vobis. Vēditores quippe dei
adulatores sunt. Qui eni ac-
cepta qualibet gratia vanis
suis laudibus nitorē glorie
offerūt: quasi oleum vendūt.

De quo ꝑfecto oleo psalmi
sta dicit. Oleū autē peccato-
ris nō impinguet caput meū.
Principale eteni nostrum ca-
put est. Appellatiōe autē ca-
pitis ea que principat᷑ corpo-
ri: mēs vocat᷑. Impinguat er
go caput oleū peccatoris: cū
demulcet mentē fauor adulā
tis. Sed cū irent emere: venit
spōsus. quia cū vite sue testimo
niū a ꝓximis querunt: iudex
venit. qui nō operū sed cordi
um testis est. Que autē pate
erāt intrauerūt cū eo ad nupti
as. et clausa est ianua. O si sa
pere in cordis palatū possit
quid admirationis habet qđ
dicit᷑ venit spōsus: quid dul-
cedinis intrauerūt cum eo ad
nuptias. quid amaritudinis et
clausa est ianua. Venit q̇ppe
ille qui aduētu suo elementa
cōcutit. in cuius cōspectu celū
et terra cōtremiscit. Vn̄ etiā
p ꝓphetam dicit. Adhuc se-
mel et ego mouebo nō solum
terrā sed et celū. Ad cuius ex-
amen omne humanū genus
deducit᷑. cui ad vindictā ma-
lorum remunerationemqꝫ bo
norꝫ angeli archāgeli throni

pncipatus et dominatões ob sequunt. Pēsate fratres cariſſimi ante ꝯſpectū tāti iudicis q̄ in illo die terror erit: quādo iam in pena remediū nō erit. Que illa cōfuſio cui reatu ſuo exigente cōtinget: in cōuentu omnium hominū angelorūq; erubeſcere. qui pauor eū quē et tranquillum mens humana capere nō valet etiā iratū videre. Quem diem bene ꝓpheta intuens ait. Dies ire di es illa dies tribulatiōis et an guſtie. dies calamitatis et mi ſerie. dies tenebrarum et cali ginis: dies nebule et turbinis dies tube et clangoris. Penſate fratres extremi diem iu dicij ſup corda reproborum. qua aſperitate ꝓpheta vidit amareſcere: quem tot appellationibus nō valet explicare. Quāta vero tūc erit electorū letitia: qui de eius merent viſione gaudere. de cuius cōſpectu vident et elemēta cōtremiſcere. cū eo ſimul ad nuptias intrare. Qui et in ſpōſi nuptias gaudēt. et tamē ipſi ſunt ſpōſe. Quia in illo eterni regis thalamo viſioni noſtre deus cōiungit. que ſcilicet viſio nūq̄ȝ iā in ꝑpetuū ab amoris ſui amplexibus euellatur. Tunc regni ianua lugētibus claudetur. que modo quotidie penitētibus aperitur. Erit nanq; et tūc penitentia ſed infructuoſa iam non erit. quia nequaq̄ȝ tunc veniam inuenit. q̄ modo aptum venie tempus perdit. Huic eteni paulus dicit. Ecce nūc tempus acceptabile. ecce nūc dies ſalutis. hic ꝓpheta ait. Querite dominū dum inueniri poteſt. inuocate eū dū ꝓpe eſt. Vnde et eaſdē virgines fatuas inuocātes dominus nō audit. q2 inter clauſa regni ianua is qui nūc et p auditionē prope eſſe poterat: prope iā nō erit. Nā ſubditur. Nouiſſime veniūt et relique virgines dicentes. Domine dn̄e aperi nobis. At ille reſpōdēs ait. Amē dico vobis ne ſcio vos. Ibi iā a deo nō pōt mereri quod petit: qui hic noluit audire quod iuſſit. Qui tēpus ꝯgrue penitentie perdidit fruſtra ante regni ianuam cū precibus venit. Hinc eſt eni quod p ſalomonē dn̄s dicit.

vocaui et renuistis extēdi ma
nū meā et nō fuit qui aspice-
ret. Despexistis omē ɔsilium
meū. et increpatiōes meas ne
glexistis. Ego quoq; in interi
tu vestro videbo et subsanna
bo. cū vobis qđ timebatis ad
uenerit. cū irruerit repētina ca
lamitas. et interitus quasi tē-
pestas ingruerit. Quādo ve-
nerit sup nos tribulatio et an
gustia. Tunc inuocabūt me
et nō exaudiā. mane ɔsurgēt
et nō inuenient me. Ecce aperi
clamāt. et repulsionis sue do
lore cōpulse, appellationē do
minātis ingēmināt dicentes.
Dñe domie aperi nobis. Pre
ces offerūt sed nesciunt. quia
tūc velut incognitos dñs de-
serit: quos modo suos p vite
meritū nō agnoscit. Ubi apte
quoq; generales ad discipl'os
exortatio subinfert cū dicit.
Vigilate itaq; q̄a nescitis di
em neq; horā. q2 post peccata
deus penitentiā suscipit: si sci-
ret q̄sq; de p̄senti seculo quo
tēpore exiret: aliud tēpus vo
luptatibus, et aliud penitētie
aptare potuisset. Sed q̄ penitē
ti veniā spopōdit: peccāti diē

crastinū nō pmisit. Semp er-
go extremū diē debemus me-
tuere: quē nunq̄; possumus p
uidere. Ecce hūc ipsum diē in
quo loq̄mur: ad inducias cō-
uersionis accepimus. et tamē
mala que fecimus flere recu-
samus. Nō solū cōmissa non
plāgimus: sed etiā que defle-
ant augemus. At si aliq̄ nos
egritudo corripiat: si signa e-
gritudinis vicinā mortē de-
nūtiant: inducias viuēdi que
rimus vt peccata nostra defle
amus. et eas cū magno studij
desiderio petimus. quas acce
ptas mō pro nihilo habemus
¶ Rē refero fratres carissimi
si intente audire vult caritas
vestra ex cōsideratione illius
vehementer instruat. Quidā
vir nobilis in valeria puin-
tia nomie crisorius fuit. quē
lingua rustica populus criso-
rinū vocabat. vir valde idone
us. sed tantū plenus vitijs: q̄n
tū rebus supbia tumidus. car
nis voluptatibus subditus. in
acquirēdis rebus auaritie fa
cibus accensus. Sed cum tot
malis dominus finē ponere de
creuisset (sicut a religioso q̄dā

qui nūc supest ꝓpinquo illi-
us didici) corporis lāgore pcus
sus est. Qui ad extremū veni
ens ea hora qua iā de corpe
erat exiturus: apertis oculis vi
dit tetros et nigerrimos spūs
corā se assistere et vehemēter
imminere vt ad inferni clau-
stra se raperēt. Cepit tremere.
palescere, sudare, ⁊ cū magnis
vocibus inducias petere. filiū
qꝫ suū noīe maximū (quē ipe
iā monachus monachū vi-
di) nimis et turbatis clamori
bus vocare dicēs. maxīe cur
re, nunqꝫ tibi aliquid mali fe-
ci. in fide tua me suscipe. Tur-
batus mox maximus affluit.
lugēs et pstrepens familia cō
uenit. Eos autē quos ille insistē
tes sibi grauit tolerabat: ma
lignos spiritus ipsi videre ñ po
terāt. sed eoꝝ presentiā in cō
fusione, in palore, ac tremore
illius qui trahebatur: videbāt.
Pauore autē tetre eoꝝ imagi
nis. huc illucqꝫ vertebatur in le
ctulo. Iacebat in sinistro late-
re. aspectū eoꝝ ferre ñ poterat
vertebatur ad parietē: ibi ade
rāt. Cūqꝫ ꝯstrictus nimis re-
laxare se iā posse desperaret: ce
pit magnis vocibus clamare
inducias vel vsqꝫ mane. Sed
cū hec clamaret: in ipsis suis
vocibus de habitaculo sue car
nis auulsus est. De quo ni-
miꝝ ꝯstat: quia ꝓ nobis ista
nō ꝓ se vidit: vt eius visio
nobis proficiat: quos adhuc
diuina patientia lōganimiter
expectat. Nā illi tetros spiri-
tus ante mortē vidisse et in-
ducias petisse quid ꝓfuit: qui eas
dē inducias quas petijt nō ac
cepit? Nos ergo fratres caris
simi nunc sollicite ista cogite-
mus. ne nobis in vacuū tpa
pereant. et tunc queramus ad
bene agendū viuere: cū iam
cōpellimur de corpore exire.
Memētote quid veritas dicat
Orate ne fiat fuga vestra hie
me vel sabbato. Per legis quippe
mādatū ābulare lōgius in sab
bato ñ licet. hiems quoqꝫ ad am
bulandū impedimentū est: quia
gressus ābulantiū torpor fri-
goris astringit. Ait ergo. Ora
te ne fiat fuga vestra hieme
vel sabbato. Ac si aperte dicat
videte ne tūc quęratis peccata
vestra fugere: quādo iam nō
licet ambulare. Illud ergo tē
pus quo fugere non licet: mo
do debet cogitari dum licet.

Illa hora est nostri exitus sp intuenda. ista redemptoris nostri ammonitio ante mentis oculis semper ponenda qui ait. Vigilate itaque quia nescitis diem neque horam.

Lectio sancti euangelij secundum lucam. Ca. xij.

In illo tempore. dixit iesus discipulis suis. Sint lumbi vestri precincti. et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptijs. vt cum venerit et pulsauerit: confestim aperiant ei. Beati serui illi quos cum venerit dominus: inuenerit vigilantes.

Omelia lectionis eiusdem habita in basilica beati felicis die natalis eius. xiij.

Sancti euangelij fratres carissimi aperte vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa eius planities alta fortasse videatur: eam sub breuitate transcurrimus. Quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita: vt tamen scientibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lumbis sit: feminis in vmbilico. testatur dominus. qui de diabolo ad beatum iob loquitur dicens. virtus eius in lumbis eius. et fortitudo illius in vmbilico ventris eius. A principali igitur sexu lumborum nomine luxuria designatur: cum dominus dicit. Sint lumbi vestri precincti Lumbos enim precingimus: cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. Sed quia minus est mala non agere. nisi etiam quisque studeat et bonis operibus insudare: protinus addit. et lucerne ardentes in manibus vestris Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus dominus dicit. luceat lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona. et glorificent patrem vestrum qui in celis est. Duo autem sunt que iubentur. et lumbos restringere. et lucernas tenere. vt et munditia sit castitatis in corpore. et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro vnum sine altero placere nequaquam potest. Si autem is qui bona agit, adhuc luxurie inquinamenta non deserit: aut is qui

castitate preminet necdū se p bona opa exercet: nec castitas ergo magna ē sine bono ope. nec opus bonū est aliq̄d sine castitate. Sed et si vtrūq3 agitur: restat vt q̄squis ille ē: spe ad supnā patriā tendat. et nequaq̄3 se a vitijs ꝓ mūdi huius honestate ɔtineat. Qui et si q̄dā bona aliq̄n ꝓ honestate inchoat: in eius tñ intētione n̄ debet pmanere. nec p bona opa p̄ntis mūdi gloriam q̄rere. sed totā spem in redemptoris sui aduentū cōstituat. Vñ et ꝓtinus subdit. et vos similes hoībus expectātibus dominū suū q̄n reuertat᷑ a nuptijs. Ad nuptias q̄ppe dñs abijt. q2 resurgēs a mortuis ⁊ ascēdens in celū: supernā sibi angelorū multitudinē nouus homo copulauit. Qui tūc reuertitur: cū nobis iā p iudiciū manifestat᷑. Bene autē de seruis expectantibus subdit᷑. vt cū venerit et pulsauerit cōfestim aperiāt ei. Venit q̄ppe dominus cū ad iudiciū ꝓperat. pulsat vero cū iā p egritudinis molestias esse mortē vicinā designat. Cui cōfestim aperimus: si hūc cū amore suscipimus. Aperire eni iudici pulsāti nō vult: qui exire de corpe trepidat. et videre eū quē cōtēpsisse se meminit: iudicē formidat. Qui autē de sua spe et opatione securus est: pulsanti cōfestim apert. quia letus iudicē sustinet. Et cū tps propinq̄ mortis agnouerit: de gloria retributiōis hilarescit. vñ et ꝓtinus subdit. Beati sunt serui illi: quos cū venerit dñs inuenerit vigilātes. Vigilat: qui ad aspectū veri luminis mētis oculos apertos tenet. Vigilat: qui seruat operando q8 credit. Vigilat: q̄ a se torporis et negligētie tenebras repellit Hinc etenī paulus dicit. euigilate iusti ⁊ nolite peccare. hinc rursus ait. hora ē iā nos de sō no surgere. ¶ Sed veniēs dñs q̄d seruis vigilātibus exhibeat audiam?. Amē dico vobis q8 p̄cinget se. et faciet illos discūbere. ⁊ trāsiēs ministrabit illis p̄cinget se. idest ad retributionē p̄pabit. Faciet illos discūbere id ē in etna q̄ete refouen

discumbere q̃ppe nostrũ in re-
gno q̃escere est. Vñ rursum
dominus dicit. veniẽt et recũ
bẽt cũ abrahã ysaac et iacob.
Transiẽs aũt dñs ministrat.
quia lucis sue illustratõe nos
satiat. Trãsire vero dictũ est:
cũ de iudicio ad regnũ redit.
vel certe dominus nobis post
iudiciũ trãsit. quia ab huma-
nitatis forma in diuinitatis
sue cõtemplatione nos eleuat
Et trãsire eius est in claritatis
sue speculatione nos ducẽ. cũ
eũ quẽ in humanitate in iudi
cio cernimus: etiã in diuinita
te post iudiciũ videmus. Ad
iudiciũ quippe veniẽs in for-
ma serui omibus apparet. qꝛ
scriptũ ẽ. videbũt in quẽ trãs
fixerũt. Sed cũ reprobi in sup-
pliciũ corruũt: iusti ad clarita
tis eius gloriã ꝑtrahunt. Si
cut scriptũ est. Tollat impius
ne videat gloriã dei. ¶ Sed
q̃d si serui in pͥma vigilia ne-
gligẽtes extitũt? Prima q̃ppe
vigilia pͥme etatis custodia
est. Sed neq; sic desperandũ ẽ
et a bono ope cessandũ. Nã
lõganimitatis sue patientiã in
sinuãs dñs subdit. Et si vene
rit in scd̃a vigilia: et si in tertia
vigilia venerit: et ita inuene-
rit: beati sunt serui illi. Prima
quippe ꝑmeuũ tempus est. id
est pueritia. Secũda adolescẽ
tia vel iuuẽtus. q̃ auctorita-
te sacri eloquij vnum sunt. di
cẽte salomõe. Letare iuuenis
in adolescẽtia tua. Tertia au
tẽ senectus accipit. Qui ergo
vigilare in pͥma vigilia nolu
it: custodiat vel secundã. Vt
q̃ ɔuerti a prauitatibus suis
in pueritia neglexerit: ad vias
vite saltim in tpe iuuẽtutis e-
uigilet. Et qui euigilare in se-
cũda vigilia noluit tertie vi-
gilie remedia nõ amittat. Vt
qui in iuuẽtute ad vias vite
nõ euigilat: saltim in senectu-
te resipiscat. ¶ Pẽsate fratres
carissimi qꝛ ɔclusit dei pietas:
duritiã nostrã. ñ est iã q̃d ho
mo excusatiõis inueniat. De
us despicit: et expectat. ɔtẽni
se videt: et reuocat. Iniuriam
de ɔtemptu suo suscipit. et ta-
mẽ quãdoq; reuertẽtibus eti
am pͥmia ꝓmittit. Sed nemo
hãc eius lõganimitatẽ negli-
gat. qꝛ tãto districtiorẽ iustiti
am in iudicio exiget: quanto

30

longiorē pacientiā ante iudiciū ꝓrogauit. Hinc etenī paulus dicit. Ignoras quoniā benignitas dei ad penitentiā te adducit. ſm aūt duritiā tuā ⁊ cor impenitēs thesaurisas tibi irā in die ire et reuelationis iusti iudicij dei. Hinc psalmista ait. Deus iudex iustus fortis et lōganimis. Dicturus q̄ppe longanimē, ꝑmisit iustū. vt quē vides peccata delinquētium diu patiēter ferre: sciaș hunc etiā quādoq3 districte iudicare. Hinc p quēdam sapientē dicit̄. Altissimus ē enī patiēs redditor. Patiēs enim redditor dicit̄: q2 peccata hominū patit̄ ⁊ reddit. Nā quos diu vt cōuertant̄ tolerat: nō ouersos durius damnat. Ad discutiendā vero mētis nostre desidiā etiā exteriora damna p similitudinem ad mediū deducunt̄: vt hoc animus ad suam custodiā suscitet̄. Nā dicit̄. hoc ante scitote: quia si sciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq3 et nō sineret pfodi domū suam. Ex qua ꝑmissa similitudine, etiā exortatio subinfert̄. cum dicit̄. et vos estote parati. q2 qua hora non putatis filius hominis veniet. Nesciēte enī patrefamilias fur domū pfodit. q̄a dū a sui custodia spiritus dormit: improuisa mors veniens carnis nostre habitaculum irrūpit: et eū quē dominus domus inuenerit: dormientē necat. Quia cū ventura damna spiritus minime p̄uidet: hunc mors ad supplicium nescientē rapit. Furi autē resisteret: si vigilaret. q2 aduētū iudicis q̄ occulte aīam rapit p̄cauens, ei penitēdo occurreret. ne impenitēs piret. horā vero vltimā dn̄s nr̄ idcirco voluit nobis eē incognitā: vt sp possit esse suspecta. vt dū illā p̄uidere n̄ possumus: nos ad illā sine intermissiōe p̄pemur.

Proinde frēs mei in oditione mortalitatis vestre mētis oculos figite. venieti vos iudicii p fletus q̄tidie et lamta p̄pate. Cū certa mors maneat oībus. nolite de tpalis vite ꝓuidētia incerta cogitare. Terrenarū rerū vos cura nō agrauet. q̄ntislibet enī auri et argēti molib⁹ circūdet̄: q̄buslibet

et preciosis vestibus induatur caro: quid aliud quam caro? Nolite ergo attendere quod habetis. sed quod estis. Vultis audire quid estis? Propheta indicat dicens Vere fenum est populus. Si enim fenum populus non est: vbi sunt illi qui ea que hodie colimus: nobiscum transacto anno beati felicis natalicia celebrauerunt. O quanta et quam alia de presentis vite prouisione cogitabant. sed surripiente mortis articulo repente in his que prouidere nolebant: inuenti sunt. Et cuncta simul temporalia que tractata quasi stabiliter tenere videbantur amiserunt. Si ergo transacta multitudo generis humani per natiuitatem viruit in carne: post mortem aruit in puluere: vicz fenum fuit. Quia igitur momentis suis hore fugiunt: agite fratres carissimi vt in boni operis mercede teneamini. Audite quod sapiens salomon dicat. Quodcumque potest manus tua facere: instanter operare. quia nec opus nec sciencia, nec ratio, nec sapientia erunt apud inferos, quo tu properas. Quia ergo et venture mortis tempus ignoramus: et post mortem operari non possumus: superest, vt ante mortem tempora indulta rapiamus. Sic enim sic mors ipsa cum venerit vincetur: si prius quam veniat semper timeatur.

Lectio sancti euangelij secundum iohannem. Ca. x.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues proprie: videt lupum venientem. et dimittit oues et fugit. Et lupus rapit et dispergit oues. Mercenarius autem fugit. quia mercenarius est. et non pertinet ad eum et cetera.

Omelia lectionis eiusdem habita ad populum in basilica sancti petri apostoli. xiiij.

AVdistis fratres carissimi ex lectione euangelica eruditionem vestram. Audistis ex lectione euangelica periculum nostrum. Ecce enim is qui non ex accidenti bono. sed essentialiter bonus est. dicit. Ego sum pastor bonus. Atque eiusdem bonitatis formam quam nos imitemur adiungit dicens. Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis.

Fecit qđ monuít· ostendit qđ
iussit· Bonus pastor ꝓ ouib⁹
suís aíam suā posuít· vt in sa
cramēto nr̄o corpus suū ⁊ sā
guinē verteret· et oues q̄s re-
dimerat carnis sue alimento
satiaret· Ostēsa est de ꝯtēptu
mortis via quā seq̄mur· ap-
posita forma cui imp̄mamur
Primū nobis ē exteriora nr̄a
misericorditˀ ouibus ei⁹ impē
dere· Postremū vero si neces-
se sit: etiā mortē nr̄am ꝓ eius
dē ouibus ministrare. A p̄mo
aūt hoc minimo ꝑuenitˀ ad po-
stremū maius· Sed cū incōpa
biliter lōge sit melior aía qua
viuimus: a terrena substātia
quā exterius possidemus· q̄ n̄
dat ꝓ ouibus substantiā suā
qn̄ ꝓ his daturus ē aíam suā
Et sunt nōnulli q̄ dū plus ter
renā substantiā q̄ꝫ oues dili-
gūt: merito nomē pastoris ꝑ
dūt· De q̄bus ꝓtinus subditˀ
Mercēnarius aūt ⁊ q̄ nō est
pastor: cuius nō sunt oues ꝓ
prie: videt lupū venientē· et
dimittit oues et fugit· Nō pa
stor sed mercēnarius vocatˀ·
qui nō ꝓ amore intimo oues
dn̄icas sed ad tpales merce-
des pascit· Mercēnarius q̄ꝑꝑe
ē: q̄ locū quidē pastor tenet·
sed lucrū aíaꝝ nō q̄rit· Terre
nis cōmodis inhyat· honore
prelatiōis gaudet· Tpalibus
lucris pascitˀ· impensa sibi ab
hoíbus reuerētia letatˀ· Iste
sunt eteni mercedes mercēna
rij· vt ꝓ eo ip̄o qđ in regimīe
laborat: hic qđ q̄rit inueniat
⁊ ab hereditate gregis in poste
rū alienus existat· vtrū vero
pastor sit an mercēnarius: co
gnosci veraciter nō pōt: si oc-
casio necessitatis deest· Tran-
q̄llitatis eni tpe pleꝝq̄ꝫ ad gre
gis custodiā sicut verus pa-
stor sic etiā mercēnarius ꝯstat
sed lupus veniēs indicat: q̄
q̄s aīo sup gregis custodiā
stabat· lupus eteni sup oues
venit: cū q̄libet iniustus et ra
ptor fideles q̄sq̄ꝫ atq̄ꝫ hūiles
opp̄mit· Sed is q̄ pastor eē vi
debatˀ et nō erat: relīq̄t oues
et fugit· quia dū sibi ab eo pi
culū ingeri metuít: resistere e-
ius iniustitie nō p̄sumit Fu-
git aūt nō mutādo locū· sꝫ sub
trahēdo solaciū· fugit: q2 iniu
stitiā vidit ⁊ tacuít· fugit: q2 se
sub silētio abscōdit· q̄b⁹ bn̄ p

ꝓphetã dicit. Nõ ascẽdistis
ex aduerso. neqꝫ opposuistis
murũ ꝓ domo israhel: vt sta
retis in ꝑlio in die dñi. Ex ad
uerso quippe ascẽdere ẽ: quibusli
bet ptãtibus praue agẽtibus
rõis libera voce ɔtra ire. Et in
die dñi ꝓ domo israhel in ꝑlio
stamus. ac murum opponimus
si fideles innocẽtes ɔtra puer
sorum iniustitiã: ex iustitie auto
ritate vindicamus. Quid q̃a
mercẽnarius nõ facit: cũ veni
entẽ lupũ viderit: fugit. Sed ẽ
alius lupus. q̃ sine cessatione
quotidie nõ corpa sed mẽtes di
laniat. malignus vicz spũs. q̃
caulas fideliũ insidias circuit
et mortem aĩarum quẽrit. De quo
lupo subdit: et lupus rapit et
dispergit oues. Lupus venit
et mercẽnarius fugit. quia mali
gnus spũs mẽtes fideliũ in tẽ
ptatiõe dilaniat. et is q̃ locum
pastoris tenet: curã sollicitudi
nis nõ habet. Aĩe pereunt. et
ipse de terrenis cõmodis letat.
lupus rapit et dispergit oues
cũ aliũ ad luxuriã ptrahit. ali
um in auaritiã accendit. aliũ
in superbiam erigit. aliũ p ira-
cundiam diuidit. Hunc inui-

dia stimulat. illũ fallacia sup-
plãtat. Quasi ergo lupus gre-
gẽ dissipat: cũ fideliũ populũ
diabolus p temptatiões necat.
Sed cõtra hec mercennarius
nullo zelo accendit. nullo fer-
uore dilectiõis excitat. Quia
dũ sola exteriora cõmoda re-
quirit: interiora gregis dãna ne
gligẽter patit. Vñ et mox ad
iungit. Mercẽnarius autẽ fu
git. quia mercennarius est. et
nõ ptinet ad eum de ouibus.
Sola enĩ causa est vt mercen
narius fugiat: quia mercẽna-
rius est. Acsi aperte diceretur.
stare in periculo ouiũ nõ po-
test: qui in eo quod ouibus pre-
est: nõ oues diligit: sed lucrũ
terrenũ quẽrit. Dum enĩ ho-
norem amplectit: dũ in tẽpo-
ralibus cõmodis letat: oppo
nere se ɔtra periculũ trepidat.
ne hoc quod diligit: amittat.
Sed quia redemptor noster cul
pas ficti pastoris innotuit: ite
rũ formã cui debeamus impri
mi ostendit dicẽs. Ego sum pa
stor bonus. Atqꝫ subiũgit. et
cognosco meas. hoc ẽ diligo
et cognoscũt me mee. Acsi pa
tenter dicat. diligẽtes obsequũt

Qui eni veritatē non diligit:
adhuc minime cognouit. Quia
g° audistis frēs carissimi picu
lū nostrū: pēsate in verbis do
minicis etiā piculū vestrū. vi
dete si oues eius estis. videte
si eū cognoscitis. videte si lu
mē veritatis scitis. Scitis aūt
dico nō p fidē: sed p amorē.
Scitis dico nō ex credulitate:
sed ex opatiōe. Nā idē ipe q̄
hoc loquit̄ iohānes euangeli
sta testat̄ dicēs. Qui dicit se
nosse deū ⁊ mādata eius non
custodit: mendax est. Vn̄ et
hoc in loco dn̄s ꝓtinus sub-
dit. Sicut nouit me pr̄: ⁊ ego a
gnosco patrē: et aīam meā po
no ꝓ ouibus meis. Ac si ap
te dicat. In hoc ↄstat quia et
ego agnosco patrē et cogno-
scor a patre: qꝛ aīam meā po-
no ꝓ ouibus meis. Id est ea
caritate qua ꝓ ouibus morior:
quantū patrē diligā osten
do. Quia vero nō solā iudeā
sʒ etiā gētilitatē redimere ve-
nerat adiūgit. Et alias oues
habeo q̄ nō sunt ex hoc ouili:
et illas oportet me adducere
et vocē meā audient. Et fiet
vnū ouile. ⁊ vn⁹ pastor. Re
dēptionē nr̄am q̄ ex gētili po
pulo venimus dn̄s aspexerat
cū se adducere et alias oues
dicebat. Hoc q̄tidie fieri frēs
aspicitis. hoc recōciliatis gēti-
bus factū hodie videtis. Ho
die q̄si ex duob⁹ gregib⁹ vnū
ouile efficit. qꝛ iudaicū ⁊ gētil
lē pplm in sua fide ↄiūgit. pau
lo attestāte q̄ ait. Ipe est pax
nr̄a q̄ fecit vtraqʒ vnū. Dū n.
ad eternā vitā ex vtraqʒ nati
one simplices eligit: ad ouile
ꝓpriū oues deducit. de q̄bus
ꝑfecto ouib⁹ rursū dic. oues
mee vocē meā audiūt et ego
cognosco eas et sequūt̄ me ⁊
ego vitā eternā do eis. de q̄b⁹
⁊ paulo supius dicit. p me si
q̄s introierit saluabit̄. ⁊ ingre
diet̄. ⁊ egrediet̄. ⁊ pascua iue-
niet. Ingrediet̄ q̄ppe ad fidē.
egrediet̄ vo a fide ad spēm. a
credulitate ad ↄtēplatōeʒ. pa
scua aūt inueiet in eterna refe
ctiōe. Oues g° eius pascua in-
ueniēt. et q̄sq̄s illū corde sim
plici seq̄t̄: etēnō viriditatis pa
bulo nutrit̄. ¶ Que autē sunt
istaꝝ ouiū pascua nisi intēna
gaudia sempitne viretis pa-
disi: Pascua nāqʒ electoꝝ sūt
vultus pr̄is dei. q̄ dū sine defe
ctu ↄspicit̄: sine fine mēs vite

cibo satiat᷑. In istis pascuis de eternitatis satietate letati sūt q̄ iā laqos voluptuose ꝛ pali tatis euaserūt. Ibi hymnidici angelorꝫ chori. ibi satietas su pnorꝫ ciuiū. ibi dulcis sollēni tās a pegrinatōis huius tristi labore redeuntiū. ibi ꝓuidi ꝓ phetarꝫ chori. ibi iudex apl'o rū numerus. ibi innumerabiliū martyrꝫ victor exercitus. tan to illic letior: q̄nto hic durius aff lictus. ibi ꝯfessorꝫ ꝯstātia p̄mij sui pceptōe ꝯsolata. ibi fideles viri. q̄s a virilitatis sue robore voluptas seculi emolli re n̄ potuit. ibi scītē mulieres q̄ cū seculo sexū vicerūt. ibi pue ri q̄ hic ānos suos moribus trāscenderūt. ibi senes q̄s hic etas debiles reddidit. et vir tus opis nō reliq̄t. Queramus g̊ frēs carissimi hec pascua. in q̄bus cū tātorꝫ ciuiū sollēnita te gaudeam᷒. ipa nos letātiū festiuitas inuitet. Certe sicubi ppl's nūdinas celebraret: si ad alicuius eccl'e dedicationē de nūciata sollēnitate cōcurreret: festinaremus oēs sil' inuenire et interesse tāte sollēnitati vnus q̄sq; satageret. Graui se dāno aff lictū crederet: si sollēnitatē cōmunis letitie n̄ videret. Ec ce in celestibus electorꝫ ciuiū letitia agit᷑. vicissim de se oēs in suo ꝯuētu gratulant᷑. et tn̄ nos ab amore eternitatis tepi di nullo desiderio ardemus. in teresse tāte sollēnitati nō q̄ri mus. p̄uamur gaudijs et leti sum᷒. Accēdamus g̊ aīm fra tres. recalescat fides in id q̄d credidit. inardescāt ad supna n̄ra desideria. et sic amare iā ire est. Ab interno sollēnitatis gaudio nulla nos aduersitas reuocet. q2 et si q̄s ad locū ꝓ positū ire desiderat: eius deside riū q̄libet via aspentas n̄ im mutat. Nulla nos ꝓspentas blādiēs seducat. q2 stultus vi ator ē: q̄ in itinere amena pra ta ꝯspiciēs: obliuiscit᷑ q̄ tēde bat. Toto g̊ desiderio ad sup nā p̄riā aimus anhelet. nihil in hoc mundo appetat: q̄d cō stat q2 citius relinquat. Ut si celestis pastoris veracit̄ oues sumus: q2 in via delectat̄ oē n̄ fugimur: eternis pascuis in p uentōe satiemur. ꝑstante dn̄o n̄ro iesu christo q̄ viuit et re gnat in secula seculorꝫ amen.

Lectio sancti euangelij se-
cundū lucā. Ca. viij.

IN illo tp̄e. Cū t̄ba plu-
rima ꝯueniret ad iesū:
dicit p sil'itudinē. Exijt qui se
minat seminare semen suū. et
dū semiat aliud cecidit secus
viā et ꝯculcatū ē. et volucres
celi comedert̄ illud. Et aliud
cecidit supra petrā. et natū a-
ruit: qꝛ ñ habebat hūorē. Et
aliud cecidit inter spinas. et si
mul exorte spine suffocauerūt
illud. Et aliud cecidit in terrā
bonam. et ortum fecit fructū
centuplum.

Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ꝓpl'um in basilica
sancti pauli apl'i. xv.

LEctio scti euāgelij q̄m
mō fratres carissimi au
distis: expositiōe nō indiget.
sed admonitōe. Quā p̄semet
ip̄am eni veritas exposuit: hāc
discutere hūana fragilitas nō
p̄sumit. Sed est ꝙ sollicite in
hac ip̄a expositōe dñica pēsa
re debemus. Quia si nos vo-
bis semē verbū, agrū mundū
volucres demonia, spinas di
uitias significare diceremus:
ad credendū nobis mēs forsi

tan vr̄a dubitaret. Vñ et idē
dñs p̄semetip̄m dignatus ē
exponere qđ dicebat. vt scia-
tis reꝝ significatiōes q̄rere in
his etiā q̄ p̄semetip̄m noluit
explanare. Exponendo g° qđ
dicit: figurate se loq̄ innotuit.
q̄tenus certos vos redderet:
cū vobis nr̄a fragilitas verbo
rū illius figuras aperiet. Quis
eni mihi unq̄ꝫ crederet: si spi-
nas diuitias interpretari nolu
isset: Maxime cū ille pūgant
iste delectēt. Et tñ spine sunt.
qꝛ cogitationū suaꝝ punctio
nibus mentē lacerāt. et cū vs
qꝫ ad peccatū p̄trahūt: q̄si in-
flicto vulnere cruentāt. Quas
bene hoc alio in loco, euāgeli-
sta testāte nequaq̄ꝫ dñs diui
tias sed fallaces diuitias ap
pellat. Fallaces eni sunt. quia
nobiscū diu p̄manere nō pos-
sunt. Fallaces sunt. que mētis
nr̄e inopiā nō expellunt. Sole
aūt diuitie vere sunt: q̄ nos di
uites virtutibus faciūt. Si er
go frēs carissimi esse diuites
cupitis: veras diuitias amate
Si culmē veri honoris q̄ritis
ad celeste regnū tēdite. Si glo
riā dignitatū diligitis: in illa

su pna angelorum curia assenbi festinate. verba dñi q̄ aure p cipitis mente retinete. Cibus eni mētis ē sermo dei. et q̄si ac ceptus cibus stomacho lāguē te reiicit᷑: qñ auditus sermo in vētre memorie nō tenet᷑. Sed si q̄s alimēta ñ retinet: huius pfecto vita desperat᷑. Eterne igit᷑ mortis piculū formida te: si cibū q̄ dē scē exhortatōis accipitis. sed verba vite idest alimēta iustitie in meōria nō tenetis. Ecce trāsit ōne qđ agi tis. et ad extremū iudiciū sine vlla momēti interpositōe q̊ti die volētes nolētesq3 pperatis Cur ergo amat᷑ qđ relinquit᷑? Cur illud negligit᷑ q̊ puenit᷑? Memtote qđ dicit᷑: si q̄s ha bet aures audiēdi audiat. oēs eni q̄ illic aderāt: aures corpis habebāt. Sz q̄ cūctis aures ha bētibus si q̄s habet aures au diēdi audiat dicit: aures pcul dubio cordis reqrit. Curate g̊ vt acceptus sermo in cordis aure remaneat. Curate ne se mē iuxta viā cadat. ne mali gnus spūs veniat. et a memo ria verbū tollat. Curate ne pe trosa terra semē excipiat. et fru ctū boni opis sine pseuerātie radicibus mittat. Multis eni libet qđ audiūt. boni opis ini tia pponūt. sed mox vt fatiga ri aduersitatibus ceperint: in choata derelinquūt. petrosa g̊ tēra humorē ñ habuit. q2 hoc qđ germīauerat: ad fructū p seuerātie ñ pduxit. Multi ita q3 cū verbū ɔtra auaritiā au diūt eandē auaritiā detestant᷑ rerum oīm ɔtemptū laudāt. sed mox vt viderit aīmus qđ cō cupiscat obliuiscit᷑ qđ lauda bat. Multi cū verbū ɔtra lu xuriā audiūt: pollutōes carnis ñ solū ppetrare ñ appetūt: sed etiā ppetratas erubescūt. Sed mox vt carnis spēs eorum ocu lis apparet: sic mēs ad deside riū rapit᷑: acsi adhuc ab ea ni hil sit ɔtra hec eadē desideria deliberatū. Damnāda agit. q̄ q̄cq̄d egisse se meminit iā et ip se dānauit. Sepe etiā ɔtra cul pas cōpungimur: et tñ post fle tū, ad easdē c'pas redim᷒. sic balaā isrl'itici ppli tabernacu la ɔtēplat᷒ fleuit. eisq3 se sil'ez fieri in morte depoposcit dicēs

Moriaẗ aīa mea morte iu-
stoꝝ. et fiant nouissima mea:
hoꝝ silia. Sed mox vt hora
cōpunctiōis trāsijt: in auaricie
neq̄tia exarsit. Nā ꝓpꝛ ꝓmis
sa munera/ in eius ꝑpl'i mortē
ꝯ siliū dedit. cui⁹ morti se fien
similē optauit. Et oblitus est
qꝺ plāxerat: cū extinguere no
luit: qꝺ p auaritiam ardebat.
¶ Notandū vero ē ꝙ expo-
nēs dn̄s dicit. qꝛ solitudines ⁊
voluptates et diuitie suffocāt
verbū. Suffocāt eni qꝛ impor
tunis cogitatōibus suis / gutẗ
mētis strāgulant. et dū bonū
desideriū intrare ad coꝛ nō si-
nūt: quasi aditū flatus vita-
lis necāt. Notandū etiam ꝙ
duo sunt q̄ diuitijs iūgūt. solli
citudines videlicet ⁊ volupta
tes. qꝛ ꝑfecto et p curā men
tē opprimūt. ⁊ p affluentiam
resoluūt. Re eni cōtraria pos-
sessores suos et afflictos et
lubricos faciūt. Sed qꝛ volu
ptas ꝯuenire nō pōt cū affli-
ctione: alio quidē tempore p
custodie sue solitudinē affli-
gūt. atqꝫ alio p abūdantiam
ad voluptates emolliūt. Ter-
ra aūt bona fructū p patiētiā
reddit: qꝛ videlicet nulla sūt
bona q̄ agimus: si nō eq̄nimi
ter etiā ꝓximoꝝ mala tolere
mus. Quāto eni q̄sqꝫ altius ꝓ
fecerit: tāto in hoc mūdo inue
nit: qꝺ durius portet. Quia cū
a p̄senti seculo mentis nostre
dilectio deficit: eiusdē secl'i ad
uersitas crescit. hinc est eni ꝙ
plerosqꝫ cernimus et bona a-
gere: et tamē sub graui tribu-
lationū fasce desudare. Terre
na nāqꝫ iā desideria fugiūt. et
tamē flagellis durioribus fati
ganẗ. Sed iuxta vocē dn̄i fru
ctū p patiētiam reddūt. qꝛ cū
humiliter flagella suscipiunt:
post flagella ad requiē subli-
miter suscipiunẗ. sic vua calci
bus tūdiẗ. vt in vini saporē li
quaẗ. Sic oliua ꝯtusiōibus ex
p̄ssa amurcā suā desent. et in
olei liq̄re pinguescit. sic p tritu
rā aree a paleis grana sepāẗ.
⁊ ad horreū purgata pueniūt
Qui g° appetit plene vitia vi
cere: studeat humil'r purgatio
nis sue flagella tolerare. ut tā
to post ad iudicē mūdior veni
at: q̄nto nūc ei⁹ rubiginē ignis
tribulatiōis purgat. ¶ In ea
porticu q̄ eūtibus ad eccl'ā bti

clemẽtis est puia: fuit quidã seruo lus noĩe quẽ multi ve-strũ mecũ nouerunt. Rebus paup. mentis diues. quẽ lõga egritudo dissoluerat. Nã a p̃-meua etate vsq3 ad finẽ vite paliticus iacebat. (q̃d dicã) q2 stare ñ poterat: q̃ nunq̃3 in lecto suo surgere vel ad sedẽ dũ valebat. Nunq̃3 manũ su am ad os ducere. nunq̃3 se po tuit in latus aliud decliare. hu ic ad seruiendũ mr̃ cũ frẽ ade rat. et q̃cquid ex elemosina po tuisset accipe hoc eo2 mani-bus paupibus erogabat. Ne quaq̃3 lr̃as nouerat. s3 scripẽe sacre sibimet codices emerat et religiosos q̃sq3 in hospita-litatẽ suscipiẽs, hos corã se le gere sine intermissiõe faciebat Factũq3 ẽ vt q̃ntũ ad mensu rã ꝓp2iã ꝓlene sacrã scripturã disceret: cũ sicut dixi lr̃as fun-ditus igno2aret. Studebat in dolo2e sp gr̃as agere. hymnis diei et laudibus diebus ac no ctibus vacare. Sed cũ iã tps esset vt tãta eius patiẽtia re-munerari debuisset: mẽb2o2ꝫ dolo2 ad vitalia rediit. Cũq3 se iã mo2ti ꝓximũ agnouit: p egrinos viros atq3 in hospita litate susceptos ãmonuit vt surgerẽt. et cũ eo psalmos ꝓ expectatõe exitus sui decanta rẽt. Cũq3 cũ eis et ipe mo2iẽs psalleret: voces psallentiũ re pẽte cõpescuit: cũ terro2e ma-gni clamo2is. dicens. Tacete nunq̃d nõ auditis q̃nte reso-nãt laudes in celo? Cunq3 ad easdẽ laudes q̃s intus audie rat aurẽ co2dis intẽderet: sctã illa aĩa a carne soluta ẽ. Sed exeũte illa tãta illic frãgrãtia odo2is aspersa ẽ: vt oẽs illi q̃ aderãt: inestimabili suauita te replerẽt. Ita vt p hoc patẽ ter agnoscerẽt: q eũ laudes q̃s audierat in celo suscepissẽt Cui rei monachus nr̃ inter fu it: q̃ nuncusq3 viuit. et cũ ma-gno fletu attestari solet: q2 q̃ usq3 co2pus eius sepulẽe tra-derẽt: ab eo2ꝫ naribus, odo-ris illius frãgrãtia nõ recessit. Ecce q̃ fine ex hac vita exijt: qui in hac vita eq̃nimiter fla gella tolerauit. Iuxta vocẽ g̃ dñicã bona terra fructũ p pa-tiẽtiã reddidit: q exarata disci pline vomere ad remuneratio nis segetẽ puenit. Sed vos ro go fratres carissimi intendite.

q̄s excusatiõis argumentũ in illo districto iudicio habituri sumus nos: qui a bono opere torpẽtes et res et manus accepimus: si p̄cepta dñica egenis et sine manibus potuit implere. Nõ ↄtra nos dñs tunc ap̄l'os ostẽdat: qui ad regnũ secũ turbas fideliũ predicãdo traxerũt. Nõ ↄtra nos martyres exhibeat: qui ad celestem patriã sanguinẽ fundẽdo peruenerũt. Quid tunc dicturi sumus: cũ hũc de quo locuti sumus seniolũ videremus: cui lõgus lãguor brachia tenuit. sed tamẽ hec a bono ope non ligauit. Hec vobiscũ fratres agite. sic vos ad studiũ boni opis instigate: vt cũ bonos vobis mõ ad imitandũ ꝓponitis: eoꝝ ↄsortes eẽ valeatis

Lectio sancti euangelij secundũ matheũ. Ca. iiij.

In illo tp̄e ductus ẽ iesus in desertũ a spũ vt tẽptaret̄ a diabolo. et cũ ieiunasset q̄dragínta diebus et q̄dragínta noctibus: postea esuriit. Et accedẽs tẽptator dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiãt. Qui respõdens dixit. Scriptũ est. Nõ in solo pane viuit hõ. sed in oĩ verbo q̄d ꝓcedit de ore dei.

Omelia lectiõis eiusdẽ habita ad pp̄l'um in basilica sancti iohannis qui dicitur constãtiniana. xvj.

Dubitari a q̄busdã solet a quo spũ sit iesus ductus in desertũ ꝓpter hoc quod subdit̄. Assumpsit eum diabolus in sanctã ciuitatem. Et rursum. Assumpsit eum in montẽ excelsum. Sed vere et absq; vlla q̄stione ↄueniẽter accipit̄: vt a scõ spũ in desertũ ductus credat̄. vt illuc eũ suus spũs duceret: vbi hũc ad tẽptandũ malignus spũs inueniret. Sed ecce cũ dicit̄ deus hõ vel in excelsum montẽ vl' in sanctã ciuitatẽ a diabolo assumptus: mẽs refugit credẽ. hũane hoc audire aures expauescũt. Que tñ nõ esse incredibilia ista cognoscimus: si in illo et alia facta pẽsam⁹. certe iniq̄ꝝ oĩ caput diabolus ẽ. et huius capitis mẽbra sũt oẽs iniq̄. An nõ diaboli mẽbrum fuit pilatus. An non diaboli mẽbra iudei p̄seq̄ntes. et milites crucifigẽtes chr̄istũ fuerũt

Quid ergo mi℞ si se ab illo ꝑ
misit in montē duci: q̄ se ptu-
lit etiā a mēbꝛis illius crucifi-
gi. Nō ē gº indignū redēptoꝛ-
ri nr̄o q̄ tēptari voluit: q̄ ve-
nerat occidi. Iustū quippe erat
vt sic tēptatōes nr̄as suis tē-
ptatōibus vinceret: sicut moꝛ
tē nostrā venerat sua moꝛte
supare. ¶ Sed sciendū nobis
est: qꝛ tribus modis tēptatio
agit. suggestiōe/ delectatōe et
ɔsensu. Et nos cū tēptamur:
pleꝛ͂qꝫ in delectatiōe/ aut etiā
in ɔsensu labimur. qꝛ de car-
nis pctō ꝓpagati in nobisipīs
etiā gerimus: vn̄ certamia to
leramꝰ. Deus vō q̄ in vtero
virginis incarnatus in mūdū
sine pctō venerat: nihil ɔtra-
dictōis in semetipo tolerabat
Temptatoꝛi gº ꝑ suggestionē
potuit: sed eius mentē peccati
delectatio nō momoꝛdit. At-
qꝫ ideo oīs diabolica illa tēp-
tatio foꝛis nō intus fuit. Sed si
ipm̄ oꝛdinē tēptatōis eius a-
spicimus: pēsemus qꝫta ma-
gnitudine nos a tēptatōe libe
ramur. Antiquus hostis ɔtra
p̄mū hoīem parentē nr̄m in tri
bus se tēptatōibus erexit. qa
hūc videlicet gula/ vana gl'a
et auaritia tēptauit. sed tēptā
do supauit. qꝛ sibi eū ꝑ ɔsen-
sum subdit. Ex gula quippe tē-
ptauit: cū cibū ligni vetitū oñ
dit atqꝫ ad comedēdū suasit
Ex vana aūt gl'a tēptauit: cū
diceret. eritis sicut dii. Et ex ꝓ
uectu auaritie tēptauit cū di-
cēt sciētes bonū ⁊ malū. Aua
ritia enī nō solū pecunie ē: sed
etiā altitudinis. Recte enim
auaritia dicit: cū supra modū
sublimitas ambit. Si enī nō
ad auaritiā honoꝛis rapina
ꝑtineret: nequaqꝫ paulus de
vnigenito dei filio diceret. nō
rapinā arbitratus ē se esse eq̄
lē deo. In hoc aūt diabolus pē
tē nr̄m ad supbiā traxit: q eū
ad auaritiā sublimitatis exci-
tauit. Sed qbus modis p̄mū
hoīez strauit: eisdē modis se-
cūdo hoī tēptatoꝛ succubuit.
Per gulā quippe temptat cum
dicit. dic vt lapides isti panes
fiant. Per vanā gloꝛā tēptat
cū dicit. si filius dei es: mitte te
deoꝛsū. Per sublimitatis aua
ritiā tēptat: cū regna oīa mūdi
oñdit dicens. hec oīa tibi da-
bo: si ꝓcidēs adoꝛaueris me.

36

Sed eisdem modis a secūdo homine vincit: quibus primū hominē se vicisse gloriatur. vt a nostris cordibus ipo aditu captus exeat: quo nos aditu intromissus tenebat. Sz ē aliud frēs carissimi qd i hac tēptatōe dñica ↄsiderare debemus. quia tēptatus a diabolo dominus sacri eloquij p̄cepta respōdit. et qui eo verbo quod erat temptatorē suū mergere in abissum poterat: virtutē sue potentie nō ostendit. Sola diuine scripture precepta dedit: quatenus sue nobis patiētie p̄beret exemplū: vt quotiēs a prauis hoībus aliq̄d patimur: ad doctrinā excitemur potius q̄z ad vindictā Pēsate q̄nta ē patiētia dei. q̄nta impatientia nostra. Nos si iniurijs aut aliq̄ lesiōe ꝓuocamur: furore pmoti aut q̄ntū possumus nosmetipos vlciscimur. aut qd nō possumus facere minamur. Ecce aduersitatē diaboli dñs ptulit. et nihil ei nisi verba māsuetudinis r̄ndit. Portat quē punire poterat. vt in laudē eius altius cresceret: si hostem suū nō extinguēdo, sed interim patiēdo superaret. Notandū vero q̄ subdit. quia recedēte diabolo angeli ministrabant ei. Ex qua re quid aliud q̄z vnius psone vtraq̄z natura ostēditur: Quia et homo ē: quē diabolus tēptat. et isdē ipē deus est: cui ab angelis ministrat. Cognoscamus ergo in eo naturā nostrā. quia nisi hūc diabolus hominē cerneret: nō tēptaret. Veneremur in illo diuinitatē suā. quia nisi sup oīa deus existeret: ei nullomodo angeli ministrarēt. ¶ Sed q2 his diebus lectio ↄgruit. nā q̄dragīnta dieꝝ abstinētiā nr̄i redēptoris audiuimus. q2 q̄dragesime tēpus inchoamus discutiendū nobis est cur hec ipa abstinentia p q̄dragīnta dieꝝ numeꝝ custodit. Moises. n. vt legē accipet scdo diebus. xl. ieiunauit. Helias in deserto. xl. diebus abstinuit. Ipe auctor hoīm ad hoīes veniēs in. xl. diebus nullū oīmō cibū sumpsit. Nos quoq̄z in quātum possumus annuo quadragesime tēpore carnē nostrā p abstinētiā affligere conemur

Cur ergo in abstinētia q̄dra-
genarius numerus custodit᷑?
nisi q2 virtꝰ decalogi p libros
·iiij·euāgelij impletᷣ? Denariꝰ
eteni q̄ter ductus in q̄drage
narium surgit·q2 tūc decalogi
mādata pficimus?cū ꝓfecto
·iiij·libros sancti euāgelij cu-
stodimus·Ex q̄ re sentiri ali
ud p̄t·In hoc eni mortali cor
pore ex·iiij·elemētis subsisti-
mus·et p voluptates eiusdē
corporis p̄ceptis dn̄icis ꝯtra
imus·Precepta aūt dominica
p decalogū sunt accepta·Qui
a gͦ p carnis desideria decalo
gi mādata ꝯtēpsimus?dignū
est vt eandē carnē q̄ter decies
aff ligamus·Quāuis de hoc q̄
dragesime tpe ē adhuc aliud
qđ possit intelligi·A p̄senti et
eni die·vsqꝫ ad pascalis sollē
nitatis gaudia sex ebdomade
veniūt·Quarꝝ videlicet dies
xlij·fiūt· Ex q̄bus dū sex dies
dn̄ici abstinētia subtrahunt᷑?
nō plus in abstinētia q̄ꝫ trigin
et sex dies remanēt· dū vero
p trecētos et·lxv· dies annus
ducit᷑· nos autē p triginta et
sex dies aff ligimur?quasi an-
ni nostri deo decimas damus
vt qui nobismetip̄is p acce-
ptum annū viximus? aucto-
ri nostro nos in eius decimis
per abstinentiā mortificemur·
Vnde frēs carissimi sicut of-
ferre in lege iubemini decimas
rerū? ita ei offerre cōtendite et
decimas dierꝝ· Vnusquisqꝫ in
quātum virtus suppetit?carnē
maceret·eiusqꝫ desideria aff li
gat·Cōcupiscētias turpes in-
terficiat·vt iuxta pauli vocē
hostia viua fiat· hostia quip
pe et immolat᷑ et viua est?q̄n
do et ab hac vita homo non
deficit?et tam̄ se a carnalibus
desiderijs occidit·Caro nos le
ta traxit ad culpā·aff licta re-
ducat ad veniam· Auctor et
eni mortis nostre p fructū li-
gni vetiti vite p̄cepta trāsgres
sus est·Qui gͦ a paradisi gau
dijs p cibum cecidimus? ad
hoc in quātum possumus per
abstinentiā resurgamus·Sed
nemo sibi eandē abstinentiā
solā credat posse sufficere·cum
p ꝓphetā dn̄s dicat·Nonne
hoc est magis ieiuniū qđ ele-
giᷣ subijciēs·Frange esurienti
panem tuum· et egenos va-
gosqꝫ induc in domum tuam

Cum videns nudum: operi eũ
et carnẽ tuã ne despexeris. Il-
lud ergo ieiunium deus appro
bat: quod ad eius oculos ma
nus elemosinarũ leuat. quod
cum proximi dilectione agit.
quod cũ pietate conditur. Hoc
ergo qđ tibi subtrahis: alteri
largire. vt vnde tua caro af-
fligit: inde egentis proximi ca
ro reparet. Hinc etenim per pro
phetã dominus dicit. Cum ie
iunaretis: et plãgeretis: num-
quid ieiunium ieiunastis mi-
hi? Et cum comeditis et bi-
bitis: nũquid non vobis co-
meditis et vobismetipsis bi-
bitis? Sibi enĩ comedit et bi
bit: q̃ alimenta corporis que
sunt cõmunia dona conditoris
sine indigẽtibus percipit. Et si-
bi quisqȝ ieiunat: si ea que ad
tempus subtrahit: nõ paupe
ribus tribuit: sed vẽtri postmo
dũ offerẽda custodit. Hinc per
iohel dicit. Sanctificate ieiuni
um. Ieiuniũ quippe sanctifica
re est: adiũctis bonis aliis di
gnã deo abstinentiã carnis o-
stẽdere. Cesset ira. sopiant iur
gia. Incassum enĩ caro atteri-
tur: si à prauis suis volupta-
tibus animus nõ refrenatur.
Cũ per prophetã dominus dicat
Ecce in die ieiunii vestri in-
uenit voluntas vestra. Ecce
ad lites et cõtentiones ieiuna
tis. et percutitis pugno impie.
et omes debitores vestros re
petitis. Neqȝ enĩ qui debito-
ri suo hoc qđ dedit repetit: ali
quid iniustũ facit. sed dignũ
ẽ: vt quisq̃s se in penitentia ma
cerat: etiã hoc qđ sibi iuste
cõpetit interdicat. Sic sic nobis
afflictis et penitẽtibus a deo
dimittit qđ iniuste egim⁹: si
pro amore illi⁹ et hoc qđ nobis
iuste cõpetit: relaxamus.

Lectio sancti euangelii se-
cundũ lucã. Ca. x.

In illo tẽpore designauit
dñs et alios septuagin-
ta duos. et misit illos binos
ante faciẽ suã in oẽm ciuitatẽ
et locũ in quo erat ipse vẽturus
Et dicebat illis. Messis quidẽ
multa. operarii aũt pauci. Ro-
gate ergo dñm messis vt mittat
operarios in messem suam.

Omelia lectiõis eiusdẽ ha
bita ad epos in fontes la
teranensium. xvii.

Dominus et saluator noster fres carissimi aliqn nos sermonibus, aliqn vero opibus amonet. Ipa eteni facta eius pcepta sut. q2 du aliqd tacitus facit: qd agere debeam9 innotescit. Ecce eni binos in pdicatione discipulos mittit: q2 duo sunt pcepta caritatis. dei videlicet amor et pximi. et minus q3 inter duos caritas haberi no pot. Nemo eni pprie ad semetipm habere caritate dicit. sed dilectio i alteru tedit: vt caritas ee possit. Binos ad pdicandu discipulos dns mittit: qtenus hoc nobis tacitus innuat: q2 q caritate erga alteru no habet: pdicatois officiu suscipere nullatenus debet. Bene aut dicit q2 misit eos an facie sua in oem ciuitate et locu quo erat ipse venturus. Predicatores eni suos dns sequit: q2 pdicatio puenit. et tuc ad metis nre habitaculu dns venit: qn verba exhortatiois pcurrut. atq3 per hoc veritas in mete suscipit. hinc naq3 eisde pdicatoribus ysaias dicit. Parate via dni. rectas facite semitas dei nostri.

Hinc illis psalmista ait. Iter facite ei q ascedit sup occasu. Sup occasum naq3 dns ascedit. q2 in passione occubuit: inde maiore sua gloria resurgedo manifestauit. Super occasum videlicet ascedit: q morte qua ptulit resurgedo calcauit. Ei ergo q ascedit sup occasum iter facimus: cu nos eius gloria vestris metibus pdicamus. vt eas et ipse post venies p amoris sui presentia illustret. Missis aut pdicatoribus qd dicat audiamus. Messis quide multa. operarij aut pauci. Rogate ergo dominu messis: vt mittat operarios in messem sua. At messis multa. sed operarii pauci sunt. Quod sine graui loq merore no possumus. q2 et si sunt q bona audiut: desunt q dicat. Ecce mudus sacerdotibus plen9 sed tam in messe dei rarus valde inuenit operator. q2 officiu qdem sacerdotale suscipimus sed opus officij no implemus Sed pesate fres carissimi pensate qd dicitur. Rogate dnm messis vt mittat operarios in messem suam. Vos p nobis

petite: vt digna nobis opari
valeamus. ne ab exhortatõe
lingua torpeat. ne postq̃ pdi-
catõis locũ suscepimus: apud
iustũ iudicẽ nr̃a nos taciturni
tas addicat. Sepe eni pro sua
neq̃cia pdicantiũ restringit̃ li-
gua. Sepe vero ex subiectorum
agit̃ culpa: vt eis q̃ presunt p̃
dicatiõis sermo subtrahatur.
Ex sua q̃ppe neq̃cia predican
tiũ lingua restringit̃. sicut psal
mista ait. Peccatori aũt dixit
deus. q̃re tu enarras iustitias
meas. Et rursum. ex vitio sub
iectorum vox pdicantiũ subtra
hit̃. sicut ad ezechielẽ dñs di
cit. Linguã tuã adherere faciã
palato tuo. et eris mutus. nec
q̃si vir obiurgãs. q2 domus ex
asperãs est. Acsi apte dicat.
Idcirco tibi pdicatiõis sermo
tollit̃: q2 dũ me in suis actibus
plebs exasperat: nõ est digna
cui exhortatio veritatis fiat.
Ex cuius ergo vitio pdicato-
ri sermo subtrahit̃: ñ facile co
gnoscit̃. Quia vero pastoris
taciturnitas aliq̃n sibi semp au
tẽ subiectis noceat: certissime
scit̃. Sed vtinã si ad pdicatõis
virtutẽ nõ sufficimus: loci no
stri officiũ in innocentiã vite
teneamus. Nã subdit̃. Ecce
ego mitto vos sicut agnos in
ter lupos. Multi autẽ cũ regi
minis iura suscipiũt: ad lace-
rãdos subditos inardescũt.
terrorẽ potestatis exhibẽt. et q̃
bus pdesse debuerãt: nocẽt
Et q2 caritatis viscera nõ ha
bent: domini videri appetunt.
patres se esse minime recogno-
scunt. humilitatis locũ in elati
onẽ dominationis mutãt. Et
si q̃ndo extrinsecus blãdiun
tur: intrinsecus seuiũt. De qui
bus alias veritas dicit. Ve-
niẽt ad vos in vestimẽtis oui
um. intrinsecus autẽ sunt lupi
rapaces. Cõtra q̃ oĩa osiderã
dũ nobis ẽ. q2 sicut agni inter
lupos mittimur. vt sensum ser
uãtes innocẽtie, morsũ mali-
tie ñ habeamus. Qui eni locũ
pdicatõis suscipit: mala infer
re ñ debet. sed tolerare. vt ex ip
sa sua mãsuetudine irã seuiẽ-
tiũ mitiget. et peccatorum vulne
ra in aliis ipe afflictionibus
vulnerat9 sanet. Quẽ et si q̃n
zelus rectitudis exigit, vt er-
ga subiectos seuiat. furor ipe
de amore sit: nõ de crudelitate
q̃ten9 iura discipliẽ exhibeat

et intus paterna pietate dili-
gat: quos foris quasi insequendo ca
stigat. Quod tunc bene rector exi
bet: cum semper diligere per amorem
privatum nescit: cum nulla que mundi
sunt appetit. cum terrene cupidi
tatis oneribus nequaquam mentis
colla supponit. Unde et subditur.
Nolite portare sacculum neque pe
ram. neque calciamenta. et neminem
per viam salutaveritis. Predica-
tori enim tanta debet in deo esse
fiducia: ut presentis vite sum-
ptus, quamvis non provideat: tamen
hos sibi non deesse certissime sci
at. ne dum mens eius occupatur
ad temporalia minus aliis provi-
deat eterna. cui etiam per viam ne
minem salutare conceditur. ut sub
quanta festinatione iter predica
tionis pergere debeat: ostendatur
Que si quis verba etiam per alle-
goriam velit intelligi: in sacculo
pecunia clausa est. Pecunia ve-
ro clausa, est sapientia occulta.
Qui igitur sapientie verbum ha-
bet: sed hoc erogare proximo ne-
gligit: quasi pecuniam in sacculo
ligatam tenet. Unde scriptum est
Sapientia abscondita et thesau
rus occultus, que utilitas in utris
que? Quid vero per peram nisi one
ra seculi: et quid hoc loco per cal
ciamenta nisi mortuorum operum
exempla signantur? Qui ergo of-
ficium predicatoris suscipit: dignum
non est ut onus secularium nego
ciorum portet. Nedum hoc eius
colla deprimit: ad predicanda
celestia non assurgat. Nec debet
stultorum operum exempla conspi-
cere: ne sua opera quasi ex mor
tuis pellibus credat muniri.
Sunt etenim multi qui pravita
tem suam ex alienis pravitatibus
tuentur. Quia enim alios talia fe
cisse considerant: se hoc facere
licenter putant. hi quid aliud fa-
ciunt nisi pedes suos ex mor-
tuorum animalium muniri pelli-
bus conantur? Omnis vero qui
salutat in via: ex occasione sa
lutat itineris. non ex studio o-
ptande eiusdem salutis. Qui igitur
non amore eterne patrie, sed pre
miorum ambitu salutem au-
dientibus predicat: quasi in iti
nere salutat. quia ex occasione,
et non ex intentione eterne pa-
trie salutem audientibus exoptat
¶ Sequitur in quacumque domum
intraveritis: primum dicite.
pax huic domui. et si ibi fuerit
filius pacis: requiescet super illam

pax nostra. sin autē ad vos re
uertet̃. Pax q̄ ab ore predica
toris offert̃: aut requiescit in
domo. si in ea filius pacis fu-
erit. aut ad eundē predicato-
rem reuertet̃. Quia aut erit q̇s
qꝫ p̄destinatus ad vitā: et ce
leste verbū sequit̃ q̊d audit.
aut si nullus audire voluerit:
ipse predicator sine fructu nō
erit. quia ad eū pax reuertetur
quoniā ei a dn̄o ꝓ labore sui
operis merces recompensat̃.
Ecce autē qui perā et sacculū
portare ꝓhibuit: sumptus et
alimēta ex eadē predicatiōe
concedit. Nā subdit̃. In eadē
autē domo manete edētes et
bibentes que apud illos sunt.
Dignus est eni operarius mer
cede sua. Si pax nostra recipi
tur: dignū est vt in eadē do-
mo maneamus: edētes et bi
bētes que apud illos sunt. vt
ab eis terrena stipēdia ꝯseq̃-
mur: q̇bus p̄mia p̄rie celestis
offerimus. Vnde etiā paulus
hec ipa ꝓ minimo suscipiēs di
cit. Si nos vobis spiritalia se
minauimus: magnū nō est si
vestra carnalia metamus: et
subdit̃. dignus est mercenari
us mercede sua. quia iā de mer-
cede operis sunt ipa alimēta su
stentatiōis. vt hic merces de
labore predicatiōis inchoet̃:
q̄ illic de veritatis visiōe pfi-
cit̃. Qua in re ꝯsiderandū est
ꝙ vni nostro opi due merce
des debent̃. vna in via. altera
in patria. Vna q̄ nos in labo-
re sustētat. alia que nos in re
surrectiōe remunerat. Merces
itaqꝫ que in p̄senti accipitur:
hoc in nobis debet agere: vt
ad sequentē mercedē robusti
us tendat̃. Verus ergo q̇sqꝫ p̄
dicator nō ideo p̄dicare debet
vt in hoc tp̄e mercedē recipi-
at. sed ideo mercedē recipe: ut
p̄dicare subsistat. Quisqꝫ nā-
qꝫ ideo p̄dicat vt hic vel lau
dis vel muneris mercedē reci
piat: eterna ꝓculdubio merce
de se p̄uat. q̇sq̇s vero vł ea q̄
dicit ideo placere hoībus ap
petit: vt dū placet q̊d dicit̃ p
eadē dicta n̄ ipe sꝫ dn̄s ame
tur: vel idcirco t̄rena stipēdia
in p̄dicatiōe ꝯsequit̃, ne a p̄di-
catiōis voce p indigētiā lasset̃
huic ꝓculdubio ad recipiēdā
mercedē nihil obstat in p̄ria
quia sumptus sumpsit in via

¶Sed q̄d nos (q̄d tamē sine dolore dicere n̄ possumus) q̄d nos o pastores agimus q̄ et mercedē ɔseq̄mur? et tñ opa rij nequaq̄ʒ sumus? Fructus q̄ppe sancte eccl'e in stipendio q̄tidiano pcipimus. sed tñ ꝓ eterna eccl'a minime in p̄dicatōe laboramus. Pēsemus cuius dānationis sit sine labore hic pcipere mercedē laboris. Ecce ex oblatōe fideliū viuimus. sed nunq̄d ꝓ aīabus fideliū laboramus? Illa in stipendiū nr̄m sumimus? q̄ ꝓ redimēdis peccatis suis fideles obtulerūt. nec tñ ɔtra peccata eadē vel orōis studio, vel p̄dicatōis, vt dignū est insudamus vix ꝓ culpa sua quēpiā apta voce reprehēdimus. et adhuc q̄d est grauius aliq̄n si psona in hoc mūdo potens sit. eius forsitan errata laudamus. ne si aduerset̄ p iracūdiam munus subtrahat q̄d impēdebat. Sʒ debemus sine cessatōe meminisse q̄d de q̄busdā in osee scriptū est. Pctā populi mei comederūt. Cur autē peccata ppl'i comedere dicunt̄ nisi q2 pctā delinq̄ntiū fouēt. ne tpalia stipēdia emittāt? sʒ et nos q̄ ex oblatōibus fideliū viuimus q̄s illi ꝓ peccatis suis obtulerūt? si comedimus et tacemus? eorū ꝓculdubio pctā māducamus. Pēsemus g̊ cuius sit apud deū criminis pctōꝝ p̄cīū māducare. ⁊ nihil ɔtra pctā p̄dicādo agere. Audiamus q̄d beati iob voce dicit̄. Si aduersū me terra mea clamat. et cū ipa sulci eius deflēt. si fruct9 eius cōmedi absq̄ʒ pecunia. Terra eteni cōtra possessorē suū clamat quādo cōtra pastorē suū iuste eccl'a murmurat cuius etiā sulci deflēt? si corda audiētiū q̄ a p̄cedētibus sunt patribus p̄dicatōis voce ⁊ vigore inuectionis exarata vidēt aliq̄d q̄d lugeāt de vita pastoris. Cuius vicʒ terre fructus possessor bonus sine pecunia nō māducat q2 discretus pastor p̄rogat talentū verbi. ne ad dānationē suā d̄ eccl'a stipēdiū sumat alimēti. Tunc eni de terra nr̄a cū pecunia fructus comedimus? q̄n sumtes eccl'astica subsidia p̄dicatōe laboramus. p̄cones nanq̄ʒ venturi iudicis sumus.

Quis ergo venturum iudicē nūciabit? si preco tacet? Deinde cōsiderandū nobis est vt inquātum valet quisqȝ vel inquātū sufficit? et terrorē venturi iudicij et dulcedinē regni suscepte ecclesie insinuare cōtēdat. Et qꝛ vna eademqȝ exortatiōis voce nō sufficit? simul cunctos āmonere debet. singulos inquātum valet instruere priuatis locutiōibus edificare. exhortatiōe simplici fructū in filiorū suorū cordibus qrere. Debemus nāqȝ pensare ɔtinue? quod sanctis apostolis dicit̄ et per apostolos nobis. Vos estis sal terre. Si ergo sal sumus ɔdire mētes fideliū debemus. Vos ergo q̄ pastores estis? pēsate qꝛ dei animalia pascitis. De qbus ꝓfecto aīalibus deo p psalmistā dicit̄. Animalia tua habitabūt in ea. Et sepe videmus qꝛ petra salis brutis aīalibus ponit̄. vt ex eadē salis petra lābere debeāt? et meliorari. Quasi ergo inter bruta aīalia petra salis debet esse sacerdos in ppl'is. Curare nāqȝ sacerdoti necesse ē? q̄ singulis dicat. vnū quēqȝ q̄liter āmoneat. vt q̄sq̄s sacerdoti iungit̄? q̄si ex salis tactu eterne vite sapore cōdiat̄. Sal eteni terre n̄ sumus? si corda cōdientiū nō ɔdimus Qđ ꝓfecto audientiū ille veraciter ꝓximo impēdit? q̄ predicatiōis verbū nō subtrahit Sed tūc vere aliis recta p̄dicamus? si dicta rebus ostēdim⁹ si nos ipo diuino amore compūgimur. et hūane vite (q̄ sine culpa trāsire nequaq̄ pōt) q̄tidianas lachrymis maculas lauamus. Tunc aūt de nobis vere cōpūgimur? si studio se patrū precedentiū facta pēsem⁹. vt ex ɔspecta illorꝝ gl'a in nr̄is nobis oculis nr̄a vita sordescat. Tunc vere cōpungimur? cū p̄cepta dn̄i studiose pscrutamur. et p hoc ꝓficere ipi ɔtēdimus? p q̄ iā ꝓfecisse nouimus q̄s veneramur. hic est eni qđ de moise scriptū est posuit et labrum eneū in quo lauarentur aaron et filij eius cū ingredirent̄ in sancta sanctorꝝ qđ fecit de speculis mulierum que excubabāt in ostio tabernaculi. Labrꝝ q̄ppe eneū moises ponit in q̄ sacerdotes

lauari debeāt, et scā sanctoꝝ
ingredi. q2 lex dei pͥus nos la
uari p cōpunctionē pcipit: vt
nostra immūditia ad penetrā
dā secretoꝝ dei mundicia nō
sit indigna. Qḋ labrū de spe-
culis mulierū phibet factū. q
ad tabernaculi ostium indesi-
nēter excubabāt. Specula sunt
quippe mulierū precepta dei.
in quibus se sancte aīe sem-
per aspiciūt. et si que in eis sūt
feditatis macule: deprehēdūt.
Cogitationū vitia corrigunt.
et quasi renitētes vultus ve
lut ex reddita imagine cōpo-
nūt. Quia dū preceptis domi
nicis sollerte intēdunt: in eis
ꝓcul dubio vel quid in se ce-
lesti viro placeat: vel quid di
spliceat: agnoscūt. Que q̄diu
in hac vita sunt: in eterno ta
bernacl'o ingredi nequaq̄ pos
sunt. Sed tamē ad ostium ta-
bernaculi mulieres excubant.
quia sancte anime etiā cū in-
firmitate adhuc carnis grauā
tur: amore tamē continuo ingres
sum eterni introitus obseruāt
Moises ergo labꝝ sacerdo-
tibus de speculis mulierū fecit
quia lex dei lauacrū cōpuncti
onis peccatoꝝ nostroꝝ macu
las exhibet. dū ea p que san-
cte aīe supno spōso placuerūt
intuēda nobis celestia pcepta
pbent. Quibus si diligēter in
tēdimus: interne nostre ima-
ginis maculas videmus. Vi
dētes aūt maculas in penitē
tie dolore cōpungimur. Cōpū
cti vero q̄si in labꝝ de speculis
mulierū lauamur. Est aūt val
de necessariū: vt cū de nobis
in cōpūctōe afficimur: etiā cō
missoꝝ nobis vitā celemus.
Sic ergo amaritudo cōpun-
ctōis afficiat: vt tñ a ꝓximo
rū custodia nō auertat. Quid
enī ꝓdest si amātes nosmet-
ipos relinquamus ꝓximos?
Vel q̄d rursum ꝓdest si amā
tes vel zelātes ꝓximos relin
q̄mus nosmetipos? In orna
mēto q̄ppe tabernaculi bis tin
ctus coccus offerri precipit̄. ut
añ dei oculos caritas nr̄a dei ⁊
proximi amore coloretur. Ille
aūt vere se diligit: q̄ pure dili
git auctorē. Tunc g̊ cocc9 bis
tingit̄: qñ erga se ⁊ ꝓximū ex
amore veritas animus inflāma
tur. Sz int̄ hec sciēdū nobis ē
vt sic exerceat̄ zel9 rectitudis

cōtra praua acta ꝓximoꝝ. q̄
tenus in feruore districtiōis
nullo mō relinquat̄ virtus mā
suetudinis. Ira eteni sacerdo-
tis neq̄q̄ꝫ debet eē p̄ceps ⁊ p-
t̄bata. sed magis ex ꝯsiliꝫ gra
uitate mitigāda. Et portare g°
debemus quos corrigimus. et
corrigere q°s portamus. Ne si
ex vtroqꝫ vnū defuerit. vel in
feruore vl' in māsuetudine a-
ctio sacerdotalis nō sit. Hinc
nāqꝫ ē q̄d in tēpli misterio in
basibus tēpli sculptorio ope
leones et boues et cherubin
expressa sunt. Cherubin q̇ppe
ē plenitudo sciētie. Sꝫ q̇d ē q̄
in basibus nec leōes sine bob⁹
nec boues sine leonibus fiūt.
Quid eni aliud designāt ba-
ses in tēplo. nisi sacerdotes in
eccl'a. Qui dū sollicitudine re
giminis tolerāt. q̄si more basiū
supimpositū onus portāt. In
basibus g° cherubin exp̄mit̄.
q2 decet nimiꝝ vt sacerdotū
pectora plenitudīe sciētie sint
referta. Per leōes aūt terror se
ueritatis. p boues vero patiē
tia māsuetudis figurat̄. Itaqꝫ
in basibus nec leōes sine bob⁹
nec boues sine leōibus expri-
munt̄. q2 semp in sacerdotali pe-
ctore cū terrore seueritatis cu
stodiri debet virtus māsuetu-
dinis. vt et irā māsuetudo cō
diat. et eādē māsuetudinē ne
fortasse dissoluta sit. zelus di
strictiōis accēdat. ❡ Sed ista
cur loq̇mur. cū adhuc plerosq-
qꝫ grauari factis atrocioribus
videam⁹. Vobis. n. sacerdo
tibus loq°r q2 ī nullos vr̄m cū
p̄miis facē ordinatōes agno
uimus spūtalē gr̄aꝫ vēdere.
⁊ de alienis iniq̇tatib⁹ cū pcti
dāno tēpalia lucra cumulare
Cur g° ad memoriā vestrā n̄
redit. q̄d vox dn̄ica p̄cipiens
dicit. gratis accepistis gratis
date. Cur n̄ an̄ mētis oculos
reuocatis. q̄d tēpliū redēptor
nr̄ ingressus cathedras vēden
tiū colūbas euertit. et nūmula
rioꝝ effudit es. Quid nāqꝫ in
tēplo dei hodie q̇ colūbas vē
dūt. nisi q̇ in eccl'a p̄ciū dei im
positōe man⁹ accipiūt. p quā
vicꝫ impositionē spūssanctus
dat̄. Colūba ergo vendit̄. q2
manus impositio p quā spiri-
tussanctus accipit̄. ad preciū
prebet̄. Sed redemptor noster
cathedras vendentiū colum-

bas euertit? quia talium nego
ciatorꝝ sacerdotium destruet.
Hinc est q̄d sacri canones si-
moniacã heresim dãnant. et
eos p̄uari sacerdotio pcipiũt
q̄ de largiẽdis ordinibus pre
ciũ querũt. Cathedra ergo vẽ
dentiũ columbas euertit? qñ
hi qui spũtalẽ gratiã venum
dãt? vel ante hũanos vel an-
te dei oculos sacerdotio priuã
tur. Et q̄dem multa sunt alia
p̄positorũ mala? q̄ humanos
modo oculos latent. et plerũ-
qꝫ se pastores sanctos hoĩbus
exhibent. atqꝫ in occultis suis
viden turpes. añ interni arbi
tris oculos nõ erubescũt. Ve-
niet veiet ꝓfecto ille dies nec
lõge est? in q̄ pastorꝝ pastor
appareat. et vniuscuiusqꝫ fctã
in publicũ deducat. Et q̄ mo
do subditorꝝ culpas p p̄posi-
tos vlciscit? tũc p̄positorꝝ ma
la p semetipm̄ seuiẽs dãnat.
Vñ et ingressus in templũ p
semetipsum quasi flagellũ de
funiculis fecit. et de domo dei
prauos negociatores eiciẽs,
cathedras vẽdentiũ colũbas
euertit. Quia subditorꝝ q̄dem
culpas p pastores pcutit. sed

pastorũ vita p semetipsum
ferit. Ecce modo hominibus
negari potest? q̄d latẽter agit.
Ille certe iudex venturus est?
cui tacẽdo q̄sqꝫ se nõ potest ce
lare. quẽ negãdo nõ põt falle
lere. ¶ Est aliud fratres cari
ssimi. quod me de vita pasto-
rũ vehemẽter affligit? sed cui
ne hoc iniuriosum videat̃ for
tasse q̄d assero? me quoqꝫ pr-
ter accuso. Quãuis barbarici
tẽporis necessitate cõpulsus
valde in his iaceo inuitus. ad
exteriora enim negocia dela-
psi sumus. et aliud ex honore
suscipimus. atqꝫ aliud ex offi
cio actõis exhibemus. Mini
sterũ p̄dicatõis relinq̄mus. et
ad penã nr̃am vt video epi
vocamur. q̄ honoris nomẽ ñ
virtutẽ tenemus. Relinquũt
nãqꝫ deũ? hi q̄ nobis cõmissi
sũt. et tacemus. In prauis acti
bus iacẽt et correptõis manũ
ñ tẽdim⁹. Quotidie p multas
neq̄tias peũt. et eos ad infer-
nũ tẽdere negligẽter videmus
Sꝫ qñ nos uitã corrigẽ valea
mus alienam? qui negligimus
nostram? Curis enim secula-
ribus intenti tãto insensibilio
res intus efficimur? q̄n̄to ad ea

q̃ foris sũt studiosiores vide
mur. Vsu q̃ppe a cure terrene
a celesti desiderio obdurescit
aĩmus. Et dũ ipo suo vsu du
rus efficit̃ p actionẽ seculi: ad
ea emolliri nõ valet q̃ ptinẽt
ad caritatẽ dei. Vñ bene scã
eccl'a de mẽbris suis infirmã
tibus dicit. Posuerũt me custo
dẽ in vineis vineã meã ñ cu
stodiui. Vinee q̃ppe nr̃e actõ
nes sunt q̃s vsu q̃tidiani labo
ris excolimus. Sed custodes in
vineis positi nr̃am vineã mi
me custodimus. q2 dũ extra-
neis actõibus implicamur: mi
steriũ actõis nr̃e negligimus.
Nullũ puto fr̃es carissimi ab
aliis maius p̃iudiciũ, q̃z a sa-
cerdotib9 tolerat deus. qñ eos
q̃s ad alio2 correctionẽ po-
suit: dare de se exẽpla prauita
tis cernit. qñ ipi peccamus: q̃
cõpescẽ pctã debuimus plero
q3 q̃d ẽ grauius sacerdotes q̃
ppria dare debuerãt: etiã ali
ena diripiũt. plero q3 si q̃s hu-
milit̃ si q̃s ɔtinẽter viuere cõ
spiciũt: irridẽt. Cõsiderate g°
q̃d de gregibus agat̃: qñ lupi
pastores fiũt. hi eni custodiã
gregis suscipiũt q̃ insidiari gre
gi dñico ñ metuũt. ɔtra q̃s gre
ges custodiri debuerũt. Nulla
aĩa2 lucra q̃rimus ad nr̃a q̃ti
die studia vocamus. Terrena
ɔcupiscimus. humanã gl'a3 in
tẽta mẽte captamus. et q2 eo
ipo q° ceteris p̃lati sumus ad
agẽda q̃libet maiorẽ licentiã
habemus: suscepte bñdictõis
misteriũ, vertimus ad ãbitio
nis argumentũ. dei cãs relinq̃
mus. ad terrena negocia vaca
mus. Iugũ sanctitatis accipi
mus. et terrenis actib9 implica
mus. impletũ ẽ in nobis pfe
cto q̃d scriptũ ẽ. et erit sic pp'ls
sic sacerdos. Sacerdos eni nõ
distat a pp'lo: qñ nullo merito
vite, sue vulgi trãscẽdit actio
nẽ. implorem9 ieremie lachry
mas. ɔsideret mortẽ nr̃am. et
deplorãs dicat. Quõ obscura
tũ est aurũ. mutatus est color
optimus. dispsi sunt lapides
sctũarij in capite oĩ platearũ.
Aur2 q̃ppe obscuratũ ẽ. q2 sa
cerdotũ vita quõdã p gl'am
virtutũ clara, nũc p actões in
fimas oñdit̃ reproba. Color
optimus ẽ mutatus. q2 ille sã
ctitatis habitus, p t̃rena et ab
iecta opera ad ignominiam

dispectōis venit. Lapides ve
ro sctūarij intrīsecus habebāt᷑.
nec sumebant᷑ in sūmi sacēdo
tis corpe᷑ nisi cū sancta sctōꝝ
ingrediēs in secreto sui cōdito
ris apparebat. Nos g° frēs ca
rissimi nos sumus lapides sā
ctuarij. q̄ apparere sp̄ debuim⁹
in secreto dei. quos nūq̄ʒ neces
se ē foris cōspici .i. nūq̄ʒ in ex-
traneis actōibus videri. Sed
dispersi sūt lapides sctūarij in
capite oīm plateaꝝ. q̄a hi q̄
p̄ vitā et orōem intus sp̄ esse
debuerāt᷑ p̄ vitā reprobā fo-
ris vacāt. Ecce iā pene nulla ē
seculi actio᷑ quā n̄ sacerdotes
admīstrent. Dū g° in sctō ha
bitu cōstituti exteriora sunt q̄
exhibent᷑ q̄si sctūarij lapides
foris iacēt. Quia enī greca vo
ce platea a latitudine vocat᷑
sctūarij lapides in plateis sūt
cū religiosi q̄q̄ʒ lata mūdi iti-
nera sectant᷑. Nec solū in pla-
teis, sed in capite plateaꝝ di
spersi sunt. q2 ⁊ p̄ desideriū hu
ius mundi opera pagunt. et
tn̄ de religioso habitu culmen
honoris q̄runt. In capite ergo
plateaꝝ dispersi sunt. q2 et ia
cēt p̄ mīsteriū opis. et hono-

ran volūt de imitatiōe sancti-
tatis. Quāto aūt mūdus gla
dio ferat᷑ aspicitis. q̄bus q̄ti
die pcussiōibus intereat popu
lus videtis. Cuius hoc nisi
nostro p̄cipue pctō agit᷑. Ec-
ce de populate vrbes. euersa
castra. eccl'e ac monasteria de
structa in solitudīe agri reda-
cti sūt. Sʒ nos peūti ppl'o au-
ctores mortis existimus᷑ q̄ es
se debuim⁹ duces ad vitā. ex
n̄ro eteni pctō ppl'i turba pro-
strata ē. q2 n̄ra faciēte negli-
gētia ad vitā erudita n̄ō est.
Quid aūt aīas hoīm nisi cibū
dn̄i dixerimus. q̄ ad hoc sunt
cōdite vt in eius corpe traiciā
tur. Idest vt in eterne eccl'e au
gmentū tēdāt. Sʒ huius cibi
cōdimentū nos eē debuimus.
sicut .n. paulo sup'ius p̄fati su
mus. missis p̄dicatoribus d2
Vos estis sal terre. Si igit᷑ ci
bus dei ē ppl's᷑ cōdimentū cibi
sacerdotes eē debuerūt. Sʒ q2
dū nos ab orōis et eruditōis
scē vsu cessam⁹᷑ sal infatuatū
ē cōdire valet cibos dei. atq̄ʒ ita
ab auctore sumit᷑ q2 exigēte
fatuitate nostra mīme cōditur.
Pensemus ergo qui vnq̄ʒ p

linguā nostrā ꝯuersi, q̇ de per
uerso suo ope nr̄a increpatiōe
correpti penitentiā egerūt. q̇s
luxuriā ex nr̄a eruditiōe dese-
ruit, q̇s auaritiā, q̇s supbiā de
clinauit? Pēsemus q̇d lucrum
deo facimus? nos q̇ accepto
talēto ab eo ad negociū missi
sumus. etenī dicit. Negocia-
mini dū venio. Ecce iā venit
ecce d̓ nostro negocio lucrū re
quirit. Quale ei aīaꝝ lucrū de
nr̄a negociatōe mōstrabimus
Quot eius ꝯspectui animaꝝ
manipulos de predicatōis no
stre segete latum sumus. Po-
namus ante oculos nostros il
lū tāte districtiōis diē? quo iu
dex veniet. et rōem cū seruis
q̇bus talenta credidit? ponet.
Ecce in maiestate terribilis in
ter angeloꝝ atq̧ archāgeloꝝ
choros videbit̄. In illo tanto
examine, electoꝝ omniū ⁊ re
proboꝝ multitudo deducit̄. et
vnusq̇sq̧ q̇d sit opatus ostē-
dit̄. Ibi petrus cū iudea ꝯuer
sa quā post se traxit? apparebit
Ibi paulus cōuersum (vt ita
dixerim) mundū ducens. Ibi
andreas post se achaiam, ibi
iohānes asiā, thomas indiā,
in cōspectu sui regis cōuersā
ducēt. Ibi omēs dn̄ici gregis
arietes, cū animaꝝ lucro ap-
parebūt. qui sanctis suis p̄di-
catōibus deo post se subditū
gregē trahūt. Cū igit̄ tot pa-
stores cū gregibus suis an̄ etē
ni pastoris oculos venerint?
q̇d nos miseri dicturi sumus?
q̇ ad dn̄m nostrū post negoci
um vacui redimus. q̇ pastoꝝ
nomē habuimus. et oues q̄s
ex nutrimēto nostro debeamus
ostēdere nō habemus. Hic pa
stores vocati sumus et ibi gre
gē nō ducimus. Sed nunq̇d si
nos negligimus oīpotēs deus
deserit oues suas? Nullomō
Nā ip̄e eas sicut p ꝓphā3 pol
licitus est p semetip̄m pascet.
Oēs q̧ q̊s p̄ordinauit ad vi-
tā? flagelloꝝ stimulis cōpun
ctiōis spū erudit. Et p nos q̇-
dem fideles ad sanctū baptis
ma veniūt? nr̄is p̄cibus bn̄di
cunt̄. p impositionē nr̄aꝝ ma
nuū a deo spiritū sanctū pcipi
ūt. atq̧ ipi ad regnū celoꝝ p-
tingūt. et ecce nos p negligen
tiā nr̄am deorsū tēdimus. In
grediunt̄ electi sacerdotū ma
nibus expiati celestē p̄riam. ⁊

sacerdotes ipsi p vitā repro-
bam ad inferni supplicia festi
nāt. Cui ergo rei cui sil'es dixe
rim sacerdotes malos? nisi a-
que baptismatis. q pctā bapti
satorꝝ diluēs, illos ad regnū
celeste mittit. et ipa postea in
cloacas descēdit. Timeamus
hec frēs. ꝯueniat actōi nr̄e ip
sum ministeriū nr̄m. de pctōꝝ
nostroꝝ relaxatōe q̄tidie cogi
temus. ne nr̄a vita pctō obli-
gata remaneat. p quā ōnipo-
tens deus q̄tidie alios soluit.
Cōsiderem? sine cessatōe q̄d
sumus. pēsemus negociū no
strū. pēsemus pōdus qđ su-
scepimus. Faciamus q̄tidie
nobiscū rōes q̄s cū nr̄o iudice
habeamus. Et sic debemus a-
gere curā nr̄am? vt ñ negliga
mus curā pximi. vt q̄sq̄s ad
nos iungit ex lingue nr̄e sale
ꝯdiat. Cū vacantē quēpiā e
lubricū videmus? admonen
dus ē vt ꝯiugio frenare stude
at iniq̄tatē suā. q̄tenus p hoc
quod licet? discat supare qđ ñ
licet. Cū cōiugatū videmus?
admonēdus ē vt sic exerceat
curā seculi? ne postponat amo
rē dei. Sic placeat volūtate cō

iugis? vt nō displiceat ꝯdito-
ri. Cū clericū videmus? admo
nēdus ē q̄tenus sic viuat? vt
exēplū vite secularibus p̄beat
Ne si q̄d in illo iuste reprehē
dit? ex eius vitio ipa religiōis
nr̄e estimatio grauet. Cū mo
nachū videmus? admonēdus
ē vt reuerentiā habitus sui in
actu, in locutiōe, in cogitatiōe
sua sp circūspiciat. ut ea q̄ mū
di sunt? perfecte deserat. et qđ
ostēdit humanis oculis habi
tu? hoc añ dei oculos moribus
pretēdat. Iste itaq3 iā sctūs ē
amoneat vt crescat. Ille ve-
ro q̄ adhuc iniquus ē admo
neat vt corrigat. Quatenus
q̄sq̄s se ad sacerdotē iūxerit?
sale sermonis illius ꝯditus re
cedat. Hec frēs vobiscū solli-
cite cogitate. hec pximis vr̄is
impēdite. oīpotenti deo fructū
vos reddere de negocio qđ ac
cepistis pate. Sed ista q̄ dici
mus? melius apud eū orādo
q3 loq̄ndo obtinem?. Orem?
Deus q̄ nos pastores in po
pulo vocare voluisti? p̄sta q̄-
sumus? vt hoc qđ hūano ore
dicimur? in tuis oculis esse va
leamus. p dn̄m nr̄m iesum.

Lectio sancti euangelij se-
cundū iohannē. Ca. xviij.
IN illo tēpe dixit iesus
turbis iudeoꝝ. Quis ex
vobis arguet me de pctō? Si
veritatē dico: q̄re vos nō cre-
ditis mihi? Qui ex deo ē: ver-
ba dei audit. ꝓpterea vos ñ au
ditis: q2 ex deo nō estis.
Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad pplm in basilica be
ati petri apl'i. xviij
PEnsate frēs carissimi mā
suetudinē dei. Relaxa-
re peccata venerat. et dicebat.
Quis ex vobis arguet me de
pctō? Nō dedignat' ex rōe ōn
dere se pctōrē nō esse: q̄ ex vir
tute diuinitatis poterat pctō-
res iustificare. Sed terribile ē
valde qd subdit'. Qui ex deo
ē: verba dei audit. Propterea
vos nō auditis: q2 ex deo nō
estis. Si eni ipse verba dei au
dit q̄ ex deo ē: et audire verba
eius nō pōt q̄sq̄s ex illo nō ē:
interroget se vnus q̄sq3 si ver
ba dei in aure cordis pcipit. ⁊
intelligit vñ sit. Celestē pria3
desiderare veritas iubet. carnis
desideria ɔteri. mūdi gloriā de
clinare. aliena ñ rapere. ꝓpria
largiri. Pēset g° apud se vnus
q̄sq3 vīm si hoc vox dei in cor
dis eius aure ɔualuit. et q2 iā
ex deo sit: agnoscit. Nā sunt ñ
nulli q̄ pcepta dei nec aure cor
poris pcipere dignant'. Et sunt
nōnulli q̄ hoc q̄dem corporis
aure pcipiūt. s3 nullo ea mētis
desiderio cōplectunt'. Et sunt
nōnulli q̄ libēter verba dei su
scipiūt ita vt etiā in fletibus
cōpungant'. sed post lachry-
marū tēpus ad iniq̄tatē rede
unt. Hi pfecto verba dei nō
audiūt: q̄ hec exercere in ope
ɔtēnunt. Vitā g° vestrā frēs
carissimi añ mētis oculos re-
uocate et alta ɔsideratōe pti
mescite. hoc qd ex ore verita-
tis sonat. ꝓpterea vos nō au
ditis: q2 ex deo nō estis. Sed
hoc qd de reprobis veritas lo
quit': ipi hoc de semetipsis re-
probi iniq̄s suis opibus ōn-
dūt. Nā sequit'. Respōderūt
igit' iudei ⁊ dixerūt. Nōne bñ
dicimus nos q2 samaritanus
es tu. et demoniū habes? Ac
cepta aūt tāta ɔtumelia: q̄d
dñs rñdeat audiamus. Ego
demoniū nō habeo. sed hono
rifico prē3 meū. ⁊ vos inhono

rastis me. Quia eni samarita nus interpretat custos: et ipse veraciter custos e. De q psal mista ait. nisi dns custodierit ciuitate: inuano vigilat q cu stodiunt ea. Et cui p ysaiam di cit. Custos qd de nocte. Cu stos qd de nocte. Respodere noluit dns samaritanus n su sz ego demoniu n habeo. duo eni ei illata fuerut. vnu nega uit. aliud tacedo osensit. Cu stos naqz huani generis vene rat. nisi samaritanu se n esse di ceret: esse se custode negaret. Sed tacuit qd recognouit. et patiēter repulit qd dictu fal lacit audiuit dices ego demo niu nō habeo. In qbus verbis qd aliud nisi supbia nra ofu dit: q si exagitata vel leuiter fuerit attrociores iniurias red dit qz accepat. Facit mala q pt. minat et q nō pōt facere. Ecce iniuria suscipies dns nō irascit. n otumeliosa verba ri dit. Qui si eisde ista dicētibus rndere voluisset, demoniu vos habetis. Verz pfecto diceret q2 nisi impleti essēt demonio: tā puersa de deo loq n possēt. Sz accepta iniuria etiā qd ve

ru erat dicere veritas voluit. ne nō dixisse veritate sed puo catus otumelia reddidisse vi deret. Ex q re qd nobis inui tur: nisi vt eo tpe q a pximis ex falsitate otumelias accepi mus: eorz etia vera mala tace amus. ne misteriu iuste corre ptōis in arma vertamus furo ris: Sed q2 qsqs dei zelo vtit a prauis hoibus dehonestat in semetipo nobis dns patie tie pbuit exemplu. q ait. Sed honorifico prem meu et vos inhonorastis me. Sed qd no bis ista faciendu sit: adhuc ex eplo nos admonet cu subiu git. Ego aut n qro glam mea est q querat et iudicet. Scim9 certe quod scriptu est: q2 pa ter ōne iudiciu dedit filio. et ta mē ecce isde filius iniurias ac cipiens: gloria sua nō querit. Illatas otumelias patris iu dicio reseruat. vt nobis pfe cto insinuet: quātum nos esse patiētes debemus. du adhuc se vlcisci n vult: et ipse q iudi cat. Cum vero maloz puer sitas crescit: nō solu frangi pre dicatio nō debet sed etiam au geri. Quod suo dominus ex

emplo nos ammonet. q̄ post-
q̄ȝ habere demoniū dictus est
p̄dicationis sue beneficia lar-
gius impēdit. dicēs. Amē a-
mē dico vobis si q̄s sermonē
meū seruauerit: mortē nō vi-
debit ineternū. Sȝ sicut bonis
necesse est vt meliores etiam
p cōtumelias existāt: ita sem
per reprobi de bn̄ficio peiores
fiāt. Nā accepta p̄dicatōe ite
rū dicūt. Nūc cognouimus:
q2 demoniū habes. Quia eni
eterne morti inhererāt: et ean
dem mortē cui inhererāt non
videbāt: dum solā mortē car
nis aspicerent: in veritatis ser
mone caligabant dicētes. A-
brahā mortuus ē. et ꝓphete
mortui sunt. et tu dicis si quis
sermonē meū seruauerit mor
tē nō gustabit ineternū? Vn̄
et ipi veritati eundē abrahā
et ꝓphetas q̄si venerātes p̄fe
runt. Sed aperta nobis ratio
ostendit. quia q̄ deū nesciunt
dei quoqȝ famulos falso ve-
nerantur. Et notandū q̄ vidit
eos dn̄s a pta sibi impugna
tōe resistere. et tn̄ eis se itera-
ta nō desinit voce p̄dicare di-
cēs. Abrahā pater vester ex-
ultauit vt videret diē meum
vidit et gauisus est. Tunc q̄p
pe diē dn̄i abraham vidit: cū
in figura sūme trinitatis tres
angelos hospitio recepit. qui
bus profecto susceptis, sic tri-
bus quasi vni locutus est.
Quia etsi in p̄sonis numerus
trinitatis est: in natura vnitas
diuinitatis est. Sed carnales
mētes audientiū oculos a car
ne nō subleuant: dū in eo solā
carnis etatē pensant dicētes.
Quinq̄ginta annos nōdum
habes. et abrahā vidisti? q̄s
benigne redemptor noster a
carnis sue intuitu submouit.
et ad diuinitatis ɔtemplatio-
nē trahit dicēs. Amē amē di
co vobis: ātequā fieret abrahā
ego sum. Ante eni p̄teriti tp̄is
ē. sum p̄ntis. et quia p̄teritū et
futurū tempus diuinitas non
habet: sed semp esse habet: n̄
ait. Ante abrahā ego fui. sed
ante abrahā ego sum. Vnde
et ad moisen dicit̄. Ego sum
qui sum. et dices filiis israhel.
q̄ est misit me ad vos. An g°
vl' post abrahā eē habuit: q̄ et
ccedere potuit p exhibitionē
p̄ntie. et recedē p cursū vite.

Veritas vero sp esse habet· q2 ei q̄cq̄ȝ nec p̄ore tpe incipitur· nec subseq̄nti terminat̄· Sed sustinere ista eternitatis verba mētes infideliū nō valētes ad lapides recurrunt· Et quē intelligere nō poterāt: obruere q̄rebant· Quid aūt ɔtra furorē lapidantiū dn̄s fecit: ostendit̄ cū ꝓtinus subinfert̄· Iesus aūt abscōdit se· et exiuit de tēplo· ¶ Mirū valde ē frēs carissimi cur psecutores suos dn̄s abscōdendo declinauerit q̄ si diuinitatis sue potentiā exercē voluisset: tacito nutu mētis in suis eos ictibus ligaret· aut in pena subite mortis obrueret· Sed q2 pati venerat: exercē iudiciū nolebat· certe sub ipo passionis tpe et q̄ntū poterat ostēdit· et tam̄ hoc ad qd̄ venerat ptulit· Nā cū psecutoribus suis se querentibus diceret ego sum: sola hac voce eorū superbiā ptulit· et oēs in terrā strauit· Qui ergo hoc in loco potuit manus lapidātiū nō se abscōdendo euadere: cur abscondit se nisi q2 homo inter homies factus redēptor noster· alia nobis verbo loquit̄· alia exēplo. Quid autē nobis hoc exemplo loquit̄ nisi etiā vt cum resistere possumus: iram superbientiū humiliter declinemus. Vnde et p paulum dicit̄· Date locum ire· Quanta humilitate iram proximi fugere debeat: ppendat homo· si furoris irascentum abscōdendo se declinauit dominus· Nemo ergo se ɔtra acceptas ɔtumelias erigat· nemo couitiis ɔuitiū reddat· Imitatiōe eteni dei gloriosius est iniuriā tacēdo fugere: q̄ȝ respōdendo supare· Sed ɔtra hoc supbia dicit in corde· Turpe ē vt accepta iniuria taceas· q̄squis ɔspicit quia ɔtumeliā accipis et taces: nō putat quia patientiā exhibes sed crimia cognoscis· Sed vn̄ vox ista in corde nostro ɔtra patientiā nascit̄: nisi quia minus cogitationē fiximus· et dū in terra gloriā querimus: placere ei qui nos de celo cōspicit n̄ curamus. Accepta ergo cōtumelia meditemur in ope voce dei· Ego nō quero gloriam meā· est qui querat et iudicet Hoc aūt qd̄ de deo scriptū est

abscondit se: intelligi et aliter
pōt. Multa q̄ppe iudeis p̄di
cauerat. sed p̄dicationis eius
verba vendebāt. Deteriores
q̄ꝫ ex predicatiōe facti sunt: q̄
usq; ad iacēdos lapides ꝑue
nerūt. Et quid abscōdēdo se
dn̄s significat: nisi q̄d eis ipa
veritas abscōditur: qui eius
verba seq̄ cōtemnunt. Eam
quippe quā nō inuenit humi-
lē: veritas fugit mentē. Et q̄ꝫ
multi sunt hodie qui iudeoꝝ
duritiā detestant̄. quia p̄dica
tionē domini audire noluerūt
Et tamē quales illos arguūt
fuisse ad fidē: tales ipsi sunt
ad operationē. Precepta domi
audiūt. miracula cognoscunt.
sed conuerti a suis prauitatibus
renuūt. Ecce vocat. et redire
nolumus. Ecce sustinet: et eius
patientiā dissimulamus. Dū
ergo tēpus habemus fratres:
prauitatē suā vnusq̄sq; dese-
rat. dei patientiā ꝑtimescat. ne
quē nūc trāquillum despicit:
iratum post mortem nequaq̄ꝫ
euadere possit.

¶ Lectio sancti euāgelij secū
dū matheū. Ca. xx.

IN illo tēpe dixit iesus
discipulis suis simile ē re-
gnū celoꝝ hoī patrifamilias
q̄ exijt p̄mo mane cōducē opa
rios in vineā suā. conuentiōe au
tē facta cū operariis ex denario
diurno, misit eos in vineam
suam. ⁊c.

¶ Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ppl'm in basilica bti
laurētij martyris. xix.

IN explanatiōe sua mul
ta ad loq̄ndū sācti euā
gelij lectio postulat. quā volo
si possum sub breuitate ꝑstrin
gere. ne vos extēsa ꝓcessio ⁊
ꝓlixa expositio videat̄ one-
rare. regnū celoꝝ hoī p̄rifami
lias simile dicit̄: q̄ ad excolēdā
vineā suam operarios cōducit.
Quis vero p̄rfamilias similitu-
dinē rectius tenet q̄ꝫ conditor nr̄
q̄ regit q̄s cōdidit. et electos
suos sic in hoc mūdo possidet:
q̄si subiectos dn̄s in domo: q̄
hic habet vineā vniuersalē sci
licet eccl'am q̄ ab abel iusto us
q; ad vltimū electū q̄ in fine
mūdi vēturus ē: quot sanctos
ꝓtulit: quasi tot palmites mi
sit. Hic itaq; patfamilias ad
excolendam vineā suā mane

hora tertia, sexta, nona, et vn
decima operarios cducit: q2 a
mũdi huius initio vsq3 in finẽ
ad erudiendã plebẽ fideliũ p̄
dicatores cgregare nō destitit
mane eteñ mũdi fuit ab adã
vsq3 ad noe. hora vero tertia
a noe vsq3 ad abrahã. Sexta
q̊3 ab abrahã ad moisen. no
na aũt a moise vsq3 ad aduẽ
tũ dñi. Vndecima vͦo ab ad
uẽtu dñi vsq3 ad finẽ mundi.
In qua p̄dicatores sancti apo
stoli missi sunt: q̊ mercedẽ ple
nã et tarde veniẽtes accepe-
rũt. Ad erudiendã ergo dñs
plebẽ suam q̃ꝛ ad excolendã
vineã suã nullo tempore desti
tit operarios mittere. quia pri
us et p patres, et postmodũ
p legis doctores et ꝓphetas
Ad extremũ vero p apostolos
dũ plebis sue mores excoluit
quasi p operarios in vinee cul
tura laborauit. Quãuis in q̊-
libet modulo vel mẽsura quis
quis cũ fide recta bone actio-
nis extitit: huius vinee opera
rius fuit. Operator ergo ma-
ne hora tertia, sexta, et nona,
antiquus ille hebraicus popu
lus designat. q̊ in electis suis
ab ip̄o mundi exordio dũ re-
cta fide deũ studuit colere: q̃si
nō destitit in vinee cultura la
borare. Ad vndecimam vero
gẽtiles vocant̃: q̊bus et dicit̃
Quid hic statis tota die ocio
si. Qui eñ trãsacto tam lõgo
mũdi tp̄e ꝓ vita sua labora-
re neglexerãt: q̃si tota die oci
osi stabãt. Pẽsate fratres q̊d
inquisiti respõdeãt. Dicũt eñ
quia nemo nos cducit. Nul-
lus quippe ad eos patriarcha
nullus ꝓpheta venerat. Et q̊d
ẽ dicere ad laborẽ nos nemo
cduxit: nisi vite nobis vias
nullus p̄dicauit. Quid g̊ nos
a bono ope cessantes in excu
satiõe nr̃a dictum sumus. q̊ pe
ne a matris vtero ad fidẽ vei
m⁹. q̊ verba vite ab ip̄is cuna
bulis audiuim⁹. q̊ ab vberib⁹
sc̄tẽ eccl'e potũ sup̄ne p̄dicatio
nis suximus cũ lacte carnis.
Possum⁹ vero et easdẽ diuer
sitates horaꝝ etiã ad vnum
quẽq3 hoiez p etatũ momẽta
distiguere. mane q̊ppe intelle
ctus nr̃i pueritia ẽ. hora autẽ
tertia adolescẽtia intelligi p̄t.
q2 q̃si iã sol in altũ ꝓficit: dũ
calor etatis crescit. Sexta vero

iuuētus est. q2 velut in cētro
sol figit᷑: dū in ea plenitudo ro
boris solidat᷑. Nona aūt sene
ctus intelligit᷑. in qua velut sol
ab alto axe descēdit. q2 a ca-
lore iuuētutis deficit. Vndeci
ma vero hora ē: ea etas q̄ de
crepita vel veterana dicit᷑. vñ
et greci valde seniores ñ gerō
tas sed p̄sbyteros appellāt.
vt plusq̄ȝ senes eē insinuēt: q̄s
ꝓuectiores vocāt. Quia g° ad
vitā bonā alius in pueritia,
alius in adolescētia, alius in
iuuētute, ali⁹ in senectute, ali
us in decrepita etate ꝑducit᷑:
q̄si diuēsis horis opari ad vi
neā vocant᷑. Mores g° vr̄os
frēs carissimi aspicite: ⁊ si iā dei
operarij estis: videte. pēset vn⁹
q̄sq̄ȝ q̄d agat. et ꝯsideret si in
dei vinea laborat. Qui eni in
hac vita ea q̄ sua sūt q̄rit: ad
huc ad dñicā vineā nō venit
Illi nāq̄ȝ dño laborāt: q̄ ñ sua
ſȝ lucra dñica cogitāt. Qui ze
lo caritatis studio pietatis in
seruiūt. aīabus lucrādis inui-
gilāt. ꝑducere et alios secū ad
vitā festināt. Nā q̄ sibi viuit
q̄ carnis sue voluptatibus pa
scit᷑: recte ociosus redarguit᷑.
q2 fructū diuini opis ñ secta
tur. Qui vero et vsq̄ȝ ad eta-
tē vltimā deo viuere neglexe
rit: q̄si vsq̄ȝ ad vndecimā ocio
sus stetit. vñ recte vsq̄ȝ ad vn
decimā torpētibus d2. q̄d hic
statis tota die ociosi: acsi ap
te dicat᷑. ⁊ si deo viuere in pue
ritia ⁊ iuuētute noluistis: salti
in vltima etate resipiscite. ⁊ ad
vite vias cū iā laboraturi mł
tū nō estis: vel sero venite. Et
tales g° p̄rfamilias vocat. et
plerūq̄ȝ añ remunerāt᷑ q2 ṗus
ad regnū de corpe exeūt: q̄ȝ hi
q̄ iā a pueritia vocati esse vi
debant᷑. An ñ ad vndecimā
venit latro: q̄ et si nō habuit
p etatē: habuit tñ sero p pe-
nā. q̄ deū in cruce cōfessus est
et pene cū voce sentētie spiritū
exalauit vite. a nouissimo aūt
reddere denariū patfamilias
cepit. q2 ad padisi reqem ṗus
latronē q̄ȝ petrū ꝑduxit. Quā
ti patres ante legē, quāti sub
lege fuerūt: ⁊ tamē hi q̄ in do
mini aduentū vocati sunt: ad
celorū regnū sine aliqua tar-
ditate peruenerunt. Eundē er-
go denarium acceperunt: qui
laborauerunt ad vndecimā:
quem expectauerūt toto desi-
derio q̄ laborauerūt ad ṗmā:

quia equalē vite eterne retri
butionē sortiti sūt: cū his q̄ a
mūdi initio vocati fuerāt: hi
q̄ in mūdi fine ad dn̄m vene
rūt. Vn̄ et hi q̄ in labore p̄ces
serant: murmurātes dicūt. hi
nouissimi vna hora fecerūt. et
pares illos nobis fecisti q̄ por
tauimus pōdus diei et estus.
Pōdus enī diei et estus porta
uerūt: hi q̄s a mūdi initio q̄a
diu hic ɔtigit viuere: necesse
fuit etiā lōgiora carnis tēpta
menta tolerare. Vnicuiqꝫ enī
pōdus diei et estus ferre ē: p
longioris vite tēpora carnis
sue calore fatigari. Sed queri
pōt quomō murmurasse di-
cti sūt: q̄ saltim sero ad regnū
vocant̄. Celorꝝ etenī regnum
nullus murmurās recipit. nul
lus qui accipit: murmurare po
test. Sed qꝛ antiqui patres vs
qꝫ ad aduentū domi quāuis
iuste vixerint: ducti ad regnū
nō sunt: nisi ille descēderet: q̄
paradisi claustra hoībus in-
terpositione sue mortis aperi-
ret: eorꝝ hoc ip̄m murmuras
se est: q̄d et recte ꝓ p̄cipiēdo
regno vixerāt. et tamē diu ad
p̄cipiendū regnū dilati sunt.

Quos enī post pactā iustitiā
inferni loca. q̄uis tranquilla
susceperūt: eis ꝓfecto et labo
rasse fuit in vinea. et murmu-
rasse. Quasi ergo post murmu
rationē denariū accipiūt: qui
post lōga inferni tempora ad
gaudia regni p̄uenerūt. Nos
autē qui ad vndecimā veni-
mus: post laborē nō murmu-
ramus. et denariū accipimus.
quia post mediatoris aduen-
tū in hoc mūdo venientis ad
regnum ducimur: mox vt de
corpore eximus et illud sine
mora accipimus: quod anti-
qui patres cū magna p̄cipere
dilatiōe meruerūt. Vnde eis-
dem paterfamilias dicit. vo-
lo et huic nouissimo dare si-
cut et tibi. Et quia ipsa regni
p̄ceptio eius est bonitas vo-
luntatis: recte subiungit. An
nō licet mihi q̄d volo facere?
Stulta eni questio hominis
ɔtra benignitatē dei. Nō que
rendū quippe est: si dat quod
nō debet. sed si nō daret quod
deberet. Vnde aperte subditur
An oculus tuus neq̄ꝫ est quia
ego bonus sū? nemo aūt se de
suo opere nemo de tempore ex

tollat. cũ hec expleta sentẽtia subseqnter veritas clamet. sic erũt nouissimi primi. et pmi nouissimi. Ecce enĩ et si iã sci mus que vel quãta bona egi mus: adhuc supnus iudex q̃ subtilitate examinet ignora- mus. Et q̃dem gaudendũ cui q3 summope est: in regno dei esse vel vltimũ. Sed post hoc terribile est valde quod seq̃- tur. Multi sunt vocati pauci vero electi. Quia ad fidẽ plu res veniũt. et ad celeste regnũ pauci pducunt. ¶ Ecce enim ad hodiernam festiuitatẽ q3 multi cõuenimus. ecclesie pa rietes implemus. sed tamẽ q̃s sciat q3 pauci sunt q̃ in illo ele ctorum dei grege numerant? Ecce vox omniũ christũ cla- mat. sed vita omniũ nõ cla- mat. Plerũq3 deũ vocibus se- quunt. moribus fugiũt. Hinc etenim paulus dicit. Qui cõ- fitentur se nosse deũ factis au tẽ negant. Hinc iacobus ait. Fides sine operibus mortua ociosa ẽ. Hic p psalmistã do minus dicit. Annũtiaui et locu tus sum. multiplicati sunt sup numerũ. Vocãte enĩ dño sup numerũ multiplicant fideles. quia nõnumq3 etiã hi ad fidẽ veniũt: qui ad electorum nume rũ nõ ptingũt. Hic enĩ fideli- bus p ꝯfessionẽ admixti sũt. sed ꝓpter vitã reprobã illic numerari in sorte fideliũ non merent. hoc ouile sancte eccle sie hedos cũ agnis recipit. sed attestãte euãgelio cũ iudex ve nerit bonos a malis sepat. si- cut pastor segregat oues ab hedis. neq3 etenĩ possunt q̃ hic carnis sue voluptatibus serui unt: illic in ouiũ grege nume- rari. Illic eos a sorte humiliũ iudex sepat: q̃ se hic in supbi e cornibus exaltãt. Regnũ ce li petere neq̃unt: q̃ hic et in ce lesti fide positi toto desiderio terrã q̃runt. Et multos tales intra eccl'am frẽs carissimi cer nitis. sed eos nec imitari nec de spare debetis. q̃d enĩ sit hodie aspicimus. sed q̃d cras futu9 sit vnusq̃sq3 nescim9. Plerumq3 et q̃ post nos venire cernit: p agilitatẽ nos boni operis an- tecedit. et vix eum cras sequi mur: quem hodie pire vide- bamur. cũ stephanus certe ꝓ fide moreretur saulus lapi- dantium vestimẽta seruabat

Omniū ergo manibus ipse lapidauit: q̄ ad lapidandū oēs expertos reddidit. et tamē eum dēipm in sancta eccl'a laboribus antecessit: quē psequēdo martyrē fecit. Duo ergo sunt que sollicite pēsare debemus. Quia eni multi vocati s3 pauci electi sunt. Primū est vt de se q̄sq3 minime p̄sumat. q2 et si iā ad fidē vocatus ē: vtrū perhēni regno dignus sit: nescit. Scōm vero ē vt vnusq̄sq3 proximū quē fortasse iacere in vitiis cōspicit desparare nō audeat q2 diuine misericordie diuitias ignorat. Rē frēs q̄ nuper cōtigit refero vt si vos pctōres ex corde cōspicitis: oipotētis misericordiā āplius ametis. Priti āno in monasterio meo qd iuxta beatorū martyrū iohānis et pauli eccl'a3 situ est: fr̄ q̄dā ad cōuersationē venit deuote susceptus ē. sed ipse deuotius ē cōuersatus. Hūc ad monasterium fr̄ suus corpe nō corde secutus ē. Sed valde cōuersiōis vitā et habitū detestās, in monasterio vt hospes habitabat. et monachorū vitā moribus fugiēs, recedē a monasterii habitatōe nō poterat. q2 vel q̄d ageret. vl' vñ viueret nō habebat. Erat eius prauitas cūctis onerosa. sed hūc oēs eq̄nimiter pro fr̄is eius amore tolerabāt. Nā superbus et lubricus, si q̄ post hoc seculū seq̄ret̃ vita nesciebat. Irridebat vero si q̄s illi hāc p̄dicare voluisset. Itaq3 cū habitu seculari viuebat in monasterio. verbis leuis nutibus instabilis. mēte tumidus. veste incōposit9. actōe dissipat9. Mēse aūt iulio nu p elapso huius quā nostis pestilētie clade percussus ē. Qui ad extremū veniēs vrgeri cepit vt aīa3 redderet. Et vltima iā corporis parte p̄mortua, vitalis virtus in solo pectore et lingua māserat. Fr̄es aderāt eiusq3 exitū inq̄ntū deo largiēte poterat orōe tuebāt̃. At ille subito ad se dracone venire cōspiciēs magnis q̄ppe vocibus cepit clamare dicēs. Ecce draconi ad deuorā dū datus sū. q̄ propter vr̄a3 p̄sentiā deuorare me nō p̄ōt. q̄d mihi morā facitis: date ei locū vt ei deuorare me liceat. cūq3 hūc fr̄es vt signū sibi crucis imp̄meret admonerēt: respōdebat virtute q̄ poterat dicēs.

volo me signare sed nō possū
q2 a dracone p̄mor. Spume
oris eius faciē meā liniūt. gut
tur meū eius ore suffocat̄. Ec
ce ab eo brachia mea cōpri-
munt̄? q̄a iā et caput meū in
suo ore absorbuit. Cūq3 hoc
ille pallēs et tremēs et moriēs
diceret? ceperūt frēs vehemēti
us orōibus insistere. ⁊ oppres
sum draconis p̄sentia suis p̄
cibus adiuuare. Tunc repēte
liberatus, magnis cepit voci-
bus clamare dicēs. Deo gr̄as
ecce discessit. ecce exijt. añ ora
tōes vestras fugit draco q̄ me
acceperat. Mox aūt seruiturū
se deo et esse monachū deuo-
uit. at a tpe illo nūcusq3 febri
bus p̄mit̄. doloribus fatigat̄
Morti q̄dē subtractus ē. sed
adhc plenꝰ vite restitutꝰ ñ ē
Quia eni lōgis ⁊ diut̄nis ini
q̄tatibus p̄ssus ē? lōgo lāguo
re fatigatur. et durū cor ignis
purgatiōis durior cōcremat.
quia diuina dispensatōe agit̄
vt ꝓlixiora vitia egritudo ꝓ
lixior exurat. Quis illū vnq̄3
seruari ad ꝯuersionē crederet?
Quis tātam dei misericordiā
ꝯsiderare sufficiat? Ecce iuue
nis prauus draconē vidit in
morte. cui seruiuit in vita. nec
vidit vt vitā fūditus pderet
sed vt cui seruiebat sciret. sciē-
do resisteret. ipm̄q3 resistēdo
superaret. ⁊ eū a q̄o p̄us ñ vidēs
tenebat̄ vidit ne postea tene-
ret̄. Que g̊ ligua narrare vi
scera diuine misericordie suffi
cit? Quis sp̄us tāte pietatis di
uitias ñ obstupescat? Has di
uine pietatis diuitias ꝯsidera
uit psalmista cū dicēt. adiutor
meus mia mea. Ecce ppēdēs
in q̄bus laboribus hūana sit
vita cōstituta? dn̄i appellauit
adiutorē. et q2 a tribulatōe p̄
senti in reqem eternā nos su-
scipit? appellat etiā susceptorē
Sed ꝯsiderās q̄ mala nr̄a a-
spicit et portat? culpas nostras
tolerat? et tñ nos p penitentiā
ad premia reseruat? noluit de
um misericordē dicere s3 hūc
ipam miam vocauit dicēs. de
us meꝰ misericordia mea. Re
uocemus g̊ añ oculos mala q̄
fecimꝰ. Pēsemꝰ ex q̄3ta dei be
nignitate toleramur. ꝯsidere-
mus que sunt pietatis eius
viscera. ne nō solum culpas
indulgeat? s3 celeste regnū pe-
nitētibus post culpas ꝓmittat

Atq3 ex oībus medullis cordis dicamus singuli, dicamus oēs, dicam⁹ meus deus mīa mea. q̄ viuis et regnas trin⁹ in vnitate. et vnus in trinitate, p infinita secula seculoꝶ.

Lectio sancti euangelij secundū lucam. Ca. iij.

ANno q̄ntodecimo imperij tiberij cesaris ꝓcurāte pōcio pilato iudeā. tetrarcha autē galilee herode philippo aūt frē eius tetrarcha iture et thraconitidis regionis, et lisania a bilina tetrarcha, sub pn̄cipibus sacerdotū āna et caipha: factū ē verbū dn̄i super iohēm zacharie filiū in deserto.

Omelia lectōis eiusdē ad pplūm in basilica sancti iohānis baptiste. xx.

REdēptoris nr̄i pcursor q̄ tpe verbū pdicatōis acceperit: memorato romane reipublice pn̄cipe et iudee regibus designat. cū dicit. āno q̄ntodecimo imperij tiberij cesaris ꝓcurāte pōcio pilato iudeā. tetrarcha autē galilee herode philippo aūt frē eius tetrarcha iture et thraconitidis regiōis et lisania a biline tetrarcha, sub pn̄cipibus sacerdotū āna et caipha factū ē verbū dn̄i sup iohēz zacharie filiū in deserto. Quia .n. illū pdicare veniebat q̄ ex iudea q̄sdā et mltos ex gētibus redēptus erat p regē gētū et pn̄cipes iudeorū pdicatōis eius tpa designātur. Quia aūt gētilitas colligēda erat: et iudea ꝓ culpa pfidie dispgēda: tpa q̄z descriptio treni pn̄cipat⁹ ondit. qm̄ et in romana republica vnus p fuisse describit. et in iudee regno p q̄rtā ptē plurimi pn̄cipat. Voce eni nr̄i redēptoris dicit. Om̄e regnū in seipm diuisum desolabit. liqt g° q' ad finē regni iudea puenerat q̄ tot regib⁹ diuisa subiacebat. apte q̄z n̄ solū q̄b⁹ regib⁹, s3 q̄bus etiā sacerdotibus actū sit demōstrat. vt q2 illū iohēs baptista pdicaret q̄ simul rex et sacerdos existēt: lucas euāgelista pdicatōis eius tpa p regnū et sacerdotū designauit Et veīt in oēm regionē iordanis pdicās baptismū pnie in remissionē pctōꝶ. Cūctis legētibus liquet q2 iohēs n̄ solū baptismū penitentie predicauit: verū etiā q̄busdā dedit.

sed tm̄ baptismū suū in remis
sionē peccatoꝝ dare n̄ potuit.
Remissio eteni peccatoꝝ in
solo nobis baptismo christi
tribuit̄. Notandū itaqꝫ q̄ d̄r
p̄dicās baptismū p̄nie in re-
missionē peccatoꝝ. qm̄ baptis
mū quod pctā solueret q2 da
re nō poterat: p̄dicabat. Vt si
cut incarnatū verbū patris p̄-
currebat verbo p̄dicatiōis: ita
baptismū penitētie q̄ pctā sol
uunt̄ p̄curreret suo baptismate
q̄ pctā solui nō p̄nt. Vt q̄a ei
us sermo p̄currebat p̄sentiā re
demptoris ip̄m q̄qꝫ ei⁹ bap-
tisma p̄cedendo fieret umbra
veritatis. Seq̄t̄. Sicut scriptū ē
in libro sermonū isaie ꝓphete.
vox clamantis i deserto. para
te viā domi. rectas facite semi
tas ei⁹. Isdē vero iohēs bapti
sta req̄sit⁹ q̄s esset r̄ndit. Ego
vox clamātis in deserto. Qui
sicut an̄ nos dictū ē: ideo vox
a ꝓpheta vocatus ē. q̄a verbū
p̄ibat. Quid aūt clamaret: ape
rit̄ cū subdit̄. pate viā dn̄i. re
ctas facite semitas eius. Ois
q̄ fidē rectā et bona opa p̄di
cat quid aliud q̄ȝ venienti do
mino ad corda audientiū viā
parat. vt hec vis g̃re penetret.
lumē veritatis illustret. vt rec
tas deo semitas faciat. dū mū-
das i aio cogitatoēs p̄ s̄monē
bone p̄dicatiōis format. Ois
vallis implebit̄ et ois mons
et collis humiliabitur. Quid
hoc loco vallū noie nisi humi
les. q̄d mōtiū ⁊ colliū nisi sup
bi hoies designāt̄: In aduētu
ergo redēptoris valles imple
te mōtes vero colles humili-
ati sunt. q̄a iuxta eius vocem
oīs q̄ se exaltat humiliabit̄. ⁊
oīs q̄ se humiliat exaltabit̄.
Vallis eteni impleta crescit.
mōs aūt et collis humiliatus de
crescit Quia nimirū i fide me
diatoris dei ⁊ hoim hoīs chri
sti iesu. et gētilitas plenitudi-
nē g̃re accepit. et iudea p̄ erro
rē p̄fidie hoc vn̄ tumebat p̄di
dit. Ois. n. vallis implebit̄ q2
corda humiliū sacre doctrine
eloquio virtutū g̃ra replebūt̄.
Iuxta hoc qđ scriptū ē q̄ emit
tit fontes i ōuallib⁹. Et rursū
d̄r. Et ōualles abūdabūt fru
mēto. a mōtibus nāqꝫ aqua
dilabit̄: q2 supbas mētes ve
ritatis doctrina desent. sꝫ fon-
tes i ōuallib⁹ surgūt: q2 men-

tes humiliū verbū pdicatōis accipiūt. Iā uidemus iā ꝯual les frumēto abundare ꝯspici mus. q̄a illoꝝ ora pabula ve ritatis ꝯpleta sunt. q̄ mites ac simplices huic mūdo despica biles esse uidebant̄. Ipm q̄qꝫ iohānē baptistā q̄ mira clari tate preditū ppl's viderat illū hunc esse singulariter celsū ac solidū mōtem credebat. De q̄ scriptū est. In nouissimo dieꝝ erit mōs domus dn̄i p̄paratus in uertice mōtiū. Nā hūc esse christū putabant. sic p euāge liū d̄r. Estimante aūt ppl'o et co gitātibus oībus i cordibus su is de iohāne forte ipe esset cri stus quē req̄rebant dicentes. Nunq̄d xp̄s es tu. Sꝫ nisi idē iohānes apud se vallis esset. replet⁹ gratie spiritu nō fuisset Qui ut hoc q̄d erat ostēderet dixit. veīt fortior me post me cuius nō sum dignus soluere corrigiā calciamēti ei⁹. Et rur sum ait. q̄ habet sponsam spō sus ē. amicus aūt sponsi q̄ stat et audit eū gaudio gaudet ꝓ pter vocē spōsi. hoc aūt gaudiū meū impletū est. Illū oportet crescere. me aūt minui. Ecce cū

ꝓ mira operatōe virtutū talis esset vt christus esse crederet̄ nō solū xp̄m nō se esse r̄n̄dit. sed etiā corrigiā calciamenti eius soluere id ē incarnatōnis eius misteriū perscrutari nō se dignū esse phibuit. Eius esse sponsā eccle siā credebāt qui hunc xp̄m eē estimabāt. ꝑ ait. Qui habet spōsam spōsus est. Acsi diceret. Ego sponsus nō sum sꝫ amicus sponsi sum. nec ꝓpt̄ uocē suā sed in uoce spōsi se gaudere phibebat. Quia n̄ ideo letabat̄ in corde. q̄ñ pl's humil'r audiebat̄ loq̄ns sꝫ q̄ ipe ueritatis uocē audiebat in tus vt loq̄ret̄ foras. Q̄d bene gaudiū impletū dicit. q̄ q̄ s̄ q̄ ſ d̄ sua uoce gaudet plenū gau diū nō habet. A q̄ et subdit̄. Il lū oportet crescere me aūt mi nui. Qua in re q̄rendū ē in q̄ creuit xp̄s in quo iā minutus est iohānes nisi q̄ ppl's iohā nis abstinētiā vidēs remotū hūc ab hoīb⁹ eē ꝯspiciens eū eē xp̄m putabat. xp̄m vero cū publicanis comedētē inter petōres ābulātē ituēs eū nō xp̄m ꝑ esse ꝓphetā credebat. Sed dū p accessū tp̄is et xp̄s qui ꝓpheta eē putabat̄ xp̄s ē

agnitus: et iohãnes q̃ christ⁹ eẽ putabat̃ ꝓpheta esse inno tuit impletũ est qd̃ de christo suus p̃cursor p̃dixit. Illũ aũt oꝫ cresce͠: me aũt minui. In estima tione q̃ppe populi et christus creuit. qꝛ agnitus ẽ qd̃ erat. et iohẽs decreuit q̃a cessauit dici qd̃ ñ erat. Igit̃ qm̃ ⁊ idẽ iohã nes ideo ĩ scitate p̃stitit. q̃a in cordis humilitate p̃durauit: ⁊ mł̃ti idcirco ceciderũt. qꝛ apud semet ipsos elata ꝯgnitioẽ tu muerũt: dicat̃ recte. Oĩs vallis implebit̃. et oĩs mõs et collis humiliabit̃ qꝛ humiles donũ accipiũt qd̃ a se corda supbi ẽtũ repellũt. Seq̃t̃. Et erũt praua in directa et aspa in vias planas. Praua directa fiũt: cũ malorꝝ corda p iniustitiã de- torta, ad iustitie rgl̃ã dirigũt̃. Et aspera in vias planas im mutãt̃: cũ imites atqꝫ iracũde mẽtes, p infusionẽ supne gr̃e ad lenitatẽ mãsuetudis rede ũt. Quãdo. n. verbũ veritatis ab iracũda mente nõ recipit̃: q̃si aspitas itineris gressum p gẽtis repellit. Sed cũ mẽs ira cũda p acceptã mãsuetudis gr̃aꝫ correptioĩs vł̃ exortati- onis verbũ recipit: ibi planã viã p̃dicator inuenit. vbi prius ꝓ aspentate itineris pgere id ẽ p̃dicatiois gressum ponẽ nõ valebat. Seq̃t̃. et videbit omis caro salutare dei. Quia oĩs caro accipit̃ oĩs hõ saluta re dei videlicꝫ christũ ĩ hac vi ta oĩs hõ videre ñ potuit. vbi g⁹ ĩ hac sentẽtia ꝓpheta ꝓphe tie ocl̃m nisi ad extremũ iudi cij diẽ tetẽdit. Vbi cũ apertis celis, mĩstrãtib⁹ ãgelis, cõsedẽ tib⁹ apostolis in sede maiesta tis sue christ⁹ apparuerit: oẽs hunc ⁊ electi et reprobi parit̃ uidebũt. Vt et iusti de mune re retributionis sine fine gau deant. et iniusti in vltoẽ sup plicij imperpetuum gemant. Nam quia ad hoc ista sentẽ tia intendit ꝙ in extremo ex amine ab omni carne videbi tur: recte subiungitur. dicebat aũt ad turbas que exibãt vt baptisarẽt̃ ab eo. Genimina viperarꝝ, q̃s ostẽdit vobis fu gere a vẽt̃a ira: Ventura eni ira est aĩauersio vltiois extre me q̃m tũc fugere peccator nõ valꝫ: q̃ nũc ad lamẽta penitẽ tie nõ recurrit. Et notandũ ꝙ

male sobolesmaloꝝ parentū actionē imitātes genimia uiperaꝝ vocātur. qa per hoc qꝛ bonis inuident: eosqꝫ psequūtur: qꝛ qbusdā mala retribuūt: qꝛ lesiōes pximis exqrūt: qm̄ i his omibus poꝝ suoꝝ carnaliū vias sequūtur: quasi venenatis filii ꝺ uenenatis parētibꝰ nati sunt. Sꝫ qa iā peccauimus: qꝛ vsu male ꝯsuetudinis inuoluti sumus: dicat qd nobis faciendū sit ut fugere a uētura ira ualeamꝰ. sequitur. Facite ergo fructus dignos penitētie. In qbus verbis notādū ē: qꝛ amicus spōsi nō solū fructus penitētie, sed dignos penitētie amonet esse faciendos. Aliud nāqꝫ est fructū facē. aliud dignū penitētie facē. Vt enī secūdū dignos penitētie fructꝰ loquamur: sciendū est qa qsquis illicita nulla commisit: huic iure ꝯceditur. ut licitis vtatur Sic qꝫ pietatis opera faciat: ut tn̄ si voluerit ea q mūdi sunt: nō reliquat. At siqs i fornicationis culpā uel fortasse (qꝺ ē grauius) i adulterio lapsus ē tāto a se licita debet abscindē qnto se meminit et illicita pp̄etrasse. Neqꝫ enī p fructus esse boni opis debet eius q minus et eius q āplius deliqt. Aut eius q null' et eius qui in qbꝰ dā facinoribus cedit. Per hoc ergo qꝺ ꝺr facite dignos fructus penitētie: vniuscuiusqꝫ cōsciētia couenitur. vt tanto maiora acquirat bonoꝝ operū lucra per penitētiā: quāto grauiora sibi intulit dāna p culpā. Sed iudei ꝺ generis nobilitate gloriātes idcirco se agnoscere peccatores nolebāt: qꝛ ꝺ abrahe stirpe descēderāt. Quibus recte ꝺr. et ne ceperitis dicere patrē habemus abrahā. dico ei uobis qꝛ potēs ē dn̄s de lapidibꝰ istis suscitare filios abrahe. Quid enī lapides nisi corda gētiliū fuerūt ad intellectū dn̄i oīpotētis insensibilia? Sicut etiā qbusdā ex iudeis ꝺr. Auferā cor lapideū de carne uestra. Nec immento lapidū noīe gētes significate sunt. qꝛ lapides coluerūt. Vn̄ scriptū est. Siles illis fiāt q faciūt ea et oēs q cōfidūt in eis. De qbus nimirū lapidibus filii abrahe suscitati sunt. qꝛ dū dura corda gētiliū in abrahe semine idest in christo crediderunt: eius filii facti sunt cuius

52

ſemini ſunt vniti. vñ et eiſdē
gentilibus p egregiū pdicato
rē dr. Si autē vos chriſti gͦ a
brahe ſemē eſtiſ. Si igiť noſ p
fidē chriſti abrahe iā ſemen
exiſtimus: iudei ꝓpť pfidiam
abrahe filij eſſe deſierit. Quia
uero i illo tremēdi examiſ die
parēteſ boni maliſ filijs ꝓdeſ-
ſe ñ poſſint: teſtať ꝓpheta q̇ di
cit. noe daniel ⁊ iob ſi fuerit in
medio eoꝝ: viuo ego dicit do
minus deꝰ. q̇a filiū et filiā nō
liberabunt ſed ipſi iuſtitia ſua
liberabunt animaſ ſuas. et rur
ſum. quia boni filij nihil maliſ
parētibus ꝓſint. ſed ad reatū
potiuſ malorū parētū ꝓficiat
bonitas filioꝝ: ipſa p ſe veri-
tas nō credētibuſ iudeiſ dicit.
Si ego in belſebuth eijcio de-
monia: filij veſtri in quo eijci-
unt? Ideo ipſi iudices veſtri e-
rūt. Sequiť. Iam eni ſecuris
ad radicē arboriſ poita ē. Ois
enim arbor nō faciens fructū
bonū excideť. et i ignem mit-
tetur. Arbor huius mundi eſt
vniuerſum genus hūanū. Se
curis vero ē ſcilicet redēptor
noſter. q̇ uelut ex manubrio ⁊
ferro tenetur ex humaītate. ſed
incidit ex diuinitate. Que vi-
delicet ſecuriſ iā ad radicē ar-
boris poſita eſt. q̇a et ſi p pa-
tiētiam expectat: videť tñ q̇d
factura ē. Omis eni arbor nō
faciens fructū bonū excidetur.
et in ignē mitteť. Quia vnuſ
q̇ſqȝ pueꝛſuſ paratā citiuſ ge-
henne cōcremationē inuenit:
qui hic fructū boni opiſ facere
cōtemnit. Et notandū ꝙ ſe
curim nō iuxta ramoſ poſitam
ſed ad radicē dicit. Cum enim
maloꝝ filij tolluť: q̇d aliud q̄ȝ
rami infructuoſe arboris ab-
ſcinduť? Cum vero tota ſimul
ꝓgenies cū parēte tolliť: infru
ctuoſa arbor a radice abſciſa
eſt: ne iā remaneat vnde pra
ua iterū ſoboleſ creſcat. in q̇bꝰ
iohāniſ baptiſte verbiſ cōſtat
quod audiētiū corda turbata
ſunt: cū ꝓtinuſ ſubinferť. et i-
terrogabāt eū turbe dicentes.
Quid ergo faciemuſ: pcuſſe e-
nim terrore fuerāt. que cōſiliū
querebāt. Sequiť. Reſpōdēſ
autē dicebat illis. Qui habet
duas tunicas: det nō habenti
et q̇ habet eſcaſ ſimiliť faciat.
per hoc quod tunica pluſ ē nec
ceſſaria vſui noſtro q̄ȝ palliū:
ad fructū dignū penitēti ptī-
net vt non ſolū exteriora q̄qȝ

et minꝰ necessaria sed ipi ual
de necessaria diuidere cū ꝓ-
ximis debeamꝰ. scilicet vt es-
cā qua carnalit̄ viuimus vel
tunicā qua vestimur. Quia
eni in lege scriptū est: diliges
ꝓximū tuū sicut te ipm: minꝰ
ꝓximū amare cōuincit̄: q̇ nō
cū eo in necessitate illius etiā
ea que sibi sunt neccessaria ꝑ
tit̄. Idcirco ergo de diuidēdis
cū ꝓximo duabꝰ tunicis da
tur preceptum: q̇a hoc de vna
dici nō potuit: qm̄ si vna diui
dat̄: nemo vestit̄. In dimidia
quippe tunica et nudus rema
net qui accipit. et nudus q̇ de
dit. Inter hoc aūt sciēdum est
quātū misericordie opera va
leant. cum ad fructus dignos
penitētie ipa pre ceteris p̄cipi
unt̄. Hinc etiā ꝑ semetipām
veritas dicit. Date elemosinā
et ecce omia mūda sunt vo-
bis. Hinc rursus ait. date et
dabit̄ vobis. hinc scriptū est.
Ignē ardentē extinguit aqua
et elemosina resistit peccatis.
Hinc iterꝫ dr. Cōclude elemo
sinā i corde pauperis. et hec ꝓ
te exorabit. Hinc bonus pr̄ in
nocentem filiū ammonet di-
cens. si multū tibi fuerit: abū-
danter tribue. si exiguū fuerit:

etiam exiguū libent̄ stude im-
partiri. Vt aūt quāta eēt virtꝰ
incōtinētia et subsceptiōe in-
digentium redemptor noster
ostēderet: dicit. Qui recipit ꝓ
phetam i noie ꝓphete: merce-
dem ꝓphete accipiet. et q̇ reci
pit iustū i noie iusti: mercedē
iusti accipiet. In quibus ver-
bis notādū ē. q̇a nō ait mer-
cedem de ꝓpheta vel mercedē
de iusto sed mercedem ꝓphete
atqꝫ mercedem iusti accipiet.
Aliud est eni merces de ꝓphe
ta. aliud merces ꝓphete. atqꝫ
aliud merces de iusto: aliud
merces iusti. Quid est eni di-
cere mercedē ꝓphete accipiet.
nisi q̇a his q̇ ꝓphetā sua lar-
gitate sustētat: q̄ꝫuis ipe ꝓphe
tiā nō habeat: apud oīpotētē
tn̄ dnm ꝓphetie premia habe
bit. Iste eni fortasse iustus est
et q̄ꝫto in hoc mūdo nihil possi
det: tāto loquēdi ꝓ iusticia fi-
duciā maiorē habet. Hūc dū
ille sustētat qui in hoc mun-
do aliquid possidet: ⁊ fortasse
adhuc pro iusticia loqui libe
re nō presumit: iusticie illius
libertatē sibi participem facit.
vt cum eo pariter iusticie pre
mia recipiat: que sustentādo

adiuuit· q̃tenus eandē iustitiā libere loq̄ potuisset· Ille ꝓphetie spiritu plenus ē· sed tñ corporeo eget alimēto· Et si corpus nō reficit̃: certū est ꝙ uox ipsa subtrahat̃· Qui ergo alimētū ꝓphete ꝓpter hoc quod ꝓpheta ē tribuit: ꝓphete illius vires ad loquendū dedit· Cū ꝓpheta ergo mercedē ꝓphete recipiet· quia et si spiritu ꝓphetie plenus nō fuit: hoc tñ ante oculos dei exhibuit quod adiuuit· Hinc est q̄d de q̄busdā pegrinātibus fratribus caio per iohannē d̄r· Pro noīe eni christi ꝓfecti sunt· nihil accipiētes a gētilibus· Nos g̊ debemus suscipe huiusmodi: vt cooperatores simus veritatis· Qui eni spiritalia dona habētibus, tēpalia subsidia tribuit: in ipsis donis spiritalibus coopator existit· Nam cum pauci sint q̃ spiritalia dona pcipiunt: et multi q̃ rebus tēporalibus abūdāt: p hoc se diuites virtutibus paupeꝝ inserūt quo eisdem sanctis paupibus de suis diuitiis solacia detur· Vñ cū per isaie vocē derelicte dñs gētilitati id ē sancte ecclesie spiritualiū virtutum menta tanq̄ꝫ deserto arbusta promitteret: vlmū q̄ꝫ piter ꝓmisit dicēs· ponā desertū i stagna aq̄ꝝ· et terrā inuiā in riuuos aq̄ꝝ· dabo in solitudie cedrū· et spinā mirtū et lignū oliue· ponā i deserto abietē· vlmū et buxū simul· vt videāt et sciāt et recogitēt· et intelligāt parit̃· Desertū q̄ppe dominus i stagna aq̄ꝝ posuit: et terrā inuiā in riuuos aq̄ꝝ· quia gētilitati que p ariditatē mētis nullos bonoꝝ operū fructus ferebat: fluenta scīe p̄dicationis dedit· et ipa ad quā p̄us ꝓ aspenitate sue siccitatis via p̄dicatoribus nō patebat: doctrine post mod̄ riuuos emanauit· cui adhuc ex magno munere ꝓmittit̃· dabo in solitudine cedrū et spinā· Cedrū q̄a magni odoris ē atq̄ꝫ imputribil' nat̃e: iure accepimus in ꝓmissione· De spina vero cū peccanti homini dictū sit: terra tua spinas et tribulos germinabit tibi· q̄d mirū si sancte ecclesie illud ꝓmittĩ· q̄d peccāti homini ꝓ pena spina multiplicat̃? Sed cedri signant̃ nomine hi q̃ virtutes et signa exhibent in sua opatione q̃ dicere cū paulo valēt

christi bonus odor sumus deo
Quorum corda ita in eterno a-
more solidata sunt: vt eadem
terreni amoris putredo nulla
corrumpat. Per spinā vero si
gnati sunt doctrine spiritalis
uiri. qui dū de peccatis ac vir
tutibus disserunt: et modo etˀ-
na supplicia minant̄: modo ce
lestis regni gaudia ꝓmittunt
cor audiētiū pungūt. sicq̄ mē
tem dolore compūctiōis per-
forāt. vt ab eorum oculis q̄si q̄-
dā sanguis aīe lachryme de-
currāt. Mirtus vero tempera
tiue virtutis est. ita vt dissolu
ta membra temperādo restrin
gat. Qui itaq̄ p mirtū nisi hi
signati sunt: q̄ afflictionibus
ꝓximorum cōpati sciūt: eorūq̄
tribulatōnē p cōpassionē tē-
perant. Iuxta hoc quod scrip-
tū est. grās aūt deo qui ꝯsola
tur nos in oī tribulatōe nr̄a. vt
possimus et ipi cōsolari eos q̄
in oī pressura sunt. Qui dū af
flictis ꝓximis verbū vel opē
cōsolatōis ferret: eos ꝓculdu-
bio ad statū rectitudinis restrī
gunt. ne īmoderata tribulatōe
in desperatōe soluāt̄. Quos au
tē p oliuā nisi misericordes ac
cepimus. Quia et grece oleos

mia vocat̄. et q̄si oliue liq̄r añ
oꝑitis dei oculos misericordie
fructus lucent. Cui adhuc ī ꝓ
missiōe subiūgit̄. ponā in deser
to abietē: vlmū et buxū simul.
Qui p abietē que valde cre-
scēdo ad aeris alta substollit̄
nisi hi designati sunt qui intra
sctām ecclesiā adhuc ī trenis
corporibus positi iā celestia cō
tēplant̄. Et q̄uis nascēdo de
terra exierūt: cōtēplādo tñ iā
iuxta ethera verticē mētis ex
tollunt. Et q̄d p vlmū nisi se-
cularū mētes expresse sunt.
Que dū ī trenis adhuc curis ī-
seruiūt: nullum virtutū spirita
lium fructū ferūt. Sed et si fru-
ctū ꝓpriū vlmus nō habet: por-
tare tñ uitē cū fructu solet. q̄a
et sclares uiri ītra sanctā eccle
siā q̄uis spiritaliū virtutū do
nā nō habeāt: dū tñ sctōs vi-
ros donis spiritalibus plenos
sua largitate sustentāt: q̄d ali
ud q̄ uitā cū botris portāt. Bu
xus aūt q̄s alios designat. que
in altū non tñ pficit. et q̄uis
fructū nō habeat: uiriditatem
hꝫ nisi eos q̄ ītra sctāz ecclaz
adhuc ex etatis īfirmitate bōa
opa ferre ñ ualēt. s tñ parētū
fideliū credulitatē seq̄ntes fi-
dem ꝑpetue uiriditatis tenēt.

34

Post q̄ omia apte subiungit̄. vt videāt et intelligāt et sciāt et recogitēt parit̄. Ad hoc eni cedrus in ecc̄a ponit̄. vt quisquis a proximo odoramia virtutū spiritaliū trahit: ipe q̄q3 in terrene vite dilectiōe nō torpeat. sed ad donorum celstiū desideria ignescat. Ad hoc spina ponit̄: vt q̄ p̄dicatiōis eius verbo ɔpūct⁹ fuerit: ipe q̄q3 exemplo illius discat corda seq̄ntiū p̄dicationis verbo compungere. Ad hoc myrt⁹ ponitur: vt q̄ in ardore tribulationis ab ore vl' opere ꝓximi cōpatientis tēperamētū cōsolatiōis acceperit: ipse etiā discat quēadmodū afflictis ꝓximis sue cōsolationis tēperamētū proferat. Ad hoc oliua ponit̄: vt q̄ aliene miscdie opera cognoscit: discat quē admodū debeat indigēti ꝓximo et ipe misereri. Ad hoc abies ponitur. vt q̄squis vim cōtēplatiōis eius agnouerit: ipe q̄q3 ad ɔtēplāda et̄na p̄mia succēdat̄. Ad hoc vlmus ponit̄. vt q̄squis intuet̄ eū q̄ habere virtutū fructū spiritaliū nō valet: sed tn̄ et eos q̄ spiritalib⁹ donis pleni sunt sustētat: ipe q̄q3 scōrū vite q̄nta val3 largitate inseruiat. et celestiū bonorū botros q̄s gignēdo n̄ val3: sustinēdo ferat. ad hoc buxus ponit̄. vt q̄ hr̄e multos adhuc i infirmitate positos vere fidei viriditatē ɔsiderat: eē ipe infidelis erubescat. Bene g° descriptis prius arborib⁹ d̄r. vt videāt ⁊ sciāt et recogitēt ⁊ intelligāt. vbi et apte subiūgit̄ pariter. q̄a cū intra sanctā ecc̄iā diuersi hoim mores, diuersi sint ordines: necesse est vt oēs simł discāt dū i ea spiritales viri diuerse q̄litatis etatis et ordis ad imitādū simł videt̄. ❡ Sed ecce nos dū mōstrare vlmū q̄nim⁹ per mł'ta arbusta lōgi⁹ euagati sumus. Ad hoc itaq3 ꝓpter quod ꝓphete testimoniū ꝓtulimus: reuertamur. Qui recipit ꝓphām in nomie ꝓphete: mercedem prophete accipiet. Quia ⁊ si fructū vlmus nō habet: vitē tn̄ cū fructib⁹ portās hoc ipsa sua efficit: q̄ b n̄ sustētat aliena. Quia vero ad magna nos opera iohānes admonet dicens. facite fructus dignos penitentie: et rursus. Qui

habet duas tunicas det nō habenti. et q̄ habet escas similiter faciat. iā patent dat̄ intelligi q̄d est quod veritas dicit. A diebus iohānis baptiste usq̄ nūc regnum celoꝝ vim patit̄ et violenti rapiūt illud. Que supne verba sententie nobis sunt magnopere perscrutāda. Nam querēdū est q̄mō vim pꝑeti regū celoꝝ possit. Quis enī celo violentiā irrogat? Et rursum q̄rendū ē. si pati vim regum celoꝝ potest: cur eandē vim a diebus iohānis baptiste et nō etiā an̄ ptulerit? Sed cū lex dicat. Si q̄s hec vel illa fecerit morte moriat̄: cūctis legentibus liquet q̄a peccatores q̄sq̄ pena sue severitatis ptulit nō aūt p penitētiam ad vitā reduxit. Cum vero iohānes baptista redēptoris gratiam p̄currens penitētiā p̄dicat. vt peccator qui ex culpa mortu⁹ est p conuersionē viuat: pfecto a diebus iohānis baptiste regnū celoꝝ vim patit̄. Quid est aūt regnū celoꝝ nisi locus iustoꝝ? Solis enim iustis celestis patrie p̄mia debent̄. ut humiles casti mites

atq̄ misericordes ad gaudia supna p̄ueniāt. Cū q̄s vero vel supbia tumidus / vl̄ carnis facinore pollutus uel iracūdia accensus vl̄ credulitate impi⁹ post culpas ad penitētiā redit: et uitā eternā pcipit: q̄si in locū peccator itrat alienū. A diebus ergo iohānis baptiste regnū celoꝝ vim patit̄. et violenti rapiūt illud. quia q̄ penitentiā peccatorib⁹ indixit: q̄d aliud q̄ꝫ regnū celoꝝ fieri violentiā docuit? Recogitem⁹ g⁹ frēs carissimi mala q̄ fecimus et nosmetipōs assidius lamētis atteramus. Hereditatē iustoꝝ quā nō tenuim⁹ p vitā: rapiamus p penitētiā. vult a nobis oīpotens deus talem violentiā p penitētiā pꝑeti. Nā regnū celoꝝ rapi vult nostris fletib⁹ q̄d nr̄is meritis n̄ debet̄ Ab spei g⁹ certitudie nulla nos maloꝝ nr̄oꝝ q̄litas nulla q̄ātitas frāgat. Prestat magnā venie fiduciā latro ille venerabilis. q̄ nō inde venerabilis v̄n latro. Nam latro ex crudelitate: venerabilis ex confessione Cogitate ergo cogitate q̄ sint incōprehēsibilia i oīpotēti deo

misericordie viscera. Latro
iste cruētis manib⁹ abstract⁹
a facie itineris suspēsus ē i pa-
tibl'o crucis ibi cōfessus ibi sa
nat⁹ ē. ibi audire meruit. ho-
die mecū eris i padiso. Quid
est hoc? Quis tantā bonitatē
dei dicere, q̄s estimare suffici-
at? De ipa pena criminis per-
uenit ad pmia virtutis. Idcir
co aūt oīpotens deus electos
suos in q̄busdā lapsib⁹ cadē
pmisit: vt aliis i culpa iacen-
tibus, si toto ad eū corde con
surgant: spem venie reddat. et
eis per lamēta penitētie viam
pietatis apiat. Exerceam⁹ g°
nosmetipōs in lamētis. extin-
guam⁹ fletibus et dignis pe-
nitētie fructibus culpas quas
fecimus. ad idulgētiā nobis
tempora indulta non pereant.
Quia q̄ multos a suis iniq̄ta
tibus iam sanatos aspicimus
quid aliud q̄z sū pne misericor
die pign⁹ tenemus? Adiuuat
ipe quē amam⁹ iesus xp̄s do
minus noster. Qui cum p̄re et
spiritu sancto viuit et regnat
deus p oīa scl'a scl'oꝝ amen.
Finit pma ps omeliarū be
ati gregorii. Incipit secūda

Lectio sancti euangelij se-
cūdum marcū. Ca. xvi.
In illo tpe maria mag-
dalene. et maria iacobi
et salome emerunt aro mata.
vt veniētes vngerent iesum.
Et valde mane vna sabato-
rū venīūt ad monumētū ₇c.
Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ppl'm in basilica
beate marie die sancto pas
che xxi.
Multis vobis lectōibus
frēs carissimi p dictatū
loq̄ cōsueui. s₃ q̄a ascescēte sto
macho ea q̄ dictauerā legere
ipe nō possum: q̄°dā vr̄m mi-
nus libent̄ audiētes itueor. vn̄
nc̄ a memetipo exigē ɔtra mo
rē uolo. ut int̄ sacra missaꝝ sol
lēnia lectōes sancti euāgelij n̄
dictādo s₃ colloq̄ndo edisserā
Sicq₃ expiat̄ ut loq̄mur. quia
collocutiōis vox corda torpē
tia plusq̄₃ sermo lectiōis exci-
tat. et q̄si q̄dā manu sollicitu-
dinis ut euiglēt: pulsat. Et q̄-
dē adhoc op⁹ me sufficē posse
nō uideo. sez tn̄ uires q̄s impen
cia denegat: caritas ministrat.
Scio nāq₃ qui dixit. Aperi os
tuum et ego adimplebo illud.

Bonū ergo opus nobis in vo
lūtate sit. nā ex diuino adiuto-
rio erit in perfectione. dat lo-
q̄ndi ausū ipsa etiā resurrecti
onis dominice tāta sollennitas
q̄a et indignū valde est vt eo
die laudes debitas taceat lin
gua carnis: q̄ videlicz die ca
ro surrexit auctoris. Audistis
fratres carissimi q̄ sancte muli
eres q̄ dn̄m fuerāt secute: cum
aromatib⁹ ad monumētū ve
nerūt: et ei quē uiuentē dilexe
rāt: etiā mortuo studio hūani
tatis obsequūtur. Sed res gesta
aliq̄d in sctā eccl'ia signat ge-
rendū. Sic quippe ncce ē vt au
diamus q̄ facta sunt: q̄tenus
cogitemus etiā q̄ nobis sunt
ex eorū imitatiōe facienda. Et
nos g° in eū q̄ ē mortuus cre-
dētes. si odore virtutū referti
cū opiniōe bonorū operū dn̄m
querimus: ad monumētū ꝓ-
fecto illius cū aromatib⁹ ve-
nimus. Ille aūt mulieres ange
los vident: q̄ cū aromatibus
venerūt. q̄a videlicz ille mēte
supernos ciues aspiciūt q̄ cum
virtutū odorib⁹ ad dn̄m per
sancta desideria ꝓficiscunt̄.
Notādū vero nobis ē q̄d nā

sit q̄ i dextris sedere angelus
cernit̄. Quid nāq3 p sinistram
nisi vita p̄ns. q̄d vero p dextrā
nisi ꝑpetua vita designatur:
Vn̄ in cāticis cāticorū scriptū
ē. leua eius sub capite meo. et
dextera illius amplexabit̄ me
Quia g° redemptor n̄r iā p̄n-
tis vite corruptionē trāsierat:
recte angel⁹ q̄ nūtiare phennē
eius vitā venerat: i dextera se
debat. qui stola cādida coop
tus apparuit. Cādor et eni ve
stis splēdorē n̄re denūtiat sol-
lennitatis. n̄re dicam⁹ an sue:
S3 vt fatemur ven⁹: et sue di
camus et n̄re. Illa q̄ppe redēp
toris n̄ri resurrectio et n̄ra fe-
stitas fuit. q̄a nos ad imorta-
litatē reduxit. et angelorū festi
uitas extitit: q̄a nos reuocādo
ad celestia: eorū munerum im
pleuit. In sua g° ac n̄ra festiui-
tate āgel⁹ i albis vestib⁹ appa
ruit q̄a dū nos p resurrectiōe3
dominicā ad supna reducimur
celestis p̄rie dāna re parat̄. S3
q̄d aduenietes femias affat̄:
audiam⁹. Nolite expauescere
Ac si apte dicat. paueāt illi q̄
nō amāt aduētū supnorū ci-
uiū. pertimescāt q̄ carnalibus

desiderijs p̄ssi ad eoꝝ se soci-
etatē ptīgere posse desperant.
Vos aūt cur ptimescitis. que
vestros cōciues videtis? Vn̄
et matheus āgelū apparuisse
describēs ait. Erat aspect⁹ ei⁹
sic fulgur. et vestimēta eius sic
nix. In fulgore etenī t̓ror timo
ris ē. ĩ niue aūt blādimētū cā
doris. Q2 vero oīpotēs de⁹ ⁊
t̓ribil' peccatorib⁹, ⁊ blādus ē
iustis. recte testis resurrectōis
ei⁹ āgelus ⁊ ĩ fulgore vult⁹ ⁊
in candore habit⁹ demōstrat̃.
vt de ip̄a sua specie ⁊ t̓reret re
ꝓbos. ⁊ mł'ceret pios. Vn̄ re
cte q̊qꝫ ꝑpl'm p deserta gradiē
tē, colūna ignis in nocte, ⁊ co
lūna nubis p̄ibat ĩ die. In ig-
ne enī t̓ror ē. in nube aūt visio
nis leue blādimētū. dies vero
vita iusti: ⁊ nox accipit̃ vita
peccatoris. Vn̄ ⁊ cōuersis pec
catorib⁹ paulus dicit. Fuistis
aliquādo tenebre nūc aūt lux
ĩ dn̄o. In die g̊ p nubē colūna
mōstrata ē. et ĩ nocte p ignē.
q2 oīpotēs deus ⁊ blādus iu-
stis et t̓ribil' apparebit ĩiustis.
Istos ĩ iudicio veniēs p leni-
tatis māsuetudinē demulcet.
illos vero p iustitie districtio

nē terret. Sꝫ iā q̇d āgelus sub
iūgat audiamus. Iesū q̄ritis
nazarenū. Iesus latino eloq̇o
salutaris id ē saluator int̓pre
tat̃. At vero multi tūc iesu di
ci poterāt. nō tn̄ substantialit̓
sꝫ nūcupatiue. Ideo ⁊ loc⁹ sub
iūgit̃. vt de q̊ibꝰ dictū sit ma
nifestet̃. nazarenū. Et cām ꝓ
tin⁹ subdit. crucifixū. Atqꝫ ad
didit. Surrexit. nō ē hic. Nō ē
hic dr̄ p p̄sentiā carnis. q̇ tn̄
nusq̄ꝫ deerat p p̄sentiā maie-
statis. Sꝫ ite dicite discipulis
ei⁹ ⁊ petro: q2 p̄cedit vos ĩ ga
lileā. Querēdū nobis est cur
nominatis discipul' petr⁹ desi
gnat̃ ex noīe. Sꝫ si hūc āgel⁹
nominatim nō exprimeret q̇
mgr̄m negauerat: venire int̓
discipulos nō auderet. vocat̃
g̊ ex noīe: ne desparet ex ne-
gatōne. Qua ĩ re cōsiderādū
nobis ē cur oīpotēs deus eum
quē cūcte eccl'ie p̄ferre dispo
suerat: ācille vocē ptimescere
⁊ seip̄ꝫ negare pmisit. Qđ ni-
mirū magne actū eē pietatis
dispēsatōe cognoscim⁹. vt is
q̇ futurus erat pastor eccl'ie: ĩ
sua cl'pa disceret q̄lr̃ alijs mi-
sereri debuissꝫ. Prius itaqꝫ eū

ostēdit sibi· et tunc ꝓposuit ce-
tens· vt ex sua infirmitate co-
gnosceret: q̄ꝫ misericorditꝰ alie
na infirma toleraret. Bn̄ autē
de redēptore nostro dicit̄· pce
det vos in galileā· ibi eū vide
bitis sicut dixit vobis· Gali-
lea nāqꝫ trāsmigratio fctā in-
terpretat̄· Iam q̄ꝑpe redēptor
noster a passione ad resurrec-
tionē a morte ad vitā a pena
ad glorīā a corruptiōe ad in-
corruptionē transmigrauerat·
et ꝑus post resurrectionē ī ga
lilea a discipulis videtur· quia
resurrectionis eius gloriā post
leti videbimus: si modo a vi
tijs ad virtutū celsitudinē trās
migremus· Qui g° in sepulcro
nūciat̄: in trāsmigratione ostē
dit̄: q̄a is q̄ in mortificatione
carnis agnoscit̄: in transmigra
tiōe mētis videt̄. ¶Hec frēs
carissimi ꝓ tāta diei solēnitate
de lectionis euāgelice expositi-
one trāscurrimus· sed libet vt
de hac eadē sollēnitate aliq̄d
subtilius loq̄mur. Due eteni
vite erant· Quaꝝ vnā noui-
mus· alterā nesciebamus· vna
q̄ꝑpe mortalis ē· altera imor-
talis· vna corruptionis· alia i
corruptionis· vna mortalis a
lia resurrectiōis· Sed venit me
diator dei et hominū hō chri-
stus iesus· suscepit vnā et ostē
dit alterā· vnā ptulit morien
do· et ostēdit alterā resurgēdo
Si ergo nobis mortalē vitam
scientibus resurrectionē ꝓmit
teret carnis: et tn̄ hāc visibili
ter nō exhiberet: q̄s eius ꝓmis
sioibus crederet: Factus itaqꝫ
homo apparuit in carne· mori
dignatus ē ex volūtate· resur-
rexit ex potestate· et ostēdit ex
emplo qđ nobis ꝓmisit in ꝑ-
mio· Sed fortasse aliq̄s dicat·
Iure ille surrexit: q̄ cū deus eēt
teneri a morte nō potuit· Ad i
struēdā ergo ignorātiā nrām
ad roborādā īfirmitatē nrām
sue resurrectionis exemplū no
bis sufficere noluit· solus in tē-
pore illo mortuus ē· et tn̄ solus
mime resurrexit· Nā scriptū ē·
Multa corpora sanctoꝝ qui
dormierāt: surrexerūt· Ablata
ergo sunt oia argumēta pfidie·
Ne q̄s enim dicat sperare de se
nō debet homo qđ ī carne sua
exhibuit deus hō· Ecce cum deo
hoīes resurrexisse cognoscimꝰ
et q̄s puros homines fuisse nō
dubitamus· Si ergo mēbra nr̄i

57

redēptoris sumus: presumamus in nobis: q gestū cōstat in capite. Si multū nos abijcimus: sperare in nobis debem⁹ nos mēbra vltima, qd de mēbris supioribus audiuimus. Ecce vero ad memoriā redit: qd crucifixo dei filio iudei insultātes dicebāt. Si rex isrl' ē: descēdat de cruce et credimus ei. Qui si de cruce tūc descēderet: nimirū insultātibus cedēs virtutē nobis patiētie nō demōstraret. Sz expectauit paululū: tolerauit obprobria. irrisiones sustinuit. seruauit patiētiā. distulit admirationē. Et q de cruce descēdere noluit: de sepulchro surrexit. Plus fuit g° de sepulchro surgere: qz de cruce descēdere. Plus fuit mortē resurgēdo destruere: qz vitā descēdēdo seruare. Sed cū iudei hūc ad insultationes de cruce descēdere minime cernerēt: cum morientē viderēt: cū se vidisse crediderūt. nomē illi⁹ se qsi extinxisse gauisi sūt. Sed ecce de morte nomē ei⁹ p mūdū creuit: ex q hunc ifidel' turba extinxisse se credidit. Et quem gaudebat occisum: dolet mortuū. qz hūc ad suā gloriā cognoscit puenisse p penā. Qd bn̄ i libro iudicū sampson illius facta significāt. q cū gazā ciuitatē philistinoꝝ fuissz ingress⁹: philistei igressum eius ꝓtin⁹ cognoscentes, ciuitatē repēte obsidionib⁹ circūdederūt custodes deputauerūt. et sāpson fortissimū se iā comphēdisse gauisi sunt. Sz qd sampson fecit: agnouimus. Media nocte portas ciuitatis abstulit et mōtis verticē ascēdit. Quē fr̄es carissimi hoc i facto, quē nisi redēptorē nr̄m sampson ille significat: Quid gaza ciuitas nisi ifernū designat: Quid p philisteas nisi iudeoꝝ pfidia demōstrat: q cū mortuū dn̄m viderēt: ei⁹ qz corpus in sepulchro iā positū: custodes ilico deputauerūt. et eū q auctor vite claruerat: iferni claustris retentū, qsi sampsonē in gaza se dephēdisse letati sunt Sampson vero media nocte nō solū exijt: sz etiā portas tulit. Qz videlicz redēptor nr̄ an lucē resurgēs, nō solū liber de inferno exijt: sz et ipā etiā iferni claustra destruxit. Portas tulit. et mōtis verticem subijt quia resurgendo claustra in-

ferni abstulit· et ascēdendo ce-
lorū regna penetrauit· Hāc g°
resurrectionis eius gloriā fra
tres carissimi que et prius demō
strabatur ex signo et post patuit
ex facto? tota mente diligamus
pro eius amore moriamur·
Ecce in resurrectiōe auctoris
nostri ministros eius angelos
cōciues nostros agnouimus·
Ad horū g° ciuiū illā frequē-
tē sollennitatē festinemus· His
cū nec dum uisione possumus
desiderio et mēte migramur·
Trāsmigremus ad virtutes de
uitiis· vt in galilea redempto
rē nostrū videre mereamur·
Adiuuet omīpotens deus ad
vitā desiderū nostrū q̄ ꝓ no-
bis in morte dedit vnicū filiū
suū dn̄m nostrū iesum christū
q̄ cū eo viuit et regnat in vni-
tate spiritussancti deus per om
nia secula seculoꝝ Amen.

Lectio sancti euangelii se-
cundū iohannē Ca·xx·

IN illo tēpe vna sabbati
maria magdalene venit
mane cū adhuc tenebre essēt
ad monumentū· et vidit lapi
dē sublatū a monumēto· Cu
currit ergo et venit ad simonē
petrū et ad aliū discipulū quē
amabat iesus· et dixit eis· Tu
lerūt dominū de monumēto·

¶ Omelia lectionis eiusdem
habita ad populū in basili
ca beati iohānis q̄ appellatur
constātina· xxi·

TRactus lōga molestia
stomachus diu me cari
tati vestre de lectionis euāge
lice loq̄ expositione ꝓhibuit·
vox nāq̄ ipsa a clamoris uir
tute succubuit· et quia a mltis
audiri nō ualeo? loqui fateor
inter mltos erubesco· Sed hāc
in me verecūdiā ipse reprehen-
do· Quid enī? nūq̄d si multis
ꝓdesse nequeo? nec paucis cu
rabo? et si ex messe portare ma
nipulos multos non possum?
nūq̄d nō debeo ad aream va
cuus redire? Quāuis enī quā
tos debeo ferre nō valeo? cer-
te vl paucos certe ul duos cer
te vel vnū feram· habet nāq̄
ipsa infirmitatis intētio mer-
cedis sue certitudinē· quia su-
pernus arbitr noster et si pondus
ꝯsiderat in retributione? tamē
uires pensat in pōdere· ¶ Le-
ctio sancti euāgelii q̄m modo
fratres audistis? valde in sup-

ficie historica est apta. sed eius nobis sunt misteria sub breui tate requirenda. Maria magdalene cum adhuc tenebre essent: venit ad monumentum. Iuxta historiam notatur hora. Iuxta intellectum vero misticum requirentis signatur intelligentia. Maria enim auctorem omnium. quem in carne viderat mortuum querebat in monumento. et quia hunc minime inuenit: furatum credidit. Adhuc ergo erant tenebre: cum venit ad monumentum. Cucurrit citius. discipulis nuntiauit. sed illi pre ceteris cucurrerunt: qui pre ceteris amauerunt. videlicet petrus et iohannes. Currebant ergo duo simul sed iohannes precucurrit citius petro. venit prior ad monumentum. et ingredi non presumpsit. venit vero posterior petrus: et intrauit. Quid fratres quod cursus iste significat? Nunquidnam hec tam subtilis euangeliste descriptio a ministeriis vacare credenda est? Minime. Neque enim se iohannes et preisse et non intrasse dicent: si in ipsa sua trepidatione ministerium defuisse credidisset. Quid ergo per iohannem nisi sinagoga: quid per petrum nisi ecclesia designatur? Nec mirum esse videatur: quod per iuniorem sinagoga per seniorem vero ecclesia signari perhibetur. Quia etsi ad dei cultum prior est sinagoga quam ecclesia gentium: ad vsum tamen seculi prior est multitudo gentium quam sinagoga paulo attestante qui ait. Quia non prius quod spiritale est: sed quod animale. Per seniorem ergo petrum significatur ecclesia gentium. Per iuniorem vero iohannem sinagoga iudeorum. Cucurrunt ambo simul: quia ab ortus sui tempore vsque ad occasum pari et communi via. et si non pari et communi sensu gentilitas cum sinagoga cucurrit. venit sinagoga prior ad monumentum. sed minime intrauit: quia legis quidem mandata percepit. prophetias de incarnatione ac passione dominica audiuit. sed credere in mortuum noluit. vidit enim iohannes posita linteamina. non tamen introiuit. quia videlicet sinagoga et scripture sacre sacramenta cognouit. et tamen ad fidem passionis dominice credendo intrare distulit. Quem diu longeque prophetauit: presentem vidit et renuit. hominem esse despexit. deum carnem mortalem factum credere noluit

Quid ergo nisi quia et citius cucurrit: et tamē añ monumē tum vacua stetit? venit autē simon petrus sequens eū. et in troiuit i monumētum. Quia secuta posterior ecclesia gentiū mediatorem dei et hominū hominē iesum christum et cognouit carne mortuū. et viuētem credidit domini. vidit linteamina posita. et sudarium quod fuerat super caput eius non cū linteaminib⁹ positū. sed sepatim inuolutū i vnū locū. Quid esse fratres credimus: q̄ sudariū capitis domini cū linteaminibus nō inuenit̄ in monumēto: nisi quia paulo attestāte caput christi deus: et diuinitatis incōphēsibilia sacramēta ab infirmitatis nr̄e cogitatioē disiūcta sunt: eiusq̄ potētia creat̄e trāscēdit nat̄am? Et notādū q̄ nō solū sepatim sed etiā inueniri dr̄ inuolutū i vnū locū. Linteū q̄ppe qd inuoluit̄: ei⁹ nec iniciū nec finis aspicitur. Recte ergo sudariū capitis inuolutū inuētū ē. q̄a celsitudo diuinitatis nec cepit esse nec desinit nec p iniciū nascit̄: nec termino coangustat̄.

Bene aūt addit̄ in vnū locū. q̄a i scissura mētiū de⁹ nō est. Deus q̄ppe in vnitate ē. et illi eius habere grām merent̄: qui se ab inuicē per secta4 scāda la nō diuidūt. Sed q2 solet p sudariū laborātiū sudor detergi: pōt etiā sudarij noīe exprimi labor dei. q̄ in se q̄dē semper q̄etus atq̄ in cōmutabilis pmanet. sed tñ laborare se denunciat: cū duras hoīm prauitates portat. Vñ et per prophetam dicit. Laboraui sustinēs. Deus aūt apparuit in carne. laborauit ex nostra ifirmitate. Quē laborē passiois ei⁹ dū increduli viderūt: eū venerari noluerūt. Quē eni videbāt carne mortalē: dedignati sunt credere immortalem esse diuinitate. Vñ etiā ieremias ait. Redde eis vicē dñe: iuxta opera manuū sua4. dabis eis scutū cordis laborē tuum Ne eni p̄dicatiois spicl'a eorū corda penetrarēt: dū passiois ei⁹ laborē dedignati sunt: q̄si eū dē laborē illius p scuto tenuerunt. vt eo ad se transire eius verba non permitterent q̄ eū laborare vsq̄ ad mortē

viderunt. Quid autē nos nisi nři capitis id est dei membra sumus? Per lintheamia itaqȝ corporis laborū ligamenta significāt. que nūc electos om̄s id est eius mēbra ɔstringūt. Sudariū g° quod sup caput eius fuerat seorsum īuenit? q̄a ipa redemptoris nostri passio longe a nostra passiōe disiūcta ē Quoniā ipe sine culpa ptulit quod nos cū culpa toleramus Ipse sponte morti succumbere voluit? ad quā nos īuiti venimus. Sequit. Tunc g° itroiuit et ille discipulus q̄ venerat p̄mus ad monumētū. Postq̄ȝ itrauit petrus? ingressus ē et iohānes. posterior itrauit? q̄ p̄or venerat. Notādū frēs est? q̄ȝ in fine mūdi ad redemptoris fidē etiā iudea colliget. Paulo attestāte q̄ ait. Donec plenitudo gentiū itraret ⁊ sic oīs israel saluus fieret. Et vidit. et credidit. Quid frēs q̄d est mandus est credidisse? Numq̄d q̄a dn̄s surrexerat quē q̄rebant? Nō vtiqȝ. q̄a adhuc tenebre erāt ad monumētum et subiūcta q̄qȝ verba cōtradicūt. cū d᷑. Nōdū enī sciebāt scripturas? q̄r oporteret eum a mortuis resurgē. Quid g° vidit? Et q̄d credidit? vidit lintheamina posita. et credidit q̄ mulier dixerat de monumēto dn̄m fuisse sublatū. Qua in re diuine dispensatōis magnitudo pensāda ē? q̄ discipulorū corda et accēdunt vt q̄rant. et differunt ne īueniāt. Quatenus infirmitas aīmi tp̄o suo merore cruciata et purgatior ad īueniēdū fiat. et tāto validius teneat cū inuenerit? q̄to tardius īuenit quod q̄rebat.

Hec sub breuitate frēs carissimi de euāgelica lectiōe trāscurrimus. nūc restat vt de ipsa tāte sollennitatis nobilitate aliq̄d loq̄mur. Hanc enī recte nobilitatē sollennitatis dicā. q̄a sollennitates ceteras ancedit. sicut enī i sacro eloq̄o sancta sanctoꝝ vel cātica cāticorū ꝓ sui magnitudine dicūtur? ita hec festiuitas recte dici potest sollemnitas sollemnitatē Ex hac quippe sollēnitate exemplum nobis resurrectionis datum est. spes celestis patrie apperta. et facta supemi regni iam presumptibilis gloria.

Per hanc electi qui quamuis in tranquillitatis sinu: tamē apud inferni claustra tenebatur: ad paradisi amena reducti sunt. Quod ante passionem dicit: in resurrectiōe sua domin⁹ impleuit. si exaltatus fuero inquit a terra: omia trahā ad me. Omnia et enim traxit: q̄ de electis suis apud inferos nullum reliquit. Omnia abstulit. vtique electa. Neque eteni infideles quosque et p suis crimibus eternis supplicijs deditos ad veniam dominus resurgendo reparauit. sed illos ex inferni claustris rapuit: quos suos in fide et actib⁹ recognouit. Vnde recte etiam per osee dicit. Ero mors tua o mors. ero morsus tuus inferne. Id nanque q̄d occidim⁹: agimus ut penitus nō sit. Ex eo et enim qd mordemus: ptem abstrahimus. ptemque relinq̄m⁹. Quia ergo in electis suis funditus occidit mortem: mors mortis extitit. Quia vero ex inferno ptē abstulit: et partē reliquit: nō occidit funditus. sed momordit infernum. Ait ergo ero mors tua o mors. acsi aperte dicat. Quia in electis meis te funditus perimo: ero mors tua. Ero morsus tuus inferne. quia sublatis eis te ex pte trāsfigo. Que est g° ista sollennitas que inferni claustra destruxit et ianuas nobis regni celestis aperuit. Inquirat subtili⁹ nomē eius. requiratur egregi⁹ p̄dicator. Videamus quid de eius estimatiōe denūciet. Ait enim. eteni pascha nostrū immolatus est christus. Si g° pascha christus: pē sandū nobis est q̄d de pascha lex loquitur. vt indagemus subtili⁹ an de christo dicta videant. Moyses quippe ait. Sument de sanguine agni. ac ponēt sup vtrūque postem. et in super liminaribus domorum in quibus comedent illum et edent carnes nocte illa assas igni. et azimos panes cū lactucis aggrestibus. Non comedetis ex eo crudū q̄d. nec coctū aqua. sed assum tantū igni. Caput cū pedibus eius et intestinis vorabitis nec remanebit ex eo q̄cque vsque mane. Si quid residuū fuerit: igne cōburetis. vbi et addit. Sic autē comedetis illū. Renes vestros accingetis. calca-

amēta habebitis in pedibus· tenētes baculos ī manib⁹· et comedetis festinātes· Que videlicet cūcta magnā nobis edificationē parūt: si fuerint mistica interpretatione discussa. Quid nāq₃ sit sanguis agni n̄ iā audiēdo sed bibēdo didicistis· Qui sanguis sup vtrūq₃ poste ponit̄: q̄n n̄ solū ore corpis sed etiā ore cordis haurit̄· In vtroq₃ etenī poste sanguis agni est positus: q̄n sacramētū passionis illius cū ore ad redēptionē sumit̄: ad imitationē q̊q₃ intēta mēte cogitat̄· Nā q̄ sic redēptoris sui sanguinē accipit: vt imitari passionē illius nec dū uelit: in vno poste sanguinē posuit· Qui etiā in supliminarib⁹ domorū ponēd⁹ est Quid enī spūaliter domus nisi mētes nr̄as accipim⁹· in q̄bus p cogitationē inhabitamus: Cuius domus supliminare ē ipsa intētio: q̄ preminet actōi. Qui ergo intētionē cogitatōis sue ad imitatōnē dnice passionis dirigit: in supliminari domus agni sanguinē ponit· Vel certe domus nostre ipsa sunt corpa: i q̄bus q̄usq₃ uiuimus

60

habitamus· ⁊ in superliminari domus agni sanguinē ponim⁹ q̄a crucē passionis illius ī frōte portamus· De quo adhuc agno subditur Et edent carnes nocte illa assas igni· In nocte q̄ppe agnū comedimus· q₂ in sacramēto modo dnīcū corp⁹ accipimus: q̄n adhuc ab inuicē nostras cōsciētias nō videmus· Que tn̄ carnes agni assande sunt· q₂ nimirū dissoluit ignis carnes quas aqua coxerat· Quas uero ignis sine aq̄ excoquit roborat· Carnes itaq₃ agni nostri ignis excoxit· quia eum ipa uis passionis illi⁹ ad resurrectionē ualētiorē reddidit· atq₃ ad incorruptionē roborauit· Qui enī ex morte dualuit: videlicet carnes illius ab igne duruerūt· Vn̄ etiā p psalmistā dicit· exaruit uelut testa virt⁹ mea· Quid nāq₃ ē testa añ ignē: nisi mole lutū: Sed ei ex igne agit̄: vt solidet̄· Virt⁹ g̊ humanitatis eius velut testa exaruit· q̄a ab igne passionis ad virtutē incorruptionis creuit· Sed sola redēptoris nr̄i pcepta sacramēta ad verā sollenitatē mētis nō sufficiūt: nisi

eis quoque et bona opa iungātur·
Quid eni pdest corpus et sā
guinē illi⁹ ore pcipe: et eis p-
uersis moribus cōtraire? Vn̄
bene adhuc ad comedēdum
subdit̄. Et azimos panes cū
lactucis aggrestibus· Panes
quippe sine fermēto comedit: q
recta opa sine corruptōe va-
ne glorie exercet· Qui māda
ta misericordie sine admixtio
ne peccati exhibet· ne peruerse
diripiat: qd quasi recte dispen-
sat· Hoc quoque peccati fermētū
bone sue actōi miscuerāt: qui
b⁹ pphete voce p increpatio-
nē dn̄s dicebat· Venite ad be
thel et impie agite· Atque post
pauca· Et sacrificate de fermē
tato laudē· De fermento nan
que laudem immolat: q deo sa
crificiū de rapina pat· Lactu-
ce vero aggrestes valde ama
re sunt· Carnes ergo agni cū la-
ctucis aggrestib⁹ sunt edēde·
vt cū corpus redēptoris acci
pim⁹: nos p peccatis nr̄is i fle
tib⁹ affligam⁹· Quatenus ip
sa amaritudo penitentie/ ab-
stergat a mētis stomacho per
uerse humorem vite· Vbi et
subdit̄· Nō comedetis ex eo

crudū qd· nec coctū aqua· Ec
ce iā nos ipsa verba historie
ab intellectu historico repel-
lūt· Nū qd fr̄es carissimi isra
eliticus ille ppl'⁹ i egypto cōsti
tut⁹ comedere agnū crudū cō
sueuerat· Vt ei lex dicat· non
comedetis ex eo crudū qd?
Vbi et addit̄· nec coctum a-
qua· sz qd aqua nisi huma-
nā sciētiā designat? Iuxta hoc
qd p salomonē sub heretico-
rū voce dr̄· aque furtiue dulciores
sunt· Quid crude agni carnes
nisi icōsideratā ac sine reuerē
tia cogitatōnis relictā illi⁹ hu
manitatē? Oē eni qd subtilit̄
cogitam⁹: quasi mēte coquim⁹·
sz agni caro nec cruda edēda
ē: nec aqua cocta· quia redem-
ptor nr̄ nec purus homo esti-
mādus ē· neque p humanā sa-
piētiam qualiter incarnari de
us potuit: cogitandus· Omnis
eni q redemptorem nostrum
purum hominem credit: quid
iste aliud quam agni carnes cru-
das comedit? quas videlicz
coquere p diuinitatis ei⁹ itelli
gētiā noluit· Omis vero q in-
carnatōnis ei⁹ misteria iuxta
hūanā sapiētiā discutē conat̄

61

carnes agni aqua vult cõque re id ẽ dispensatiõis eius misteria p dissolutã vult sciẽtiã penetrare. Qui ergo pascalis gaudij sollẽnitatẽ celebrare ẽ desiderat: agnũ nec aq̃ coquat nec crudũ comedat. vt neq̃ p hũanã sapiẽtiã ꝓfunditatẽ illius incarnationis penetrare appetat. neq̃ ineũ tãq̃ in hominem purũ credat. sed assas igni carnes comedat. Vt dispẽsari oĩa per sancti spiritus potẽtiã sciat. de q̃o ad huc recte subiungit. Caput cũ pedibꝰ et intestinis vorabitis. Sicut iã ꝑdiximꝰ fr̃es: paulo attestãte didicimꝰ ꝙ caput christi deus est. Quia redemptor noster ẽ alpha et o. deus videlicet añ scl'a. et hõi i fine scl'oꝝ. Caput ergo agni vorare ẽ diuinitatẽ illius fidẽ pcipere. Pedes vero agni vorare ẽ vestigia hũanitatis eius amãdo et imitãdo ꝑquirere. Quid vero sunt intestina nisi verbo vim illius occulta et mistica mandata? Que tunc voramus: cũ verba vite cũ auiditate sumimus. In quo deuoratiõis verbo q̃d aliud q̃ pigricie nr̃e torpor reprehendit? Quia eius verba ac misteria ꝛ p nosmetipos nõ requirimus. et dicta ab alijs audimus inuiti. Nõ remanebit ex eo quicquã vsq̃ mane Quia eius dicta magna sunt sollicitudie discutiẽda q̃tenus priusq̃ dies resurrectionis appareat: in hac p̃sentis vite nocte oĩa mãdata illius ĩtelligẽda et operando penetrent̃ Sed q̃a valde est difficile vt omne sacrũ eloquiũ possit intelligi: et omne eius misteriũ penetrari: recte subiungit̃. Si q̃d aũt remãserit: igne cõburetis. Quod ex agno remanet igne cõburimꝰ: qñ hoc q̃d de misterio incarnatiõis eius intelligere et penetrare nõ possumus potestati sc̃tĩ sp̃s humilit̃ reseruamus. Vt nõ supbe q̃s audeat vl' cõtẽnere vl' denũtiare q̃d non intelligit. sed hoc igni tradit: cũ sancto spiritu reseruat. Quia gº q̃lter edendũ sit pascha cognouimꝰ nũc aliq̃bus edi debeat: agnoscamus. Seq̃t̃. Sic aũt comedetis illum renes vestros accĩgetis. Quid in renibus nisi delectatio carnis accipit̃? Vnde psalmista

postulat dic̄. vre renes meos.
Si eni voluptatē libidinis i re
nibus esse nesciret: eos vri mi
nime petisset. Vn̄ qa potestas
diaboli in humano gn̄e ma-
xime p luxuriā ꝓualuit: de il-
lo voce domica dr̄. potestas
eius in lumbis eius. Qui ergo
pascha comedit: habere renes
accinctos debet. vt q solenni
tatē resurrectiōis atqꝫ incor-
ruptiōis agit: corruptioni iā
p uicia nulli subiaceat. volup
tates edomet. carnē a luxuria
restringat. Neqꝫ eni cognouit
que sit sollennitas incorrupti
onis: q adhuc p incōtinētiā
corruptōni subiaceat. Hec q
busdā dura sunt. sed angusta
porta est que ducit ad uitam
et habemus iā mlta exempla
cōtinētiū. vn̄ bene adhuc sub
dit. Calciamēta habebitis in
pedibus. Quid sunt eteni pe-
des nostri nisi opera? qd vero
calciamēta nisi pelles mortu-
oꝝ aialium? Calciamēta aūt
pedes muniūt. Que vero sunt
mortua aialia ex qꝝ pellibus
nr̄i muniūt pedes: nisi antiqui
patres q nos ad etnā patriā
ꝓcesserūt? Quoꝝ dū exempla
conspicimus: nr̄i operis pedes
munimus. Calciamēta ergo i
pedibus habere est: mortuoꝝ
vitā cōspicere. et nostra vesti
gia a peccati vulnere custodi
re. Tenētes baculos in mani-
bus. Quid lex p baculum nisi
pastoralē custodiā designat?
Et notandum ꝙ prius ꝓcipi-
mur renes accingere. postmo-
dū baculos tenē. Quia illi de-
bent curā pastoralem suscipe-
re: q iā in suo corpore sciūt flu
xa luxurie domare. vt cū aliis
forcia predicāt: ipi desideriis
mollibus eneruiti nō succūbāt.
Bene aūt subdit. Et comede
tis festinātes. Notate fratres.
notate ꝙ dr̄ festinātes. Mā
data dei misteria redēptoris
celestis patrie gaudia, cū festi
natione cognoscite. et ꝓcepta
vite cum festinatione implere
curate. Quia eni adhuc hodie
licet bene agere: scimus. vtrū
cras liceat: ignoram9. Festinā
tes g° pascha comedite id ē ad
sollennitatē prie celestis āhe-
late. Nemo i huius uite itinē
torpeat: ne in pr̄ia locū perdat

62

Nemo moras ad appetenda studia innectat· sed cepta perficiat: ne minime liceat implere quod inchoat· Si ad amorem dei pigri nō sum⁹: adiuuat ipse quem amamus iesus christ⁹ dn̄s noster· q̄ viuit et regnat cū p̄re in vnitate spiritus scti deus p oīa secula seculoꝝ.

Lectio sancti euangelij secundū lucā. Ca. xxiiij.

IN illo tempore duo ex discipulis iesu ibāt in castellū quod erat in spacio stadioꝝ· lx· a ierusalem nomine emaus· et ipsi loquebant̄ ad inuicē de his omnib⁹ q̄ acciderant· Vsq3 ad id quod aut surrexit dn̄s vere apparuit·

Omelia eiusdē lectoīs, habita ad pp̄l'm in basilica beati petri apostoli· ·xxiij·

IN q̄tidiana nobis sollēnitate laborāti b⁹ pauca loq̄nda sunt· et fortasse hec utili⁹ p̄derūt· q̄a sepe et alimēta q̄ minus sufficiūt: auidius sumūt̄· Lectioīs g° euāgelice summatim sensum statui nō per singula verba discutere· ne dilectionē vestrā valeat s̄mo p̄lixior expositionis onerare· Ecce audistis f̄res carissimi q̄a duob⁹ discipulis ambulātibus in via, nō q̄dē credentibus sed tamē de se loquētib⁹ dn̄s apparuit· s3 eis speciē quā recognoscerēt nō ōndit· Hoc ergo egit foris dn̄s in oculis corporis: q̄ð apud ipsos agebat̄ intus in ocl'is cordis· Ipsi nāq3 apud semetipsos intus et amabāt: et dubitabāt· Eis aūt dominus foris et presens aderat· et q̄s esset nō ostēdebat· De se g° loquētibus p̄sentiam exhibuit· sed de se dubitātibus ɔgnitiōis sue speciem abscōdit· verba quidē cōtulit duritiā intellectus increpauit Sacre scrip̄t̄e misteria que de se ipso erāt aperuit· et tñ q̄a adhuc in eoꝝ cordibus peregrinus erat a fide: ire se lōgius finxit· Fingere nāq3 cōponere dicimus· vn̄ et cōpositores luti figulos vocamus· Nihil g° simplex ueritas per duplicitatē fecit sed talē se eis exhibuit in corpore q̄lis apud illos erat in mēte· Probādi aūt erāt sibi: q̄ eū et si nec dū vt dn̄i diligent

saltim vt peregrinū amare po-
tuissent. Sed q̄a esse extranei
a caritate nō poterāt hi cum q̄
bus veritas gradiebatᷣ: eum
ad hospiciū q̄si peregrinū vo-
cāt. Cur aūt dicim⁹ vocāt: cū
illic scriptū sit et coegerūt eū.
Ex q̄ nimirū exēplo colligitur
q̄a peregrini ad hospiciū non
solum inuitādi sunt. ſ etiā tra
hendi. Mensam ponūt et pa-
nes ciboſq; offerunt. et deū quē
scripture sacre expositōe nō co
gnouerāt: in panis fractiōe co
gnoscunt. Audiēdo g̊ pcepta
dei illuminati nō sunt. faciēdo
illuminati sunt. q̄a scriptū est.
Nō eni auditores legis iusti
sunt apud deū. sʒ factores le-
gis iustificabunᷣ. Qui g̊ vult
audita intelligere: festinet ea
q̄ iā intelligere potuit ope im
plere. Ecce dn̄s nō est cognit⁹
dū loq̄reᷣ. et dignatus est co
gnosci: dū pasciᷣ. ¶ Hospita
litatē g̊ frēs carissimi diligite.
caritatis opa amate. Hinc ei
p paulū dr̄. Caritas fr̄nitatis
maneat i uobis. et hospitalita
tē nolite obliuisci. Per hāc eni
placuerᷣ q̄dā āgelis hospicio
receptis. Hinc petrus ait. hospi
tales inuicē sine murmuratōe

hinc ipa veritas dicit. Hospes
fui et suscepistis me. Opina-
ta res ē ualde ⁊ senioꝝ nr̄oꝝ
nobis relatōe tradita. Quidā
pr̄familias cū tota domo sua
magno hospitalitatis studio
seruiebat. Cūq; q̄die ad me-
sam suam pegrinos susciperet
q̄dā die pegrinus quidā int̄
alios venit. ad mēsam duct⁹
est. Dum q; paterfamilias ex
humilitatis cōsuetudine aq̄;
vellet i eius manibus fundē:
cōuersus vrceū accepit. sʒ re-
pente eū in cuius manib⁹ aq̄;
fundere voluerat: non inuenit
Cūq; hoc factum secū ipe mi
rareᷣ: eadē nocte ei dn̄s p vi-
sionē dixit. Ceteris dieb⁹ me
in mēbris meis hesterno autē
die me i memetipo suscepisti.
Ecce i iudiciū ueniēs dicit q̄d
vni ex minimis meis fecistis: mi
hi fecistis. Ecce aūt iudiciū cū
p mēbra sua suscipiᷣ: suscep-
tores suos etiā p semetipm re
q̄rit. ⁊ tn̄ nos ad hospitalitatē
pigri sum⁹. Pensate frēs q̄ta
hospitalitatis uirt⁹ sit. Ad mē
sas vestras xp̄m suscipite. ut
uos ab eo suscipi ad cōuiuia
eterna valeatis. pbete modo
peregrino christo hospicium.

vt vos in iudicio nō q̄si pere-
grinos nesciat. sꝫ vt proprios
recipiat ad regnū ipo adiuuā
te q̄ viuit et regnat de᷒ i scl'a

Lectio scti euāgelij secun-
dum iohānē. Ca. xxi.

IN illo tempore. manife
stauit se iterū iesus disci
pulis suis ad mare tiberiadis
Manifestauit aūt sic. erāt siml'
simon petrus et thomas q̄ dr
didimus. et nathanael q̄ erat
a chana galilee. et filij zebedei
et alij ex discipulis eius duo.
dicit eis simon petrus. Vado
piscari. dicūt ei. Venimus et
nos tecū. Et exierūt et ascēde
rūt in nauim. et cetera.

Omelia lectionis eiusdē
habita ad pl'm in basilica
beati laurentij mar. xxiiij.

LEctio scti euāgelij que
mō in nris. aurib᷒ lecta
ē fratres mei q̄stioē aīm pul-
sat. sꝫ pulsatione sua vim di-
scretiois indicat. Querī eteni
potest. cur petrus q̄ piscator
aū ouersioēz fuit p᷒ ouersionē
ad piscationē redijt. et cū veri
tas dicat. nemo mittens ma-
nū suā ad aratrū et aspiciēs re
tro aptus ē regno dei. cur repe-
tijt qd dereliq̄t. Sed si virt᷒ di-
scretiois inspicit. citius vide.
q̄a nimirū negotiū qd aū con
uersionē sine pctō extitit. hoc
etiam post conuersionem repe
tere culpa non fuit. Nā pisca
torem petrū, matheū vero the
lonearīū scimus. et post ouer-
sionē suā ad piscationem pe-
trus redijt. Matheus vero ad
theloneī negotiū non resedit.
Quia et aliud ē victū per pi-
scationem querere. aliud aūt
thelonei lucris pecunias au-
gere. Sūt enī pleraqꝫ negocia.
q̄ sine pctis exhiberi aut vix
aut nl'latenus possunt. Que g°
ad pct̄m implicāt. ad hec ne-
cesse ē vt post ouersionē ani-
mus n̄ recurrat. Querī etiā po-
test cur discipl'is i mare labo-
rātibus post resurrectionē dns
in litore stetit. q̄ aū resurrecti
onē suā corā discipl'is i flucti
bus maris ābulauit. Cuius rei
rō festine cognoscit. si ipsa q̄
tūc inerat cā penset. Quid enī
mare nisi p̄sens seculū signat.
q̄ se cāꝝ tumultibus et vndis
vite corruptibil' illidit. Quid
p soliditatē littoris. nisi illa p
petuitas q̄etis eterne figurat.

Quia ergo discipuli adhuc fluctibus mortalis vite inerant: in mari laborabant. Quia autem redemptor noster iam corruptionem carnis excesserat: post resurrectionem suam in littore stabat. Ac si ipsum resurrectionis sue misterium rebus discipulis loqueretur dicens. Iam vobis in mari non appareo: quia vobiscum in perturbationis fluctibus non sum. Hinc est quod alio in loco post resurrectionem suam eisdem discipulis dicit. Hec sunt verba que locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum. Neque enim cum ipsis non erat: quibus presens corporaliter apparebat. sed tamen iam se esse cum ipsis denegat: a quorum mortali corpore, carnis immortalitate distabat. Quod illic cum ipsis positus fatetur non se esse cum ipsis: hoc quoque hic situ corporis indicat. cum adhuc navigantibus esse se iam in littore demonstrat. Facta est autem discipulis piscationis magna diffigultas. vt magistro veniente fieret admirationis magna sublimitas. Qui protinus dicit. Mittite in dexteram navigii rete et invenietis. Bis in sancto euangelio legitur: quia dominus iussit vt ad piscandum retia mitterentur. ante passionem videlicet. et post resurrectionem. Sed priusquam redemptor noster pateretur et resurgeret: mitti quidem rete ad piscandum iubet. sed utrum in dexteram an in sinistram mitti debuisset: non iubet. Post resurrectionem vero discipulis apparens mitti rete in dexteram iubet In illa piscatione tanti capti sunt: ut retia rumperentur. In ista autem et multi capti sunt: sed retia rupta non sunt. Quis vero nesciat bonos dextra, et malos sinistra figurari? Illa ergo piscatio in qua specialiter in quam partem mitti rete debeat non iubetur presentem ecclesiam designavit que bonos simul ac malos colligit. nec eligit quos trahat: quia et quos eligere possit: ignorat. Hec autem piscatio post domini resurrectionem facta in solam dexteram missa est. quia ad videndam claritatis eius gloriam sola electorum ecclesia pertingit: que de sinistro opere nihil habebit. In illa piscatione pre multitudine piscium rete rumpitur

q̇a nūc ad ꝯfessionē fidei eti
am cū electis reprobi tanti in
trant: q̇ ip̄az q̊qꝫ ecclesiā here
sib⁹ scidāt. In ista vero pisca
tioē et multi pisces et magni
capiūt̃. et rete non rumpit̃. q̇a
sctā electoꝝ eccl'ia in ꝯtinua
auctoris sui pace reqescēs nl'
lis iā dissensioib⁹ dilaniatur.
Captis aũt tā magnis piscibus
ascēdit simon petrus. et traxit
rete in terrā. Iam credo quod
vestra caritas aduertit: q̇d ē
quod petrus rete ad terrā tra
hit. Ipsi q̇ppe sctā eccl'ia ē cō-
missa. ipi specialit̃ dicit̃. simon
iohānis amas me. pasce oues
meas. Quod ergo postmodū
aperit̃ in voce: hoc nūc signat̃
in opere. Quia g° p̄dicator ec-
clesie nos a mundi huius flu
ctibus separat: nimirū necesse
ē vt rete plenū piscib⁹ petrus
ad terrā ducat. Ip̄e eni pisces
ad soliditatē littoris ꝑtrahit
qꝛ sctē p̄dicatiōis voce stabi-
litatē etne p̄rie fidelib⁹ osten
dit. Hoc egit verbis. hoc ep̄l'is
hoc agit quotidie miraculoꝝ
signis. Quociēs p eū ad amo
rē q̇etis etne ꝯuertimur q̊tiēs
a terrenarū rerū tumultibus
separamur: q̇d aliud q̄ꝫ missi
intra rete fidei pisces ad litt⁹
trahimur? Sꝫ cū rete magnis
piscib⁹ plenū d̄r: addit̃ et q̄n
tis scilicet centū q̇nq̄ginta tri-
b⁹. A magno misterio nume
rus n̄ vacat. sꝫ intētos vos tā
ti misterij ꝓfūditas expectat.
Neqꝫ. n. q̄ntitatis sūmā soller
ter euāgelista exprimeret: nisi
hāc sacramēto plenā eē iudi-
casset. Scitis nāqꝫ q̇a in veteri
testamēto oīs operatio p deca
logi mādata p̄cipit̃. In nouo
aũt euisdē operatiōis virtus p
septiformē gratiā sctī spiritus
multiplicatis fidelibus datur.
Quē ꝓpheta denūtians dicit.
spiritus sapientie et intellect⁹
spiritus cōsilij. et fortitudinis
spiritus scientie et pietatis et
repleuit eū spiritu timoris dn̄i
Sꝫ ille i spiritu hoc opatioēꝫ
p̄cipit. q̇ fidē trinitatis agno-
scit. Vt et patrē et filiū et eun
dem spm̄sctm̄ vnius virtutis
credat. vni⁹ substātie eē fate
aũt. Quia ergo septem q̄ supe-
rius diximꝰ p nouū testamē
tū lati⁹ data sunt: decem vero
p vet⁹ p̄cepta sunt: oīs nostra
virtus et operatio p decem et

septem pōt plene cōprehendi. Ducamus ergo p trigonū decem et septē: et veniūt quīq̄ginta vnū. Qui pfecto numerus a magno misterio nō vacat. q̄a in testamēto veteri legimus: q annus q̄nquagesimus iubileus vocari iussus ē In quo uidelicet cūctus ppl's ab omni operatione q̄esceret. Sed vera req̄es in vnitate ē. Diuidi q̄ppe vnū nō pōt. vbi enī scissura diuisionis est: vera req̄es nō est. Ducamus g° per trigonū quinquaginta et vnū: et fiunt. c. liij. Quia ergo et omnis nr̄a operatio in fide trinitatis exhibita ad requiē tēdit: vij et decem ter ducim⁹ vt ad. l. et vnū venire debeamus. Et vera nostra requies tunc est: cū ipām iam claritatē trinitatis agnoscimus. quā in vnitate diuinitatis esse certū tenem⁹. Quinq̄ginta et vnū ter ducimus. vt electoꝝ summā in supna patria, q̄si. c. l. et triū piscium numeꝝ tenemus. Post resurrectōnē g° dn̄i missū rete dignū fuit vt tot pisces caperēt: quot solūmō electos ciues supne patrie designarēt.

Inter hec vero et hesterna sancti euāgelij lectio et hodierna nos āmonet: vt uigilant̄ debeamus inspicere, cur dn̄s et redemptor nr̄ post resurrectionē suam piscē assum legit̄ comedisse. Nō enī uacat a misterio quod iterat̄ in facto. In hac et enī lectiōe panē ⁊ assum piscē in illa vero q̄ hesterno die lecta est: cū asso pisce etiā fauū mellis comedit. Quid aūt signare piscē assum credimus: nisi ip̄m mediatorē dei et hominū passum: Ip̄e enī latē dignatus est in aquis gn̄is humani. capi uoluit laqueo mortis nostre. et q̄si tribulatiōe afflatus est tpe passionis sue. Sꝫ qui piscis assus fieri dgnatus est in passiōe: fauus melis nobis extitit i resurrectiōe. Aut qui i pisce asso figurari voluit tribulatōnē passionis sue: i fauo mellis vtrāq; naturā exprimere voluit psone sue. Fau⁹ q̄ppe mel in cera est. Mel vero in cera ē diuinitas i hūanitate. Quod ab hac q̄q; lectiōe nō discrepat. nā piscē comedit et panē. Qui enī assari vt piscis potuit ex hūanitate: pane

nos reficit ex diuitate. Qui ait Ego sum panis uiuus: q̄ de celo descēdit. Assum g° piscē comedit et panē: vt ipso suo cibo nobis ostēderet: q̄a et passionē ex nr̄a hūanitate ptulit. et resurrectionē nr̄am ex sua diuitate pcurauit. Quod si uigilant inspicimus: nobis q̄q3 q̄liter ad imitādū cōgruat videmus. Sic enī sua redēptor indicat. vt imitatiōis viā nobis sequētib⁹ sternat. Ecce in cibo suo dn̄s nr̄ pisci asso cōiūgere fauū voluit. q̄a videlicet illos in suo corpore ad eternā q̄etē suscipit: q̄ cū hic tribulatiōes p dn̄o sentiūt: ab amore intīne dulcedinis nō recedūt. Cū asso pisce fauus sumit̄: q̄a qui hic afflictionē p veritate suscipiūt: illic dulcedine vera saciant̄. Notādū q̄q3 q vltimū cōuiuiū dn̄s cū septē discipulis habuisse describit̄. Petrus nāq3 et thomas, nathanael, filij zebedei, et alij ex discipulis eius duo in eo fuisse memorant̄. Cur cum vij. discipulis ultimū i cōuiuiū celebrat: nisi q eos tātūmō q̄ septiformi gratia sanct. spū s pleni sunt: futuros secū i etn̄a refectiōe denūtiat? Septē q̄q3 dieb⁹ om̄e hoc tēpus euoluit̄. et sepe septenario numero pfectio designat̄. Illi ergo vltio cōuiuio de p̄sentia veritatis epulant̄: q̄ nūc pfectiōis studio trena trāscēdūt. Quos mūdi huius amor nō ligat. q̄bus et si utrū q3 p tēptamenta obstrepit: cepta tn̄ eorū desideria nō recēdit. De hoc extremo cōuiuio alias p iohānē dr̄. Beati qui ad cenā nuptiarū agni uocati sunt. Id circo enī nō ad prādium sed ad cenā vocatos narrat: quia nimirū i fine diei cōuiuiū cena est. Qui ergo finito presentis vite tempore ad refectionē supne cōtemplationis veniūt: nō ad agni prādium s ad cenā vocat̄. Que videlicet cena hoc vltimo cōuiuio exp̄mit̄: cui. vij. discipuli adesse memorat̄. quia illos (vt diximus) tūc intna refctōe reparat: q̄ pleni nūc septiformi gratia i amore sp̄s anhelant.

Hec ergo vobiscum fratres agite. huius spiritus repleri presentia desiderate. Quid uos sequi in futuro possit: ex presen-

ti perpédite? pensate si hoc spiritu pleni estis. et nostis si ad illud cõuiuium puenire valeatis. Quisq3 nãq3 ille est quẽ nũc spũs iste non reparat? pfecto ab illa eterna cõuiuij refectione ieiunat? Memẽtote quid de eodem spũ paulus dicat. Si quis spiritũ christi nõ habet? hic nõ ẽ eius. Quasi q̃dam titulus diuine possessionis est iste spiritus amoris. Nunquid spiritũ christi habet? cuius mentẽ odia dissipãt. elacio inflat? ira vsq3 ad diuisionem mentis exaspat. auaricia cruciat. luxuria eneruat? pensate q̃s sit spũs xpi. pfecto ille q̃ facit aı̃cos et ı̃imicos diligi. terrena despici. p celestib9 estuari. carnem ꝑpꝛ vicia contēri. mentẽ a cõcupiscentijs frenari. Si g° vultis cognoscere possessiones dei? psonã ppẽdite possessoris vestri. Ecce enim q8 diximus voce vendica paulus clamat. Si q̃s spiritũ christi nõ habet hic nõ ẽ eius. Acsi apte dicat. Qui nũc deo inhabitãte ñ regit̃ de diuine claritatis spe post modũ nõ letat̃. Sed nos tñ q̃ ad hec que dicta sunt infirmamur necdũ culmen pfectionis

adtingimus? in uia dei q̃tidie sãcti desiderij gressus ponam9. Consolatur nos veritas que per psalmistã dicit. Impfectũ meũ viderũt oculi tui. et in libro tuo oms scribentur. Non omnino erit n obis noxia nr̃a impfectio? si in dei itinere ɔstituti ad transacta nõ respiciam9 et ea q̃ restant? transire festinemus. Nam qui impfectorũ desideria dignanter inflãmat? hec q̃ñq3 ad perfectionẽ roborat. per dominũ nostrũ iesum christũ q̃ cũ eo viuit et regnat in vnitate spũs sancti deus p omnia secula seculoꝝ amẽ.

¶ Lectio sancti euãgelij secundum iohannẽ Ca. xx.

IN illo tẽpore maria stabat ad monumẽtũ foris plorans. Dum ergo fleret? inclinauit se. et pspexit in monumentum. Et vidit duos angelos sedentes. vnũ ad caput et vnũ ad pedes. vbi positũ fuerat corpus iesu. dicũt illi.

¶ Omelia lectionis eiusdem habita ad pp̃lm in basilica sancti iohannis que appellat̃ constãtiniana. xxv.

MAria magdalene que fuerat i ciuitate peccatrix

66

amãdo veritatẽ, lauit lachrymis maculas criminis. Et vox veritatis implet̃ q̃ dr̃. dimissa sunt ei peccata mlt̃a: q̃a dilexit mlt̃ũ. Que enĩ p̃us frigida peccãdo remanserat: postmodũ amãdo fortit̃ ardebat. Nam postq̃ȝ venit ad monumẽtũ: ibiq̃ȝ corpus dñi cũ nõ inuenit sublatũ credidit: atq̃ȝ discipulis nũtiauit. q̃ uenientes viderũt atq̃ȝ ita esse vt mulier dixerat crediderũt. Et de eis protinus scriptũ est. Abierũt ergo discipuli ad semetipos. Ac deinde subiũgit̃. Maria aũt stabat ad monumẽtũ foris plorans. Qua in re pensandũ est huius mulieris mẽtẽ q̃ta uis amoris attẽderat. q̃ a monumẽto dñi etiã discipulis recedẽtibus nõ recedebat. Exq̃rebat quẽ nõ inuenerat. flebat i q̃rẽdo. et amoris sui igne succensa ei⁹ quẽ ablatũ credidit ardebat desiderio. Vñ cõtingit vt eũ sola tunc uideret: q̃ remãsit vt q̃reret. Quia nimirũ virtus boni operis p̃seuerãtia est. Et voce ueritatis dr̃. Qui aũt p̃seuerauerit vsq̃ȝ in finẽ: hic saluus erit. Et p̃cepto legis cauda hostie i sacrificio iubet̃ offerri. In cauda q̃ppe finis ẽ corpis. et ille bñ imolat: q̃ sacrificiũ boni opis usq̃ȝ ad finẽ debite p̃ducit actiõis. hinc ioseph int̃ reliq̃s frẽs talarẽ tunicã habuisse describit̃. Tunica q̃ppe vsq̃ȝ ad talũ est opus bonũ usq̃ȝ cõsummatõnẽ. Sȝ maria cũ fleret: iclinauit se et p̃spexit i monumẽtũ. Certe iã monumẽtũ vacuũ uiderat. iã sublatum dñm nuntiauerat. Quid est q̃ se iterũ iclinat. iterũ videre desiderat: Sed amãti semel aspexisse ñ sufficit. q̃a vis amoris intẽtionẽ mlt̃iplicat inq̃sitiõis. Quesiuit ergo p̃us et minime inuenit. p̃seuerauit vt q̃reret: vnde et cõtigit vt inueniret. Actumq̃ȝ est vt desideria dilata crescerent. et crescentia caperent quod inuenissent. ¶ Hinc est enĩ quod de eodem sponso ecclesia in canticis canticorum dicit. In lectulo meo per noctes quesiui quẽ diligit aĩa mea. quesiui illũ et nõ inueni. Surgã et circuibo ciuitatẽ p̃ uicos et plateas et querã quẽ diligit aĩa mea.

Que defectũ q̊ꝗ inuẽtionis ingeminat dicẽs. quesiui illũ et nõ inueni. Sed quia diu inuentio non elongat si inq̇sitio nõ desistat: adiũgit. Inuenerunt me vigiles qui custodiũt ciuitatẽ. Num q̄m dilexit aĩa mea vidistis? Paululũ cũ ptransissem eos: inueni quẽ diligit anima mea. Dilectũ nanꝗ in lectulo querimus: q̄n in p̄sentis vite aliquãtula req̇e redemptoris nostri desiderio suspiramus. Per noctẽ querimus: q̇a et si iam mens in illo vigilat: tñ adhuc oculus caligat. Sed qui dilectũ suũ non inuenit: restat vt surgat. ciuitatẽ circueat id ẽ sanctã electoꝝ ecclesiã mẽte et inq̇sitione pcurrat. Per uicos eũ et plateas q̄rat. id est per angusta ⁊ lata gradiẽtes aspiciat. ut si q̄ iuenire in eis ualeat: eius uestigia exquirat. Quia sunt nõnulli etiã vite secularis: qui imitãdum aliquid habeant de actione virtutis. Querentes autẽ nos vigiles inueniunt qui custodiũt ciuitatem. quia sancti patres qui ecclesie statũ custodiũt: bonis nostris studijs occurrunt: vt suo verbo vel scripto nos doceant. Quos cũ paululũ pertransimus: inuenimus quem diligimus. quia redemptor noster ⁊ si humilitate homo inter homines: diuinitate tamen sup homines fuit. Cũ ergo transeuntur vigiles: dilectus inuenit. q̇a cũ ꝓphetas ⁊ apostolos infra ipm̄ esse conspicimus: illũ qui natura deus ẽ esse supra homines cõsideramus. Prius ergo nõ inueniendus q̄ritur: vt post inuẽtus strictus teneat. Sancta eni desideria (vt prediximus) dilatione crescunt. Si autẽ dilatiõe: deficiũt: desideria nõ fuerunt. Hoc amore arsit: q̇squis ad uentatẽ ptingere potuit. Hinc nãꝗ dauid ait. Sitiuit anima mea ad deũ viuũ. q̄n veniã et apparebo ante faciẽ dei. Hinc nos admonet dicẽs. Querite faciẽ eius semp. Hinc ꝓpheta ait. Anima mea desiderauit te in nocte. sed et spũs meus in p̄ cordijs meis. de mane vigilabo ad te. Hinc ei iterũ ecclesia in canticis canticoꝝ dicit. vul

nerata caritate ego sum. Iustū q̄ppe est: vt ex visiōe medica ptingat ad salutē: que p estū eius desiderii vulnus amoris portat in pectore. Hinc rursus ait. Anima mea liq̄facta est: vt dilectus locutꝰ est. Mēs n āq3 hominis conditoris sui speciē nō q̄rentis male dura ē. quia in semetipsa remanet frigida. At si ardere iā ex desiderio ceperit: ad sequendū quē diligit: liq̄facta p ignē amoris currit. Et cū sit desiderio anxia: vilescunt in sc̄l'o cuncta q̄ placebant. nihil est quod extra cōditorē libeat. Et que prius delectabāt animū: fiūt postmodum vehemēter onerosa. Nil eius mestitiā cōsolatr: q̄s q3 adhuc q̄ desideratr nō aspicitur. Meret mens. Lux ipsa fastidio est. Tali q3 igne i mēte decoq̄tr rubigo culpe. et succensus animus q̄si auri more quia p vsum speciē pdidit: p incendiū clarescit. Ista itaq3 que sic amat: que se ad monumentū quod pspexerat itez i clinat: videamꝰ q̄ fructu uis amoris ingeminat opus iq̄sitionis. Sequit̄. Vidit duos angelos in albis sedentes. unū ad caput. et vnum ad pedes. vbi positū fuerat corpus iesu. Quid est q̄ in loco dn̄ici corporis duo āgeli vident̄. vnꝰ ad caput atq3 alius ad pedes sedens: nisi q̄a latina lingua angelus nūtiꝰ dr̄. et ille ex passiōe sua nūtiādus erat: qui et deus est an̄ secula. et homo in fine sc̄l'orꝰ. Quasi ad caput sedet angelus: cū per ap̄l'm p̄dicat̄. q̄a in p̄ncipio erat verbū. et verbū erat apud deū. et deus erat verbū. Et quasi ad pedes sedet angelus: cum dicat. verbum caro factū est. et habitauit i nobis. Possumꝰ etiā p duos āgelos duo testamēta cognoscere. vnū p̄us et aliud sequens. Qui uidelicet angeli p locum dn̄ici corporis sibimet sunt cōiuncti. quia nimirū vtraq3 testamēta dn̄ pari sensu incarnatum et mortuum, ac resurrexisse dn̄m nūtiāt q̄si testamētū p̄us ad caput: et testamētū posterius ad pedes sedet. Vnde et duo cherubin que propiciatorium tegunt: sese inuicē aspiciūt versis vultibus in propiciatoriū

Cherubin quippe plenitudo sci-
entie dicitur. Et quid per duo che
rubin nisi utraque testamenta
signantur. Quid per propiciato-
rium vero nisi incarnatus dn̄s
figuratur? De quo iohannes ait.
Ipse est enim propiciatio pro pecca
tis nostris. Et dum testamētū
vetus hoc faciēdum denūtiat/
quod testamētū nouū de dn̄o fa
ctū clamat/ quasi vtraque cheru-
bin se inuicē aspiciūt/ dū mul-
tis in propiciatoriū vertunt.
Quia dū inter se positū incar-
natum dn̄m vidēt/ a suo aspe-
ctu nō discrepant. que dispen
sationis eius misteriū concor
diter narrant. Requirunt ma
riā angeli dicētes. Mulier quid
ploras? Et dixit eis. Quia tu-
lerunt dn̄m meū. et nescio vbi
posuerūt eum. Ipsa namque sacra
eloquia que in nos lacrimas a-
moris excitāt/ easdē lacrimas
consolantur/ dū nobis redēptoris
nostri spem promittūt. Sed notā-
dum iuxta historiā est/ quod mu
lier nō ait. tulerūt corpus dn̄i
mei sed tulerūt dominū meū.
vsus namque sacri eloquij est/ vt
aliquando ex parte totū/ aliquā ve
ro ex toto partem significet. Ex
parte etenim totū signat/ sicut
de iacob filijs scriptū est. Quia
descēdit iacob in egipto in ani-
mabus septuaginta. Neque enim
in egipto anime sine corporibus
descēderunt. Sed per solā ani-
mā totus homo signatur/ quia ex
parte totū exprimitur. Et solū
domini corpus in monumēto ia-
cuerat. et maria nō corpus dn̄i
sed sublatū dn̄m querebat. vi-
delicet ex toto significās partē.
Hec cū dixisset/ cōuersa retror
sū vidit iesū stantē. et nescie-
at quia iesus esset. Notandū quod
maria que adhuc de domini re-
surrectione dubitabat/ retror
sum conuersa est vt videret ie-
sum. quia videlicet per eādē du-
bitationē suā quasi tergū in dn̄i
faciē miserat/ quē resurrexisse
minime credebat. Sed quia a
mat et dubitat/ videbat. et nō
agnoscebat eū quem illi et amor
ostēderat. et dubietas abscō
debat. Cuius adhuc ignoran-
tia exprimitur/ cū infertur. Et nescie
bat quia iesus esset. Qui dixit
ei. mulier quid ploras? Quē que
ris? Interrogatur doloris causa
vt augeatur desideriū. Quate
nus cū nominaret quē quereret

in amore eius ardētius estua
ret. Illa existimās q̄a hortula
nus eēt: dixit ei. Domine si tu
sustulisti eū: dicito mihi vbi
posuisti eū: et ego eū tollam.
Forsitan nec errādo hec muli
er errauit. q̄ iesum hortulanū
credidit. An non ei spiritaliter
hortulanus erat: q̄ in eius pec
tore p amoris sui semina vir-
tutū virentia plantabat: Sed
q̄d est q̄ uiso eo quē hortola
num credidit: cui nec dū dixe
rat quē q̄rebat: ait dn̄e si tu su
stulisti eū: Quasi eni iā dixis-
set ex cuius desiderio plange-
ret: eū dic quē nō dixerat. Sz
vis amoris hoc agere solet i
aīo: vt quē ipē semp cogitat:
nullum aliū credat ignorare.
Recte et hec mulier quē q̄rit
nō dicit. et tn̄ dic si tu sustuli-
sti eum. q̄a alteri nō putat ico
gnitum: quē sic ipa continue
plāgit desiderio. dicit ei iesus.
Maria. postq̄z eā cōmuni vo
cabulo appellauit ex sexu et a
gnitus nō est: vocat ex nomi
ne. Acsi ei aperte dicat. Reco
gnosce eū: a q̄ recognosceris.
Perfecto q̄q̄z uiro dicit̄ noui
te ex noie. Quia homo cōmu
ne omniū nostrū vocabulum
est moises vero ꝓprium. cui re
cte dr̄: q̄a ex nomie scit̄. Acsi
ei aperte dn̄s dicat. Nō gene
ralit̄ vt ceteros sed specialiter
scio. Maria g° quia vocat̄ ex
nomine: recognoscit auctorē.
atq̄z eū ꝓtinus rabboni id ē
magistrū vocat. q̄a et ipē erat
qui q̄rebat̄ exterius: et ipē q̄
eā interius vt q̄reret docebat.
Iam vero ab euāgelista non
subdit̄ q̄d mulier fecit. sed ex
eo innuitur quod audiuit. Cui
dicit̄. Noli me tāgere. nondū
eni ascendi ad patrē meū. In
his nanq̄z verbis ostendit̄: q̄
maria āplecti voluit eius ve-
stigia quē recognouit. Sed ei
magister dicit. noli me tāgere
nō q̄a post resurrectionē dn̄s
tactū renuit feminaꝝ. cum de
duabus ad sepulchrum eius
scriptū sit. accesserūt et tenue-
rūt pedes eius. Sed cur tāgi nō
debeat: ratio q̄q̄z addit̄ cū sub
infert̄. Nondū eni ascēdi ad
patrē meū. In corde eteni nr̄o
tunc iesus ad patrē ascēdit: cū
eq̄lis credit̄ patri. Nam q̄sq̄s
eū eq̄lē pr̄i n̄ credit adhuc i eꝰ
pectore ad prēm dn̄s ascēdit.

Ille ergo iesum veraciter tangit: q̄ patri filiū coeternū credit In corde eteni pauli iā ad patrē iesus ascēderat: cū isdē paulus dicebat. Qui cū in forma dei esset: nō rapinā arbitratus ē esse se equalē deo. Vñ iohānes q̄q3 redēptorē nr̄m manu fidei tetigit. qui ait. In p̄ncipio erat uerbū. et verbū erat apd̄ deū. et de⁹ erat verbū. oīa p ip̄m facta sūt. Tangit g° dn̄m q̄ eū patri eternitate substātie equalē credit. Sed fortasse aliq̄s tacta q̄stione pulsat: q̄mo do filius patri esse eq̄lis possit. Qua in re humana natura q̄d admirādo cōp̄hendere nō ualet: restat ut hoc sibi esse credibile ex admiratione alia sciat. habet nāq3 q̄d ad hec sibi sub breuitate respōdeat. Constat eni quia ipse creauit matrē in cuius virgineo vtero ex humanitate crearet. Quid ergo mirū si equalis est patri: qui p̄or est m̄re: paulo q̄q3 adtestāte didicimus christū dei virtutē et dei sapiētiā. Qui ergo filiū minorē putat: patri specialiter derogat. cuius sapiētiā esse ei ineq̄lem fatet. Quis etenim homo potēs equanimit̄ ferret si q̄s ei diceret. magnus q̄dem es: sed tn̄ sapientia tua te minor est: Ipse quoq3 dn̄s dicit. Ego et pater vnū sumus. Et rursus ait. Pater maior me est de quo etiā scriptū est q̄a subditus erat parētib⁹ suis. Quid g° mirum si ex humanitate sua minorē se p̄re asserit in celo: ex qua subiectus erat etiā parentibus in terra: Ex qua humanitate nunc marie d̄r. vade ad fr̄es meos et dic eis. Ascendo ad patrē meū et patrē vestrū. ad deū meū et deū ur̄m. Cum meū dicat et vestrū: cur nō cōmuniter dicit nostrū: s3 distincte loquēs indicat q̄a eūdem patrē et deū dissimil'r habeat ipse q̄3 nos. Ascēdo ad patrē meū videlicet p naturā et patrē vr̄m p grām. Ad deū meū q̄a descendi. ad deū vestrū q2 ascēdistis. Quia eni et ego hō deus mihi est. Quia uos ab errore liberati: deus ē vobis. Distincte ergo mihi pater ⁊ deus est. q̄a quē an̄ sc̄la deū genuit hoīem in fine sc̄lor2 mecū creauit. Venit maria magdalene annūciās discipulis quia

69

vidi dñm. et hec dixit mihi. Ecce hũani generis culpa ibi abscondit̃ vnde ꝓcessit. Q2 eñi i padiso mulier viro ꝓpinauit mortẽ: a sepulchro mulier viris annũciauit vitã. Et dicta viuificatoris narrat: que mortiferi serpẽtis verba narrauerat. Acsi humano generi nõ verbis dñs sꝫ rebus dicat. De q̃ manu vobis illat⁹ ẽ potus mortis: de ipa suscipite poculũ vite. ¶ Hec de expositõe lectõnis euangelice succincte trãscurrim⁹. nũc opitulãte eodẽ de q̃ loq̃mur dño: et resurrectõnis ei⁹ gloriã et pietatis viscera cõsiderem⁹. Citius enim a morte voluit resurgere: ne nr̃a diu aĩa in infidelitatis morte remaneret. Vñ q̃qꝫ bene p psalmistã d2. De torrẽte i via bibit ꝓptea exaltauit caput. In humano q̃ppe genere ab ipo mũdi inicio torrens mortis effluxerat. sed de hoc torrẽte dñs in via bibit. quia mortẽ i trãsitu gustauit. Atqꝫ ideo exaltauit caput: q2 hoc qδ moriẽdo i sepl'chro posuit: resurgẽdo super ãgelos eleuauit. Et inde ãtiquũ hostẽ i eternũ ptulit: vñ seuire cõtra se man⁹ psequẽtiũ tp̃ali p̃misit. Qδ a pte dñs beato iob indicat dicẽs. Nũ quid capies leuiathã hamo: p leuiatham q̃ppe qδ additamẽtũ eoꝝ dicit̃: cetus ille deuorator hũani generis designat̃. Qui dũ se diuinitatẽ homini addere spopõdit: imortalitatẽ sustulit. Qui p̃uaricatõis q̃qꝫ culpã quã primo homini ꝓpinauit: dũ se sequẽtibus pessima psuasione mlt'plicat: penas eis sine cessatiõe coaceruat. In hamo aũt esca ostẽdit̃. aculeus occultatur. Hunc ergo pater omnipotens hamo cepit. q2 ad mortem illius vnigenitũ filium incarnatum misit. In q° et caro passibilis videri posset. et diuinitas impassibilis videri nõ posset. Cunqꝫ in eo serpens iste p man⁹ psequẽtiũ escã corporis momordit: diuinitatis illũ aculeus pforauit. Prius vero eũ in miraculis domini cognouerat sed de cognitione sua ad dubitationem cecidit: quãdo hunc passibilem vidit. Quasi hamus ergo fauces glutientis tenuit

dum in illo esca carnis patuit:
quā deuorator appeteret. et di
uinitas passionis tēpore latuit
que necaret. In hamo eius in
carnationis captus est: qa dū
i illo appetit escam corporis:
trāsfixus ē aculeo diuinitatis.
Ibi qppe ierat humanitas q̄
ad se deuoratorē duceret. ibi
diuinitas q̄ pforaret. Ibi ap
ta infirmitas q̄ puocaret. ibi
occulta virtus q̄ raptoris fau
cē transfigeret. In hamo ergo
captus est qa inde interiit: vn
de momordit. Et qs iure tene
bat mortales pdidit. qa eū in
q nō habuit mortē appetere: i
mortalē psumpsit. Hinc est
etiā q hec ipa de qua loqui
mur maria viuit: qa ille p hu
mano genere q̄ morti nihil de
bebat occubuit. Hinc ē q nos
qtidie ad vitā post culpas re
uertimur. q2 ad penā nrām cō
ditor sine culpa descēdit. Ecce
iā antiquus hostis ea que de
humano genere ceperat spolia
amisit. subplātationis sue vi
ctoriā pdidit. Quotidie pecca
tores ad vitā redemit. qtidie
de eius faucib9 redēptoris ma
nu rapiunt. unde bene qq3 ad

beatū iob voce dñica iterr dr.
Aut armilla pforabis maxil
lā eius. Armilla vbi ponitur:
ambiendo cōstringit. Quid g
per armillā nisi circūplectens
nos diuina misericordia desi
gnatur? Que leuiathā istius
maxillā pforat: dū nobis post
ppetrata que phibuit abhuc
penitētie remediū ostēdit. Ar
milla dñs maxillā leuiathā p
forat. qa ineffabili misericor
die sue potētia sic malitie anti
q̄ hostis obuiat: vt aliquādo
eos etiā qs iā cepit amittat.
Et quasi ab ore illius cadunt
qui post ppetratas culpas ad
innocētiā redeunt. Quis eni
ore illius semel raptus maxil
lā ei9 euaderet: si pforata nō
esset? An nō in ore petrū tenu
it. cum negauit? An nō in ore
dauid tenuit: cum i tātā se lu
xurie voraginē mersit? Sz dū
ad vitā vterq3 p penitētiam
rediit: leuiathā iste eos aliquo
mō q̄si p maxille sue foramē
amisit. Per foramē g maxille
ab ei9 ore subtracti sunt: qui
post ppetrationē tante neqcie
penitēdo redierūt. Quis aūt ho
minū leuiathā isti9 os euadat

vt illicita nulla cõmittat. Sed
hic cognoſcamus: quãtũ redẽ-
ptori humani generis debito-
res ſumus. qui nõ ſolũ nos in
ore leuiathan ire ꝓhibuit ſed
ab ore etiam redire conceſſit.
Qui ſpẽ peccatori nõ abſtulit
quia maxillã eius vt euadẽdi
viã tribueret: pforauit. Saltĩ
poſt morſũ fugiat: qui ĩcautuſ
pri⁹ cauere noluit ne morde-
retur. Vbiq3 g° nobis occurrit
ſupna medicina. quia et dedit
hoĩ precepta ne peccet. ⁊ tamẽ
peccãdi dedit remedia ne deſ
pet. Vñ cauẽdũ ſũmope ẽ ne
quis delectatioẽ peccati leuia
thã iſtius ore rapiatᷣ. Et tñ ſi
raptus fuerit nõ deſpet. quia
ſi pctm̃ pfecte lugeat: adhuc
foramẽ in maxillã eius ĩuenit
per quod euadat. Adeſt teſtiſ
diuine mĩe hec ipſa de qua lo-
quimur maria: de qua phariſe
us pietatis fontem vellet ob-
ſtruere. dicebat. hic ſi eſſet pro
pheta: ſciret vtiq3 que et qua
lis ẽ mulier q̃ tãgit eũ. q̃a pec-
catrix ẽ. Sz lauit lacrimis ma-
culas cordis ⁊ corpiſ. ⁊ redẽ-
ptoris ſui veſtigia tetigit: que
ſua itinera praua dereliq̃t. Se-

debat ad pedes ieſu verbum
q3 de ore illius audiebat. Vi-
uẽti adheſerat. mortuũ quere
bat: viuẽtẽ repent: quẽ mor-
tuũ queſiuit. Tãtũq3 apud eũ
locũ gratie inuenit: ut hũc ipis
q̃q3 apl'is eius videlicz nũciis
ipſa nũciaret. Quid itaq3 frẽs
q̃d in hac re debem⁹ aſpicere:
niſi immenſã miãm ↄditoris
nñi. q̃ nobis velut in ſigno ad
exẽplũ penitẽtie poſuit eos q̃s
per penitẽtiã viuere poſt lapſũ
fecit. ppẽdo enĩ petrũ. ↄſidero
latronẽ. aſpicio zacheũ. intue-
or mariã. et nihil in his aliud
uideo: niſi añ ocl'os nr̃os poſi-
ta ſpei et penitẽtie exẽpla. For
taſſe enĩ in fide lapſus ẽ aliq̃ſ
aſpiciat petrũ. q̃ amare fleuit
q̄ timide negauerat. Aliuſ cõ
tra ꝓximũ ſuũ i malitia crude
litati exarſit: aſpiciat latronẽ
q̃ et ipo mortis articl'o ad vi
te p̃mia penitẽdo puenit. Ali
us auaritie eſtibus anhelans
diripuit. aſpiciat zacheũ. q̃ ſi
q̃d alicui abſtulit: quadruplũ
reddidit. Alius libidinis igne
ſuccenſus carnis mũdiciã pdi
dit aſpiciat mariã q̃ in ſe amo
rem carnis igne diuini amo-
ris excoxit. Ecce omnipotẽs

deus ubiq3 ocul' nostris quos imitari debeamus obicit. ubiq3 exẽpla sue misericordie op ponit. Mala ergo iam displiceant, vel expta! libenter obliuiscatur omnipotens deus q̃ nocẽtes fuimus! paratus ẽ penitẽtiam nostram nobis ad innocentiam deputare. Inquinati post aq̃s salutis, renascamur ex lacrimis. Itaq3 iuxta pij pastoris vocem, sicut modo geniti infantes lac concupiscite. Redite g° puuli filij ad sinũ matris vestre eterne sapiẽtie. suggite larga verba pietatis dei. Transacta plangite. imminentia vitate. Redemptor nr̃ momentaneos fletus nostros eterno ꝯsolabit̃ gaudio. q̃ viuit et regnat cũ patre i vnitate spũs sancti deus p oĩa scl'a seculorꝫ amẽ.

Lectio sc̃i euãgelij secũdũ iohãnẽ. Capl'o xx.

IN illo tp̃e Cũ sero factum essꝫ vna sabbatorꝫ et fores essent clause vbi erãt discipl'i cõgregati ꝓpter metũ iudeorũ! venit iesus ⁊ stetit i medio eorũ. et dixit eis. Pax vobis.

Omelia lectõis eiusdẽ habita ad populum in basilica beati iohannis q̃ dicitur constantiniana. xxvj.

PRima lectõis huius euãgelice q̃stio animũ pulsat. q̃mõ post resurrectõnem corpus dominicum verum fuit! q̃ clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed sciendũ nobis est q̃ diuina operatio si ratõne cõprehenditur! non est admirabilis. Nec fides habet meritum cui humana ratio prebet experimentum. Sed hec ipsa nostri redemptoris opera que ex semetipsis comprehẽdi nõ possunt! ex alia eius operatione pensanda sunt. vt rebus mirabilibus, fidem prebeant facta mirabiliora. Illud eni corpus domini intrauit ad discipulos ianuis clausis! quod videlicet ad humanos oculos p natiuitatem suam clauso exijt vtero virginis. Quid ergo mirum si clausis ianuis post resurrectõnem suam in eternum iã victurus intrauit! qui moriturus veniens non aperto vtero virginis exiuit! Sed q̃a ad illud corpus quod videri poterat fides intuentiũ dubitabat

ostendit eis ꝓprimus manus et latus. Palpādā carnē ꝓbuit. quā clausis ianuis introduxit. Qua in re duo mira et iuxta humanā rationem sibi valde cōtraria ostēdit: dū post resurrectionē suā corpus suū icorruptibile et tn̄ palpabile demōstrauit. Nā et corrūpi necesse est: quod palpaẗ. et palpari nō potest: quod nō corrūpiẗ. Sed miro modo atq; iestimabili redēptor noster et incorruptibile post resurrectionē et palpabile corp⁹ exhibuit. vt et mōstrādo incorruptibile inuitaret ad pmiū: et prebendo palpapile formaret ad fidem. Et incorruptiblem se ergo et palpabilem demōstrauit. vt ꝑfecto esse post resurrectionē ostenderet corp⁹ suū et eiusdē nature et alteri⁹ glorie. Dixit eis. Pax vobis. Sicut misit me pater: et ego mitto vos. Pater filiū misit. q̄ huc ꝓ redemptiōe generis hūani incarnari cōstituit. Quē videlicet in mūdū venire ad passionē voluit. sed tn̄ amauit eū quē ad passionē misit. Electos vero apostolos dn̄s non ad mūdi gaudia sed sicut ipe missus est ad passiones in mūdū mittit. Quia g° et filius amaẗ a patre: et tn̄ ad passionē mittitur: ita et discipuli a dn̄o amātur. q̄ tn̄ ad passionē mittūtur i mūdū. Itaq; diciẗ. Sicut misit me paẗ: et ego mitto vos id ē ea vos caritate diligo cū inẗ scandala ꝑsecutorꝫ mitto: qua me caritate pater diligit. quē uenire ad tolerādas passiones fecit. Quāuis mitti etiā iuxta naturā diuinitatis possit intelligi. Eo eni ipso a patre filius mitti dr̄: quo a patre generatur. Nam sanctū q̄q; spiritum q̄ cū sit coeq̄lis patri et filio: nō tn̄ incarnat⁹ ē isdem se filius mittere ꝑhibet dicēs Cum venerit paclit⁹ quē ego mitto vobis a patre. Si enim mitti solūmō icarnari deberet itelligi: sanct⁹ ꝓcul dubio spiritus nullo mō diceret mitti q̄ nequaq; incarnatus est. Sed ei⁹ missio ipa ꝓcessio ē qua de p̄re ꝓcedit et filio. Sicut itaq; spūs mitti diciẗ q̄a ꝓcedit: ita et fili⁹ nō incōgrue mitti diciẗ q̄a gn̄aẗ. hoc autē cū dixisset: insufflauit. et dixit eis. Accipite

spiritū sanctū. Querēdum no
bis est. q̄d est ꝙ spiritū san-
ctū dominꝰ nr̄ et semel dedit ī
terra cōsistēs. et semel celo p̄
sidens. Neqꝫ enī alio loco da
tus spūssanctus apte mōstra
tur? nisi nūc cū per insufflati-
onē pcipit̄. et post modū cum
de celo veniens in linguis va
riis demōstrat̄. Cur ergo p̄us
in terra discipulis dat̄. postmo
dū de celo mittit̄? nisi ꝙ duo
sunt pcepta caritatis. dilectio
dei videlicet ⁊ ꝓximi? In terra
dat̄ spūs? vt diligat̄ ꝓximus.
Et in celo dat̄ spūs? vt diliga
tur deus. Sicut ergo una est ca
ritas et duo p̄cepta? ita vnus
spūs et duo data. Prius a cō
sistēte dn̄o in terra postmodū
e celo? q̄a in ꝓximi amore dis
citur? q̄liter peruenire debeat ad
amorē dei. Vn̄ et isdem iohā
nis dicit. Qui nō diligit frēm
suū quē videt? dn̄m quē non
videt q̄mō pōt diligē? Et an̄
quidē discipl'oꝝ mētibꝰ isdē
spūssanctꝰ inerat ad fidē. sed
tn̄ manifesta datione nō nisi
post resurrectionē datꝰ ē. Vn̄

et scriptum est. Nōdum erat
spūs datus? q̄a iesus nōdū fu
erat glorificatus. Vn̄ etiā per
moisen dr̄. Suxerunt mel de
petra. et oleum de firma petra.
Neqꝫ enim q̄cq̄ꝫ tale iuxta hi
storiā legit̄? si tota testamēti
veteris series recēsetur. Nusq̄ꝫ
de petra mel. Nusq̄ꝫ oleum il-
le ppl's suxit. Sed quia iuxta
pauli uocē petra erat xp̄s? mel
de petra suxerūt? q̄ eiusdē redē
ptoris nr̄i facta et miracl'a ui
derūt. Oleū vero de firma pe-
tra suxerūt? q̄a effusiōe sancti
spūs post resurrectionē eius
iūgi meruerūt. Quasi gͦ in fir-
ma petra mel dedit? quādo ad
huc mortalis dn̄s miracl'oꝝ
suoꝝ dulcedinē discipulis o-
stēdit. Sed firma petra oleum
fudit. quia post resurrectionē
suā factus iā impassibilis p
afflationē spūs donū sancte
vnctionis emanauit. De hoc
oleo p ꝓphetā dr̄. Computre
scet iugū a facie olei. Sub iu-
go quippe tenebamur demo-
niace dominationis. sed un-
cti sumus oleo spiritus sancti

Et quia nos gratia libertatis vnxit: dominationis demoniace iugum putruit. paulo attestante qui ait. Vbi spiritus domini: ibi libertas. ¶ Sciendum uero est qꝫ hi qui prius spiritũ sanctũ habuerũt: vt et ipsi innocẽter viuerẽt: et in pdicatiõe q̃busdã ꝓdessent: idcirco hunc post resurrectionẽ dñi patenter acceperũt: vt ꝓdesse nõ paucis sed pluribus possent. Vnde et ĩ hac ipa datione spiritus dicitˀ. Quoꝝ remiseritis peccata: remittũtˀ eis et quorũ retinueritis: retenta sunt. Libet intueri illi discipuli ad tanta onera humilitatis vocati ad quãtũ culmẽ glorie sint perducti. Ecce nõ solũ de semetipis securi fiunt: sed etiã aliene obligatõnis potestatẽ relaxatiõis accipiũt. pncipatũ superni iudicii sortiũtˀ. Vt vice dei q̃busdã peccata retineant: quibusdã relaxent. Sic eos a deo decebat erigi: quãtũ ꝓ deo cõsenserãt humiliari. Ecce qui districtũ dei iudiciũ metuunt: aiarũ iudices fiunt. Et alios damnãt vel liberãt: qui semet ipõs dãnari metuebãt. Horũ ꝑfecto nũc i ecclesia episcopi locũ tenẽt: ligãdi atqꝫ soluẽdi auctoritatẽ suscipiũt: q̃ gradũ regiminis sortiũtˀ. Grãdis honor. sed graue põdus istius ẽ honoris. Durũ q̃ppe est vt q̃ nescit tenere moderamĩa vite sue: iudex vite fiat aliene. Et plerũqꝫ cõtingit vt hic iudicii locũ teneat: cui ad locũ vita minime cõcordat. Ac sepe agitur vt uel damnet immeritos: vel alios ipse ligatus soluat. Sepe in soluendis ac ligandis subditis sue volũtatis motus nõ aũt causarũ merita seq̃tur. Vnde fit vt ipsa hac ligãdi et soluẽdi potestate se priuet: qui hanc ꝓ suis volũtatibus et nõ ꝓ subiectoꝝ moribus exercet. Sepe fit vt erga quelibet ꝓximũ odio vel grã moueatur pastor. Iudicare aũt de subditis digne nequeũt: q̃ in subditorũ causis sua vel odia vel grãm sequũtˀ. Vnde recte per ꝓphãm dicitˀ. Mortificabũt aiãs q̃ nõ moriũtˀ. et viuificabũt animas q̃ nõ viuũt. Non moriẽtẽ quippe mortificat: qui iustum damnat. et nõ victurum viuificari nititˀ:

qui reū a supplicio absoluere
conat᷑. Cause ergo pensande
sunt. et tunc ligandi atq₃ soluē
di potestas exercēda. Viden
dū que culpa, aut q̄ sit penitē
tia secuta post culpā. vt quos
omnipotēs deus p cōpūctio-
nis grām visitat: illos pasto-
ris sententia absoluat. Tunc
enī vera est absolutio p̄sidē-
tis: cū eterni arbitriū sequitur
iudicis. q̄ bene quatriduani
mortui resuscitatio illa signifi
cat. que videlicet demōstrat:
q̄ a prius mortuū dn̄s voca-
uit. et viuificauit dicēs. Laza
re veni foras. et postmodū is
q̄ viuēs egressus fuerat: a dis
cipulis est solutus. sicut scrip-
tū est. Cūq₃ egressus eēt q̄ fu
erat ligatus institis: tunc dixit
discipulis. Soluite eū et sinite
abire. Ecce illum discipuli iā
viuētē soluūt: quē magister
iā resuscitauerat mortuum. Si
enī discipuli lazaꝝ mortuū
soluerent: fetorē magis osten
derēt q̄₃ virtutē. Ex qua cōsi
deratiōe intuēdū est: q̄ illos
nō debemus p pastoralē au-
ctoritatē soluere: q̄s auctorē
nr̄m cognoscamus p suscitatē
grām viuificare. Que nimiꝝ
viuificatio an̄ operatōnē recti
tudinis in ipa iā cognoscit᷑ cō
fessione peccati. Vn̄ et huic
ipsi mortuo lazaro neq̄q̄₃ dr
reuiuisce: sed veni foras. Om
nis q̄ppe peccator dū culpā su
am intra cōsciētiā abscondit:
introrsum latet. in suis penetra
lib⁹ occultat᷑. S₃ mortuū uenit
foras: cū peccator neq̄cias su
as sponte cōfitet᷑. Lazaro g°
dr veni foras: acsi a p te cuili
bet mortuo in culpa diceret᷑.
Cur reatū tuū intra cōsciētiā
abscōdis? Foras iā p cōfessi
onē egredē: q̄ apud te inten⁹
per negationē lates. Veniat
itaq₃ foras mortuus. id est cul
pā cōfiteat᷑ peccator. Venietē
vero foras soluāt discipuli. ut
pastores ecclesie ei penā debe-
ant amouere quā meruit: qui
nō erubuit cōfiteri quod fecit.
Hec de solutionis ordine bre
uiter diximus: vt sub magno
moderamine pastores eccle-
sie uel soluē studeāt uel ligare

73

Sed utrũ iuste an iniuste obli get pastor: pastoris tñ senten tia gregi timẽda est. ne eis qui subest: et cũ iniuste forsitã li gatur: ipsam obligatõnis sue sentẽtiã ex alia culpa mereat. Pastor ergo vel absoluere in discrete timeat vel ligare. Is autẽ q sub manu pastoris est ligari timeat vel iniuste. nec pastoris sui iudiciũ temere re pbendat. ne et si iniuste ligat' ẽ: ex ipa tumide repbẽsiõis supbia culpa que nõ erat: fiat

¶ Sed quia hec breuit p ex cessum diximus: ad expositio nis ordinẽ redeamus. Tho mas autẽ vnus ex xij. qui di citur didimus: nõ erat cũ eis qñ venit iesus Iste vnus di scipulus defuit. reuersus quod gestũ est audiuit. audita cre dere renuit. Venit iterũ dñs et nõ credenti discipulo latus palpãdum prebuit. manus o stendit. et ostensa suorũ cica trice vulnerũ infidelitatis illi' uulnus sanauit. Quid fratres carissimi. quid hec aĩaduerti tis: Nũqd casu gestum credi tis. vt electus ille discipulus tunc deesset. post autẽ ueniens audiret. audiens dubitaret. dubitãs palparet. palpans cre deret: Non hoc casu sed diui na dispẽsatiõe gestũ est. Egit nãq3 miro modo superna cle mẽtia. vt discipulus ille dubi tans dũ in magro suo vulne ra palparet carnis: i nobis uul nera sanaret infidelitatis. Plus enim nobis thome infidelitas ad fidẽ q3 fides credẽtiũ disci pulorũ pfuit. Quia dũ ille ad fidẽ palpando reducit: nostra mens omni dubitatiõe postpo sita in fide solidat. Sic qppe discipulũ dñs post resurrectio nẽ suã dubitare pmisit. nec tñ in dubitatione deseruit: sicut aũt natiuitatẽ suã habere ma nã spõsum voluit. qui tñ ad eius nuptias nõ puenit. Nam ita factus est discipulus dubi tans et palpãs testis vere re surrectiõis: sicut spõsus matris fuerat custos integerrime vir ginitatis. Palpauit aũt et ex clamauit. Dominus meus et deus meus. dicit ei iesus. Quia vidisti me credidisti. Cũ pau lus apostolus dicat. ẽ enĩ fides sperãdarum substãtia rerũ ar gumẽtũ nõ apparẽtiũ: pfecto

liquet· quia fides illarũ rerum argumẽtum est: que apparere nõ possunt· Que eteni apparẽt iã fidem nõ habent sed agniti onẽ· Dũ ergo uidit thomas: dum palpauit: cur ei dr̃ q̃a ui disti me credidisti? Sed aliud vidit· aliud credidit· A mortali quippe homine diuinitas videri nõ potuit· Hominẽ g̃ vidit et deũ confessus est dicens· Dominus meus et deus meus· videndo ergo credidit quia cõsiderãdo verũ hominẽ hunc deũ quẽ uidere nõ poterat exclamauit· letificat valde quod sequit̃· Beati qui nõ viderũt et crediderũt· In qua nimirũ sentẽtia nos specialiter signati sumus: qui eũ quẽ carne nõ vidimus: mente retinemus· Nos signati sumus: sed si fidem nostrã operibus seq̃mur· Ille eteni vere credit: q̃ exercet operando quod credit Quo cõtra de his qui fidem nominetenus retinẽt: paulus dicit· Confitẽt̃ se nosse deũ· factis autẽ negãt· hinc iacobus ait· Fides sine operibus mortua est· Hinc ad beatũ iob de antiquo hoste generis hũani

dñs dicit· Absorbebit fluuiũ et nõ mirabit̃· et habet fiduciã q̃ influat iordanis in os ei9· Quis est eni per fluuium designatus: nisi hũani generis fluxus? Quod videlicet genus ab ortu ad finẽ defluit· et q̃si aq̃ more vsq3 ad competẽtẽ terminũ ex carnis liquore percurrit· Quid per iordanẽ: nisi baptisatorũ forma signatur? Quia eni in iordanis flumine ip̃e auctor redemptiõis nostre baptisari dignatus est: recte iordanis noĩe eorũ multitudo exp̃mit̃: qui intra sacramentũ baptismatis tenentur· Antiquus ergo hostis generis hũani fluuium absorbuit q̃a a mũdi origine vsq3 ad redemptoris aduẽtũ uix paucis electis euadẽtib9 in uẽtrẽ sue malicie gen9 hũanũ traxerũt· De quo recte dr̃· absorbebit fluuiũ· et nõ mirabit̃· q̃a pro magno nõ hr̃: cũ infideles rapit· Sz graue est ualde quod subdit̃· et hr̃ fiduciã q̃ influat iordanis in os eius· Quia postq̃3 infideles q̃sq3 a mũdi origine rapuit: adhuc se posse suscipere etiã fideles p̃sumit·

74

Nam ore pestifere psuasiōis eos q̄tidie deuorat: in q̄bus a cōfessione fidei reproba vita discordat. Hoc g° frēs carissimi tota intētione pertimescite Hoc apud vos sollicita mente cogitate. ¶ Ecce paschalia sollemnia agimus. sed ita viuēdū ē nobis: vt peruenire ad etna festa mereamur. Transeunt cuncta que tēpora liter festiua celebrant̄. Curate qui his sollemnitatib⁹ interestis. ne ab eterna sollēnitate separamini. Quid ꝓdest inter esse festis hominū si deesse cōtingat festis angelorꝫ. vmbra venture sollēnitatis ē sollemnitas p̄sens. Idcirco hanc ānuē agimus: ut ad illā que nō est ānua sed cōtinua perducamur. Cum hoc statuto tēpore gerit̄ ad illius desiderū memoria nostra figat̄. Frequentatione ergo gaudij tēporalis ad etna gaudia mēs incalescat et ferueat. ut ex veritate letitie perfruat̄ in patria: quod de vmbra gaudij meditatur in via. Vitā g° vestrā fratres moresq; cōponite. Is q̄ mitis resurrexit ex morte: q̄z districtꝰ i iudicio veniat: puidete. Certe in die tremēdi examinis sui cū angelis cū archāgel' cū thronis cū dominationib⁹ cū p̄cipatibus et potestatib⁹ apparebit: celis ac terris ardētibus. cūtis videlicet elemētis in sui obseq̄j terrore cōmotis. hunc ergo tā ti pauoris iudicē ante oculos ponite. Hunc venturū timete. vt hunc cū venerit: nō timidi sed securi videatis. Timēdꝰ ergo ē: ne timeat̄. Terror eiꝰ nos ad vsum bone opationis exerceat. metus illius vitā nostram a prauitate compescat. Mihi fratres credite. q̄a tāto tunc enimꝰ securi de eius p̄sentia: quāto nūc esse satagimus suspecti de culpa. Certe si aliquis vestrū cum suo aduersario cām dicturus in meo iudicio die crastino esset exibēdꝰ: totā fortasse noctē isomnē duceret. q̄d sibi dici posset: quid obiectionibꝰ respōderet: secū sollicita mente et estuāte versaret. ne me iueniret asperum vehemēt metueret. ne apud me appareret noxius formidaret. Et q̄s ego aut quid ego? Nimirū nō longe post futurus

Post hominem vermis. atqꝫ post vermē puluis. Si ergo tā ta cura pertimescat̄ iudiciū pul ueris: qua intentiōe cogitādū est: qua formidine ꝓuidēdū tante iudicium maiestatis?

Sed quia sunt nōnulli qui de resurrectione carnis incerti sunt: et tunc rectius docemus: si etiā cordiū vestroꝝ questionibus occultis occurrimus: pauca nobis de ipa resurrectionis fide loquēda sunt. Multi etenī de resurrectiōe dubitantes (sicut et nos aliquādo fuimus) dū carnē i putredinem ossa qꝫ in puluerē redigi p sepulchra cōspiciūt: reparari ex puluere carnē et ossa diffidūt Sicqꝫ apud se q̄si ratiocinātes dicunt. Quādo ex puluere hō reducit̄? quando agit̄ vt cinis animet̄? Quibus breuit̄ respōdemus. quia longe minus est deo reparare quod fuit: q̄ꝫ creasse quod nō fuit. Aut q̄d mirū si hominē ex puluere reficit qui simul omnia ex nihilo creauit? Mirabilius nāqꝫ est celum et terrā ex nullis existētibus cōdidisse: q̄ꝫ ipm hominē ex terra reparare. Sed cinis attendit̄ et in carnē redire posse desperat̄. et diuine operationis virtus comphendi q̄si ex ratiōe querit̄. Qui scilicet hec idcirco in suis cogitationibus dicunt: quia eis q̄tidiana dei miracula ex assiduitate viluerunt. Nam ecce in vno grano paruissimi seminis latet tota q̄ nascitura est arboris moles. Cōstituamus nāqꝫ ante oculos cuiuslibet arboris miram magnitudinē. Cogitemus vn̄ oriendo cepit: q̄ ad tantā molem crescendo puenit. Inuenimus ꝓculdubio eius originē paruissimū semis. Cōsidēmus nūc ubi in illo puo grano seminis latet fortitudo ligni. asperitas corticis. saporis odorisqꝫ magnitudo. vbertas fructuū. uiriditas folioꝝ. Contrectatū nāqꝫ seminis granū non est validū. Vnde ergo ꝓcessit ligni duricia? non est asperū. vn̄ asperitas corticis erupit? Non est sapoꝝ. vn̄ sapor in fructibus? Olfactum nil redolet. vnde odor in fructibus flagrat? Nihil i se uirdē ostēdit. vnde folioꝝ virditas exiuit? Cuncta ergo in semine si

mul latent. q̃ tñ nõ simul ex se mine ꝓducunt. E semine q̃ppe ꝓducit radix. Ex radice ꝓdit virgultũ. Ex virgulto oritur fructus. in fructu etiã ꝓducit semẽ. Addamus ergo q̃a et semẽ latet in semine. Quid igit̃ mirũ, si ossa, neruos, carnẽ capillosq; reducat ex puluere qui lignũ, fructus, folia, i magna mole arboris ex paruo quotidie semine restaurat? Cũ ergo dubitans animus de resurrectiõis potẽtia rationẽ q̃rit: earũ rerũ ei q̃stiões inferende sunt que et incessanter fiunt. et tñ ratiõe comprehendi neq̃q̃ possunt. Vt dum nõ ualeat ex visiõe rei penetrare quod cõspicit: de ꝓmissiõe diuine potẽtie credat quod audit. Illa g̃o nobiscũ fratres carissimi ꝓmissa cogitate: que pmanẽt. que cum tempore transeunt: velut iam dimissa despicite. Ad huius resurrectiõis gloriã quã in se veritas ostẽdit: tota intẽtione festinate. Terrena desideria q̃ ab actore separãt: fugite. Quia tanto altius ad cõspectũ dei omipotẽtis pertingitis quãto mediatorẽ dei et hominũ sigl'anter amatis. Qui vi-uit et regnat cũ patre in vnitate spũs sancti deus per omnia secula seculorum amen.

¶ Lectio sancti euãgelij secũdum iohãnem. Ca xv.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. hoc est p̃ceptum meũ ut diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. Maiorẽ hãc dilectionẽ nemo habet: q̃z vt aiãm suam ponat quis ꝓ amicis suis. vos amici mei estis.

¶ Omelia lectiõis eiusdẽ habita ad ppl'm i basilica sancti pancratij die eius natiuitatis. xxvij.

CVm cũcta sacra eloq̃a dñicis plena sint p̃ceptis: q̃d est q de dilectiõe q̃si de singulari mãdato dñs dicit hoc est p̃ceptũ meũ vt diligatis inuicem. nisi q̃a omne mãdatum de sola dilectiõe est. et oia vnũ preceptum sunt: Quia quicq̃d p̃cipit̃: in sola caritate solidat̃. Vt eni mlti arboris rami ex una radice ꝓdeũt: sic mlte virtutes ex una caritate gnãnt̃. Nec hẽt aliq̃d uiriditatis ramus boni opis: si nõ manet i radice caritatis.

Precepta ergo dominica et mlta sunt et vnũ. multa p diuersitatẽ operis. vnũ in radice dilectionis. Qualiter autẽ ista dilectio sit tenẽda ipe insinuat qui i plerisq3 scripture sue sententijs et amicos iubet diligi in se et inimicos diligi ꝓpter se. Ille eni veraciter caritatẽ habet qui et amicũ diligit in deo et inimicũ diligit propter deum. Nã sunt nõnulli q̃ diligunt ꝓximos. s3 p affectũ cognatõis et carnis. Quib9 tñ i hac dilectiõe sacra eloq̃a nõ ɔtradicunt. Sed aliud est quod spõte impẽdit nature. aliud quod pceptis dominicis ex caritate debetur obediẽtie. Hij nimirũ et ꝓximũ diligunt. et tamẽ illa sublimia dilectionis pmia nõ assequũt. quia amorẽ suũ nõ spiritalit sed carnalit impẽdũt Proinde cũ dñs diceret: hoc ẽ mãdatũ meũ vt diligatis inuicem: ꝓtin9 addidit: sicut dilexi vos. Ac si aperte dicat. Ad hoc amate: ad qd amaui vos. Quia in re frẽs carissimi sollerter intuendum est: quod antiquus hostis dũ mentem nrãm ad rerum temporalium dilectionẽ trahit: infirmiorẽ ea ipsa que diligimus contra nos ꝓximum excitat. qui auferre moliatur. Nec curat antiquus hostis hec faciens vt terrena tollat. sed vt caritatẽ i nobis feriat. Nã in odiũ repẽte exardescimus. et dũ foris i uicti esse cupim9: intus grauit ferimur. dũ praua foris defendimus: intus amittim9 maxima. Quia dũ rẽ diligim9 tẽporalẽ: verã amittimus dilectionẽ. Omnis q̃ppe qui nostra tollit: inimicus est. sed si odio habere cepimus inimicũ: intus est quod pdimus. Cum ergo aliq̃d exterius a ꝓximo patimur: ɔtra occultũ raptorẽ intẽrius vigilemus. Qui nũq̃3 melius vincit: nisi cũ raptor exterior amat. Vna q̃ppe z sũma est ꝓbatio caritatis: si et ipse diligit: q̃ aduersat. Hinc est quod ipsa veritas et crucis patibulum sustinet. et tamen ipsis suis psecutoribus affectum dilectionis impẽdit dicens. Pater ignosce illis. quia nesciunt quid faciunt. Quid

76

ergo mirum si inimicos dili-
gant discipuli dũ viuũt? qñ et
tunc inimicos diligit magister
cum occidit? Cuius dilectio-
nis summã exprimit? cũ sub-
iungit. Maiorẽ hãc dilectio-
nẽ nemo habet? q̃3 vt animã
suã ponat quis ꝓ amicis suis
Mori etiam ꝓ inimicis do-
minus venerat. et tñ positurũ
se animã ꝓ amicis dicebat. ut
ꝓfecto nobis ostẽderet? quia
dũ diligẽdo lucrum facere de
inimicis possumus? etiã ipi a-
mici sunt? qui persequũt. Sed
ecce nos vsq3 ad mortẽ nemo
ꝑsequit. Vnde ergo ꝓbare
possumus an diligimus inimi
cos? Sed est quod in pace san
cte ecclesie fieri debet? vñ cla-
rescat si persecutionis tempo-
re mori ꝓ dilectiõe ualeam⁹.
Certe isdẽ iohãnes dicit. Qui
habuerit substãtiã mũdi et ui
derit fratrẽ suũ necessitatẽ ha
bere? et clauserit uiscera sua ab
eo? q̃mõ caritas dei manet in
eo? Hinc etiã iohãnes bapti-
sta ait. Qui habet duas tuni-
cas det nõ habenti. Qui ergo
tranquillitatis tpe nõ dat pro
deo tunicã suã? qñ in ꝑsecutio
ne daturus est aiãm suã? vir-
tus ergo caritatis vt inuicta
sit in ꝑturbatiõe? nutriat̃ ꝑ mi
sericordiam in trãquillitate.
Quatenus omĩpotẽti deo pri
mũ discat sua impendere. post
modũ se. Sequit̃. Vos amici
mei estis. O quãta est mĩa cõ
ditoris nostri serui digni non
sum⁹ et amici uocamur. Quã
ta est dignitas hominũ esse a
micos dei. Sed audistis glori
am dignitatis? audite laborẽ
certaminis. Si feceritis q̃ ego
p̃cipio uobis. Amici mei estis
si ea que precipio vobis faci
tis. Acsi aperte dicat. Gaude
tis de culmine. pensate quibus
laboribus peruenitur ad cul-
mẽ. Certe dum filij zebedei in
teruenientes matre quererent?
vt vnus a dextris dei et alius
a sinistris sedẽ debuissent? au-
dierunt. Potestis bibere cali-
cem quẽ ego bibiturus sum?
Iam locum celsitudinis que
rebant. ad viam illos veritas
reuocat. ꝑ quã ad celsitudinẽ
venirent. Acsi dicat̃. Iã vos
loc⁹ delectat celsitudinis sed
p̃us uia exerceat laboris. Per
calicẽ ꝑtingit̃ ad maiestatẽ.

Si mens vestra appetit quod demulcet: prius bibite quod dolet. Et sic per amarum poculum confessionis peruenitur ad gaudium salutis. Iam non dicam vos seruos quia seruus nescit quid faciat dominus eius. vos autem dixi amicos quia omnia quecunque audiui a patre meo: nota feci uobis. Que sunt omnia que audiuit a patre suo. que nota fieri voluit seruis suis. vt efficeret eos amicos suos: nisi gaudia interne caritatis. nisi illa festa superne patrie que nostris quotidie mentibus per aspirationem sui amoris imprimit. Dum enim audita semper celestia amamus: amata iam nouimus. quia amor ipse notitia est. Omnia ergo eis nota fecerat: quia terrenis desiderijs immutati amoris summi facibus ardebant. ¶ Istos vero amicos dei aspexerat propheta cum dicebat. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus. Amicus enim quasi animi custos vocatur. Quia ergo psalmista prospexit electos dei a mundi huius amore separatos. custodire in mandatis celestibus voluntatem domini: miratus est amicos dei dicens. mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus. Et tanquam si ab eo protinus causas honoris tanti nobis in sinu ari quereremus: ilico adiunxit. nimis confortatus est principatus eorum. Ecce electi dei carnem domant. spiritum roborant. demonibus imperant. virtutibus coruscant. presentia despiciunt. eternam patriam cum voce moribus predicant eam etiam moriendo diligunt. atque ad illam per tormenta pertingunt. Occidi possunt. et flecti neque unt. nimis ergo confortatus est principatus eorum. In ista ipsa passione qua ceciderunt in morte carnis: videte quantum fuerit culmen. vnde hoc nisi quia confortatus est principatus eorum? Sed sic magni forsitan pauci sunt. subiunxit Dinumerabo eos. et super harenam multiplicabuntur. Totum mundum fratres aspicite. martyribus plenus est. Iam pene tot non possumus uidere: quot ueritatis testes habuimus. deo ergo numerabiles nobis super harenam multiplicati sunt quia quanti sint a nobis comprehendi non possunt. ¶ Sed quisquis ad hanc peruenit dignitatem vt amicus vocetur dei:

sese in se cõspiciat: dona aũt que pcepit super se: nihil suis meritis tribuat. ne ad inimicici as erũpat. Vñ et subdit. Nõ vos me elegistis: sed ego ele gi vos. et posui vos. vt eatis et fructum afferatis. Posui ad grãm plantaui. ut eatis volẽ do. fructũ afferatis operando Eatis eni volẽdo dixi: quia velle aliq̃d facere iã mẽte ire est. Qualem vero fructũ affer re debeãt: subdit. Et fruct⁹ ve ster maneat. Omne quod se cundũ p̃ns seculũ laboram⁹: vix usq; ad mortem sufficit. Mors nãq; interueniẽs fru ctum nostri laboris abscidit. quod uero ꝓ eterna uita agit etiã post mortẽ seruat. Et tũc apparere incipit: cũ laborũ car naliũ fructus ceperit nõ viden. Ibi g° illa retributio inchoat: vbi ista terminat. Quisq̃s ergo iã etña cognouit: apud eius animũ tẽporales fructus vilescãt. Tales fructus opere mur: q̃ maneant. tales fructus operemur: q̃ cũ mors cũcta i termat: ipsi exordiũ a morte sumãt. Nam q̃ a morte inci

piat fructus dei: testat ꝓpheta q̃ dicit. Cũ dederit dilectis su is sõnũ: hec est hereditas dñi Omnis q̃ dormit in morte: p dit hereditatẽ. sed cum dederit dilectis suis sonũ: hec est here ditas dñi. Quia electi dei post q̃ꝫ puenerint ad mortẽ: tũc in ueniũt hereditatem. Sequitur. Vt quodcũq; petieritis prẽm in noie meo det vobis. Ecce hic dic. quodcũq; petieritis pa trẽ in noie meo det vobis. rur sum alibi p eũdẽ euãgelistã dicit. Siq̃d petieritis prẽm in nomine meo dabit uobis. vs q; modo nõ petistis q̃cq̃ i no mine meo. Si omne quod pe timus in noie filij dat nobis pater: q̃d ergo est quod pau lus ter dñm rogauit. et exau diri nõ meruit. sed dictum est illi sufficit tibi gratia mea. nã virtus in infirmitate perficiatur Nũquid ille tam egregius p̃ dicator in filij nomine non pe tiit? Quare autem non acce pit quod petiit? Quomodo ergo verum est quia quicq̃d petierimus patrem in nomine filij dat nobis si auferre a se

angelum sathane petijt aposto
lus in noie filij: et tñ quod pe
tijt ñ accepit. Sed q̃a nomen
filij iesus ē: iesus aũt saluator
vl' etiã salutaris dꝛ ille ergo
in nomine saluatoris petit: q̃
illud petit quod ad verã salu-
tem ptinet. Nã si id quod nõ
expediat petit̃: nõ in nomine
iesu petit̃ pater. Vñ et hisdē
apl'is adhuc infirmantibus
dñs dicit. vsq3 modo nõ peti
stis quicq3 in noie meo. Ac si
aperte diceret̃. Non petistis
nomine saluatoris. q̃ nescitis
querere eternã salutem. hinc
ē ꝙ ⁊ paulus nõ exaudit̃ q̃a
si liberaret̃ a temptatione: ei
nõ ꝓdessʒ ad salutē. ¶ Ecce
vidim⁹ fr̃es carissimi q3 mlti
ad sollennitatem martyris cõ
uenistis. genua flectitis. pect⁹
tũditis. uoces orõnis ac ↄfessi
onis emittitis. faciē lachrimis
rigatis. sʒ pensate q̃so petitões
vr̃as. videte si in noie iesu pe
titis. id ē si gaudia salutis eter
ne postulatis. In domo eni iesu
iesum nõ queritis: sʒ in eterni
tatis tẽplo importune ꝓ tem
poralibus oratis. Ecce ali⁹ in
oratioē querit vxorē. ali⁹ pe-

tit villã. alius postulat vestē.
alius dari sibi deprecat̃ alimē
tũ. Et q̃dē cum hec desunt: ab
omnipotente deo petẽda sunt.
sed meminisse ↄtinuo debem⁹
ꝙ ex mãdato eiusdem nr̃i re-
demptoris accipimus. Querite
p̃mũ regũ dei et iustitiã eius:
et hec oĩa adducent̃ vobis.
Et hec itaq3 a iesu petere nõ ē
errare si tñ nõ nimie petãt̃. Sʒ
adhuc quod est graui⁹ alius
postulat mortē inimici. eumq3
quē gladio nõ potest persequi
ꝑsequit̃ oratioē. Et viuit ad-
huc q̃ maledicit̃ et tamē his
qui male dicit: iam de morte
illius reus tenet̃. Iubet aũt deus
vt diligat̃ inimicus. et tñ ro-
gat̃ deus vt occidat inimicũ.
Quisq̃s itaq3 sic orat: in ipsis
suis p̃cibus ↄtra ↄditorē pu-
gnat. Vñ ⁊ sub iude specie dꝛ
Fiat oratio eius i pctm̃. Ora
tio aũt in pctm̃ ē illa petere q̃
prohibet ipe q̃ petit̃. Hinc ve
ritas dicit. Cũ statis ad oran
dum remittite si q̃d habetis in
cordibus vestris. Quã virtu
tem remissiois aptius ostẽdi
mus si vnũ testimoniũ testa-
menti veteris proferam⁹. Cer
te cũ iudea cõditoris sui iusti

tiam culpis exigētibus offen-
disset: ꝓphetā suū ab oratiōe
dn̄s ꝓhibens dic. Non assu-
mas laudē et orationē ꝓ eis
si moises et samuel steterint
corā me. nō est aīa mea ad po
pulum istū. Quid est ꝙ inter-
missis relictisq; tot patribus,
soli moses et samuel ad me-
diū deducunt. quo mira obti-
nēdi virtus ostendit: dū nec
ipsi posse intercedere dicunt.
Acsi apte dn̄s dicat. nec illos
audio quos ꝓpter magnū petiti-
onis sue meritū minime cōtē
no. Quid ergo ē ꝙ moises et
samuel ceteris patribus in po
stulatiōe ꝑferuntur: nisi ꝙ hi
duo tantūmodo in cuncta te
stamēti veteris serie etiam ꝓ
inimicis suis legunt exorasse
Vnus a ppl'o lapidibus im-
petitur. et tamē ꝓ lapidatore
suo dominū deprecatur. Alter
ex principatu deiicit. et tamē
petit9 vt exoraret fatet dicēs
Absit a me hoc peccatū i dn̄o
quo minus cessem orare pro
vobis. Si moises et samuel
steternit corā me: non est aīa
mea ad ppl'm istum. Acsi ap
te dicat. nec illos mō ꝓ ami-
cis audio: quos magne uirtu-
tis merito orare etiā ꝓ inimi-
cis scio. Virtus ergo uere ora
tionis ē celsitudo caritatis. Et
tunc quisq; quod rete petit adi-
piscit: cū eius animus in peti-
tiōe, nec inimici odio fuscatur
Sed plerūq; reluctātē animū
vincimus: si etiā pro inimicis
oramus. fundit os ꝓ aduer-
sariis ꝑcem. sed vtinā cor te-
neat amorē. Nā sepe et orati
onē ꝓ inimicis nr̄is impendi-
mus. sed hāc ex ꝑceptiōe poti
us fundim9 ꝙ̄ ex caritate. Nā
et vitam inimicoꝝ petim9. et
tm̄ ne exaudiamur: timemus.
Sed quia internus iudex mentē
potius ꝙ̄ verba cōsiderat: ꝓ
inimico nil postulat: qui ꝓ eo ex
caritate nō orat. Sed ecce i no
bis grauiter inimicus deliquit.
dāna intulit. viuantes lesit. a
mātes ꝑsecutus est. Retinē
da hec essent: si remittēda no
bis delicta nō essent. Aduo-
catus eteni nr̄ ꝑcem nobis in
causa nr̄a cōposuit. et ip̄e ei9-
dē cause iudex est qui aduoca
tus. ꝑca aūt quā cōposuit: cōdi
tionē inseruit dicēs. Dimitte
nobis debita nr̄a. ⁊c. Quia g°
ip̄e iudex venit qui aduocatus

extitit: ipse precem exaudit q̄ fecit. Aut ergo non facientes dicimus. dimitte nobis debita nr̄a sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. et nosmet ipsos hoc dicēdo āplius ligamus. Aut fortasse cōditionem hāc in oratiōe intermittimus. et aduocatus nr̄ precē quā cōposuit n̄ recognoscit. atq; apd se protinus dicit. Scio q̄ monui nō est ipsa oratio quam feci. Quid ergo agendum est nobis fratres: nisi vt vere caritatis affectum impendamus fratribus. nulla in corde malicia maneat: Cōsiderat omnipotens deus erga pximū caritatem nostrā. vt nostris impēdat iniquitatibus pietatē suā Memētote q̄ monemur dimittite et dimittet̄ uobis. ecce debetur nobis et debemus. Dimittamus ergo quod debetur nobis: vt dimitatur quod debet̄ a nobis. Sz ad hoc mens renitit̄ et vult implere qđ audit. et tn̄ reluctat̄. Ad martyris tūbā cōsistimus. qui ad celeste regnū ex qua morte peruenerint: scimus. Nos si pro christo corpus n̄ ponimus: saltem animum vincamus. placatur deus isto sacrificio. approbat in iudicio pietatis sue victoriam pacis nr̄e. Certam̄ nostri cordis aspicit. et q̄ post vincentes remunerat: nūc decertātes iuuat. p iesum christū dn̄m nostrū q̄ viuit et regnat deus in vnitate spiritus sancti deus peer omnia secula.

Lectio sancti euāgelij secūdum Iohannē. Ca. iiij

IN illo tēpore erat quidā regulus cuius filius infirmabat̄ capharnaū. Hic cū audisss; q̄ a iesus adueniret a iudea in galileam abijt ad eū. et rogabat eū. &c.

Omelia lectiōis eiusdē habita ad populū in basilica sctōrȝ nerei et achilei die natalis eorȝ xxviij

LEctio sancti euangelij q̄m modo fr̄es audistis expositiōe nō indiget. Sed ne hāc taciti preterisse videamur exortādo potius q̄z exponēdo in ea aliq̄d loq̄mur. Hoc aūt nobis solūmodo de expositiōe uideo eē req̄rēdū: cur is q̄ ad salutē petendā venerat audi-

uit· nisi signa et prodigia videritis: non creditis. Qui eni salutem querebat filio procul dubio credebat. Neqꝫ enim ab eo qͥreret salutē: quē nō crederet saluatorē. Quare gͦ dr. nisi signa et ꝓdigia videritis nō creditis. qui añ credidit qꝫ signa videret? Sed memento te qͩd petit et a pͭe cognoscetis: qͣ i fide dubitauit. Poposcit nāqꝫ vt descenderet. et sanaret filiū eius. Corporalē ergo pn̄tiā dn̄i querebat: qui p spiritū nusqꝫ deerat. Minus itaqꝫ i illo credidit: quē n̄ putauit posse salutē dare nisi pn̄s esset ⁊ corpe. Si eni pfecte credidisset: ꝓculdubio sciret. quia nō esset locus: vbi nō eēt de⁹. Ex magna ergo parte diffisus est: qͣ honorē nō dedit maiestati. sed pn̄tie corporali. Et salutē itaqꝫ filio petiit. et tn̄ in fide dubitauit. qͣ eū ad quē venerat et potētem ad curandū credidit. et tn̄ morieti filio esse absentē putauit eū. Sed dn̄s qͥ rogat̄ vt vadat: quia nō desit vbi inuitat̄: iudicat. Solo iussu salutē reddidit: qui voluntate oia creauit. Qua i re hoc est nobis sollerter intuendum. quod sicut euāgelista alio testāte di dicimus: centurio ad dn̄m venit dicens. Domine puer meus iacet paliticus in domo. et male torquet̄. Cui a iesu ꝓtinus respondet̄. Ego veniā ⁊ curabo eū. Quid est quod regulus rogat ut ad eius filiū veniat: et tn̄ ire corporaliter recusat. ad seruū vero centurionis nō inuitat̄. ⁊ tn̄ se corporaliter ire pollicet̄? Reguli filio p corporalē pn̄tiā nō dignat̄ adesse. centurionis seruo dignat̄ occurrere. Quid est ergo hoc nisi qꝺ̄ supbia nostra recūdit̄? qui in hominibus non naturā q̄ ad imaginē dei facti sunt sed honores et diuitias veneramur? Cūqꝫ pensamus que circa eos sunt: ꝓfecto interiora minime ꝓuidemus. Dum ea cōsideram⁹ q̄ in corporibus despecta sunt: negligimus pensare quod sūt. Redēptor vero nr̄ vt ostenderet qͣ q̄ alta sunt hominū sctis despicieda sunt: et que despecta sunt hominum despicienda non sunt: ad filium reguli ire noluit. ad seruum centurionis ire paratus fuit.

Increpata ē ergo supbia nr̄a.
que nescit pensare hoīes ꝓpꝛ
hoīes. Sola vt dixim⁹ que
circūstant hoīb⁹ pensat. na-
turā nō aspicit. honorē dei in
hominibus nō agnoscit. Ecce
ire non vult filius dei ad filiū
reguli. et tamē venire paratus
est ad salutē serui. Certe si nos
cuiuspiā seruus rogaret vt ad
eū venire debēm⁹: ꝓtinus no
bis nostra supbia ī cogitatōe
tacita respōderet dicens. non
eas q̄a temetipm̄ degeneras.
honoꝛ tu⁹ despicitur. locus vi-
lescit. Ecce de celo venit: qui
seruo in terra occurrere nō de-
spicit. et tn̄ humiliari in terra
cōtemnim⁹: qui de terra sum⁹
Quid vero apud deū vilius
q̄d despectu⁹ esse pōt: q̄ȝ serua-
re honorē apud hoīes. et in
terni testis oculos nō timere?
vnde et in sacro euāgelio ad
phariseos dn̄s ait. Vos estis
qui iustificatis vos coꝛā ho-
minib⁹. deus aūt nouit coꝛda
vestra. q̄a quod hoīb⁹ al-
tū est: abhominabile ē apud
deum. Notate fratres notate
quod dicit̄. si eni quod homi
nib⁹ altū est abhoīnable est

apud deū coꝛdis vestri cogi-
tatio tāto apud deū in imo ē:
quāto abhoīb⁹ in alto. Et
humilitas coꝛdis vestri tanto
apud deū in alto ē: quāto ab
hominibus in imo. Despicia
mus ergo si q̄d boni gerimus.
nulla nos nr̄a inflet operatio.
nō rerū abundātia nō gloꝛia
extollat. Si q̄buslibet ex bo-
nis affluētibus intus intume-
scim⁹: deo despecti sum⁹. Quo
cōtra psalmista de humilibus
dic. Custodiens puulos dn̄s.
Qui q̄a puulos humiles ap-
pellat: post quā sententiā ꝓtul-
lit: cōsiliū subiūgit. Nā quasi
quereremus q̄d ipse ad hoc
faceret adiunxit. humiliatus
sum et liberauit me. Hec g° co
gitate fratres. Hec tota inten
tiōe pensate. Nolite in ꝓximis
vestris mūdi huius bona ve
nerari. Hoc ꝓpꝛ deū honoꝛate
in hoīnibus quibus tamē cō
missi nō estis: q fa cti sunt ad
imaginē dei. Quod tunc pꝛo-
ximis vere seruatis: si apud
vos metip sos pꝛius in coꝛde
tumescitis. Nam qui se ad-
huc pꝛo reb us tran sitoꝛijs ex
tollit: nescit in pꝛoximo vene-

80

ran quod maneat. Nolite g°
in vosmetipsos pensare quod
habetis sed quid estis. Ecce
mundus q̄ diligit̄ fugit. sancti
isti ad quorꝫ tūbā cōsistimus
florētē mūdū mētis despectu
calcauerūt. Erat vita lōga. sa
lus cōtinua. opulentia in reb⁹
fecunditas ꝓpagine. tranq̄lli
tas i diuturna pace. et tn̄ cum
in seipso floreret: iā in eorum
cordib⁹ mūdus aruerat. Ecce
iam mūdus in se ipso aruit. et
adhuc in cordib⁹ vestris flo
ret. Vbiqꝫ mors. vbiqꝫ luct⁹
vbiqꝫ desolatio. vndiqꝫ pcu-
timur. vndiqꝫ amaritudinib⁹
replemur. et tn̄ ceca mēte car-
nalis cōcupiscētie ipsas eius
amaritudines amam⁹. fugien
tem seq̄mur. labēti inherem⁹
Et quia labentē retinere non
possum⁹: cū ipo labimur quē
cadētem tenem⁹. Aliquādo
nos mūdus delectaōe sibi te-
nuit. nūc tantis plagis plenus
est: vt ipe nos iā mūdus mui
tet ad dn̄m. Pensate ergo qꝫ
nulla sunt que temporalit̄ cur
rūt. Finis tēporaliū ostendit:
qꝫ nihil sit quod trāsire potuit
Casus rerū indicat q̄a res trā
siens et tunc ꝓpe nihil fuit: cū
stare videretur. Hoc ergo
fratres carissimi sollicita cōsi-
deratōe pensate in eternitatis
amore cor figite. vt dum ter-
rena culmina adipisci cōtemni
tis: perueniatis ad gloriā quā
pfidem tenetis. p dn̄m nr̄m.

¶ Lectio sancti euāgelij secū
dum marcum. Ca. xvi.

In illo tempore dixit ie
sus discipulis suis. Eun
tes in vniuersum mundum p̄
dicate euangeliū omni creatu
re. Qui crediderit et baptisa-
tus fuerit: saluus erit. Qui ve
ro nō crediderit: cōdemnabit̄.

¶ Omelia lectionis eiusdem
habita ad ppl'm in basilica
beāti petri in ascensione do
mini. xxix.

Quod resurrectionē dn̄i
cā discipuli tarde credi-
derūt: nō tā illorꝫ infirmitas
qꝫ nr̄a vt ita dicā futura firmi
tas fuit. Ipsa nāqꝫ resurrectio
illis dubitātib⁹ per multa ar-
gumenta monstrata est. Que
dum nos legentes agnoscim⁹
quid aliud qꝫ de illorꝫ dubi-
tatione solidamur? Minus
enim mihi maria magdalene

prestitit que citius credidit: q̄z thomas qui diu dubitauit. Ille etenim dubitando uulnerum cicatrices tetigit. et de nostro pectore dubitationis vulnus amputauit. Ad insinuandam q̄q̄z veritatē dn̄ice resurrectiōis notandum nobis est quid lucas referat dicēs. Cōuescens p̄cepit eis ab ierosolimis ne discederēt. Et post pauca. videntibus illis eleuatus est et nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Notate verba signa te misteria. Cōuescens eleuatus est. comedit et ascēdit. vt videlicet p effectū comestionis: veritas patesceret carnis. Marcus vero p̄usq̄z celū dominus ascendat eum de cordis atq̄z infidelitatis duricia increpasse discipulos memorat. Qua in re q̄d cōsiderādū est: nisi q̄ idcirco dominus tūc discipulos increpauit: cum eos corporaliter reliq̄t: vt verba que recedens diceret: in corde audientium artius impssa remanerent. Increpata ergo eorum duricia quid ammonendo dicat audiamus. Euntes in mundum uniuersum p̄dicate euangelium omni creature. Nūq̄d fratres mei sanctum euāgeliū vel insensatis rebus vel brutis animalibus fuerat p̄dicandū: vt de eo discipulis dicat̄ p̄dicate omni creature. Sed omnis creature nomine signat̄ hō. Sunt nāq̄z lapides sed nec viuūt nec sentiūt. Sūt herbe et arbusta. viuūt quidē sed nō sentiūt. viuūt dico nō per aīām s̄ p uiriditatē. Quia et paul⁹ dicit inquiens tu q̄d seminas nō viuificat̄: nisi prius moriat̄. uiuit ergo quod morit̄: ut viuificet̄. Lapides itaq̄z sunt sed nō viuūt. arbusta etiā sunt. viuūt. sed nō sentiūt. Bruta aūt aīalia sunt. uiuūt. sentiūt. sed nō discernunt. Angeli eteni sunt. et discernūt. Omnis aūt creature aliq̄d hēt homo. habet nāq̄z cōmune eē cū lapidibus. viuere cū arboribus. sentire cū aīalibus. intelligere cū angelis. Si g̊ cōmune habet aliq̄d cum omni creatura homo: iuxta aliq̄d oīs creatura est hō. Omni g̊ creature p̄dicat̄ euāgeliū: cum soli homini predicat̄. quia ille videlicet docetur: propter quē

in terra cũcta creata sunt. et aq̄ oĩa p quãdã similitudinẽ ali ena nõ sunt. Potest etiã omis creature nomine oĩs natio gẽ tiũ designari. Añ eteni dictũ fuerat. in viã gentiũ ne abien tis. Nunc aũt dr̃ p̄dicate omĩ creature. vt scilicet prius a iu dea apl'orũ repulsa p̄dicatio tunc nobis in adiutoriũ fieret cũ hanc illa ad dãnatiõis sue testimoniũ supba repulisset. Sed cũ discipulos ad p̄dicã dum veritas mittit. q̃d aliud in mũdũ facit. nisi grana semi nis aspergit. Et pauca grana mittit i semie. vt mlta᷒ mes siũ fruges recipiat ex nr̃a fide Neq3 eteni i vniuersum mũ dum tãta fideliũ messis exur geret. si de manu dñi super ra tionalem terrã illa electa gra na p̄dicãtiũ nõ venisset. Seq̃t Qui crediderit et baptizat᷒ fue rit. saluus erit. qui vero nõ cre diderit. cõdẽnabit̃. Fortasse vnusq̃sq3 apud semetipm̃ di cat. ego iã credidi saluus ero. verũ dicit. si fidẽ opibus te neat. vera eteni fides est. que in hoc quod verbis dicit. mo ribus nõ contradicit. Hinc est eni quod de q̃busdã falsis fi delibus paulus dicit. Qui cõ fitentur se nosse deũ. factis au tẽ negant. Hic iohãnes ait. Qui dicit se nosse deũ et man data ei᷒ nõ custodit. mẽdax est. Quod cum ita sit. fidei nr̃e veritatẽ i vite nr̃e õsideratõe debem᷒ agnoscere. Tunc eni veracit̃ fideles sum᷒. si quod verbis ꝑmittimus. operibus cõplemus. In die q̃ppe baptis matis omibus nos antiqui hostis operibus atq3 omibus põpis abrenũciare ꝑmisim᷒. Itaq3 vnusq̃sq3 vr̃m ad cõsi deratiõnẽ suam mẽtis oculos reducat. et si seruat post baptis mũ quod añ baptismũ spopõ dit. certus iã quia fidelis est gaudeat. Sed ecce si quod ꝓ misit minime seruauit. si ad ex ercenda praua opera ad cõcu piscendas mũdi pompas di lapsus. ẽ videamus si iã scit plãgere q̃d errauit. Apud nã q3 misericordẽ iudicẽ nec ille fallax habebitur. qui ad ve ritatẽ reuertit̃ etiã postq̃ mẽ tit̃. Quia omipotens deus dũ libent̃ nostrã penitentiã susci pit. ipse suo iudicio hoc quod

Signa aūt eos q̇ crediturı ſūt hec ſequenẽ. In nomine meo demonia eiiciēt. linguis loq̄nẽ nouis. ſerpentes tollant. Et ſi mortiferū q̊d biberint: nō eis nocebit. Super egros manus imponent: et bene habebunt. Nūquidnā fratres mei quia iſta ſigna nō facitis: mīme creditis? Sed hec neceſſaria ī exordio eccleſie fuerūt. vt enim fides creſceret credentiū: miraculis fuerat nutriēda. Quia et nos cum arbuſta plātamꝰ tā diu eis aquā fundimus: q̊uſq; ea ī terra iam cōualuiſſe videamus. At ſi ſemel radicem fixerint: in rigando ceſſamus. Hinc eſt enī q̊d paulus dicit. lingue in ſignū ſunt. non fidelibus ſed infidelibus. habemus de his ſignis atq; virtutibus que adhuc ſubtilius cōſiderare debeamus. Sancta q̇ppe eccl'a q̊tidie ſpiritalit̃ facit: quod tūc p apoſtolos corporaliter faciebat. Nam ſacerdotes eius cum per exorciſmi grām manū credētibus imponūt: et habitare malignos ſpiritus in eoꝝ mente cōtradicūt quid aliud faciunt niſi demonia eiciūt? Et fideles q̇q; q̇ iam vite veteris ſcl'aria verba dereliquūt: ſancta autē miſteria inſonant cōditoris ſui laudes et potentiā quātum p̄ualēt narrant: quid aliud faciunt: niſi nouis linguis loquūẽ Qui dū bonis ſuis exhortationibus maliciam de alienis cordibꝰ auferūt: ſerpētes tollunt. et dum peſtiferas ſuaſiones audiūt: ſed tñ ad operationem prauā minime ptrahūẽ? mortiferum q̇dē eſt quod bibunt. ſed nō eis nocebit. Qui quotiēs ꝓximos ſuos in bono opere ī firmari cōſpiciūt. dum eis tota virtute concurrunt: et exemplo ſue operatiōis illoꝝ vitā roborāt qui in ꝓꝓria actione titubant: quid aliud faciūt niſi ſup egros manus imponūt vt bñ habeāt? Que nimiꝝ miracula tanto maiora ſunt: q̄nto p hoc nō corpa ſed minime ſuſcitāẽ. Hec itaq; ſigna frēs cariſſimi auctore deo ſi uultis uos facitis. Ex ill' enī exterioribꝰ ſigniſ obtineri uita ab hec opātibꝰ ñ ualet. Nam corpalia illa mirac'la oſtēdūt aliqñ ſc̄titatē. nō autē faciunt

82

Hec vero spiritalia que agũt in mente virtutẽ vite nõ ostẽdunt sed faciũt. Illa habere et mali possunt. istis aũt perfrui nisi boni nõ possunt. Unde de quibusdã veritas dicit. multi mihi dicẽt in die illa. dñe domine nõne in noĩe tuo ꝓphetauim⁹. et ĩ tuo noĩe demonia eiecim⁹. et in nomine tuo virtutes multas fecimus. et tunc cõfitebor illis q̃a nõ noui vos discedite a me q̃ opamini iniquitatẽ. Nolite ergo frẽs carissimi amare signa q̃ possunt cũ reꝓbis haberi cõmunia. sꝫ hec que modo diximus caritatis atq₃ pietatis miracula amate. Que tãto securiora sũt quanto et occulta. et de q̃bus apud dñm eo maior sit retributio. quo apud hoĩes minor est gloria. ¶ Sequit᷑. Et dñs q̃dẽ iesus postq̃ꝫ locutus est eis. assumptus ẽ in celum. et sedet a dextris dei. In veteri testamẽto cognouimus. ꝙ helias sit raptus in celum. sed aliud est celum ethereũ. aliud aereum. Celum quippe aereũ terre est ꝓximũ. Vñ et aues celi dicimus q̃a eas volitare in aere videmus. In celũ itaq₃ aereũ helias subleuatus est. ut in secreta quadã terre regiõe repẽte duceret᷑. vbi ĩ magna iam carnis et spiritus quiete viueret. q̃usq₃ ad finẽ mundi redeat. et mortis debitum soluat. Ille eteni mortem distulit. nõ euasit. Redemptor aũt noster q̃a non distulit. superauit. eã q₃ resurgẽdo cõsumpsit. et resurrectionis sue gloriam ascẽdẽdo declarauit. Notãdũ q̃q₃ est ꝙ helias in curru legit᷑ ascẽdisse. vt videlicet apte demonstraret᷑. q̃a homo purus adiutorio indigebat alieno. Per angelos q̃ppe facta illa ⁊ ostensa sunt adiumẽta. quia nec ad celum quidem aereũ per se ascendere poterat. quẽ nature sue infirmitatis grauabat. Redemptor aũt noster nõ curru nõ angelis subleuat⁹ legit᷑. q̃a qui fecerat omnia nimirũ super omnia sua virtute ferebat᷑. Illo eteni reuertebatur vbi erat. et inde redibat vbi remanebat. Quia cũ per humanitatẽ ascenderet in celum. p diuinitatẽ suã et terrã

pariter continebat et celū. Sicut autē ioseph a fratribus vēditus venditionē redemptoris nr̄i figurauit: sic enoch trāslatus atq; ad celum aereū helias subleuatus ascensionē dn̄icā designauit. Ascensiōis ergo sue dn̄s prenūtios et testes habuit. vnū ante legem. alium sub lege. vt quādoq; veniret ipse qui veraciter celos penetrare potuisset. Vnde et ipse ordo in eorū q̄z vtrorūq; sub leuatiōe p quedā incremēta distinguit̄. Nā enoch trāslatus helias vero ad celum trāsuectus esse memorat̄. vt veniret postmodū qui nec translatus nec trāsuectus celū ethereum sua virtute penetraret. Qui nobis in se credentibus quia carnis sue q̄q; mūdiciā largiretur: et sub eo p incremēta temporū uirtus castitatis excresceret: in ipa quoq; eorum trāslatione qui ascensionem dominicā ut videlicet famuli designauerūt: et i ipo se qui ad celum ascendit: dn̄s ostendit. Nā enoch q̄dem vxorē et filios habuit. helias uero neq; vxorem. neq; filios legitur habuisse. Pensate ergo q̄mō per incrementa creuerit mūdicia sanctitatis. quod et per trāslatos famulos et per ascendentis dn̄i personam patenter ostēdit̄. Translatus nāq; est enoch. et per coitū genitus. et per coitū generās. Raptus ē helias p coitū genitus. sed nō iam p coitū generās. Assumptus vero est dn̄s neq; per coitum generans neq; p coitum generatus. ¶ Cōsiderandum vero nobis est. quid est quod marcus ait. sedet a dextris dei et stephanus dicit. uideo celos apertos et filiū hominis stantem a dextris dei. Quid est q hūc marcus sedētē stephanus vero stantē se videre testat̄? Sed scitis frēs q̄a sedere iudicātis est. stare vero pugnātis vel adiuuātis. Quia g° redēptor noster assumptus in celū et nunc oīa iudicat: et ad extremū iudex oīum venit: hūc post assumptionē marcus sedē describit. q̄a post ascēsiōis sue gl'am iudex in fine videbit̄. Stephanus uero hūc i labore certaminis positus stātē uidit quē adiutorē habuit. q̄a ut iste i tra

psecutoꝝ infidelitatē vicent ꝓpillo de celo illi⁹ gr̄a pugnauit. Seq̄t̄. illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt vbiq3 dn̄o coopante. et s̄monē cōfirmāte sequentibus signis. Quid in his ɔsiderādū est. q̄d memorie ɔmendādū. nisi qđ p̄ceptū obedientia, obedientiam vero signa secuta sunt. ¶ Sz q2 auctore deo breuiter lectionem euangelicā exponendo transcurrimus: restat vt aliq̄d de ipsa tāte ɔsideratione sollennitatis dicamus. Hoc autē nobis p̄mū querendū est: quidnā sit q2 nato dn̄o apparuerūt āgeli. et tn̄ nō legūtur in albis vestib⁹ apparuisse ascēdēte aūt dn̄o missi angeli in albis legunt̄ vestib⁹ apparuisse. Sic eteni scriptū est. Videntibus illis eleuatus est. et nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Cumq3 intuerēt̄ in celum euntē illū: ecce duo viri steterūt iuxta illos i vestib⁹ albis In albis aūt vestibus gaudiū et sollennitas mētis ostēditur. Quid est ergo q2 nato dn̄o nō in albis uestibus, ascendente aūt dn̄o in albis uestibus āgeli apparēt: nisi q2 tūc magna solēnitas āgelis facta ē: cū celū deus homo penetrauit: Quia nascēte dn̄o videbat̄ diuinitas humiliata. ascēdēte vero dn̄o est humanitas exaltata Albe eteni vestes exaltationi magis cōgruūt q̄3 humiliatōi In assumptiōe g° eius: angeli in albis vestib⁹ videri debuerunt. Quia q̄ i natiuitate sua apparuit deus humilis in ascēsione sua ostensus est hō sublimis. ¶ Sed hoc nobis magnope fratres carissimi in hac solennitate pēsandū ē: q̄a deletū ē hodierna die cyrographū dānatōis nostre. mutata est sententia corruptiōis nr̄e. Illa eni nat̄a cui dictū ē terra es et i terra ibis. hodie in celū iuit. Pro hac ipsa nāq3 carnis nr̄e subleuatiōe p figurā beatus iob dominū auem vocat Quia eni ascēsionis eius mysteriū iudeā nō intelligere cōspexit: de infidelitate eius sententiā ꝓtulit dicēs. Semitam ignorauit auis. Auis eni recte appellat⁹ ē dn̄s. quia corpus carneum ad ethera librauit. Cuius auis semitā ignorauit: quisquis eum ad celum ascē

disse nō credidit. de hac sollen nitate per psalmistam dicitur. Eleuata est magnificētia tua super celos. de hac rursus ait. Ascendit deus in iubilatione. et dn̄s in voce tube. de hac ite rum dicit. Ascendens in altū. captiuā duxit captiuitatē. de dit dona hominibus. Ascen dens q̄ppe in altū captiuā du xit captiuitatē. q̄a corruptio nē nostrā virtute sue incorru ptionis absorbuit. dedit uero dona hominibus. q2 misso de super spiritu alii sermonē sapi entie alii sermonē scientie alii grām curationū alii genera lin guarū alii interpretationē ser monū tribuit. Dedit ergo do na hominibus. De hac ascen sionis eius gloria etiam aba kuc ait. Eleuatus est sol. et lu na stetit in ordine suo. Quis enim solis nomine nisi dn̄s et q̄ lune noīe nisi eccl'a designa tur? Quousq3 enim dominus ascendit ad celos! sancta eius ecclesia aduersa mundi omni modo formidauit. At postq3 eius ascensiōe roborata est! a perte predicauit quod occulte credidit. Eleuatus est ergo sol

et luna stetit in ordine suo. q2 cū dn̄s celū petiit! sancta eius eccl'a in auctoritate p̄dicatio nis excreuit. hinc eiusdē eccl'e voce p salomonem d2. Ecce iste venit saliens in mōtibus et trāssilens colles. Cōsidera uit nā q3 tātorū operū culmina et ait. Ecce iste venit saliens in mōtibus. Veniendo q̄ppe ad redēptionē nostrā q̄sdā) ut ita dicā) salt9 dedit. Vultis fratres carissimi ipōs eius sal tus agnoscere? De celo venit in uterū. de vtero venit in pre sepe. de p̄sepe venit in crucem de cruce venit in sepulchrum. de sepulchro redit in celū. Ec ce vt nos post se currere face ret! quosdā pro nobis salt9 mani festata p carnē veritas dedit. Quia exultauit ut gigas ad currendum uiā. vt nos ei dice mus ex corde. trahe nos post te. curem9 in odorē vnguen torū tuorū. Vnde frēs carissi mi oportet ut illuc sequamur corde! vbi eū corpore ascēdis se credim9. Desideria terrena fugiam9. nihil nos iā delectet in infimis! q̄ prēm habemus in celis. Et hoc nobis est ma gnopere p pendendū! q̄a is q̄

placidus ascendit: terribilis redit. et quicquid nobis cū mā suetudine pcepit: hoc a nobis cū districtione exigit. Nemo ergo indulta penitentie tēpora par impendat nemo curā sui dū valet agē: negligat. Quia redemptor noster tanto in iudiciū districtior venit: quāto nobis añ iudiciū magnā pacientiā progauit. Hec itaq3 vobiscū frēs agite. hec in mēte sedula cogitatōe versate. Quāuis adhuc rerū pturbatōni b9 aīmus fluctuet: iā tamē spei vestre anchorā in eternā patriam figite. intentionē mētis in vera luce solidate. Ecce ad celū ascendisse dñm audiui9. Hoc ergo seruemus in meditatione: quod credimus. Et si adhuc hic tenemur infirmitate corporis: sequamur tñ eum passibus amoris. Nō aūt deserit desideriū nostrū ipe q̄ dedit iesus christus dñs noster. Qui viuit et regnat cum deo patre in vnitate spiritussancti deus p oīa secula seculorū.

Lectio sancti euāgelij secū dum iohanē. Ca. xiiij.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. Si quis diligit me: sermonē meum seruabit. et ad eū veniemus. et mansionē apud eū faciemus.

Omelia lectionis eiusdem habita ad ppl'm i basilica sancti petri die sancto penthecostes. xxx.

LIbet frēs carissimi euangelice uerba lectionis sub breuitate trāscurrere. vt post diutius liceat in ɔtēplatione tāte sollēnitatis immorari. Hodie nāq3 spūssčts repētino sonitu super discipulos venit. mētes q3 carnaliū i sui amorē pmutauit. Et foris apparentibus linguis igneis intus facta sunt corda flāmātia. quia dū deū in ignis visione susceperūt: p amorē suauiter arserūt. Ipse nāq3 spiritussanctus amor ē. Vnde et iohānes dicit. deus caritas est. Qui ergo mēte integra deū desiderat pfecto iā habet quē amat. Neq3 enim quisq3 posset deum diligere: si eū quē diligit nō haberet. Sed ecce si q̄s vestrū req̄rit̄ an diligat deū: tota fiducia et secura mēte respōdet. diligo. In ipo aūt lectōnis exordio audistis

quid veritas dicit. Si quis di
ligit me: sermonē meū serua-
bit. Probatio ergo dilectiōis
exhibitio est operis. Hinc in
epistola sua isdē iohānes di-
cit. Qui dicit diligo deū: et mā
data eius nō custodit: mēdax
est. Vere enī diligimus: si ad
mādata ei⁹ a nostris nos vo-
luptatibus coartamus. Nam
qui adhuc p illicita desideria
dif fluit: pfecto deū nō amat.
quia ei in sua volūtate cōtra
dicit. ¶ Et pater me⁹ diliget
eum. et ad eum veniemus. et
māsionē apud eum faciemus
Pensate frēs carissimi quāta
sit ista sollennitas habere i cor
dis hospicio aduentū dei. Cer
te si domū nostrā qsq̃ diues
aut ppotens amicus intraret:
omni festinātia domus tota
mūdaret. ne qd fortasse esset
quod oculos amici intrantis
offenderet. Tergat g° sordes
praui operis: q deo preparat
domū mentis. Sed uidete qd
veritas dicat. Veniemus. et
māsionē apud eum faciem⁹.
In qrūdā etenī corda venit.
et mansionē nō facit. quia per
cōpūctionē quidem dei respe
ctum pcipiūt. sed temptatōis

tēpore hoc ipm quod cōpuc-
ti fuerunt: obliuiscunt. Sic qz
ad ppetrāda peccata redeunt
acsi hec minime planxissent.
Qui ergo deum vere diligit:
qui eius mādata custodit: in
eius corde dominus et venit
et māsionē facit. quia sic eum
amor diuinitatis penetrat: vt
ab hoc amore temptationis
tempore nō recedat. Ille ergo
amat cuius videlicet mentē
delectatio praua ex consensu
nō superat. Nam tanto quisqz
a superno amore disiūgit: qz-
to inferius delectat. Vnde et
adhuc subdit. Qui nō diligit
me: sermones meos nō seruat.
Ad vosmetipsos ergo fratres
carissimi introrsus redite si de
um uere amatis: exqrite. Nec
tamē sibi aliqs credat. quic-
qd sibi animus sine operis at
testatiōe respōdent. de dilecti
one cōditoris lingua mens et
vita reqrāt. Nūqz ē dei amor
ociosus. Operat etenī magna
si est. si vero operari renuit: a-
mor nō est. Et sermonē quē
audistis nō est meus. sed eius
qui misit me patris. Scitis fra
tres carissimi qa ipse q loqt:

vnigenitus filius verbū pris ē et q̇ a seipo nō loquit̄. Ideo sermo quē loquit̄ filius: nō ē filij sed patris. q̇a ipe fili⁹ verbum est pris. hec locutus sum uobis apud uos manēs. Quādo nō maneret apud eos: qui ascensurus ꝓmittit dicens. ecce ego vobiscum sum omib⁹ diebus vsqꝫ ad cōsummationē seculi. Sed verbū incarnatū et manet et recedit. Recedit corpore. manet diuinitate. Apud eos ḡ tunc se māsisse phibet: q̇a qui iuisibili semp potestate pn̄s erat: corpali iā visiōne recedebat. ¶ Paraclitus aūt spūssanct⁹ quē mittet pater in noīe meo: ille vos docebit ōnia et suggeret vobis omnia quecūqꝫ dixero vobis. Nostis plurimi frēs mei quod greca locutiōe pacltus latina aduocatus dr̄. vel cōsolator. Qui idcirco aduocat⁹ dr̄. q̇a ꝓ errore delinquētiū apud iustitiā patris intuenit. q̇ vnius substātie cū patre et filio exorare ꝓ delinquētib⁹ phibetur quia eos q̄s repleuerit: exorātes facit. Vn̄ et paulus dicit. Ipse enim spūs postulat ꝓ nobis gemitibus inenarrabilib⁹. Minor vero ē q̇ postulat: q̄ꝫ qui postulat̄. Quomō ḡ spūs postulare dr̄. q̇ minor non est: Sed ipe spūs postulat: q̇a ad postulādū eos q̄s repleuerit inflāmat. Cōsolator aūt idem spūs vocat̄. q̇a de peccati ppetratiōe merētib⁹ dū spē uenie pparat: ab afflictione tristitie mētē leuat. de q̄ recte ꝓmittit̄ Ipe uos docebit oīa Quia nisi isdē spūs cordi assit audiētis: ociosus est sermo doctoris Nemo ḡ docēti homini tribuat: quod ex ore docētis intelligit. Quia nisi intus sit q̇ doceat: doctoris lingua exteri⁹ in uacuum laborat. Ecce unā loquētis vocē oms pariter auditis. nec tn̄ parit̄ sensum audite vocis pcipitis. Cū ḡ vox dispar nō sit: cur in cordibus vestris dispar est vocis intelligētia. nisi q̇a p hoc quod vox loquētis cōmunit̄ admonet: ē magister interior. q̇ de vocis intelligētia q̄sdā specialit̄ docet: De hac vnctiōe spūs rursus p iohānē dr̄. Sicut vnctio eius docet vos de oībus. Per uocem ergo non instruitur: q̄n mens per spiritum nō ungitur.

Sed cur ista de doctrina homi nũ loq̃mur? quãdo et ipe cõdi tor nõ ad eruditionẽ hominis loquit̃. si eidẽ homini per vn- ctionẽ spũs nõ loquat̃? Certe cain prius q̃ fricidũ opere per petraret: audiuit peccasti quie sce. sed q̃a culpis suis exigen tibus voce est ammonitus nõ vnctione: audire verba dei po tuit. sed seruare ɔtempsit. Re quirendũ vero nobis est: cur de eodem spiritu dicat̃. sugge ret uobis oĩa. cũ suggerere so leat esse minoris. Sed q̃a sug gerere aliq̃n dicimus submi- nistrare: inuisibilis spũs sug- gerere d̃r: nõ q̃ nobis scienti- am ab imo inferat: sed ab oc- culto. Pacem relinquo vobis pacem meã do vobis. Hic re linquo. illic do. Sequẽtibus re linq̃. puenietibus do. ¶ Ecce frẽs carissimi verba sacre lecti onis sub breuitate discussim? nũc in cõtemplationẽ tante fe stiuitatis animũ trãsferamus. Sed q̃a cũ lectione euãgelica vobis ẽ etiã actuũ apostolo- rũ lectio recitata: ex ea g̃ ali- quid in vsum nostre cõtẽpla

tionis trahamus. Audistis enim q̃a spiritussanctus sup discipulos in igneis linguis apparuit oĩumq̧ linguarũ sci- entiam dedit. Quid scilicet hoc miraculo designat. nisi q̃ sancta eccl'a eodem spiritu re pleta oĩum gentiũ erat locutu ra? Qui uero cõtra deũ turrim edificare conati sunt: coĩonẽ vnius ligue pdiderũt. In his aũt q̃ deũ humilit̃ metuebãt: lingue om̃s vnite sunt. Hic g̃ humilitas virtutẽ meruit. illic superbia cõfusionẽ. Sed que- rendũ nobis est: cur spũssan- ctus patri et filio coeternus in igne apparuit. cur in igne simul et linguis. cur aliquãdo in co- lũba. aliquando vero in igne mõstrat̃. cur sup vnigenitũ fi liũ apparuit in colũbe specie. et super discipulos in igne. Ita vt neq̧ super dominum veni- ret in igne. neq̧ super discipu- los monstraretur in columba. Per quatuor itaq̧ hec que ꝓ posuimus: soluẽdo redeamus Patri nanq̧ et filio coeternus spiritus in igne monstratur: quia incorporeus ineffabilis

atq3 inuisibilis ignis est deus
quia attestāte paulo deus nr̄
ignis cōsumēs est. Deus q̄p-
pe ignis dr̄. quia per hūc pecca
toꝝ rubigo cōsumit̄. De hoc
igne veritas dic̄. Ignem veni
mittere in terrā. et q̄d volo ni
si vt ardeat? Terra enī voca
ta sunt corda terrena. que dū
semper infimas in se cogitati
ones cōgerūt: a malignis spi-
ritibus cōculcant̄. Sed ignem
dn̄s in terrā mittit: cū afflatu
sancti spūs cor carnaliū incen
dit. Et terra ardet: cū cor car-
nale in suis p̄us voluptatib⁹
frigidum relinq̄t cōcupiscētias
presentis seculi. et incēdit̄ ad
amorē dei. Bene ergo in igne
apparuit spūs. quia ab omni
corde quod replet: torporem
frigoris excutit. et hoc in desi-
derio sue eternitatis accēdit.
In igneis autem linguis mō-
stratus est q̄a isdem spiritus
coeternus est filio. et habet co
gnationē maximā lingua cū
verbo. Verbum q̄ppe patris
est filius. et quia vna est spi-
ritus et verbi substantia: isdē
spūs monstrari debuit in lin-
gua: vel certe quia per linguā
p̄cedit verbū: in lingua appa
ruit spūs. quia quisq̄s sancto
spū tangit̄: dei uerbū. id ē vni
genitū filiū cōfitet̄. Et negare
dei verbū nō valet: q̄a iā san
cti spūs linguā habet. Vel in
linguis igneis apparuit spirit⁹
quia om̄s q̄s repleuerit: ardē
tes pariter et loquentes facit.
Linguas igneas doctores ha
bent. q̄a dū deū amando p̄di
cant: corda audiētiū inflam-
mant. Nā ociosus sermo do-
centis est: si p̄bere nō valet in
cendium amoris. Hoc doctri
ne incēdium ab ipso veritatis
ore cōceperāt: q̄ dicebāt. Nō
ne cor nostrū ardens erat in no
bis cum loq̄retur in uia et ape
ret nobis scripturas? Ex au-
dito q̄ppe sermone inardescit
animus. torporis frigus rece-
dit. fit mens in superno deside
rio anxia. a cōcupiscētiis terre
nis aliena. Amor verus qui
hāc repleuerit in fletibus cruci
at. sed dū tali ardore cruciat̄:
ipsis suis cruciatibus pascit̄.
Audire ei libet p̄cepta celesti
a. et quot mādatis instruit̄: q̄si
tot facibus inflāmat̄. et que
torpebat prius per desideria:
ardet postmodum per verba.

Vnde bene per moisen dicitur. In dextera eius ignea lex. In sinistra quippe reprobi. qui et ad sinistram ponendi sunt. dextera autem dei appellantur electi. In dextera ergo dei lex ignea est. quia electi mandata celestia nequaquam frigido corde audiunt. sed ad hoc amoris intimi face inardescunt. Sermo ducitur ad aurem. et mens eorum sibimet irata ex interne dulcedinis flamma concrematur. ¶ In columba vero spiritussanctus et in igne monstratus est quia omnis quos repleuerit simplices et ardentes facit. Simplices puritate. ardentes emulatione. Neque enim placere deo aut simplicitas sine zelo: aut zelus sine simplicitate potest. hinc ipsa veritas dicit. Estote prudentes. sicut serpentes. et simplices sicut columbe. Qua in re notandum est quod discipulos suos nec de columba sine serpente nec de serpente sine columba voluit dominus ammonere. quatenus et columbe simplicitatem astutia serpentis accenderet. et serpentis astutiam columbe simplicitas temperaret. Hinc paulus ait. Nolite pueri effici sensibus. Ecce prudentiam serpentis audiuimus. nunc de simplicitate columbe moneamur. sed malicia paruuli estote. Hinc de beato iob dicitur. Erat vir simplex et rectus. Que est autem rectitudo sine simplicitate. aut que simplicitas sine rectitudine? Quia igitur et rectitudinem docet iste spiritus et simplicitatem: et in igne monstrari debuit et in columba. quatenus omne cor quod eius gratia tangitur: et mansuetudinis lenitate tranquillum et zelo iusticie accensum fiat. ¶ Ad extremum vero querendum est. cur in ipso redemptore nostro mediatore dei et hominum per columbam apparuit. in discipulis vero per ignem. Certe vnigenitus filius iudex est generis humani. sed quis eius iusticiam ferret: si priusquam nos per mansuetudinem colligeret: culpas nostras per zelum rectitudinis examinare voluisset? Homo igitur pro hominibus factus mitem se hominibus prebuit. Noluit peccatores ferire. sed colligere Prius voluit mansuete corripere: ut haberet quos post modum in iudicio saluaret. In columba igitur

super eum apparere debuit spi ritus. qui nõ veniebat vt pecca ta iam p zelum percuteret: sed adhuc p mãsuetudinem tole raret. At cõtra super discipu los in igne debuit sanctus spi ritus demõstrari: vt hi q̃ erãt simpliciter homines atq3 ideo peccatores eos cõtra semetip sos spiritalis feruor accende ret. et peccata quibus deus p mãsuetudinẽ parceret: ipsi in se per penitẽtiã punirent. Nec ipsi q̃ppe esse poterãt sine pecca to. q̃ adherebant celesti magi sterio iohãne attestãte qui ait Si dixerimus q̃a peccatũ nõ habemus: nosipos seducimus et veritas in nobis nõ est. In igne ergo venit in hominibus in columba vero apparuit i do mino. q̃a peccata nostra que pie dñs per mãsuetudinẽ tole rat: nos per zelum rectitudinis debemus caute cõspicere. et ar dore semper penitẽtie cremare Igr̃ p columbã spũs in redẽ ptore mõstratus est. per ignẽ vero in hoĩbus. quia quã to nobis nr̃i iudicis facta est seueritas tẽperata: tãto erga se debet fieri nr̃a infirmitas accẽ sa. Quatuor itaq3 ꝓpositionũ expleta ratõe: ad dona eiusdẽ spũs cõtẽplanda trãseamus. de isto quippe spũ scriptũ est. Spũs eius ornauit celos. Or namẽta eni celoꝝ sunt virtu tes p̄dicantiũ. Que videlicet ornamẽta paulus enumerat dicens. Alij dat̃ p spiritũ ser mo sapiẽtie. alij sermo sciẽtie secũdum eũdẽ spiritũ. alteri fi des i eodẽ spiritu. alij gr̃a sa nitatũ i vno spũ. alij operatio virtutum. alij ꝓphetia. alij di scretio spũum. alij genera lin guaꝝ. alij interpretatio sermo nũ. hec autem omnia operat̃ vnus atq3 idem spiritus: diui dens singulis, ꝓut uult. Quot ergo sunt bona predicantium tot sunt ornamenta celorum. Hinc rursus scriptum est. ver bo domini celi firmati sunt. et spiritu oris eius omnis virt⁹ eorum. verbum eni domini filius est patris. sed eosdẽ ce los videlicet sanctos aposto los vt tota simul sancta trini tas ostẽdatur operata: repẽte de sancti spiritus diuinitate adiungitur. Et spiritus oris eius omnis virtus eorum.

Celoꝝ ergo virtus de spiritu sumpta est· quia mūdi huius potestatibus cōtrarie nō p̄su-merēt/ nisi eos sancti spiritus fortitudo solidasset· Quales nāqꝫ doctores sancte ecclesie ante aduētum huius spūs fu erit/ scim⁹· et post aduētū illi⁹ cuius fortitudinis facti sint/ cō spicim⁹· Certe iste ip̄e pastor ecclesie ad cuius sacratissimū corp⁹ sedemus/ quāte debili-tatis q̄ꝫteqꝫ formidinis an̄ ad uentū spirit⁹ fuerit/ ancilla o-stiaria requisita dicat· Vna eni mulieris voce percussus dū mori timuit/ vitam nega-uit· Et tunc petrus negauit in terra/ cū latro cōfitet̃ in cruce· Sed vir iste tante formidinis qualis post aduentū spiritus extitat/ audiamus· fit ꝯuētus magistratus atꝫ senioꝝ cesis denūtiat̃ apostolis/ ne in noīe iesu loqui debeāt/ petr⁹ magna auctoritate respōdit· obedire oportet deo/ magis q̄ꝫ homini bus· Et rursus· si iustū est in ꝯspectu dei uos peti⁹ audire q̄ꝫ deū/ iudicate· Nō eni possum⁹ que vidimus et audiuimus/ nō loqui· Et illi q̄dem ibant

gaudētes a cōspectu concilij· qm̄ digni habiti sunt ꝓ noīe iesu cōtumeliā pati· Ecce gau det petrus in verberib⁹/ q̄ ante in verbis timebat· et q̄ prius ancillam voce req̄situs timuit post aduētū sancti spūs vires p̄ncipiū cesus premit· Libet oculos fidei in virtutē opificis huius attollere· atqꝫ sparsim patres testamēti noui ac ve-teris cōsiderare· Ecce apertis eisdē ocl'os fidei dauid amos danielē petrū paulū matheū intueor/ et sanctus iste spiritus q̄lis sit artifex ꝯsiderare uolo· sꝫ in ipsa mea ꝯsideratione de ficio· implet nāqꝫ citharedum puerū et psalmistā facit· Im-plet pastorē armentariū sico-meros vellicātem· et ꝓphetā facit· Implet abstinētē puerū· et iudicē seuū facit· Implet pi scatorē· ⁊ predicatorem facit· Implet ꝑsecutorē· et doctorē gentiū facit· Implet publica-nū· et euāgelistā facit· O qua lis est artifex iste spiritus· nul-la ad discendum mora agit̃· in omne quod voluerit mox vt tetigerit/ mentē docet· solū qꝫ tetigisse docuisse est· Nam

humanū animū subito vt il-
lustrat· inmutat· abnegat hoc
repēte qđ erat· exhibet repēte
qđ nō erat· Pēsemus scōs pre
dicatores nr̄os q̄les hodier-
na die repente q̄les fecit· Cer
te q̄ in vno cōclaui ꝓ iudeoꝝ
metu residebant· natiuitatis
sue singuli linguā nouerāt· et
tn̄ nec ea ipa ligua quā noue
rāt· aꝑte christū loq̄ p̄sume-
bāt· Venit sp̄us· et in ore eos
p diuersitatē liguarū docuit·
In mente aūt ex auctoritate
roborauit· Ceperūt et in alie-
na christū loq̄· q̄ de illo prius
et in sua ligua loq̄ metuebāt·
Inflāmatū eteni cor despexit
tormeta corpis q̄ āte metue
bat· Vicit vi carnalis formi-
dinis ꝓ amore cōditoris· Et
qui prius suis aduersarijs suc
cūbebāt formidie· eis iā p̄e-
rāt auctoritate· Qui g° in tāte
eos celsitudinis culmē erexit·
q̄d aliud dixeri· nisi ꝗ mētes
terrenorū hominū celū fecit·

Pēsate fr̄es carissimi post
incarnationem vnigeniti filij
dei q̄lis sit hodierna sollenni-
tas de aduentu spirit⁹ sancti·
sicut eni illa· ita quoqꝫ et hec
ē honorabilis· In illa quippe
deus in se permanēs suscepit
hominem· in ista vero homi
nes venientem de super susce
perūt dn̄i· In illa deus nat̄ali
ter fact⁹ ē hō· in ista homiēs
facti sunt per adoptionē dij·
Si ergo manere carnales in
morte nolumus· hūc fr̄es ca
rissimi viuificantem spiritum
nescit· dicit fortasse aliquis
carnali apud se cogitatione·
q°modo diligere valeo· quē
ignoro· Hoc et nos ꝯcedim⁹
q̄a mens visibilibus intenta
videre nescit inuisibilē· Nul
la enim nisi visibilia cogitat
eaqꝫ et cū nō agit eorū ima
gines intros⁹ trahit· dumqꝫ
in imaginibus corporis iacet
surgere ad incorporea nō va
let· Vnde fit· vt tanto deteri
us creatorem nesciat· quāto
in cogitatione sua familiari⁹
corporeā creaturā portat· Sꝫ
cū deū videre nō possumus·
habemus aliq̄d qđ agamus
Vnde magis inter fiat quo
ad eū nr̄e intelligentie ocul⁹
veniat· Certe quē in se vide
re nullo mō valemus· hūc in
seruis suis videre iā possum⁹

Quos dū mira cōspicimus a-
gere certū nobis fit in eorū mē
tibꝫ deū habitare. In re autē
incorporea a rebus corporali
bus visum trahamus. Nemo
eteni nrm̄ orientē clare solē in
spera illius intēdēdo valet cō
spicere. qz tēsi in eiꝰ radijs ocu
li reuerberātꝰ. Sed sole illustra
tos mōtes aspicimus. et quia
iā sol ortus ē: videmus. Quia
ergo solē iusticie in seipso vide
re nō possumꝰ illustratos mō-
tes claritate illius videamus.
sāctos videlicet apostolos q̄
virtutibus emicant miraculis
coruscāt. quos nati solis claritas
pfudit. et cū in se ipso sit inuisi
bilis: per eos nobis quasi per
illustratos mōtes. se visibilē
prebuit. Virtus enī diuinitatis
in se quasi sol in celo ē. Virtus
diuinitatis in hominibꝰ sol in
terra. Solē ergo iusticie intuea
mur in terra: quē videre nō pos
sumꝰ in celo. Vt dū in offenso
pede opis p hunc gradimur in
terrā. ad intuēdū illū quādoqꝫ
oculos et in celū leuemꝰ. Sed
inoffenso pede iter nostrū in ter
ra agitꝰ: si deus ac ꝓximꝰ inte-
gra mēte diligatꝰ. Nec dñs e-
ni vere sine ꝓximo, nec ꝓximus
vere diligitꝰ sine deo. Hinc est
q sicut in alio sermōe iā dixi-
mꝰ: idē spiritus secūdo legitur
discipulis datꝰ. Prius a dño i
terra degente. postmodū a dño
celo presidēte. In terra quippe
vt diligatꝰ ꝓximꝰ. e celo vero
vt diligatꝰ deus. Sed cur prius
in terra postmodum e celo: nisi
q patēter datur intelligi, quia
iuxta iohānis vocē, q̄ frēm nō
diligit quē videt deum quem
nō videt quō nō potest diligere?
Diligamus ergo proximū fra
tres. amemus eū, q̄ iuxta nos
ē. vt peruenire valeamus ad
amorē illius q̄ super nos ē. Me
ditetꝰ mēs in ꝓximo: qđ exhi-
beat in deo. vt perfecte merea-
mur i deo gaudere cū proximo.
Tunc ad illā supne frequētie
leticiam perueniemus: de qua
nūc scti spiritus pignus accepi
mus. Ad istū finem toto amo
re tendamus. in quo sine fine
letabimur. Ibi supernorum ci
uium societas sancta. ibi sollē
nitas certa. ibi requies secura
ibi pax vera que nobis iā nō
relinquitur: sed datur. per do-
minum.

89

Lectio sancti euāgelij secū dum lucam. Ca. xiij.

IN illo tempore dicebat iesus turbis similitudinē hanc. Arborē fici habebat quidam plantatā in uinea sua. et venit querēs fructū in illa. et nō inuenit. dixit autē ad cultorē vinee. Ecce anni tres sunt ex quo uenio q̄rens fructū. etc.

Omelia lectiōis eiusdē habita ad p̄p̄l'm i basilica sancti laurētii martiris. xxxi.

DOminus et redemptor noster per euāgeliū suū aliquādo verbis loquit̄. aliquādo rebus. aliquādo verbis aliud. atq; aliud rebus. aliquādo autē hoc verbis q̄d rebus. Duas eteni res ex euāgelio fratres audistis. ficulneā infructuosam. et mulierē curuā. et vtriq; rei est pietas impensa. Illud autem dixit per similitudinē: istud egit p exhibitionē. Sed hoc significat ficulnea infructuosa: quod mulier iclinata. et hoc ficulnea reseruata: quod mulier erecta. dominus vinee tertio venit ad ficulneā. et fructum minime inuenit. et mulier que erecta est: decem et octo annis fuerat curua. hoc aūt. x. et viij ānorum numerū signat: q tertio dn̄s uinee ad ficulneā infructuosā venisse perhibet̄. Quia ergo p̄mittendo summatim totā per stringimus: iā per lectiōis ordinē singula disseramus. Arborē fici habebat q̄dā plātatā i vinea sua. et venit q̄rens fructū in illa. et nō inuenit. Quid arbor fici nisi humanā naturā designat? Quid mulier inclinata nisi eādē naturā significādo denūtiat? Que et bene plātata est sicut ficus. et bn̄ creata sicut mulier. sed in culpam p̄pria sponte lapsa neq; fructum seruat operatiōis neq; statum rectitudinis. Ad peccatū q̄ppe ex voluntate corruens q̄a fructū obedientie ferre noluit: statū rectitudinis amisit. que ad dei sil'itudinē cōdita dū in sua dignitate nō p̄stitit: q plātata vl' creata fuerat seruare cōtēpsit. Tertio dn̄s vinee ad ficulneā venit. q̄a naturā gn̄is h'uani an̄ legē sub lege sub gratia expectando ammonendo uisitando requisiuit. Dixit ad cultorē vinee.

Ecce anni tres sunt ex quo ve
ni fructum querens i ficulnea
hac et non inuenio. Venit an
te legem q2 parcẽdo sustinuit
quia per naturalem intellectũ
quid vnusquisq3 exemplo sui
qualiter erga proximum agere
debuisset innotuit. Venit in
lege. quia precipiendo docuit.
Venit post legem p gratiã q2
pietatis sue presentiam exhi-
bendo monstrauit. S3 tamen
in tribus annis fructum se nõ
inuenisse conquerentur. quia q°-
rundam prauorum mentes.
nec inspirata lex naturalis cor
rigit. nec precepta erudiunt.
nec incarnationis eius mira-
cula conuertunt. Quid vero
per cultorem ficulnee nisi pre-
positorum ordo exprimitur?
Qui dum presunt ecclesie nimi-
mirum dominice vinee curã
gerunt. Huius enim vinee pri
mus cultor petrus apostolus
extitit. Hunc nos indigni se-
quimur. in quantum pro eru-
ditione nostra, docendo, predi-
cãdo, increpãdo laboramus
S3 cũ magno iã timore audi-
endũ est. quod cultori dicitur.
succide eã. vt quid etiã terrã
occupat? Vnde quisq3 iuxta mo
dũ suũ in quãtũ locũ vite pre
sentis tenet si fructũ bone ope
rationis nõ exhibet velut ifru-
ctuosa arbor terram occupat.
q2 in eo loco i quo ipse est alijs
operãdus occasionẽ negat. S3
in hoc seculo potens quilibet si
fructũ nõ habet operationis bo
ne etiã impedimentũ prestat
ceteris. quia quicũq3 sub ipso
sunt exẽplo prauitatis illius
q̃si vmbra peruersitatis eius p̃-
muntur. Stat desu p arbor infru-
ctuosa. et subter terra sterilis
iacet. Infructuose arboris desu
per vmbra densatur. et solis radi
us ad terrã descẽdere nequaq̃3
permittitur. quia dum subiecti
quilibet patroni peruersi per-
uersa exempla conspiciunt ip-
si quoq3 infructuosi remanen-
tes veritatis lumine priuan-
tur. Et pressi verba calorẽ so-
lis non aspiciunt. quia inde re
manent adeo frigidi vnde in
hoc seculo male proteguntur.
Sed de hoc peruerso quolibet et
potente pene iam requisitio de-
o non est. Postq̃3 enim se per-
didit querendum solummo-
do est cur et alios premit. Vñ

bū eiusdē vinee dn̄s dicit. vt q̄d etiā terrā occupat? Terrā q̄ppe occupat: q̄ mentes alie-nas grauat. Terrā occupat: q̄ locū quē tenet i bonis opibus nō exercet. Sz tamē nr̄m est p talibus depcari. Nā cultor vi-nee q̄d dicat audiamus. Dn̄e dimitte illā ⁊ hoc āno vsqȝ dū fodiā circa illā. Quid ē circa ficulneā fodere. nisi infructuo-sas mentes increpare? Omnis q̄ppe fossa in imo ē. et nimirū increpatio dū mētē sibi demō strat: humiliat. Quotiēs ergo aliquē de peccato suo corripi-mus: q̄si ex culture debito circa infructuosam arborē fodim9. post fossionē vero quid dicat audiamus. Et mittā cophi-nū stercoris. Quid cophinus stercoris nisi memoria pecca-torū? Peccata eteni carnis ster cora vocant̄. Vnde et p pphe tā d̄r. Cōputruerūt iumēta in stercore suo. Iumenta quippe in stercore suo computrescere ē: carnales q̄sqȝ i fetore luxu-rie vitā finire. Nos itaqȝ q̄n ēs carnalē mētem de suis pecca-tis increpamus: q̄n ēs ad eius memoriā uitia anteacta redu cimus: q̄si infructuose arbori cophinū stercoris versamus. vt malorū que egit: recolat. et ad cōpūctionis grāz q̄si de fe tore pinguescat. Mittit̄ ergo cophinus stercoris ad radicē arboris: q̄n prauitatis sue cō-scientia tangit̄ memoria cogi tationis. Cunqȝ se p penitentiā ad lamenta mēs excitat: cun-qȝ ad bone operationis gratiā reformat: quasi p tactū sterco ris redit ad fecunditatē operis radix cordis. Plāgit quod fe-cisse se meminit. displicet sibi qualē fuisse se recolit. Intentio nē otra se dirigit. atqȝ ad me-liora animū accendit. Ex feto re ergo ad fructū reuiuiscit ar-bor. qȝ de consideratione pec-cati ad bona se opa resuscitat animus. Et sunt plerīqȝ qui in crepationes audiunt. et tamē ad penitentiā redire otemnūt. et infructuosi deo in hoc secl'o virides stant. Sed audiamus q̄d ficulnee cultor adiūgat. Si q̄dē fecerit fructū. sinaūt: in fu turo eā succides. Quia pfecto q̄ hic non vult ad fecūditatē pinguescere per increpationē: illac cadet unde iā resurgere p

penitētiā nō valet. et in futuro succidet̃. q̃uis hic sine fructu viridis stare videat̃. ¶ Erat autē docens in sinagoga sabbatis. et ecce mulier que habebat spūm infirmitatis annis decē et octo. Paulo ante iam diximus. q̄a hoc erat trin⁹ aduentus dn̄i ad infructuosam ficulneā quod. x. et viij ānoꝝ numerus ad curuā mulierem signat. Sexto enī die homo factus est. atq₃ eodē sexto die opa dn̄i cūcta pfctā sūt. senarius autē numerus in trigonū ductus. x. et viij. facit. Quia ergo homo q̄ sexta die factus est perfecta opera habere noluit: sed ante legem sub lege. atq₃ in exordio inchoātis gratie infirm⁹ extitit: x. et viij. annis curua fuit mulier. Et erat inclinata. nec omnino poterat sursum respicere. Omnis peccator terrena cogitās celestia nō requirens sursum respicere nō valet. quia dum desideria inferiora sequitur: a mētis sue rectitudine curuat̃. et hoc semper videt: quod sine cessatiōe cogitat. Ad corda vestra fratres carissimi redite quid honis omnibus in cogitationib⁹ vestris voluatis semper aspicate. Alius de honorib⁹. alius de pecuniis. alius de prediorū ambitu cogitat. Hec cūcta in imo sunt. et quādo mens talibus implicat̃: ab status sui rectitudine flectit̃. Et quia ad celeste desideriū nō assurgit q̄si mulier inclinata sursum respicere neq̄q̃ potest. Sequitur Hanc cū videret vel vidisset iesus: vocauit ad se. et ait illi. Mulier dimissa es ab īfirmitate tua. et imposuit illi manū et cōfestim erecta est. Vocauit. et erexit. quia illuminauit et adiuuit. vocat sed nō erigit qn̄ quidem per eius grām illuminamur. sed exigētibus nostris meritis adiuuari nō possumus. plerūq₃ enī videmus: que agēda sunt. sed hoc opere nō implemus. Nitimur et infirmamur. mētis iudiciū rectitudinē ɔspicit. ſ ad hāc opis fortitudo succūbit. q̄a nimiꝝ iā de pena pcti ē ut ex dono q̄ dē possit bonū cōspici sꝫ tn̄ ab eo qđ aspicit̃: ɔtigat p meritū repelli. vsitata etenī culpa obligat mentem: vt nequaq̃ surgere possit ad rectitudinem.

conatᷣ & labitᷣ: q2 vbi spõte diu persistit: ibi et cũ noluent coacta cadit. bene de hac nr̃a incuruatõe ex typo hũani ge neris p psalmistã d2. Incur uatus sum. et huiliatus sum vsqꝫq̃qꝫ. contẽplatus nãqꝫ ꝙ ad supnã lucẽ intuẽdã hõ cõ dit⁹ fuerat: sꝫ peccatis exigẽ tib⁹ foras missus mentis sue tenebras portat: supna nõ ap petit. i infimis intẽdit. celestia nequaq̃ꝫ desiderat: trena sem per in aĩm versat. Hoc q̃d de suo genere doluit: i sermõe excla mauit dicẽs. Incuruatus sum. et hũiliat⁹ sum vsqꝫq̃qꝫ. Con tẽplationẽ nãqꝫ celestiũ pdẽs si sola carnis necessaria hõ co gitaret: incuruat⁹. et hũiliatus esset. sꝫ vsqꝫq̃qꝫ esset. Quẽ er go a supnis cogitationib⁹ nõ solũ necessitas deicit sꝫ etiã vo luptas illicita sternit: non solũ incuruat⁹, sꝫ vsqꝫq̃qꝫ incurua t⁹ ẽ. Hinc ali⁹ ꝓpheta de imũ dis spiritibus dicit. Qui dixe rũt aĩe tue incuruare vt trãsea mus. Recta quippe stat aĩa: cũ supna desiderat. & neq̃q̃ꝫ fle ctitᷣ ad ima. Sꝫ maligni spirit⁹ cũ hãc in sua rectitudine stare cõspiciũt: per eã trãsire nõ pos sunt. Trãsire nãqꝫ eorꝝ ẽ: i im mũda illa desideria spgere. di cũt g° icuruare vt trãseam⁹: q2 si ipa se ad ima appetẽda nõ deiicit: cõtra hãc illorꝝ puersi tas nl' latenus dualescit. Et trã sire p eã nequeunt: quã cõtra se rigidã i supna intentõe per timescũt. Nos ergo fratres ca rissimi nos viã malignis i no bis spiritib⁹ dam⁹: cũ terrena cõcupiscimus. cũ ad tẽporalia appetẽda curuamur. Pudeat ergo trena cõcupiscere. et dor sa mẽtũ ascẽdẽtib⁹ aduersa riis pbere. Terrã semp intue tur q̃ curuus ẽ. & q° pmio sit re dẽpt⁹ nõ meminit: q̃ ima querit Hinc etiã per moysen d2. vt q̃ gibbo pmitᷣ neq̃q̃ꝫ ad sacer dotiũ pueharᷣ. Et q̃tq̃t christi sanguĩe redẽpti sum⁹: mẽbra eiusdẽ summi sacerdotis effi cimur. Vñ nobis p petrũ dici tur. Vos aũt gen⁹ electũ re gale sacerdotiũ. Sed q̃ gibbũ tolerat: ima sp intuetᷣ. A sacer dotio g° repellitᷣ. q2 q̃sq̃s solis terrenis intentus est ipse sibi testis ẽ ꝙ membrum summi sacerdotis non est. Hinc rur-

fus pisces q̄ pennulas nō habent: ab esu fidelis populi prohibent̄. Pisces q̄ppe qui pēnulas habēt: squamarum dare saltus etiā sup aq̄s solent. Quid ergo pennatis piscib⁹ nisi electe anime figurant̄? Que perfecto sole in celestis ecclesie corpus trāseunt: que mō virtutum pennulis fulte saltus dare p celeste desiderum sciunt. vt superna p cōtemplationē appetāt. q̄uis in seipis iterum ex mortali carne relabant̄. ¶ Si ergo iam bona celestis patrie agnouimus: displiceat nobis fratres carissimi q curui sum⁹ Ponat̄ añ oculos mulier curua. et arbor infructuosa. Reminiscamur malorum q̄ fecim⁹ mittamus ad radicem cordis cophinū stercoris. vt tunc in retributiōis fructu pinguescat quod nobis hic p penitentiā fatebat. Et si virtutū summa operari nō possumus: ipe deus nr̄o gaudet lamēto. Ex ipa ei iustitie inchoatione placebimus: q̄ iniusta que fecimus punimus. Nec mora erit i flentibus. q̄a tergēt citius transeūtes lachrymas gaudia mansura. Per dn̄m nostrum amē.

¶ Lectio sancti euāgelij secū dum matheū. Ca. xvi.

In illo tpe dixit iesus discipulis suis. Si q̄s vult post me uenire abneget semet ip̄m. et tollat crucem suā. et c.

¶ Omelia lectōis eiusdē habita ad ppl'm i basilica sanctorum pcessi et martiniani. xxxij.

Quia dn̄s ac redēptor nr̄ nouus homo venit in mūdū: noua p̄cepta dedit mūdo. vite enim nostre veteri in vitiis enutrite cōtrarietatē opposuit nouitatis sue Quid eni vetus q̄d carnalis homo nouerat: nisi sua retinere. aliena rapere si posset. cōcupiscere si non posset? Sed celestis medicus singulis quibusq3 vitiis obuiantia adhibet medicamēta. Nā sicut arte medicine calida frigidis frigida calidis curāt̄: ita dn̄s nr̄ ↄtraria opposuit medicam̄ta peccatis vt lubricis ↄtinētiā. tenacib⁹ largitatē. iracūdis māsuetudinem. elatis p̄ciperet hūilitatē. Certe cum se seq̄ntibus noua mādata p̄poneret: dixit. Nisi q̄s renūtiauerit oībus q̄ possidet: nō pōt meus esse discipu

luſ· Acſi apte dicat· Qui p vi
tā veterē aliena ꝯcupiſcitis: p
noue cōuerſatōis ſtudiū ꝛ ve
ſtra largimini· Quid vero in
in hac lectōe dicat: audiam⁹·
Qui vult poſt me venire: abne
get ſemetipſum· Ibi dr̄ vt ab-
negemus nr̄a· hic dr̄ vt abne-
gem⁹ nos· Et fortaſſe labori-
oſum nō ē hōi relinqre ſua· ſꝫ
ualde laborioſū ē relinquere
ſemetipm̄· Min⁹ quippe ē ab
negare qđ habet· valde enim
multū ē: abnegare qđ eſt· Ad
ſe autē nobis veniētibus dn̄s
p̄cepit: vt renūciemus nr̄is· qꝛ
q̄cūqꝫ ad fidei agonē uenim⁹
luctamē ꝯtra malignos ſpūs
ſumimuſ· Nil aūt maligni ſpi
ritus in hoc mūdo ꝓpriū poſſi
dēt· nudi g° cū nudo luctari de
bemus· Nā ſi veſtitus q̄ſqꝫ cū
nudo luctat̄: citius ad terrā de
ĳcit̄: q̄ habet vn̄ teneat̄· Quid
enī ſunt terrēa oīa: niſi quedā
corporis indumēta? Qui g° ꝯtra
diabolū ad certamē ꝓperat:
veſtimēta abĳciat· ne ſuccum
bat· Nihil in hoc mūdo amā-
do poſſideat· nullas rerū labē-
tiū delectationes reqrat· ne vn̄
ad notū tegit̄: ad caſum inde
teneat̄· Nec tm̄ ſufficit noſtra
relinqre· niſi reliquam⁹ et nos
Quid ē qđ dicim⁹· relinqm⁹ mus
et nos? Si enī noſmetipōs re-
linq̄mus: q° ibimus extra nos
vl' q̄s ē q̄ vadit/ ſi ſe deſeruit?
Sꝫ aliud ſum⁹ p pc̄m lapſi· a
liud p naturā cōditi· aliud qđ
fecim⁹· aliud qđ facti ſumus·
Relinquamus noſmetipſos
quales peccādo nos fecim⁹· ꝛ
maneamus noſmetipſi qua-
les p grāꝫ facti ſumus· Ecce
etenī q̄ ſupb⁹ fuit· ſi cōuerſuſ
ad chriſtū huilis factus ē: ſe
metipſum reliquit· Si luxurio-
ſus quiſqꝫ ad cōtinentiā vitā
mutauit: abnegauit vtiqꝫ qđ
fuit· Si auarus q̄ſqꝫ ābire iam
deſĳt: et largiri didicit ꝓpria
q̄ prius aliena rapiebat· pro-
cul dubio ſemetipm̄ reliquit·
Ipē q̄dē ē p naturā ſed nō eſt
ipē p malitiā· Hic enī ſcriptū
uerte impios et nō erūt· cōuer
ſi nāqꝫ ipĳ nō erūt nō· qꝛ nō ē
erūt oīno i eſſētia: ſed ſcilicet
nō erūt i ipietatis culpa· Tūc
g° noſmetipōs reliquam⁹: tūc
nos abnegam⁹: cū vitamus
qđ p vetuſtatē fuimus· et ad
hoc nitimur qđ p nouitatē vo
camur· Pēſemus quō ſe pau-
lus abnegauerat q̄ dicebat·

uiuo aūt iā nō ego. Extinctus quippe fuerat seuus ille persecutor et uiuere cepat predicator pius. Si enī ipse esset pius profecto nō esset. Sed q̄ se uiuere denegat dicat vn̄ ē q sancta uerba p doctrinā veritatis clamat. protinus subdit. Viuit vero i me christus. Acsi apte dicat. ego q̄dē a memetipso extinct⁹ sum. q2 carnaliter nō uiuo. sed tn̄ essential'r mortuus nō sum. q̄a in xp̄o spiritaliter viuo. Dicat g° ueritas dicat. Si q̄s uult post me venire abneget semetipm. Quia nisi q̄s a semetipso deficiat ad eū q̄ sup ipm est nō appropiquat nec ualet apphendē. q̄d ultra ipm ē. si nesciunt mactare q̄d ē. Sic olerū plante trāsponunt ut pficiāt. atq3 vt ita dixerim eradicant ut crescant. Sic rerum semia in terre admixtiōe deficiūt. et in reparatiōe sui generis uberius assurgūt. vn̄ enī uidētur pdidisse q̄d erant inde acapiūt hoc apparere q̄d ñ erāt Sed q̄ iā se a vicijs abnegat exq̄rende eius uirtutes sunt in q̄bus crescat. Nā cū dictū ē qui uult post me venire abneget semetipm. protinus addit. et tollat crucē suā q̄tidie. et sequat me. Duobus etenī modis crux tollit. cum aut p abstinētiā affliciē corpus. aut p cōpassionē pximi affligit animus Pensemus q̄liter vtroq3 mō paulus crucē suam tulerat. qui dicebat. Castigo corpus meū et in seruitutē redigo. ne forte alijs pdicans ipse reprobus efficiar. Ecce in afflictiōe corporis audiuimus crucem carnis audiamus nūc in cōpassiōe pximi crucem mētis. Ait enim Quis infirmat. et ego nō infirmor. Quis scādalizat. et ego nō vror. Perfectus q̄ppe predicator vt exemplū daret abstinētie crucē portabat i corpe Et q̄a in se trahebat dāna infirmitatis aliene crucē portabat in corde. ¶ Sed q̄a ipsis virtutib⁹ q̄dā uitia iuxta sūt dicēdū nobis est q̄d vitiū abstinētiā carnis et q obsideat cōpassionē mētis. E vitio nāq3 abstinentiā carnis nōnūq̄3 vana gl'ia obsidet. q̄a dū tenuitas in corpore dū pallor i uultu respicit. uirtus pate fctā laudat. et tāto se celeri⁹ foras fundit. quāto ad hūanos oculos per ostensum pallorē exit

93

Et plerūq3 fit: vt hoc quod cā dei agi creditꝰ: pro sol' hūanis fauorib' agatꝰ. Qd bene simō ille significat: q̄ inuētꝰ in itine re, crucē dn̄icā i āgarā portat. Aliēa q̄ppe onera in angaria portātꝰ: qn̄ p natiuitatis studi um aliq̄d geritꝰ. Qui ergo per simonē designātꝰ, nisi abstinē tes et arrogātes: q̄ p abstinē tiā quidē carnē afficiunt. sed fructū abstinētie intus nō req̄ rūtꝰ. Crucē ergo dn̄i in āgaria simō portat. q2 cū ad opꝰ bo nū ex bona volūtate nō ducitꝰ: rē iusti sine fructu peccator ope ratꝰ. Vn̄ isdē simon crucē por tat. sed nō moritꝰ. q2 abstinen tes et arrogātes, per abstinen tiā quidē corpus afficiūt. sed per desideriū glorie mundo vi uūt. Cōpassionē vero aīmi ple rūq3 latēter obsidet pietas fal sa vt hāc nōnūq̄3 vsq3 ad cō descendendū vitijs pertrahat. dū ad culpas quisq3 nō debeat compassionē exercere sed ze lū. Cōpassio quippe hōi et re ctitudo vitijs debetꝰ. vt in vno eodēq3 hoīe et diligamus bo nū q᷑ factus est: et persequa mur mala q̄ fecit. Nedū cul pas icaute remittimꝰ: nō iā p caritatē cōpati, sed p neglige tiā cōcidisse videamur: ¶ Se quitꝰ. Qui eni voluerit animā suā saluā facere: pdet eā. et q̄ perdiderit animam suam pro pt me: saluā eā faciet. Sic di citꝰ fideli qui voluerit aīā3 su am saluā facere pdet eā. et q̄ pdiderit, ppt me saluā faciet eā. acsi agricole dicatꝰ. frumē tū si seruas pdis. si seminas: re nouas. Quis enim nesciat q᷑ frumētū cū in semine mittitꝰ: p dit ab oculis in t'ra deficit: S3 vn̄ putrescit in puluere: in vi rescit in renouatiōe. Quia vo scā eccl'a aliud tp̄s habet p se cutiōis. atq3 aliud pacis: redē ptor nr̄ ipsa eius tēpora distin guit in p̄ceptis. Nā psecutiōis tpe ponēda est aīa. pacis aūt tēpore ea q̄ amplꝰ dn̄ari pōt: frangenda sunt desideria terre na. vn̄ et nūc dr̄. Quid eni, p ficit homini si lucretꝰ totū mū dū. se aūt pdat. et detrimentū sui faciat: Cū psecutio ab ad uersarijs deest: valde vigilāti us cor custodiēdū est. Nā pa cis tpe q2 licet viuere: libet e tiā ambire. Que, pfecto aīa-

ritia bene cōpescit᷑: si ipse sta-
tus ambiētis sollicite cōside-
ret. Nā cur instet ad colligē-
dū qn̄ stare nō pōt ipe q̄ colli
git: Cursum g᷒ suum q̄sq3 cōsi
deret. et agnoscat sibi posse suf
ficere parua q̄ hī. Sed fortas-
se metuit ne in huius vite iti-
nere sumptus desit. longa nr̄a
desideria icrepat via breuis.
Incassum mlta portant᷑: cū iu
xta est quo pergit᷑. ¶ Plerūq3
aūt in auaricia uicimus. s3 ad
huc obstat q᷒ vias rectitudi-
nis minori tenemus custodia
pfectiōis. Nam sepe labentia
cūcta despicim⁹. sed tn̄ adhuc
hūane verecundie vsu ppedi
mur. vt rectitudinē quā serua
mus in mēte: nūdū exp̄mere
valeam⁹ in voce. Et tāto dei
faciē ad iustitie defensionē ne
gligimus: q̄3to hūanas facies
cōtra iustitiā ueremur. S3 huic
q̄q3 vulneri cōgruū subiūgit᷑
medicamētū cum dn̄s dicit.
Qui me erubuerit et meos ser
mones: hūc filius hominis e-
rubescet cū venerit in maiesta
te sua et patris et sctōꝝ ange
loꝝ. Sed ecce nūc apud se ho-
mines dicunt. nos iam dn̄m
et sermones nō erubescimus.
quia apta in voce ꝓfitemur.
Quibus ego respondeo. q᷒ in
hac plebe xp̄iana sunt nōnulli
q̄ xp̄m ideo cōfitent᷑: q̄a cun-
ctos christianos esse cōspici-
unt. Nam si nomē xp̄i in tāta
hodie gl'a n̄ esset: tot ꝓfessores
xp̄i sancta eccl'a nō haberet.
Nō g᷒ ad ꝓbationē fidei vox
sufficit ꝓfessionis. quā defen
dit a verecūdia ꝓfessio gn̄ali-
tatis. Est tamē vbi se q̄sq3 in
terroget: vt in cōfessiōe xp̄i se
veraciter ꝓbet. si nō iā nomē
eius erubescit. si plene virtute
mentis hūanū pudorē subdi
dit. Certe eni per secutiōis tpe
erubescere poterāt fideles sub
stātis nudari. de dignitatibus
deici. verberib⁹ affligi. Pacis
aūt tpe q̄a hec a nr̄is psecuti-
onibus desunt: est aliud vbi
ostēdamur nobis. Veremur
sepe a ꝓximis despici. dedigna
mur iniurias verbi tolerare. si
cōtingat iurgiū fortasse cū ꝓxi
mo: erubescim⁹ priores satisface
re Cor q̄ppe carnale dū hui⁹
uite gl'am q̄rit: humilitatē respu
it. Et plerūq3 ipe hō q̄ irascit᷑:
discordāti sibi recōciliari appe
tit. s3 ire ad satisfaciēdū prior eru
bescit. Pensem⁹ fctā ueritatis

94

vt videamus quo iaceāt nostre prauitatis actiões. Si enī mēbra summi capitis sumus: imitari eū cui cōnectimur debemus. Quid nāq3 ad nr̄e eruditiōis exemplū paulus egregius pdicator dicit. Pro xp̄o legatiōe fungimur tāq3 deo exortāte per nos obsecramus pro christo recōsiliamini deo. Ecce inter nos et dn̄i discordiā peccando fecim⁹. et tamē ad nos deus suos legatos prior misit. vt nos ipsi qui peccauim⁹ ad patrem dei rogati veniamus. Erubescat ergo humana supbia. cōfundat̄ q̄sq3 si nō satisfaciat pro prximo. qn̄ post culpā nostrā vt ei recōsiliari debeamus: et ipse qui offensus est legatis interueniētibus obsecrat deus. ¶ Seq̄t̄. Dico aūt vobis vere sunt aliq̄ hic stātes qui nō gustabunt mortē: donec videant regnū dei. Regnū dei fratres carissimi nō sēper in sacro eloq̄o vēturū d̄r. sed nōnūq3 p̄sens ecclesia vocat̄. Vnde scriptū est. Mittet filius hominis angelos suos. et colligent de regno eius omnia scandala. In illo q̄ppe regno scādala nō erūt: vbi pfecto re pbi nō admittūt̄. Quo uidelicet exemplo colligit̄: q hoc loco regnū dei presens ecclesia vocat̄. Et quia nōnulli ex discipulis vsq3 adeo in corpore uicturi erāt: vt ecclesiam dei cōstructā cōspicerēt: et cōtra mūdi huius gloriā erectā cōsolatoria pmissiōe nūc d̄r. Sunt quidā de hic stātib⁹ qui nō gustabūt mortē: donec videant regnū dei. Sed cū tanta dn̄s subeūde mortis precepta ederet: quid necessariū fuit vt ad hāc subito pmissionē veniret: Quod si subtiliter attēdamus: quāta dispensatione pietatis agat̄ agnoscim⁹. discipulis enī rudibus etiā de p̄senti vita aliq̄d pmittēdum fuit. vt possint robustius in futura solidari. Sic israelitico populo ex egypti terra liberando re pmissionis terra pmittit̄. et cū vocādus esset ad dona celestia: terrenis pmissionibus suadet̄. Cur hoc: ut dū esset aliq̄d quod de uicino perciperet: illud iā fideli⁹ crederet. qd̄ de lōgi quo audire potuisset. Carnalis etenī pp̄l'us si parua

nō acciperet: magna nō crederet. Omnipotens ergo deus largiendo terrena suadet ad celestia. vt percipiens quod videret: sperare disceret quod minime uidebat. Et tāto solidior de inuisibilibus fieret: quāto eū ad spei certitudinē visibilia promissa fulcirēt. Vn̄ recte quoque per psalmistā dr̄. dedit eis regiōes gētium. et labores ppl'orum possederunt. ut custodiāt iustificatiōes eius et legē eius reqrāt. Sic ergo hoc loco rudibus discipulis veritas loquēs videndū regnū dei promittit in terra. vt hoc ab eis fidelius ī celo presumatur.

Ex ipso itaque regno quod iam videmus in mūdo esse sublimatū: speremus regnū quod ī celo credimus percipiēdū. Nam sunt nōnulli q̄ xp̄ianitatis nomine censent. sed xp̄ianitatis nō habent fidē. Sola esse visibilia estimāt: inuisibil'a nō appetūt. quia nec esse suspicant. Ad sctōrum martyrū corpora cōsistimus frēs mei. Nūquid isti carnem suā in mortē darent: nisi eis certissime cōstitisset esse uitam pro qua mori debuissent: Ecce q̄ ita crediderūt: miraculis coruscāt. ad extincta nāque eorum corpa viuētes egri veniunt. et sanant. Periuri ueniūt et a demonio vexant. Demoniaci veniūt. et liberant. Quomō ergo viuūt illic vbi viuūt. si in tot miraculis viuunt hic vbi mortui sunt: Rem frēs dico breuē verbo. sed nō paruā memoria. quā religiosis quibusdam senioribus narrātibus agnoui Gothorum tēpore matrona q̄dā fuit valde religiosa. q̄ ad horum martyrū eccl'ā crebro ueniebat. Quadā die dū ex more ad orandū venisset: egrediens duos stātes sub peregrino habitu monachos inuenit. peregrinos credidit. dare eis aliquid elemosine precepit. Sed priusque eius erogator eis ad largiendū elemosinā appinquisset: astiterūt illi vicinius et dixerunt. Tu nos modo visitas nos te ī die iudicii requiremus et quicquid possumus prestabimus tibi. Quo dicto ab oculis eius ablati sunt. Territa illa ad orandū rediit. seseque in lachrymis plurius effudit. Et facta ē post hoc tāto instātior in prece: quanto certior de promissiōe. Si aūt iux-

ta pauli vocē est fides speran
dar substātia rer argumētū
nō apparentū: neq̄ q̄ iam dici
mus vt venturā vitā credatis
q̄a ecce ipsi q̄ in illa viuūt hu
manis obtutibus visibiliter
p̄sentāt. Quod enī videri po-
test: melius dicit sciri q̄ credi
venturā ergo vitā nos domi
nus magis voluit scire: q̄ cre
dere. qui eos q̄s inuisibiliter
recipit: apud se viuere nobis
etiā visibiliter ostēdit. Hos g°
frēs carissimi in causa vestri
examinis quā cū districto iu-
dice habetis: patronos facite.
Hos in die tāti terroris illius
defensores adhibete. Certe si
apud quēdā magnū iudicē
causa q̄libet vestra esset die
crastino ventilanda: totus ho
diernus dies in cogitatōe du
ceretur. patronū vestra frater
nitas q̄reret. magnisq̄ p̄cib⁹
ageret: vt apud tātum iudicē
sibi defensor veniret. Ecce di
strictus iudex iesus venturus
est tanti illius angelor archā
gelorq̄ cōcilij terror adhibe
tur. in illo conuentu causa nr̄a
discutit. et tn̄ nos patronos
modo non reqrimus: q̄s tunc
defensores habeamus. Assunt
defensores nr̄i sancti martires
rogari volunt. atq̄ vt ita di-
xerim querūt: vt q̄rant. Hos
ergo adiutores vestre oratio
nis querite. Hos ptectores
vestri reatus inuenite. q̄a ne
punire peccatores debeat: roga
ri vult et ipse q̄ iudicat. Vn̄
etiam longo tempore cōmina
tur iram. et tamē misericordit
expectat. Sic aūt nos et miseri
cordia eius refoueat vt nullo
modo negligētes reddat. Sic
peccata nr̄a pturbent: vt mēs
in desperatiōe nō pruat. Quia
et si p̄sumentes metuimus: et
metuentes speramus: eternum
regnum citius adepturi sumus
per eū qui viuit et regnat deus
cū patre in vnitate sp̄us sancti
deus per oīa scl'a scl'or amē.

¶ Lectio sancti euangelij se
cundum lucā. Ca. vij.

IN illo tempore rogabat
iesum q̄dam phariseus
vt manducaret cū illo. Et in-
gressus domū pharisei discu
buit. Et ecce mulier q̄ erat. &c.

¶ Omelia lectiōis eiusdem
habita ad ppl'm in basilica
sancti clementis. xxxiij.

Cogitanti mihi de mane
magdalene penitentia
flere magis libet: q̄z aliquid
dicere. Cuius enī vel saxeum
pectus ille huius peccatricis la
chryme: ad exēplum penitēdi
nō emolliāt? Consideravit nā
q̄z quid fecit. et noluit modera
re quid faceret. Super cōuiuā
tes ingressa est. nō iussa venit.
inter epulas lacrimas obtulit.
discite quo dolore ardet: que
flere et inter epulas nō erube-
scit. Hanc vero quā lucas pec
catricē mulierē iohānes mari
am nominavit: illā esse mari
am credimus: de qua marcus
vij. demonia eiecta fuisse te-
stat̄. Et quid per septē demo-
nia nisi vniuersa vitia designā
tur? Quia enī omne tempus
septē dieb⁹ cōprehēdit̄. recte
septenario numero vniuersi-
tas figurat̄. Septē ḡ demonia
maria habuit: q̄ vniuersis vi
ciis plena fuit. Sed ecce quia
turpitudinis sue maculas as-
pexit: lauāda ad fontē miseri
cordie cucurrit. cōuiuātes non
erubuit. Nam q̄a semetipsam
grauit̄ erubescebat intus nihil
esse credidit qđ verecūdaret̄

fons. Quid ergo miramur fr̄es
mariā venientē an dn̄m susci-
pientem? dicā suscipientem. an
trahentem. Melius trahentem
et suscipientē. Quia nimirū
ipse eā p misericordiā traxit i-
tus: q̄ per mānsuetudinē susce-
pit foris. Sed iā textū sancti
euāgelii percurrentes ipm̄ q̄z
ordinē q° venerit sanāda vi-
deam⁹. Attulit alabastrū un
guēti. et stans retro secus pe-
des iesu lacrimis cepit rigare
pedes eius. et capillis capitis
sui tergebat. et osculabat̄ pe-
des eius. et vnguento vnge-
bat. Liquet fr̄es illicitis acti-
bus pri⁹ mulier intēta vnguē
tū sibi ꝓ odore sue carnis ad
hibuit. Quod ergo sibi turpit̄
exhibuerat: hoc iam deo lau-
dabilit̄ offerebat. Oculis ter-
rena cōcupierat. sed hos iā per
penitentiā cōterēs flebat. Ca-
pillos ad cōpositionē vultus
exhibuerat. sed iā capillis la-
crimas tergebat. Ore superba
dixerat. sed pedes dn̄i osculās
Hoc in redemtoris sui vesti-
gia fiebat. Quot ergo in se ha
buit oblectamēta: tot de se i-
uenit holocausta. Conuertit

96

ad virtutum numerum numerum criminum. vt totum seruiret deo in penitentia: quicquid ex se deum contempserat in culpa. Sed hoc phariseus intuens despicit. et non solum venientem peccatricem mulierem sed etiam suscipientem dominum reprehendit dicens intra se. hic si esset propheta: sciret vtique que et qualis esset mulier que tangit eum. quia peccatrix est. Ecce phariseus veraciter apud se superbus et fallaciter iustus egram reprehendit de egritudine. medicum de subuentione. qui ipse quoque de elationis vulnere egrotabat. et ignorabat. Inter duos autem egros medicus aderat. sed vnus eger in febre integrum sensum tenebat. alter vero in febre carnis. et sensum perdiderat mentis. Illa quippe flebat quod fecerat. phariseus autem de falsa iustitia elatus vim sue inualitudinis exaggerabat. In egritudine ergo et sensum perdiderat: qui hoc ipsum quoque quod a salute longe esset: ignorabat. Sed inter hec nos gemitus cogit quosdam nostri ordinis uiros intueri. qui sacerdotali officio preditis si quid fortasse iuste exterius vel tenuiter egerint: protinus subiectos despiciunt. et peccatores quosque in plebe positos dedignantur. eisque compati culpam suam confitentibus nolunt ac velut pharisei more a peccatrice muliere tangi despiciunt. Que profecto mulier si ad pharisei pedes venisset: nimirum calcians repulsa discederet. Inquinari enim se alieno peccato crederet. Sed quia hunc uera sua iustitia non replebat: de alieno vulnere egrotabat. Vnde semper necesse est: ut cum peccatores quosque conspicimus: nosmetipsos prius in illorum calamitate defleamus. Quia fortasse in similibus aut lapsi sumus: aut labi possumus: si lapsi non sumus. Et si censura magisterii debet semper virtute discipline uitia persequi: oportet tamen ut sollicite discernamus quia districtionem debemus vitiis compassionem nature. Si enim fenedus est peccator: nutriendus est proximus. Cum vero iam per penitentiam percutit ipse quod fecit: iam non proximus peccator non est quia cum dei se iustitia contra se dirigit. et hoc in se punit quod iustitia diuina reprehendit. Sed iam iste superbus et arrogans qua sententia conuincatur audiamus.

De duobus q̄ppe ei debitori-
bus paradigma opponit᷑. quo᷑
vnus minus et alius amplius
debet. vtrorū q̄ debito dimis-
so q̄s amplius largitorē debiti
diligat: interrogatur. Quibus
verbis, p̄tinus ille respondit.
Ille plus diligit: cui plus dimit
tit᷑. Qua in re notādū est q̄a
dū sua sententia phariseus cō
uicitur: quasi freneticus funē
portat vnde liget᷑. Enumerā
tur ei bona peccatricis. et enu-
merāt᷑ mala falsi iusti cum dr̄
Intraui in domū tuā. aquā pe
dibus meis non dedisti. Hec
autē lachrymis rigauit pedes
meos. et capillis suis tersit. O
sculum mihi non dedisti. Hec
aūt ex quo intraui: nō cessauit
osculari pedes meos. Oleo ca
put meū nō vnxisti. Hec aūt
vnxit vnguēto pedes meos.
Post enumerationē vero sub
infert᷑ sentētia. Propter quod
dico tibi. remittunt᷑ ei peccata
multa: q̄a dilexit multū. Quid
fr̄es mei esse dilectiōe credi-
mus nisi ignē: et q̄d culpā ni
si rubiginē: Vnde nūc dicit᷑.
Remittunt᷑ ei peccata multa:
q̄a dilexit multū. Acsi aperte
diceret᷑. Incēdit plene peccati
rubiginē. q̄a ardet valide per
amoris ignē. Tanto nāq̄ am-
plius peccati rubigo cōsumit᷑.
quāto peccatoris cor magno
caritatis igne cōcremat᷑. Ecce
ea q̄ ad medicū venerat egra
sanata ē. sed de salute eius ad
huc alij egrotant. Nam simul
discumbentes cōq̄sti sunt intra
se dicētes. Quis ē hic qui eti-
am peccata dimittit: Sed cele
stis medicus egros nō despi-
cit: q̄s etiā de medicamēto fie
ri deteriores uidet. Eam quā
sanauerat p̄ pietatis sue sen-
tentiā cōfirmat dicens. Fides
tua te saluā fecit. vade i pace.
Fides eteni saluā eam fecit.
quia hoc quod petijt: posse se
accipere nō dubitauit. Sed ip-
sam q̄q̄ spei certitudinē iam
ab illo acceperat: a quo p̄ spē
etiā salutē querebat. In pace
aūt ire precipit᷑: vt a veritatis
itinere in uiam scādali vlteri-
us nō diruet᷑. vnde et p̄ za-
charā dr̄. Ad dirigendos pe
des nr̄os in uiā pacis. Tunc
eni gressus nostros in viā pa
cis dirigimus: q̄n p̄ illud acti
onum iter pergim⁹: in quo ab

97

actoris nr̃i gratia ñ discorda mus. ¶ Allegorice hec itaq; frẽs carissimi hystorica expo sitõe trãscurrimus. nũc vero si placet ea q̃ dicta sũt: mistico intellectu disseramus. Quẽ nã q; pharíseus de falsa iustitia p̃ sumẽs nisi iudaicũ pp̃l'm: quẽ peccatrix mulier sed ad vesti gia dñi veniẽs. et plorãs nisi cõuersam gẽtilitatẽ designat: Que cũ alabastro venit. vn guẽtũ fudit. retro secus pedes dñi stetit. lachrymis pedes ri gauit. capillis tersit. eosdẽq; q̃s infundebat et tergebat pe des osculari nõ desiit. Nos g̊ nos illa mulier expressit: si to to corde ad dñm post pctã re deamus. si eius penitẽtie luct⁹ imitemur. Quid nãq; vnguẽ to nisi bonus odor opiniõis exprimit̃: vñ paul⁹ dicit. chri sti bonus odor sum⁹ deo in oĩ loco. si g̊ recta opa agim⁹ q̃ bus opiniõis boni odoris ec clesiã resp̃gamus: q̃d in dñi corpe nisi vnguẽtũ fũdimus Sed secus pedes mulier stetit cõtra pedes eni dñi stetimus: cũ in pctis positi ei⁹ itineribus retinebamur. Sz si ad verã pe nitentiã post pctã cõuertimur: iã retro secus pedes stam⁹. q2 eius vestigia seq̃mur: quẽ im pugnabamus. Lachrymis mulier pedes rigat. q2 nos q̃q; veraciter agimus: si q̃buslibet vltimis mẽbris dñi p cõpassi onis affectũ inclinemur. si san ctis eius in tribulatiõe cõpa timur. si eorꝝ tristitiã nostram putamur. Capillis mulier pe des q̃s rigauerat tersit. Capil li quippe superfluũ corpori. Et quid abundans terrena sub stãtia: nisi capillorꝝ speciẽ te net: Que dũ ad vsum neces sitatis super fluit: etiã abscisa nõ sentit̃. Capillis ergo pedes dñi tergimus: qñ sanctis eius quibus ex caritate cõpatimur etiã ex his q̃ nobis sup̃fluũt: miseremur. Quaten⁹ sic mẽs p cõpassionem doleat: vt etiã larga manus affectũ doloris ostẽdat. Rigat nãq; lachry mis redẽptoris pedes sz capil lis nõ t̃git: q̃ ut cũq; p̃ximorꝝ dolori cõpatit̃. sz tñ eis ex his q̃ sibi sup̃fluũt: ñ miseret̃ plo rat et non tergit: qui verba q̃ dem doloris tribuit. sed non ministrando que desunt vim doloris minime abscindit.

Osculat̃ mulier pedes q̊s ter-
git. Quod nos q̊q; plane agi-
mus: si studiose diligim⁹: q̊s
ex largitate ↄtinemus. ne gra
uis nobis sit necessitas ꝓxi-
mi. ne ip̄a eius indigētia que
sustentat̃: fiat onerosa. Et cū
manus necessaria tribuit: ani-
mus a dilectiōe torpescat. Po
test q̊q; per pedes ip̄m miste-
riū incarnationis eius intelligi
p quod diuinitas terrā tetigit
quia carnē sumpsit. Verbum
eni caro factū ē. et habitauit
in nobis. Osculamur g̊ redēp
toris pedes: cū misteriū incar-
nationis eius ex toto corde di
ligimus. Vnguēto pedes vn
gimus: cū ip̄am humanitatis
eius potētiam sacri eloquij bo
na opinione p̄dicamus. Sed
hoc phariseus uidet. ⁊ inuidet
quia cū iudaicus ppl's gentili
tati deū p̄dicare conspicit: sua
apud se malicia tabescit. Sed
redēptor noster facta eiusdē
mulieris quasi bona gentilita
tis enumerat. vt in quo malo
iudaicus populus iaceat: agno
scat. Nā sic phariseus retūdit̃
vt per eū (sicut diximus) perfi-
dus ille ppl's ostendat̃. Intra
ui in domū tuā. aquā pedib⁹
meis nō dedisti. hec autem la
chrymis rigauit pedes meos.
Aqua q̃ppe extra nos est la-
chrymaꝝ humor intra nos.
Quia uidelicet īfidelis ille po
pulus nec ea que extra se erāt
vnq̄; ꝓ domino tribuit. con-
uersa autē gentilitas ꝓ eo nō
solum reꝝ substantiā sed etiā
sanguinē fudit. Osculum mi-
hi nō dedisti. hec aūt ex quo ī
trauit: nō cessauit osculari pe-
des meos. Osculum q̃ppe dile
ctionis est signū. Et infidelis
ille ppl's deo osculum nō dedit
quia ex caritate eū amare no
luit: cui ex timore seruiuit. vo-
cata aūt gentilitas. redempto
ris sui vestigia osculari nō ces
sat. quia in eius amore cōti-
nuo suspirat. vnde et sponse
voce de eodem redēptore suo
in cāticis cāticoꝝ dr. osculetur
me osculo oris sui. Oscl'm re-
cte cōditoris sui desiderat: q̊
se ei obsequi per amorē parat
Oleo caput meū non vnxisti.
Si pedes dn̄i misteriū īcarna
tionis eius accipim⁹: cōgrue
p caput illius ip̄a diuinitas de
signat̃. Vn̄ et per paulum dr

Caput xp̄i deus. In deo q̄ppe
et nō in se q̄si in hoīe crede
re iudaicus ppl's fatebat̄. Sed
phariseo dr̄. Oleo caput meū
nō vnxisti. q̄a ipām q̄q3 diui
nitatis eius potētiam in qua
se iudaic⁹ populus credere spo
pondit: digna laude predica-
re negligit. Hec autē vnguen
to vnxit pedes meos. q̄a dū
incarnatiōis eius misteriū gē
tilitas credidit: summa laude
etiam eius ima p̄dicauit. Sed
iam redemptor nr̄ enumerata
bona cōcludit: cū per sententiā
subdit. Propter quod dico ti-
bi: remittunt̄ ei peccata mlt'a
qm̄ dilexit multū. Acsi aperte
dicat. Et si durum est valde
quod coquit̄: abūdat tamen
amoris ignis: quo etiā dura
cōsumat̄. ¶ Libet inter hec cō
sideratione tante piecatis in-
tueri: peccatricis mulieris ope
ra sed penitētis qua estimatio
ne veritas apud se seruat: q̄ e
ius aduersario sub tanta di-
stributiōe enumerat. Ad pha
risei prandiū dn̄s discūbebat.
sed apud penitētē mulierē mē
tis epulis delectabat̄. Apud
phariseum veritas pascebat̄
foris. apud peccatricē mulierē

sed tn̄ cōuersam pascebat̄ in
tus. vn̄ et ei sancta eccl'a quā
sub specie hinnuli ceruo℞ que
rit: in cāticis cātico℞ dicit. In
dica mihi quē diligit anima
mea. vbi pascas vbi cubes i
meridie. Ceruo℞ q̄ppe hinnu
lus appellat̄: iuxta assumptā
carnē antiquo℞ filius patrū.
Feruentior uero in meridie e-
stus ardescit. et vmbrosum
locū hinnulus q̄rit: quē estus
igne nō afficit. In illis g° cordi
bus dn̄s req̄escit: que amor
presentis scl'i nō incendit. que
carnis desideria n̄ exurūt. que
incensa suis āxietatib⁹ in hu-
ius mūdi ɔcupiscētijs nō are-
scūt. vn̄ et marie dr̄. Spūssan-
ctus supueniet in te et virtus
altissimi obūbrabit tibi. Vm
brosa g° loca i meridie ad pa
scendū hinnulus inq̄rit. q2 ta-
libus mētibus dn̄s pascit̄: q̄
p respectū gr̄e tpāte corpali-
bus desiderijs n̄ vrunt̄. plus g°
penitēs mulier pascebat intus
q3 phariseus dn̄m pascebat fo
ris. q2 ab estu carnaliū q̄si hi-
nullus redēptor nr̄ ad illi⁹ mē
tē fugerat: quam post vitio℞
ignē penitētie vmbra tpabat

Pensemus quāte pietatis fu-
erit: peccatricem mulierē nō so
lum ad se admittere: sed ei etiā
ad tāgendū pedes pbere. Cō
siderem⁹ gratiā misericordis
dei. et dampnem⁹ multitudinē
reatus nostri. Ecce peccatores
videt. et sustinet. resistentes
tolerat: et tn̄ q̄tidie per euāge-
lium clementer vocat. Cōfessio
nē nostrā ex puro corde desi-
derat. et cuncta que deliq̄m⁹
relaxat. Temperauit nobis di
strictionē legis misericordia
redēptoris. In illa q̄ppe scrip-
tum est. Si quis hec vel illa fe
cerit: lapidibus obruat̄. Ap-
paruit cōditor noster in carne.
cōfessioni peccatoꝝ nō penā sed
vitā promittit. Mulierē sua
vulnera cōfitentē suscipit. et sa
nā dimittit. Inflexit ergo ad
misericordiam duriciā legis.
quia quos iuste illa dānat: ip se
misericorditer liberat. Vn̄ bn̄
q̄qꝫ in lege scriptū est: q̄a ma
nus moysi erant graues. Su-
mētes g° lapidē posuerūt subt
in quo sedit. Aaron aūt et vr
sustētabāt man⁹ eius. Moy
ses q̄ppe sedit in lapide: cū lex
req̄euit in ecclesia. Sed hec ea
dem lex man⁹ graues habu-
it. quia peccātes q̄sqꝫ nō mi-
sericorditer pertulit. sed seuera
districtiōe pcussit. Aaron ve
ro mons fortitudinis vr autē
ignis interptat̄. Quē itaqꝫ iste
mons fortitudinis signat: nisi
redemptorē nr̄m: De quo p
ꝓphetā dr̄. Erit in nouissimis
dieb⁹ pparatus mons dom⁹
dei in vertice montiū. Aut q̄s
per ignē nisi spūssanctus figu-
rat̄: de quo idem redemptor
dicit. Ignē venit mittere in ter
rā. Aaron g° et vr graues ma
nus moysi sustinēt. atqꝫ leuio
res reddunt. q̄a mediator dei
et hominū cū igne sanctispūs
veniens mādata legis grauia
que dū carnalit̄ tenerent̄ porta
ri nō poterāt: tolerabiliora no
bis p spiritalem intelligētiā
ostēdit. Quasi eni man⁹ mo
ysi leues reddidit: qui pond⁹
mandatoꝝ legis ad virtutē
cōfessionis retorsit. Hanc no-
bis seq̄ntē misericordie ꝓmis
sionem innuit: cum per ꝓphe-
tam dicit. Nolo mortem pec-
catoris. sed vt cōuertat̄ et ui-
uat. Hinc iteꝝ sub iudee spe
cie vnicuiqꝫ peccatrici aīe dr̄.

Si dereliquerit vir vxorẽ suã
et illa recedens duxerit virũ
alterũ. nũquid reuertetur ad eã
ultra? nũquid nõ polluta et conta-
minata erit mulier illa? Tu
autẽ fornicata es cũ amatori
bus multis. verũtñ reuertere
ad me dicit dñs. Ecce para-
digma turpis mulieris dedit.
Ostendit quod post turpitudi
nem recipi nos possit. Sed hoc
ipsum paradigma quod ꝓtu
lit per misericordiã vincit: cũ
dicit fornicatẽ mulierẽ recipi
neq̃q̃ posse. et tñ ipse fornicã-
tẽ aiãm vt recipiat expectat.
Pensate frẽs pondus tante pi
etatis. Dicit quod fieri nõ po
test: et demõstrat quia hoc ip
se facere etiã cõtra morẽ põt.
Ecce vocat. et q̃s inquinatos
denũtiat. hoc etiã amplecti q̃-
rit: a quibus desertum esse se
querit̃. ¶ Nemo ergo tante
misericordie tempus ꝑdat. ne
mo oblata remedia diuine pi
etatis abiciat. Ecce superna be
nignitas auersos nos reuocat
et nobis reuertentibus sue cle
mentie sinũ parat. vnusquisq;
ergo penset. q̃ debito cõstringit̃
quãdo illum deus expectat ne
cõtẽptus exasperet̃. Qui ergo
ꝑmanere noluit: redeat. q̃ sta
re cõtẽpsit: saltẽ post lapsum
surgat. Quãto nos amore cõ
ditor noster expectat insinuat
cũ ꝑ ꝓphetã dicat. Attendi. et
ascultaui. nemo q̃d bonũ ẽ lo-
quit̃. Nõ est qui recogitet in
corde suo: et dicat. quid feci
Certe nũq̃ȝ cogitare mala de-
buim⁹. sed q̃a cogitare recta
noluim⁹ ecce adhuc sustinet:
vt recogitemus. videte tante
pietatis sinũ. cõsiderate apertũ
vobis misericordie gremium.
Quos male cogitãtes ꝑdidit
bene recogitantes querit. Ad
vos ergo fratres carissimi ad
vos oculos mẽtis reducite. et
penitẽtem peccatricẽ mulierẽ i
exemplum vobis imitatiõis
anferte. Queq; nos in adole-
scentia q̃q; in iuuẽtute deliq̃sse
meministis: deflete. morũ ope
rũq; maculas lachrymis ter-
gite. Amem⁹ iam redempto-
ris nostri vestigia: que peccan
do cõtempsimus. Ecce (vt di
ximus) ad recipiẽdos nos su
perne pietatis sinus aperit̃. nec
maculosa vita i nobis cõtemnit̃

Per hoc quod inquinatiõem
nostrã phorrescamus: interne
iã mũdicie concordamus. Re-
uertẽtes nos dñs clementer
amplectit̃. quia peccatorꝝ vi-
ta ei esse indigna iã nõ potest:
que fletibus lauat̃. in chri-
sto iesu domino nostro. Qui
viuit et regnat cũ patre deꝰ in
vnitate sanctispũs per omia
secula seculorum amẽ.

¶ Lectio sancti euangelij se
cundũ lucam. Ca. xv.

IN illo tempore accesse-
rũt ad iesum publicani
et peccatores vt audirent illũ
Et murmurabant pharisei et
scribe dicentes. quia hic pecca
tores recipit etc.

¶ Omelia lectiõis eiusdem
habita ad populum in ba-
silica beatorũ iohannis et
pauli. xxxiiij.

EStiuũ tempus qđ cor-
pori meo valde contra-
riũ est: loqui me de expositiõe
euãgelij longa mora interue-
niente ꝓhibuit. sed nũqđ q̃a
lingua tacuit: ardẽ caritas ces-
sauit. Hoc eni dico qđ apud
se uestrum vnusq̃sqꝫ recogno
scat. Plerũqꝫ caritas quibusdã
occupacionibus ꝑpedita et i-
tegra flagrat i corde. et tamẽ
nõ mõstrat̃ in opere. Quia et
sol cũ nube tegit̃: non videtur
in terra. et tamẽ ardet in celo.
Sic esse occupata caritas solet
et vim in suĩ ardoris exerit.
et foris flammas operis non
ostendit. Sed quia nũc ad lo
quẽdũ tempus rediit: vestra
me studia accendãt. vt mihi
tãto amplius loq̃ libeat: quã
to hoc vestre mẽtes desidera-
bilius expectãt. Audistis nã
qꝫ in lectiõe euãgelica fratres
mei q̃a peccatores et publica
ni accesserũt ad redemptorem
nostrũ. et nõ solum ad collo-
quẽdum sed etiã ad cõuescẽ
dum recepti sunt. Quod vi-
dẽtes pharisei dedignati sunt.
Ex qua re colligite: q̃a vera iu
stitia cõpassionẽ habet. falsa
iustitia dedignationẽ. Quã-
uis et iusti soleãt recte pecca-
toribus indignari. Sed aliud
est quod agit̃ typo superbie.
aliud zelo discipline. dedignã
tur eteni sed non dedignãtes.
disparãt ꝑ nõ disparẽtes perse
cutionẽ commouent: sed aman-
tes. Quia et si foris increpati

oues per disciplinā exaggerāt
intus tñ dulcedinē p caritatē
seruāt. Preponūt sibi in aīo ip
sos plerūq3 q̄s corrigunt. me
liores estimāt eos q̄q3 quos
iudicāt. Quod videlicet agē
tes et per disciplinā subditos
et p humilitatē custodiunt se
metipōs. At cōtra hi q̄ de fal
sa iusticia supbire solent/ cete
ros q̄q3 despiciunt. nulla infir
mātibus misericordia conde
scendūt. et q̄ se peccatores esse
nō credūt/ eo deterius peccato
res fiunt. De q̄4 pfecto nu
mero pharisei extiterāt. qui di
iudicantes dominū q pecca
tores susciperet/ areti corde ip
sum fontē misericordie repre
hendebāt. Sed q̄a egri erant
ita vt egros se esse nescirent/
quatenus quod erāt agnosce
rent/ celestis eos medicus blā
dis fomētis curat. benignū pa
radigma obijcit. et ī eo4 cor
de vulneris tumorem premit
Ait nāq3. Quis ex vobis ho
mo qui habet centū oues/ et si
perdiderit vnam ex illis/ nōne
dimittit nonaginta nouē ī de
serto/ et vadit ad illā que peri
erat/ Ecce mira dispensatione
pietatis similitudinē veritas
dedit. quā et in se homo reco
gnosceret. et tñ hoc specialiter
ad ipm auctorē hoīnū perti
neret. Quia enī centenari9 per
fectus est numerus/ ipe centū
oues habuit/ cū angelo4 sub
stātiā et hominū creauit. Sed
vna ouis tunc periit/ q̄n peccā
do homo pascua vite dereli
quit. Dimisit aūt nonaginta
nouē oues in deserto. q̄a illos
summos angelo4 choros reli
quit in celo. Cur aūt celū deser
tum vocat̄ nisi q desertum d̄r
derelictū/ Tunc aūt celum ho
mo deseruit/ cū peccauit. In de
serto autem nonaginta nouē
oues remāserant/ q̄n in terra
dn̄s vnā ouē querebat. quia
rationalis creature numerus
angelorū videlicet et hoīnū
qui ad videndū dn̄i cōditus
fuerat/ pereūte hoīe erat immi
nutus. et vt pfecta summa o
uium integraret̄ in celo/ hō p
ditus q̄rebat̄ ī terra. Nam q
hic euāgelista dic̄ in deserto/
alius dic̄ in montibus. vt si
gnificet ī excelsis. Quia nimi
rum oues que nō perierant in
sublimibus stabant. Et cum
inuenerit ouē/ imponit in hu
meros suos gaudens. Ouem

in humeris suis imposuit. q̄a
humanā naturā suscipiēs pec
cata nr̄a ipse portauit. Et veni
ens domū cōuocat amicos et
vicinos dicens eis. Cōgratu-
lamini mihi quia inueni ouē
que perierat. Inuenta oue do
mū redit. q̄a pastor nr̄ repara
to homine ad regnū celeste
redijt. ibi amicos et vicinos i
uenit. illos videlicet angelorū
choros q̄ amici eius sunt: q̄a
voluntatē eius cōtinue in sua
stabilitate custodiūt. Vicini
q̄q3 eius sunt. q2 claritate visi
onis illius sua assiduitate per
fruūt̄. Et notandū q̄ nō dicat
congratulamini inuente oui:
sed mihi quia videlicet eius
gaudiū est uita nr̄a. Et cum
nos ad celum reducimur: sol-
lennitatem illius letitie imple
mus. dico vobis q̄d ita gau-
diū erit in celo sup vno pecca
tore penitētiā agēte: q̄3 sup no
naginta nouē iustis q̄ nō in-
digēt penitētia. Cōsiderandū
nobis est frēs mei cur dn̄s pl9
de cōuersis pctōrib9 q̄3 de stā
tibus iustis in celo gaudium
esse fateat̄: nisi hoc q̄ ipsi per
q̄tidianū visionis experimē-
tū nouim9. q̄a plerūq3 hi qui
nullis se oppressos peccatorū
molibus sciūt: stāt q̄d est i ui
a iustitie. nulla illicita ppetrāt
sed tn̄ ad celestē patriā anxie
anhelāt. Tantoq3 sibi in reb9
licitis vsum prebent: q̄to se p
petrasse nulla illicita memine
rūt. Et plerūq3 pigri remanēt
ad exercēda bona p̄cipua. q̄a
valde sibi securi sunt: q̄d nul-
la cōmiserint mala grauiora.
At cōtra nōnūq̄3 hi q̄ se aliq̄
illicita egisse meminerunt: ex
ipo suo dolore cōpūcti in arde
sciūt ad amorē dei. seseq3 i ma
gnis virtutibus exercēt. cun-
cta et difficilia sancti certami
nis appetūt. oia mūdi derelin
quūt. honores fugiūt. acceptis
cōtumelijs letant̄. flagrāt de-
siderio. ad celestē patriam anhe
lāt. Et q2 se errasse adeo cōsi
derāt: dāna p̄cedētia lucris se
quētib9 recōpensant. Maius
ergo de pctōre conuerso q̄3 de
stante iusto gaudiū fit in celo
q̄a et dux in p̄lio plus eū mili
tem diligit q̄ post fugā reuer-
sus hostem fortiter premit: q̄3
illum qui nūq̄3 terga prebuit
et nūq̄3 aliquid fortiter fecit.

Sic agricola illā amplius trā
amat, que post spinas vberes
fruges ꝓfert: eā q̄ꝫq̄ nūq̄ꝫ spi-
nas habuit. et nūq̄ꝫ fertilem
messem ꝓducit. Sed inter hoc
sciendū ē: q̄a sunt pleriqꝫ iusti
in quoꝝ vita tātum est gaudiū
vt eis q̄libet peccatoꝝ penitē
tia preponi nullatenus possit.
Nam m̄lti et nulloꝝ sibi ma
lorū sunt cōscii. et tn̄ in tāti ar
doris afflictiōe se exercent: ac
si peccatis oībus coāgustēt.
Cuncta etiam respuūt. ad de
spectum mūdi sublimiter acci
gunt̄. licere sibi nolunt ōne qđ
libet. Bona sibi amputāt etiā
cōcessa. cōtemnūt uisibilia. in-
uisibilibus accēdūt̄. lamētis
gaudent. In cunctis semetip-
sos humiliāt. et sicut nōnulli
peccata operiūt: sic ipsi peccata
cogitationū deplorant. Quid
itaqꝫ istos dixerim: nisi et iu-
stos et penitentes: qui se et in
penitētia de peccato cogitatio-
nis humiliāt. et recti semꝑ in
opere ꝑseuerant? Hinc ergo col-
ligendum est: quāto deo gau
diū faciat: q̄n humilit̄ plāgit
iustus: si facit in celo gaudiū
q̄n hoc quod male gessit ꝑ pe-
nitentiam dānat iniustus.

¶ Sequitur. Aut que mulier
habens dragmas decē: et si per
diderit dragmā vnam: nōne
accēdit lucernā: et euertit do-
mū. et querit diligent̄. donec i
ueniat dragmā quā perdide-
rat? Qui signat̄ ꝑ pastorem:
ipse et ꝑ mulierē. Ipse etenim
deus ipe et dei sapiētia. et q̄a
imago exp̄mitur in dragma:
mulier dragmā perdidit: quā
do homo q̄ cōditus ad ima-
ginē dei fuerat: peccādo a simi
litudine sui cōditoris recessit.
Sed accendit mulier lucernā:
quia dei sapientia apparuit in
humanitate. lucerna q̄ppe lu-
men in testa est. lumē vero in
testa est diuinitas i carne. de
qua videlicet testa sui corpo-
ris dicit ipa sapiētia. Exaruit
velut testa virtus mea. Quia
eni testa in igne solidat̄: eius
virtus sicut testa exaruit. q̄a
assumptā carnē ad resurrecti
onis gloriā ex passionis tribu
latiōe roborauit. Accensa aūt
lucerna euertit domū. q̄a mox
vt eius diuinitas ꝑ carnē cla
ruit: oīs se nr̄a cōsciētia cōcus
sit. Domus nāqꝫ euertit̄: cum
cōsideratiōe reatus sui huma
na cōscientia perturbat̄. Qui

euersiõis sermo nõ discrepat
ab eo q̄d in aliis codicibus le
git̃. emūdat. q2 nimiꝝ praua
mēs si n̄ p̄us p timorē euertit̃
ab assuetis uitiis nõ emūdat̃.
Euersa g° domo iuenit̃ drag
ma. q2 dū pturbat̃ cõsciētia
hoĩs: reparat̃ in hoĩe simi
litudo cõditoris. Et cū iuene-
rit: ɔuocat amicas et vicinas
dicens. Cõgratulamini mihi:
q̄a iueni dragmā quā pdide
rā. Que amice vel vicine nisi
ille potestates celestes sunt iā
supius dicte? Que tāto super
ne sapiētie iuxta sunt: q̃to ei
p grām cõtinue visiõis ap
pinquāt. Sz inter hec neq̃q̃ re
linq̄re negligēter debem⁹: cur
ista mulier p quā dei sapiētia
figurat̃: decē dragmas habuis
se phibet̃. Ex q̄bus vnā pdi
dit quā cū q̄reret inuenit. An
gelorū q̄ppe et hoĩm naturā
ad cognoscēdū se dñs ɔdidit
quā dū ɔsistere ad eternitatē
voluit: eā ꝓculdubio ad suā
similitudinē creauit. decē vero
dragmas habuit mulier. q̄a
nouē sunt ordines angelorū.
Sed vt cõpleret̃ electoꝝ nu-
merus: hõ decimus est creat⁹.

q̄ a cõditore suo nec post cul-
pā piit. q2 hūc eterna sapien
tia p carnem miraculis coru
scās ex lumine teste reparauit
¶ Nouē vero āgeloꝝ ordi-
nes dixim⁹. q̄a videlicet esse
testāte sacro eloq̄o scim⁹. An
gelos. archāgelos. uirtutes. po
testates. p̄ncipatus. dñatiões.
thronos. cherubi. atq3 seraphi
Esse nāq3 angl'os ⁊ archāge-
los pene om̄s sacri eloq̄ pagi
ne testāt̃. Cherubi vero atq3
seraphin sepe (ut notū ē) libri
ꝓphetaꝝ loquūt̃. Quatuor q°
q3 ordinū noĩa paulus apl's
ad ephesios enumerat dicens
Supra omnē p̄ncipatū et po-
testatē. ⁊ virtutē. ⁊ dñatõnē
Qui rursus ad colocēses scri
bens ait Siue throni. siue dña
tiões. siue p̄ncipat⁹. siue pote-
states. dñatões uero ⁊ p̄ncipa
tus ac potestates iā ad ephesi
os loq̄ns descripserat. sed ea
q°q3 colocēsib⁹ dicturus p̄mi-
sit thronos de q̄bus necdū q̄c
q̃ fuerat ephesiis locut⁹. Dū
ergo illis q̄tuor q̄ ad ephesios
dixit: id est p̄ncipatibus pote
statibus atq3 dñationib⁹ cõ-
iungūt̃ throni: q̄nq3 sunt ordi
nes q̄ specialiter exprimuntur

Quibus dū angeli et archan geli cherubin atq; seraphi ad iūcta sunt: pcul dubio nouē esse angelorum ordines inueni unt. Unde et ipsi angelo qui pmus ē cōditus p pphetā dr: Tu signaculum similitudinis plenus sapiētia et pfectus de core in delicis paradisi dei fui sti. Ubi notādum est q non ad similitudinē dei factus sed signaculū similitudinis dr. ut quia in eo subtilior ē natura: eo in illo imago dei similius i sinuet expssa. Quo i loco mox subdit. Omnis lapis pciosus operimentū tuum. Sardius co patzius et iaspis crisolit⁹. onix et berilus. saphirus. carbun culus et smaradu. Ecce nouē dixit noia lapidū. quia profe cto nouē sunt ordies āgelorum. Quibus nimirū ordinib⁹ ille primus angelus ideo ornat⁹ et opertus extitit: quia dū cū ctis agminibus angelorum plat⁹ est: ex eorū comparatiōe cla rior fuit. ¶ Sed cur istos persi stentiū angelorum choros enu merādo perstrinximus: si non eorū quoq; ministeria subtiliter exprimam⁹? Greca etenī lin gua angeli nuntii. archangeli vero summi nūtii vocāt. Sci endū vero q angelorum voca bulum nomē est officii nō na ture. Nā sancti illi celesti pa trie spūs semper qdē sunt spi ritus. sed semp vocari angeli nequaq; possunt. qa tunc solū sunt angeli: cū per eos aliqua nūtiāt. vn et p psalmistā dr. Qui facit angelos suos spūs. Acsi patenter dicat. Qui eos quos semp habet spūs: etiā cum voluent āgelos facit. Hi aūt qui minima nūtiāt: angeli. q summa annūtiāt: archangeli vocant. Hinc est enim q ad mariā virginē nō qlibet āge lus sed gabriel archangelus mittit. Adhoc qppe ministeri um summū angelū venire di gnū fuerat: qui summū oīum nūtiabat. Qui idcirco etiā pri uatis noībus cēsent: vt signe tur p vocabula etiā i operati one qd valeant. Neq; enī in illa sancta ciuitate quā de vi sione oīpotētis dei plena scien tia pficit: idcirco ppria nomi na sortiūt: ne eorum psone sine nominibus sciri non possint. sed cū ad nos aliqd ministratum

ueniunt: apud nos etiã noĩa a ministeriis trahũt. Michael nãq3 q̃ ut deus. Gabriel autẽ fortitudo dei. Raphael vero dr̃ medicina dei. Et q̃tiens mire virtutis aliq̃d agit̃: michael mitti phibet̃. ut ex ipo actu et noie det̃ intelligi: q2 nullus põt facere: qd̃ facere p̃ualet deus. Vñ et ille antiquus hostis q̃ esse deo p superbiã similis cõcupiuit. dicẽs in celũ cõscendã. super astra celi exaltabo soliũ meũ. sedebo in mõte testamẽti in lateribus aq̃lonis ascendã super altitudinẽ nubiũ similis ero altissimo dũ in fine mũdi in sua virtute relinquet̃ extremo supplicio perimẽdus: cũ michaele archãgelo p̃liaturus esse p̃ibet̃ sicut per iohãnẽ dr̃. factum est p̃liũ cũ michaele archangelo. vt q̃ se ad dei similitudinẽ superbus extulerat: p michaelẽ pemptus discat q̃a ad dei similitudinẽ p superbiã nullus exsurgat. Ad mariã q̃oq3 gabriel mittit̃. qui dei fortitudo noĩat̃. Illum q̃ppe nuntiare veniebat: q̃ ad debellãdas aereas potestates huius apparẽ

dignatus est. De quo p psalmistã dr̃. Tollite portas p̃ncipes vestras et eleuamini porte eternales et itroibit rex glorie. Quis est iste rex glie: dominus fortis et potẽs dñs potens in p̃lio. Et rursum. dominus virtutum ipe est rex glie. Per dei ergo fortitudinẽ nũtiãdus erat: q̃ virtutũ dñs et potens in p̃lio cõtra potestates aereas ad bella veniebat. Raphael q̃oq3 interpretat̃ (vt diximus) medicina dei. Quia uidelicet dum tobie oculos q̃si per officium curationis tetigit: cecitatis eius tenebras tersit. Qui ergo ad curandũ mittit̃: dignum videlicet fuit vt dei medicina vocaret̃. ¶ Sed q̃a angelorum nomina interpretãdo pstrinximus: nũc superest vt ipsa officiorũ vocabula breuiter exeq̃mur. Virtutes etenim vocant̃ illi nimirum spiritus: per q̃s signa et miracula frequẽtius fiũt. Potestates etiã vocãt̃ hi q̃ hoc potẽtius ceteris in suo ordine perceperunt vt eorum ditioni virtutes aduerse subiecte sint quorum potestate refrenant̃.

ne corda hominū tantū temp tari p̄ualeāt: quātum voluit. Principatus etiā vocāt: qui ipīs q̄q3 bonis angelorum spiritibus p̄sunt. q̄ subiectis aliis dum q̄q3 sunt agenda dispo-nūt: eis ad explenda diuina ministeria p̄ncipātur. dominationes aūt vocant: qui etiam potestates p̄ncipatuū dissimi-litudine alta transcendūt. Nā principari est int̄ reliq̄os priorē existere. dn̄ari vero est etiam subiectos q̄sq3 possidē. Ea g° angelorum agmina q̄ mira potentia p̄eminēt: p eo q̄ eis cetera ad obediendum subiecta sunt: dn̄atiōes vocant. Throni q̄q3 illa agmīa sunt vocata quibus ad exercenda iudicia semper deus omnipotens presi det. Quia eni thronos latino eloq̄o sedes dicimus: throni dei dicti sunt. hi qui tanta diuinitatis gratia replent. vt in eis dn̄s sedeat. et per eos sua iudicia discernat. vnde et per psalmistā dr̄. Sedes sup thronū q̄ iudicas eq̄tatem. Cherubin q̄q3 plenitudo scientie dr̄. Et sublimiora illa agmīa id circo cherubī vocata sunt: q̄a tanto pfectori scientia plena sunt: quanto claritatē dei vicinius cōtemplant. vt secūdum sc'm creature modū eo plene oīa sciant: q̄ visioni cōditoris sui permentū dignitatis ap p pinquāt. Seraphin etiā vocā tur illa spirituū sanctorum agmina: q̄ ex singulari p̄pinquitate cōditoris sui incōparabiliar-dēt amore. Seraphin nā q̄3 ar dentes vel incendētes vocat. Que q̄a ita deo cōiūcta sunt: vt int̄ hec et deū nulli aliī spiritus intersint: tanto magis ar dent: quāto vicinius vident. Quorum p̄fecto flāma amor ē quia q̄ subtilius claritatē diuinitatis eius aspiciūt: eo validius i ei⁹ amore flāmescūt

¶ Sed quid p̄dest nobis de angelicis spiritibus ita perstringere: si nō studeamus hoc etiā ad nostros p̄fectus congrua cōsideratione diriuare. Quia eni superna illa ciuitas ex angelis et hominibus cōstat: ad quā tantū credim⁹ humanū genus ascēdere: quantos illic cōtingit electos āgelos remā sisse: sicut scriptum est. Statuit termios gentiū secūdū nume

rum angelorum dei· debemus et nos aliquid ex illis distinctionibus supernorum ciuium ad vsum nostre conuersationis trahere·nosque ipsos ad incrementa virtutum bonis studiis inflammare· Quia enim illuc tanta ascensura creditur multitudo hominum· quanta multitudo remansit angelorum· superest vt ipsi quoque homines qui ad celestem patriam redeunt· ex eis agminibus aliquid illuc reuertentes imitentur· Distincte namque conuersationes hominum singulorum agminum ordinibus congruunt· vt in eorum sorte per conuersationis similitudinem deputentur· Nam sunt plerique qui parua capiunt·sed tamen hec eadem parua pie annunciare fratribus non desistunt Isti itaque in angelorum numero currunt· Et sunt nonnulli qui diuine largitatis munere refecti secretorum celestium summa et capere preualent et nunciare· Quo ergo isti nisi inter archangelorum numerum deputantur? Et sunt alii qui mira faciunt·signa valenter operantur· Quo ergo isti nisi ad supernarum virtutum sortem et numerum congruunt? Et sunt

nonnulli qui etiam de obsessis corporibus malignos spiritus fugant·eosque virtute et orationis vi accepte potestatis eiciunt· Quo itaque isti meritum suum nisi inter potestatem celestium numerum sortiuntur? Et sunt nonnulli qui acceptis virtutibus etiam electorum hominum menta transcendunt· Cumque et bonis meliores sunt· electis quoque fratribus principantur· Quo ergo isti sortem suam nisi inter principatuum numeros acceperunt? Et sunt nonnulli qui sic in semetipsis cunctis vitiis omnibusque desideriis dominantur· vt ipso iure mundicie dii inter homines vocentur· Vnde et ad moisen dicitur· Ecce constitui te deum pharaonis· Quo ergo isti nisi inter numeros dominationum currunt? Et sunt nonnulli qui dum sibimetipsis vigilanti cura dominantur· dum se sollicita intentione discutiunt· diuino timori semper inherentes hoc in munere virtutis accipiunt· vt iudicare recte et alios possint· Quorum profecto mentibus dum diuina contemplatio presto est· in his veluti in throno suo dominus

presidens alioꝝ facta exami
nat. et cuncta mirabilit̃ de sua
sede dispẽsat. Quid ꝰ isti nisi
throni sui cõditoris sunt. vel
quo nisi ad supernoꝝ ciuium
numeros ascribunt̃? per quos
dñ̃ sancta eccl'a regit̃? plerũqꝫ
de quibusdã suis infirmis ac-
tibus etiam electi iudicãtur?
Et sunt nõnulli qui tanta dei
ac ꝓximi dilectiõe pleni sunt
vt cherubin iure nominẽtur.
Quia eni vt p̃fati sumꝰ cheru
bin plenitudo sciẽtie dicit̃? et
paulo dicente didicimꝰ quia
plenitudo legis ẽ caritas? oẽs
qui ꝓximi caritate ceteris am
pliꝰ pleni sunt? mentoꝝ suoꝝ
sortẽ inter cherubin numeros
pceperũt. Et sunt nõnulli qui
supne cõtẽplationis igne ac-
censi in solo cõditoris sui desi
derio anhelant. nihil iã in hoc
mũdo cupiũt. solo eternitatis a
more pascunt̃. terrena q̃qꝫ abi
ciũt. cuncta temporalia mente
transcendunt. amãt et ardent.
atqꝫ i ipõ suo ardore reqescũt
amando ardent loquendo et
alios accendunt. et q̊s verbo
tangunt? ardere ꝓtinus in dei
amore faciũt. Quid ergo istos

igne cõuersum lucet et vrit?
Quia et mentiũ oculos ad su
perna illuminat. et cõpũgẽdo
in fletibus vicioꝝ rubiginẽ
purgat. Qui ergo ita ad amo
rem conditoris sui inflãmati
sunt? q̊ nisi iter seraphin nume
rum sortẽ sue vocationis ac-
ceperũt? ¶ Sed hec fratres ca
rissimi me loquente introrsus
vos ad vosmetipsõs reducite.
secretoꝝ vestroꝝ menta cogi
tationesqꝫ discutite. Videte
si q̊d iam boni vobiscũ intus
agitis. videte si in numero ho
rum agminũ (que breuit̃ tan-
gendo pstrinximus) sortẽ ve-
stre vocationis inuenitis. Ve
aũt anime que in se de his bo
nis que enumerauimꝰ mini-
me aliquid recognoscit. Eiqꝫ
adhuc re deterius imminet? si
et puatã se donis intelligit. et
nequaq̃ꝫ gemit. Quisq̊s ergo
talis est fratres mei? gemen-
dus est valde quia nõ gemit.
Pensemꝰ ꝰ accepta electorũ
munera. et virtute qua possuꝰ
ad amorẽ tãte sortis anhele-
mus. Qui in se donoꝝ gratiã
minime recognoscit? gemat.
Qui vero in se minora cogno

sat: aliis maiora nõ inuideat. Quia et superne ille distinctiones beatorum spirituum ita sunt cõdite: vt alie aliis sint prelate. Fertur uero dionysius ariopagita antiquus uidelicet et venerabilis pr̃ dicere: quod ex minorum angelorum agminibus foris ad explendũ ministeriũ uel visibiliter vel inuisibiliter mittuntur. scilicet quia ad humana solatia aut angeli aut archãgeli veniũt. Nam superiora illa agmina ab intimis nũquam recedũt quoniam ea que preeminent: vsum exterioris ministerij nequaquam habent. Cui rei illud videtur esse cõtrariũ. quod isaias dicit. Et volauit ad me vnus de seraphin. et in manu eius calculus quem forci petulerat de altari. et tetigit os meũ. Sed in hac prophete sententia vult intelligi quia hi spũs qui mittũtur eorum vocabulũ percipiũt: quorum officium gerũt. Quia enim vt peccata locutiõis incendat: de altari angelus carbonẽ portat: seraphin vocatur. quod incendiũ dicitur. Huic autẽ sensui et illud creditur nõ incõueniẽter opitulari quod per danielem dicitur.

Milia miliũ ministrabant ei. et decies milies centena milia assistebãt ei. Aliud nãque est ministrare. aliud assistere. Quia administrãt deo: qui ad nos nũciãdo exeunt. Assistunt vero: qui sic cõtẽplatiõe intima perfruuntur: vt ad explenda foras opera minime mittantur. Sed quia in quibusdã scripture locis quedam per cherubin quedẽ vero per seraphin agi didicimus: vtrum per se hoc faciãt: an per subiecta agmina agatur: que sicut dicitur in eo quod in maioribus veniunt: maiorum vocabula sortiũtur: nos affirmare nolumus quod apertis testimoniis nõ approbamus. hoc tñ certissime scimus: quia ad explendũ de superniis ministeriũ alij spũs alios mittunt. zacharia scilicet propheta testãte. qui ait. Ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur. et ecce alius ãgelus egrediebatur in occursum eius. et dixit ad eũ. Curre et loquere ad puerum istũ dicẽs. absque muro habitabitur ierusalẽ. Dum enim angelus ad angelum dicit curre et loquere: dubium non est quia alius alium mit

tit· Minora vero sunt q̄ mittunt̄: q̄ que mittunt· Sed hoc quoq̄ de ipsis agminibus q̄ mittunt̄ certum tenemus: q̄a et cum ad nos veniūt: sic exterius implent ministerium: vt tamē nūq̄ desint interius per cōtemplationem· Et mittunt̄ igit̄ et assistunt· q̄a et si circūscriptus est angelicus spiritus summus tamē spūs ipse q̄ dominus est: circūscriptus nō est Angeli itaq̄ et missi ante ipsum sunt· quia q̄libet missi veniūt· intra ipsum currūt· Sciendum q̄q̄ est: q̄ plerūq̄ ipi beatorꝫ spirituū ordines vicinorum sibi ordinum vocabula sortiunt̄· Thronos eteni scilicet sedes dei specialem beatorū spūum ordinem diximus· et tamen per psalmistam d̄r· Qui sedes super cherubin: apparere· Quia videlicet dum in ipsis distinctionib⁹ agminum cherubin throno iungit̄: sedere etiā super cherubin dominus ex vicini agminis eq̄litate perhibetur· Sic quippe in illa summa ciuitate specialia quedā singulorꝫ sunt: ut tamē sint cōmunia oīum· Et quod in se ex parte q̄sq̄ habet: hoc

in alio ordine totum possidet· Sed idcirco vno eodēq̄ vocabulo cōmuniter nō censent̄ vt ille ordo vocari p̄uato vnius cuiusq̄ rei noīe debeat· q̄ hāc in munere pleni⁹ accepit· Serapin nāq̄ incēdiū diximꝰ et tn̄ amore conditoris simul om̄s ardēt· cherubin vero plenitudinē sciētie· et tn̄ q̄s ibi aliq̄d nesciat: vbi ipm̄ om̄s simul fontē sciētie deū vident: Throni illa agmina q̄q̄ quibus cōditor p̄sidet: vocantur· sed beatus esse q̄s potest: nisi creator suus eius menti p̄sideat: Que ergo ex parte ab oībus habent̄: eis in p̄uato nomine data sunt: q̄ hoc in munere plenius acceperūt· Nam et si qua illic sic aliȷ̄ habebat· vt haberi ab aliis neq̄q̄ possint: sicut speciali noīe dn̄ationes et principatus vocāt̄: cuncta ibi singulorꝫ sunt: quia per caritatē spūs ab alio in aliis habent̄ ¶ Sed ecce dum celestiū ciuiū secreta rimamur: ab expositiōis nostre ordine longe digressi sumus· Suspiremus ergo ad eos de q̄bus loq̄mur ꝑ redeamus ad nos· meminisse eteni debem⁹: q̄ caro sum⁹

Taceamus interim de ſecretis
celi. ſed ante cōditoris oculos
manu penitētie tergamus ma
culas pulueris nr̄i. Ecce ipſa
diuina miſericordia pollicetur
dicens. Gaudiū erit in celo ſu
per vno peccatore penitētiam
agente. et tñ per ꝓphetā dñs
dic̄. Quia quacūq; die iuſtus
peccauerit: om̄s iuſtitie eius ī
obliuione erunt corā me. Pen
ſemus ſi poſſumus diſpenſati
onē ſuperne pietatis ſtantibuſ
ſi ceciderint: minatur penam.
Lapſis vero vt ſurgere appe-
tant: promittit miſericordiā.
Illos terret: ne preſumāt in bo
nis. iſtos refouet: ne deſperent
ī malis. Iuſtus es irā pertime
ſce ne corruas. peccator es pre
ſume de miſericordia ut ſurgaſ
Ecce iā lapſi ſumus. ſtare ne-
q̄q̄; valeamus. In prauis nr̄is
deſiderijs iacemus. q̇ nos cō-
didit rectos: adhuc expectat.
et ꝓuocat ut ſurgamus. Sinū
ſue pietatis aperit. noſq; ad ſe
recipere ꝑ penitentiā q̄rit. Sed
penitētiam agere digne nō poſ
ſumus: niſi modū q̊q; eiuſdē
penitētie cognoſcamus. Peni
tentiā q̇ppe agere eſt ⁊ ꝑpetra

ta mala plangere. ⁊ plangen-
da non ꝑpetrare. Nā qui ſic
alia deplorat vt tñ alia cōmit
tat: adhuc penitentiā agē aut
diſſimulat. aut ignorat. Quid
eni ꝓdeſt ſi peccata quis luxu
rie defleat. ⁊ tñ adhuc auari-
tie eſtib⁹ anhelat? Aut q̇d ꝓ
deſt ſcire culpas iā lugeat. et
tñ adhuc ī inuidie facib⁹ tabeſ-
cat? Sed minuſ ē valde q̊d di
cimus. vt q̇ peccata deplorat:
plorādo minime cōmittat. et
qui plāgit viciū ꝑpetrare vi-
cia timeat. Nam cogitādum
ſummopere eſt: vt q̇ ſe illicita
meminit cōmiſiſſe: a q̇buſdā
etiam licitis ſtudeat abſtinere
quatenus ꝑ hoc cōditori ſuo
ſatis faciat. vt q̇ cōmiſit ꝓhi
bita: ſibimet ipſi abſcidere de
beat etiam conceſſa. Et ſe repℏē
dat ī minimis qui ſe meminit
in maximis deliquiſſe. Mini
ma ſunt que loquor: ſi hec ex
ſacri eloquij nō teſtimonijſ af
firmo. lex certe veteris teſta-
menti alienā vxorē cōcupiſci
ꝓhibet. A rege vero fortia iu
beri militibus vel deſiderare a
quam non penaliter vetat. et
cuncti nouimus: q̊d dauid cō

cupiscentie mucrone trāfixus
alienā cōiugē ↄcupiuit· et ab
stulit· Cuius culpā digna ver
bera sūt secuta· et malū qđ ppe
trauit: p penitētie lamēta cor-
rexit· Qui cū longe post cōtra
hostiū cuneos sederet: aquā
bibere de bethleemitica cister-
na ex desiderio voluit· Cuius
electi milites iter cateruas ad
uersantiū medias erumpētes
aquā quam rex desideraue-
rat: illesi detulerunt· Sȝ uir fla-
gellis eruditus semetipsum ꝓ
tinus cū periculo militū aquā
desiderasse reprehēdit· eamqȝ
domino fundens libauit· sicut
illic scriptū est· libauit eā dn̄o.
In sacrificio quippe dn̄i effusa
aqua cōuersa est quia culpā
cōcupiscētie mactauit p peni
tentiā rephensiōis sue· Qui ergo
quōdā cōcupiscere alienā cō
iugē nō timuit: post etiā q̄a a
quā ↄcupiscet expauit· Quia
enī se illicita ppetrasse memi-
nerat: cōtra semetipm iā rigi
dus etiā a licitis abstinebat.

¶ Sic sic agamus penitētiā· si
ea q̄ cōmisimus pfecte deplo-
ramus· Pensemus sup nos di
uitias conditoris nr̄i· peccare
nos vidit et ptulit· q̄ nos an̄
culpā peccare ꝓhibuit: etiam
post culpā expectare ad ueniā
nō desistit· Ecce ip̄e nos quē
despeximus vocat· Auersi ab
illo sumus· et tn̄ non auertit̄.
Vnde bn̄ p isaiā đr· Et erūt
oculi tui videntes preceptorē
tuū· et aures tue audiēt vocē
post tergū mouētis· Quasi in
faciē hō est monitus: qn̄ ad
iustitiā cōditus p̄cepta recti-
tudinis accepit· Sed cū hec ea
dē p̄cepta cōtempsit: q̄si ↄdi-
toris suo dorsum mētis in fa
ciē dedit· Sed ecce adhuc post
tergū sequit̄· et monet q̄a iā
et a nobis cōtemptus est: et
tn̄ nos adhuc uocare n̄ cessat
Quasi dorsum ei in faciē dedi
mus: cuius verba despicimus
cuius p̄cepta calcamus· Sed
stans post tergū nos auersos
reuocat· qui et uidet qđ despi
cit̄· et tn̄ p p̄cepta clamat· per
patientiā expectat· Pensate ergo
frēs carissimi si cuilibet vestrū
loquēti famulus suus subito
supbiret: t'ga in faciē mitteret
nūq̄d nō ↄtēptus dn̄s eius su
pbiā ferret uulnera districte
aīauersiōis inflīgēt: ecce nos
peccādo auctori nr̄o terga in
faciē dedim⁹· et tn̄ sustinemur

Superbe auersos benigne reuocat et q̄ ferre nos aduersantes potuit: vt reuertamur munera ꝓmittit. Tanta enim cōditoris nostri misericordia durītiā nostri reatus emolliat et hō qui malū quod fecit expenre ꝑcussus poterat: salti expectat⁹ erubescat

Rem fr̄es breuiter refero quā viro venerabili maximiano tūc patre monasterij mei atqꝫ presbitero nūc aūt siracusano episcopo narrante cognoui. Hāc aūt si solerter auditis: caritati nostre breuiter suffragari credo. Nostris mō tēpibus uictorinus quidā extitit q̄ alio qꝫ noīe emilianus appellatus est nō inopis substātie iuxta mediocritatē uite: sed q̄a plerūqꝫ regnat in rerū opulētia, carnis culpa: in quodā facinore lapsus est: q̄d debuisset valde ꝑtimescere ac de sue mortis immanitate cogitare. Reatus g° sui ꝯsideratiōe cōpunctus, erexit se cōtra se mūdi huius oīa relīq̄t monasterū petiit. In q° nimirū monasterio tāte humilitatis, tāteqꝫ sibi districtionis extitit: vt cūcti fr̄es q̄ illic ad amorē diuinitatis excreuerāt suam cogerent vitā despicere dū illius penitentiā videret. Studuit nāqꝫ toto mētis adnisu cruciare carnē uoluptates ꝓprias frāgere furtiuas orōnes q̄rere q̄tidianis se lachrymis lauare despectū sui appetere oblāta a fratribus venerationē timere. Hic itaqꝫ nocturnas fratrū uigilias ꝑuenire ꝯsueuerat et q̄a mons in quo monasterū sitū est ex vno latere in secretiore parte ꝓminebat: illuc ꝯsuetudinem fecerat ante vigilias egredi ut se q̄tidie in fletu penitētie q̄to secretius, tāto liberius mactaret. Cōtemplabat̄ nāqꝫ districtionē ventūri iudicis sui et iā eidē iudici ꝯcordans puniebat in lachrymis reatū facinoris sui. Quadā vero nocte abbas monasterij uigilās, hūc latēter egredientē intuitus, lēto foras pede secutus est. Quē cū in secreto mōtis latere cerneret in orōne ꝓstratū: expectare uoluit qn̄ surgeret ut ipsam quoqꝫ longanimitatē orationis eius exploraret. Cum subito celit⁹

lux emissa sup eū fusa est qui in oratiōe ꝓstratus iacebat. Tantaq; se illo i loco claritas sparsit: vt pars regiōis illius ex eadē luce igne cādesceret. Quam abbas vt vidit: intremuit et fugit. Cūq; post longū hore spaciū idē frater ad monasterū redisset: abbas eius ut disceret an sup se effusionē tāti luminis agnouisceret: requirere eum studuit dicens. vbi fuisti? At ille latere posse se credēs in monasterū se fuisse respondit. Quo negāte abbas cōpulsus est dicere. q̄d vidisset. At ille videns se esse deꝑhensum hoc q̄q; quod abbatē latebat aperuit adiūgēs q̄n sup me vidisti lucem de celo descendere. vox etiā pariter venit dicens. Dimissum est peccatū tuū. Et q̄dem oīpotens deus peccatū eius potuit tacēdo laxare. Sed loq̄ndo per vocem radiēdo p lumen exēplo sue misericordie nr̄a ad penitentiā voluit corda cōcutere.

Miramur fratres carissimi. q̄ psecutorē suum saulū dominus de celo ꝓstrauit. de celo allocutus est. Ecce nostris q̄q; tēporibus. peccator et penitens vocē de celestibus audiuit. Illi dictū: q̄d me psequeris iste vero audire meruit: dimissum est peccatum tuū. Longe est inferior mentis peccator iste penitens q̄ȝ paulus. Sed quia adhuc in hac re de saulo loquimur incrudelitatem necis anhelante. Liceat audēter dicere: quia saulus ꝓpter superbiam vocem increpationis iste vero ꝓpter hūilitatē vocē cōsolatiōis audiuit. Hunc quia hūilitas strauerat: diuina pietas erigebat. illum q̄a supbia erexerat: diuina seueritas humiliabat. habete g° fiduciā frēs mei de misericordia cōditoris nr̄i. cogitate q̄d faciatis. recogitate q̄ fecistis. Largitatē supne pietatis aspicite et ad misericordē iudicē dū adhuc expectat: cum lachrymis venite. Cōsiderantes nāq; q̄ iustus sit: peccata vestra nolite negligere. Considerātes vero q̄ pius sit nolite desperare. Prebeat apud deum homini fiduciā deus hō. Est nobis spes magna penitētibus. quia aduocat° nr̄ factus est iudex nr̄ q̄ viuit et regnat cum p̄re et sp̄usancto in sc̄l'a sc̄l'orum.

¶ Lectio sancti euãgelij secũdum lucam Ca. xxi.

IN illo tempore dicebat iesus discipulis suis. Cũ audientis prelia et seditiões: nolite terreri. Oportet primũ hec fieri. sed nũdũ statim finis Tunc dicebat illis. Surget gẽs cõtra gentem. etc.

¶ Omelia lectiõis eiusdem habita ad populum in basilica sancti mame die natalis eius. xxxv.

QVia lõgius ab vrbe digressi sumus: ne ad reuertendum nos tardior hora ꝓpediat: necesse est vt expositionẽ sancti euangelij breuior sermo transcurrat. Dñs ac redemptor noster penituri mũdi ꝓcurrẽtia mala denũtiat. vt eo minus ꝑturbent venientia: q̃ fuerint ꝓscita. Minus eni iacula feriũt: q̃ ꝓuidentᷣ. et nos tolerabilius mũdi mala suscipimus: si cõtra hec per ꝓscientie clipeũ munimur. Ecce eteni dicit. Cum audientis ꝓlia et seditiões: nolite terreri. Oportet primũ hec fieri. sed nũdũ stati finis. Pensanda sunt verba redemptoris nostri ꝑ que nos aliud interius aliud exterius passuros denũtiat. Bella q̃ppe ad hostes ꝑtinẽt. sediciones ad ciues. vt g° nos indicet interꝰ exterius q͡z turbari: aliud nos fateᷣ ab hostibꝰ. aliud a fratribus perpeti. Sed his malis ꝓueniẽtibꝰ q̃a nõ statim finis sequaᷣ: adiungit. Surget gẽs cõtra gentẽ. et regnũ aduersus regum. et terremotus magni erũt per loca. et pestilentie. et fames. terrores q͡z de celo. et signa magna erunt. vel sicut i q̃busdã codicibus inuenitur. terrores q͡z de celo. et tempestates. atq͡z post subdiᷣ. et signa magna erũt. vltima tribulatio multis tribulatiõibus ꝓueniᷣ. et per creba mala que ꝓueniũt: indicanᷣ mala ꝑpetua q̃ subsequũᷣ. Et ideo ꝑ bella et seditiones nõ stati finis: q̃a multa debẽt mala ꝓcurrere. vt malũ valeant sine fine nũtiare. Sed cũ tot signa ꝑturbationis dicta sunt: oportet vt eorꝫ ꝯsiderationẽ breuiter per singula ꝑstringamus. Quia necesse ẽ ut alia e celo, alia e t̃ra, alia ab elemẽtis, alia ab hoĩibus paciamur. Aut

eni Surget gēs cōtra gētem· ecce pturbatio hoīnū· Erūt terremotus magni p loca· Ecce respectus ire desup· Erūt pestilentie· ecce ieq̄litates corporū· Erit fames· ecce sterilitas terre Terroresq3 de celo et tempestates· ecce ieq̄litas aeris· Quia ergo oia cōsummanda sunt: añ cōsummationē oia pturbant᷑· et q̄ in cūctis delinq̄mus in cunctis ferimur· vt impleat᷑ qđ dr· et pugnabit pro eo orbis terrarū: cōtra insensatos. Omnia nāq3 q̄ ad vsum uite accepimus: ad vsum cōuertimus culpe· S3 cūcta q̄ ad vsū prauitatis inflexim9: ad vsū nobis vertunt᷑ vltiōis· Tranq̄litatē q̄ppe hūane pacis ad vsum vertimus vane securitatis· pegrinatōnē terre ꝓ habitatiōe dileximus prie· Salutē corporū redigimus in vsum vitiorū· Vbertatis abūdātiā nō ad necessitatē carnis s3 ad puersitatē ītorsim9 voluptatis· Ipsa serena blandimenta aeris ad amorē nobis seruire coegimus terrene delectatiōis Iure g° restat vt sil' nos oia feriāt: que sil' oia uitiis nr̄is ma le subacta seruiebant· vt q̄t p̄ us in mūdo incolumes habuimus gaudia tot de ipso post modū cogamur sentire tormēta· Notandum vero est: qđ dicitur· terrores de celo et tempestates cū tempestates hyemales venire ex ordine soleāt temporū: cur hoc loco tēpestates venire in pditiōis signo p̄dicunt᷑: nisi q2 eas tēpestates dn̄s venire denūtiat· que neq̄ q̄3 ordinē tēporū seruāt: Que eni ordinate veniūt signū nō sunt· sed tempestates in signo sunt: que ipsa quoq3 temporū statuta cōfundūt. Quod nos quoq3 nuper experi sumus· q̄a estiuū tp̄s omne cōuersum in pluuiis hyemalibus vidim9 Quia autem cuncta hec nō de iniustitia ferientis sunt: sed de mento mundi patientis: facta prauorū hominū p̄mittūt᷑· cū dicat᷑· Sed añ hec oia incipiāt vobis manus suas iniicere· et psequent᷑ et tradēt vos in sinagogis· ducentes ad reges et p̄sides ꝓpter nomē meū· Ac si apte dicat· Prius corda hominū et post elemēta turbāt᷑ ut cū rerū ordo cōfundit᷑: ex q̄ iā retributiōe veniat demōstret᷑

Nam q̄uis finis mūdi ex ip̄o
suo ordine pendeat: peruersio-
res tñ q̊sq; inueniēs q̇ digne
ruinis illius opprimāt̄ innote-
scit. et subdit̄. ducentes ad re-
ges et p̄sides ꝓpt nomē meū
cōtingent hec vobis i testimo
niū. In testimoniū videlicet
q̊ꝝ nisi eoꝝ qui aut psequē-
do mortes inferunt. aut viuē-
do nō mutant̄. Mors q̇ppe
iustoꝝ bonis i adiutoriū est.
malis i testimoniū. vt inde ꝑ
uersi sine excusatōe pereāt. vñ
electi exemplum capiūt: ut ui
uant. Sed auditis tot terrori-
bus turbari poterāt infirmoꝝ
corda. atq; ideo cōsolatio ad
iūgit̄ cū ꝓtinus subinfert̄. Po
nite ergo in cordibus vestris
nō premeditari queādmodū
respōdeatis. Ego enim dabo
vobis os et sapiētiā: cui non
poterūt resistere et cōtradicere
oēs aduersarii uñ. Acsi aper
te membris suis infirmātibus
dicat. Nolite terreri. nolite per
timescere. vos ad certamē ac
ceditis: ꝟ ego p̄lior. vos ver-
ba editis: sed ego sum qui lo
quor. Sequit̄. Trademini au
tē a parētibus et fratribus et
cognatis et amicis et morte

afficient ex vobis. Minorem
dolorē mala ingerūt: que ab
extraneis inferunt̄. Plus vero
in nobis ea tormēta seuiūt: q̄
ab illis patimur: de q̊ꝝ mēti-
bus p̄sumebamus. Quia cū
dāno corporis mala nos cru-
ciāt amisse caritatis. Hinc est
enim quod de iuda traditore
suo ꝑ psalmistā dñs dicit. Et
q̇dem si inimicus meus male
dixisset mihi: subportassem v
tiq;. et si is q̇ oderat me super
me magna locutus fuisset: ab
scōdissem me vtiq; ab eo. Tu
vero hō vnanimis dux meus
et notus meus. qui simul me
cū dulces capiebas cibos. in
domo dei ambulauim⁹ cū cō
sensu. Et rursum. Homo pa-
cis mee in q̊ sperabā: et q̇ ede
bat panes meos: āpliauit ad-
uersum me supplātationē. Ac
si de traditore suo apertis voci
bus dicat. Transgressionem
eius tanto grauius ꝑtuli: quā
to hanc ab eo q̇ meus esse vi
debat̄: sensi. Oēs ergo electi
quia summi capitis membra
sunt: caput q̊q; suū in passiōe
sequūt̄. vt ip̄os aduersarios i
sua morte sentiāt: de quorum
vita p̄sumebat. et vt tāto eis

crescat merces operis: quanto eis virtutis lucrū pficit ex aliene dāno caritatis. Sed quia dura sunt que predicuntur de afflictiōe mortis: protinus cōsolatio subdit de gaudio resurrectionis cum dr. Capillus de capite vestro nō pibit. Scim⁹ fratres quia caro incisa dolet. capillus icisus ñ dolet. Agit g° martyribus suis. Capillus de capite vestro non peribit. videlicet apte dicēs. Cur timetis ne pereat qđ incisum dolet qñ et illud in nobis perire nō potest? qđ incisum nō dolet? Sequit. In patiētia uestra possidebitis aīās vestras. Idcirco possessio aīe in virtute patientie ponit: qa radix omniū custosq3 virtutū patientia est Per patiētiā vero possidem⁹ animas nostras: quia dū nobisi ipsis dominari discimus: hoc ipm incipimus possidere quod sumus. ¶ Paciētia vero est aliena mala eqnimiter pperi. cōtra eū qq3 qui mala irrogat: nullo dolore morderi. Nam qui sic pximi mala portat: vt tñ tacitus doleat: et tēpus digne retributiōis qrat: patiētiā nō exhibet. sed ostendit. Scriptū qppe est. caritas patiēs est. benigna ē. patiēs nāq3 est vt aliena mala toleret. Benigna vero est: vt ipōs etiam qs portat amet. Hinc nāq3 psemetipām veritas dicit. Diligite inimicos vestros. benefacite his q oderūt vos orate p psequētibus et calūniantibus vos. virtus itaq3 est corā hoībus: aduersarios tolerare. s3 virtus corā deo diligere. Quia hoc solū deus sacrificiū accipit: quod añ eius oculos in altari boni opis flāma caritatis incēdit. Sciendū vero ē q plerūq3 ideo pacientes esse uidemur: qa retribuē mala nō possumus. f q idcirco malū nō retribuit qa neqq3 valet pculdubio vt pdixim⁹ patiēs nō est. Quia patientia nō in ostensione inqrit. sed in corde. p ipatiētie aūt viciū ipsa virtutū nutrix doctrina dissipat. Scriptū nāq3 ē. doctrina uiri p paciētiā noscit. Tāto g° qsq3 minus ostēdit doctus: qto cōuicit min⁹ paciēs. Neq3 eni pōt veracit bona docēdo impendere: si viuēdo nesciat eqnimit aliena mala tolerare

Quãto enĩ culmine virtus pa tiẽtie polleat: rursus salomon indicat dicẽs. Melior est pati ens viro forti. et q̃ dñat animo suo: expugnatore vrbiũ. Mi nor est g victoria vrbes expu gnare. q2 extra sunt q̃ vincunt Maius aũt est q̃d p patiẽtiã uincit: q2 ipe a se anĩus su pat et semetipm sibimetipsi subi cit: qñ eũ paciẽtia in humilita te sternit. ¶ Sciendũ vero est q pleruq3 euenire paciẽtibus solet: vt eo quidẽ tpe quo ad uersa patiunt vel otumelias audiãt: nullo dolore pulsant. et sic patiẽtiã exhibeãt: vt cu stodire etiã cordis innocẽtiã curẽt. Sed cũ post paululũ hec ipsa q̃ ptulerint ad memoriã reuocãt: igne vehementissimi doloris instigant. Argumenta vltionis inquirũt. et mãsue tudinẽ quã tolerantes habue rũt in retractatiõe sua semet ipsos diiudicãtes pdunt. Cal lidus nanq3 aduersarius bel lum otra duos mouet. vnum videlicet inflãmans vt cõtu melias prior inferat. alterum vero puocãs ut otumelias le sus reddat. Sed q2 eius iã ui ctor extitit quẽ ad pferendas cõtumelias cõmouit: cõtra il lum acri9 dolet. quẽ ad reddẽ das iniurias cõmouere nõ po tuit. Vñ fit vt tota se virtute cõtra eũ erigat: quẽ cõtumeli as fortiter pertulisse cõsiderat. Quẽ q̃a commouere i ipa in iuria4 iaculatõe nõ potuit: ab apperto certamine interi rece dens i secreta cogitatõe decep tionis tempus inq̃rit. Et qui publico bello pdidit: ad exhi bendas occulte insidias exar descit. Quietis nãq3 tempe ad uictoris aĩm redit. et vl dãna re4 vel iniuria4 iacula ad me moriã reducit. Cunctaq3 que sibi illata sunt vehemẽter ex aggerans fuisse intolerabilia ostendit. Et q̃escentis animũ tãto furore conturbat: vt ple rũq3 uir paciẽs illa se equani miter tolerasse etiã post victo riam captiuus erubescat. seq3 non reddidisse cõtumelias do leat. sed deteriora rependere si occasio prebeat: querat. Qui bus ergo isti sunt similes: nisi his qui p similitudinẽ in cam po victores sunt: sed per negli gentiã postmodũ intra vrbis claustra capiuntur? Quibus

isti sunt siles? nisi his quos ir
ruẽs grauis lãguor a vita nõ
subtrahit? sed leuiter veniens
recidiua febris occidit? Ille g°
veraciter patientiã seruat? q̃ ꝛ
ad tps aliena mala sine dolo
re tolerat. ꝛ hec eadẽ retractãs
ꝑtulisse se talia exultat. Ne bo
nũ patiẽtie q̃etis tpaliter pe
at? qđ in ꝑturbatõibus custo
dit. ¶ Sed q2 natalẽ marty
ris hodierna die colimus frẽs
mei nequaq̃z nos a virtute ei⁹
patientie estimare extraneos
debemus. Si eni adiuuãte nos
dño, virtutẽ patientie seruare
ꝯtẽdimus? et in pace eccl'e vi
uimus. et tñ martyrij palmã
tenemus. Duo q̃ppe sunt mar
tyrij genera. vnũ in mẽte. ali
ud in mẽte simul ꝛ actõe. Ita
q3 eẽ martyres possumus? eti
am si nullo ferro ꝑcutientium
trucidemur. Mori q̃ppe a ꝑ
sequente martyriũ in aperto
opere est. Ferre uero ꝯtumeli
as, odientẽ diligere, martyriũ
est in occulta cogitatiõe. Nã
q2 duo sunt martyrij genera
vnũ in occulto ope, aliud in
publico? testat̃ veritas. q̃ ze
bedei filios req̃rit dicẽs. Pote
stis bibere calicẽ quẽ ego bi
biturus sum? Cui cũ ꝓtinus
rñderẽt, possumus? ilico dñs
respõdit dicẽs. Calicẽ q̃dem
meũ bibetis. Quid eni ꝑ cali
cẽ nisi dolorẽ passiõis accipi
m⁹. De q° alias dicit. pr̃ si fieri
põt? trãseat a me calix iste. et
zebedei filij. idest iacobus et
iohẽs nõ vterq3 ꝑ martyriũ
occubuit. et tñ q ꝑ vterq3 cali
cẽ biberet? audiuit. iohẽs nãq3
neq̃q̃3 ꝑ martyriũ vitã finiuit
sed tñ martyr extitit. q2 passi
onẽ quã nõ suscepit in corpe?
seruauit in m̃te. Et nos g° hoc
exẽplo, sine ferro eẽ possumus
martyres? si patiẽtiã veracit̃
in aĩo custodimus. ¶ Nõ ab
re arbitror frẽs carissimi si unũ
vobis exemplũ seruãde patiẽ
tie ad edificationẽ loq̃r. Fuit
q̃dã diebus nr̃is stephanus
noie. pr̃ monasterij iuxta rea
tine vrbis menia ꝯstituti. vir
valde scũs. patiẽtie virtute sin
gularis. Et su ꝑsunt m'lti q̃ illũ
nouerũt. eiusq3 vel vitã. vl' o
bitũ narrãt. Erat aũt huius li
gua rustica. s3 docta vita. hic
ꝓ amore celestis patrie cũcta
despexerant. possidere aliq̃d in

hoc mūdo fugiebat. Tumul-
tus deuitabat hominū. crebris
ac ꝓlixioribus orōibus intē
tus erat. Virtus tñ patiētie in
eo vehemēter excreuerat: ita
vt eū sibi amicū crederet: q̄ si
bi molestie aliq̄d irrogasset.
R eddebat ɔtumelijs grās.
si qđ in ip̄a sua inopia dānū
fuisset illatū: hoc maximū lu-
crū putabat. Oēs suos aduer
sarios nihil aliud q̄ꝫ adiutores
estimabat. hūc cū dies mortis
ei⁹ egredi de corpe vrgēt: ɔue
nerūt mlti. vt tā scē aīe đ hoc
mūdo recedēti suas aīas cō-
mēdarēt. Cūq̄ꝫ circa lectū illi
us hi q̄ ɔuenerāt oēs assiste
rēt: alij corpeis oculis ingredi
ētes āgelos viderūt. sed dicē
aliq̄d nullo mō potuerūt. Alij
oīno nihil viderūt. sed oēs q̄
aderāt ita vehemētissimus ti
mor ꝑtulit: vt nullus egrediē
te illa scā aīa illic stare potuis
set. Et hi g° qui viderāt: et hi
q̄ oīno nihil viderāt: vno oēs
timore ꝑcussi et territi fugerūt
Nullusq̄ꝫ hic assistere illo mo
riēte potuit. Pēsate g° frēs oī-
potēs deus q̄liter treat: qn̄ di-
strictus iudex vēturus ē. si sic
assistētes truit: qn̄ grat⁹ remu

nerās veit. aut q̄liter timen ꝑt
cū videri potuerit: si sic mētes
p̄sentiū strauit. Et qn̄ videri
n̄ potuit. Ecce frēs carissimi ser
uata illa in eccl'astica pace pa
tiētia ad q̄ntū hūc retributio
nis culmē euexit. q̄d huic suus
ɔditor intus dedit: de q° nobis
tātā gl'am in die eius exit⁹ et
foris innotuit. q̄bus hūc creda
m⁹ nisi scis martyrib⁹ socia-
tū quē attestātib⁹ corpeis q°ꝫ
oculis a btīs spiritibus ɔstat
eē susceptū: Nullo iste gladi
o ꝑcussus occubuit. et tñ coro
nā patiētie quā in m̄te tenuit
in egressiōe ꝑcepit. Probam⁹
q°tidie verū esse qđ añ nos di
ctū ē: q2 scā eccl'a electorū flo
rib⁹ plena habet in pace lilia
in bello rosas. ¶ Sciēdū p̄ te-
rea ē q̄ tribus modis virt⁹ pa
tiētie exerceri solet. Alia nāq̄ꝫ
sunt q̄ a deo: alia q̄ ab āntiquo
aduērsario: alia q̄ ꝓximo susti
nemus. A ꝓximo nāq̄ꝫ ꝑsecu
tiōes dāna et cōtumelias. ab
antiq° vero aduersario tēpta-
mēta. a deo aūt flagella to-
leramus. Sed in his omibus
tribus mōis vigilāti oculo se
metip̄am debet mens circū-
spicere ne ɔtra mala proximi

ptrahat ad retributionē ma-
li. ne ↄtra tēptamēta aduersa
rij seducat ad delectationē vl'
ↄsensum delicti. ne cōtra fla-
gella opificis ad excessum ꝓ
ruat murmurationis. pfecte .n.
aduersarius vincit? qn mēs
nra et inter tēptamēta eius a
delectatōe atq ↄsensu nō tra-
hit. et inter ↄtumelias ꝓximi
custodit ab odio. et inter fla-
gella dei cōpescit a murmura
tōe. nec hec agētes retribui no
bis bona pñtia reqramus. nā
ꝓ labore patiētie bona sperā-
da sūt seqntes vite. Vt tūc p
mium nri laboris incipiat? qn
ois iā labor funditus cessat.
Vn et p psalmistā dr. nō in
finē obliuio erit pau pris? patiē
tia pau pum nō pibit in finē.
Quasi eni pisse patiētia pau
perū cernit? cū nihil pro illa in
hac vita humilibus recōpen
sat. Sed patiētia pau pum in
finē nō pibit. q2 tūc eius gl'a
pcipit? cū simul oia laborio-
sa terminant. ¶ Seruate ergo
frēs in mēte patientiā eāq cū
res exigit? exercete in opatōe.
Nullus vrm ad odiū ꝓximi
ↄtumeliosa verba cōmoueat
nulla ptura rez dāna ptur
bēt. Si eni fixa mēte mansu
ra damna ptimescitis? dāna
rez trāseūtiū grauia nō puta
tis. Si eterne retributiōis glo
riam cōspicitis de tpali iniu-
ria nō doletis. Tolerate ergo
aduersarios vestros. sed vt
frēs diligite. qs toleratis. Eter
na pmia ꝓ damnis tpalibus
qrite. Nec quisq vestrū suis
se viribus hanc implere posse
ↄfidat. sed obtinete pcibus ut
ipe hāc q impat pstet. Et sci
mus. q2 petētes libēter exau
diet? qn hoc petit largiri qd iu
bet. Cū ↄtinuo pulsat in pce?
ↄcite opitulat in tēptatōe. ie-
sus christus dns nr. q cū pre
et spūsancto viuit et regnat
in secula seculoz amen.

¶ Lectio sancti euāgelij secū
dū lucā. Ca. xiiij.

In illo tpe dixit iesus di
scipulis suis silitudinē
hāc. hō qdā fecit cenā magnā
et vocauit ml'tos. et misit seruū
suū hora cene dicere inuitatis
vt venirēt. q2 iā pata sūt oia
¶ Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ppl'm in basilica be
atoz apostoloz philippi
et iacobi. xxxvj.

HOc distare frēs carissimi inter delitias corporis et cordis solet qꝫ corpales delitie cū nō habent᷑: graue desideriū in se accēdunt. cū vero habite edunt᷑: comedentē ꝓtinus in fastidiū ꝑ satietatē vertūt. at ɔtra spūales delitie cū nō habent᷑ in fastidio sunt. cū vero habent᷑: in desiderio. Tantoqꝫ a comedēte amplius esuriūt᷑: quāto et ab esuriēte āplius comedunt᷑. In illis appetitus placet expiētia displicet. In istis appetitus vilis ē. et expientia magis placet. In illis appetit⁹ saturitatē saturitas fastidium generat. In istis aūt appetitus saturitatē saturitas appetitum parit. Augēt eni spūales delitie desideriū in mēte: dū satiāt quia quāto magis earū sapor percipit᷑: eo āplius cognoscit᷑ qd auidius amet᷑. Et idcirco n̄ habite amari nō pn̄t: qꝛ earū sapor ignorat᷑. Quis eni amare valeat qd ignorat? Proinde psalmista nos admonet dic. gustate et videte qm̄ suauis ē dn̄s. Acsi apte dicat. suauitatē ei⁹ n̄ agnoscitis: si hāc minime gustatis. Sed cibū vite ex palato cordis tāgite: vt ꝓbātes eius dulcedinē amare valeatis. Has aūt hō delitias amisit: cū in padiso peccauit. extra exijt. cū hos a cibo interne dulcedis clausit. Vn̄ nos quoqꝫ nati in huius pegrinatōis erūna huc fastidiosi iā venimus nescimus qd desiderare debeamus. Tantoqꝫ se āplius fastidij n̄ri morib⁹ exaggerat: quāto magis ab esu illius dulcedīs aīmus se elōgat. Et eorū intēnas delitias n̄ appetit: quo eas comedere diu lōgeqꝫ dissueuit. Fastidio g° n̄ro tabescimus. et longa inedie peste fatigamur. et qꝛ gustare intus nolumus patā dulcedinē: amam⁹ foris miseri famē n̄ram. Sed superna nos pietas nec deserētes se deserit. Cōtemptas eni illas delitias ad meōrie n̄re oculos reuocat. easqꝫ nobis ꝓponit in ꝓmissiōe. torporē excutit. atqꝫ vt fastidiū n̄rm repellere debeam⁹: inuitat. Ait nāqꝫ hō quidā fecit cenā magnā. et vocauit multos. Quis iste hō ē nisi ille de quo p ꝓphā̄ dr. et hō est. et quis cognouit eū? Qui fecit cenā magnā. quia satietatē nobis dulcedinis interne preparauit.

Qui vocauit multos sed pau ci venerũt: q̃a nõnulli q̃ ipi q̃ ei p fidẽ subiecti sunt: et nõ eius cõuiuio male viuẽdo cõtradi cũt. Seq̃t. misit aũt seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt. Quid hora cene nisi finis ẽ mũdi? In q̃ nimirũ nos sumus. sicut iã dudũ paulus testat dicẽs. nos in q̃ fines se clorũ deuenerũt. Si g̃ iã hora cene ẽ cũ vocamur: tãto min9 dẽmus excusare cõuiuio dei: q̃n to iã ppinq̃sse cernimus finẽ seculi. Quo eni pẽsamus q2 ni hil ẽ q̃d restat: eo debem9 ptu mescere ne tps g̃re q̃d p̃sto ẽ peat. Idcirco autẽ hoc cõuiuiũ dei nõ prãdiũ sed cena vocat q̃a post prãdium cena restat. Post cenã vero cõuiuiũ nullũ restat. et q2 eternũ dei cõuiuiũ nobis extremũ p̃pabit: rectũ fuit vt hoc ñ prãdiũ sed cena vocaret. Sed q̃s p hũc seruũ q̃ a p̃re familias ad inuitandũ mittit: nisi p̃dicatorũ ordo de signat? De q̃ videlicet ordie q̃uis indigni exstimus: q̃uis pctõrũ põderibus grauamur: et nos tñ in istis diebus sum9 et cũ de edificatiõe vestra ali q̃d vobis loquor. hoc ẽ quod ago. seruus. n. sum sũmi p̃risfa milias. Cũ vos admoneo ad cõtẽptũ seculi: inuitare vos ve nio ad cenã dei. nemo me ppr me hoc in loco despiciat. et si ad inuitãdũ neq̃q̃ dignus ap pareo: s3 tñ magne sunt delitie q̃s pmitto. Sepe frẽs mei so let euenire q̃d dico. vt p̃sona potẽs famulũ habeat despectũ Cũq3 p eũ suis forte vl' extra neis aliq̃d rñsum mãdat: nõ despicit p̃sona loq̃ntis serui. q2 seruatur in corde reuerẽtia mittẽtis dñi. nec pẽsant q̃ au diũt p quẽ. sed q̃d vel a q̃ au diãt. Ita g̃ frẽs ita vos agite. et si nos forsitan digne despi citis: in mẽte tñ vr̃a vocãtis dñi reuerentiã seruate. cõuiue fieri sũmi p̃rifamilias libẽter obedite. Corda vr̃a discutite. atq3 ex eis mortale fastidiũ pel lite. Ad repellendũ nãq3 fasti diũ v̈r̃m iã pata sunt oĩa. S3 si adhuc carnales estis fortas se epulas carnales inquiritis. Ecce ipe carnales epule in spi ritali vobis alimẽto cõuerse sũt Ad abstringendũ nãq3 mẽtis vr̃e fastidiũ in cena dei ille vo bis singl'aris agnus ẽ occisus.

Sȝ q̄d agimus? q̄ hoc qd̄ sub iungit̄ adhuc fieri a multis vi demus? Et ceperūt sil' oēs ex cusare. Offert deus qd̄ rogari debuerat: nō rogat⁹ dare uult qd̄ vix spari potat: q2 digna ret̄ largiri postulatus: et tñ cō tēnitur. Contēptoribus vero parata delitias refectōis eter- ne denūtiat. et tñ simul oēs ex cusāt. Ponam⁹ aṅ oculos mē tis nima. vt possimus digne pēsare maiora. Si q̄spiā potēs ad imitandū quēlibet paupē mitteret: q̄d frēs rogo q̄d pau per ille fecisset: nisi de eadē sua inuitatōe gauderet. rñsum hu mile redderet. vestē mutaret. ire q̄ntotius festinaret. ne p̄or se ad potētis cōuiuiū alter oc- curreret? Hō g° diues inuitat. et paup occurrere festinat. Ad dei inuitamur cōuiuiū. et excu- samus. Sed ecce inter hec esti mare possū: q̄d sibi corda ve stra respōdeāt. occultis. n. for tasse sibi cogitatōibus dicūt. excusare nolumus. ad illud. n. supne refectōis cōuiuiū et vo- cari et puenire gratulamur. lo q̄ntes vobis talia mētes vr̄e vere dicūt: si nō plus terrena

q̄ celestia diligūt. si nō aplius rebus corpalibus q̄ spiritali- b⁹ occupāt̄. vñ hic q̄ȝ ipa ex cusantiū cā subiungit̄: cū ṗti nus subinfert̄. p̄mus dixit. vil lā emi. et ncce habeo exire vi- dē illā. rogo te habe me excu- satū. q̄d p villā nisi trena sub stātia designat̄? Exijt g° vidē villā: q̄ sola exteriora cogitat ṗpt̄ subām. Alter dixit. Iuga boū emi q̄nq;: et eo ṗbare illa rogo te habe me excusatū. q̄d i q̄nq; iugis boū nisi q̄nq; cor pis sensus accipimus? q̄ recte q̄ȝ iuga vocati sūt. q2 in vtro q; sexu geminant̄. q̄ vicȝ cor pales sensus q2 interna cōpre hēdere nesciūt: sȝ sola exterio ra cognoscūt: et deserētes intī ma ea q̄ extra sūt tāgūt: recte per eos curiositas designat̄. q̄ dū alienā q̄rit vitā discutere: semp sua intima nesciēs stu- det exteriora cogitare. Graue nāq; curiositatis ē vitiū. q̄ dū cuiuslibet mentē ad inuestigā- dā vitā ṗximi exterius ducit semp ei sua intima abscōdit. vt aliena sciens se nesciat. et curiosi animus quanto peri- tus fuerit alieni meriti: tanto

fiat ignarus sui. Propter hoc
nãq3 de eisdẽ q̃nq3 iugis bouũ
dicit. Eo pbare illa. habe me
excusatũ. Ipa enĩ excusantis
verba a vitij sui significatiõe
nõ discrepãt: dũ dicit eo pba
re. Quia videlicet aliqñ ptı-
nere pbatio ad curiositatẽ so
let. Sed notandũ ẽ q̃ et is q̃
pter villã. et is q̃ pter p-
bãda iuga bouũ a cena sui in-
uitatoris excusat: hũilitatis
verba pmiscet dicẽs. rogo te
habe me excusatũ. dũ enĩ dicit
rogo te et tñ venire otẽnit: hu
militas sonat in voce supbia
in actiõe. Et ecce hoc diiudi-
cat prauus q̃sq3 cũ audit. nec
tñ ea q̃ diiudicat agere desi-
stit. Nã dũ cuilibet puerse a-
gẽti dicimus ouertere: deũ se
q̃re: mundũ relinq̃: vbi hũc
nisi ad dñicã cenã vocamus:
Sed cũ respõdeat ora p me:
q2 pctõr sum hoc facere ñ pos
sum: q̃d aliud agit nisi et ro-
gat et excusat: dicẽs nãq3 pec
cator sum humilitatẽ insinu-
at. subiũgẽs aũt ouerti ñ pos
sum supbiã demonstrat. Ro
gãdo ergo excusat: q̃ et humi
litatẽ supducit in voce. et sup
biã exercet in actione. Alius

aũt dixit: vxorẽ duxi. et ideo
ñ possum venire. Quid p vxo
rẽ nisi voluptas carnis acc pi
tur: Nã q̃uis bonũ sit oiugiũ
atq3 ad pagandã sobolẽ p-
uidẽtia diuina ostitutũ: non-
nulli tñ nõ p hoc fecunditatẽ
prolis: sed desideria expetunt
voluptatis. et idcirco p rẽ iu-
stã significari põt ñ incõgrue
res iniusta. Ad cenã ergo vos
eterni ouiuij sũmus prĩ famili
as inuitat. sed dũ alius aua-
ritie, alius curiositati, alius vo
luptati carnis ẽ deditus: nimi
rũ reprobi simul oẽs excusant
dũ hũc terrena cura occupat:
illũ alieni actus sagax cogita
tio deuastat: alterius etiã mẽ-
tẽ voluptas carnalis inq̃nat
fastidiosus q̃sq3 ad eterne vi
te epulas ñ festinat. ¶ Seq̃t.
Reuersus seruus: nũtiauit hec
dño suo. Tunc irat9 prĩ famili
as dixit seruo suo. Exi cito in
plateas et vicos ciuitatis: et
pau pẽs, debiles, cecos, et clau
dos introduc huc. Ecce q̃ tre
ne substãtie pl9 iusto incubat:
venire ad dñicã cenã recusat
q̃ labori curiositatis insudat: p
pata vite alimẽta fastidit. q̃
carnalibus desiderijs inseruit:

spiritalis conuiuij epulas respu
it. Quia ergo uenire superbi rē-
nuūt: pauperes eligunt. Cur
hoc? Quia iuxta pauli vocem
infirma mundi elegit deus: vt
confundat fortia. Sed notandū
nobis ē quō describant qui ad
cenā vocant. Et veniūt pau-
pes et debiles. Debiles dicū
tur qui iudicio suo apud semet
ipsos infirmi sunt. Nā paupes
et qui fortes sūt: qui positi in pau
pertate superbiūt. Ceci vero sunt
qui nullū ingenij lumen habēt.
Claudi quoque sunt: qui rectos gres
sus in operatiōe nō habēt. Sed
dū morum vitia in mēbrorum de
bilitate signant, profecto liquet
quia sicut illi pctōres fuerūt qui
vocati venire noluerūt: ita hi
quoque pctōres sunt qui inuitant. et
veniūt. Sed pctōres superbi re
spuunt: vt pctōres humiles
eligant. hos itaque elegit deus
quos despicit mūdus. quia plerum ip
sa despectio hoiem reuocat ad
semetipsum. Is eni qui patrē
reliquit: et partē substātie quā
perceperat prodige expēdit: post
quam esurire cepit: in se reuersus
dixit. Quāti mercēnarij in do-
mo patris mei abūdant pani
bus? Lōge quippe a se discesse
rat: qn peccabat. Et si nō esurisset:
in semetipsum minime redisset
Quia postquam terrenis rebus in
diguit: tunc cogitare cepit quod
de spiritalibus amisit. paupes
ergo et debiles ceci et claudi vo
cant et veniūt. quia infirmi quique
atque in hoc mūdo despecti ple
rūque tāto celerius vocē dei au
diūt: quanto et in hoc mūdo nō
habēt vbi delectant. quod bene
amalechitarum puer ille egypti
us designat. qui amalechitis pre
dātibus atque currētibus eger
remāsit in via. fame sitique aru
it. quē cū dauid inueit: ei cibū
potūque prebuit. qui ilico cōuale-
scēs dux dauid factus ē. Cō-
uiuātes amalechitas repperit. et
eos qui debilem reliquerat: cū ma
gna fortitudie prostrauit. ama
lechita quippe populus lābens vo-
cat. Et quid per lābentē populum ni
si mētes secularium designant?
que terrena cūcta ābiendo quasi
lambūt: dū solis tēporalibus
delectant. Quasi eni populus
lābens predā facit: dū terrena
diligētes lucra de alienis da-
mnis exaggerāt. Sed puer egy
ptius eger in via relinquit. quia

peccator quisque dum infirmari ab huius mundi statu ceperit: mox secularibus mentibus in despectum venit. Quem tamen david invenit. eique cibum et potum prebet. quia manu fortis dominus abiecta mundi non despicit. et plerumque eos qui sequi mundum minime valentes quasi in via remanent: ad amoris sui gratiam convertit. eisque verbi sui cibum potumque porrigit. et quasi duces sibi in via eligit: dum suos etiam predicatores facit. Dum enim christum peccatorum cordibus inferunt: quasi david super hostes ducunt. qui civitates amalechitas velut david gladio feriunt: quia super hos quosque qui se in mundo desperaverant domini virtute prosternunt. Puer ergo egiptius qui in via remanserat: amalechitas interfecit. quia plerumque ipsi mentes secularium predicando superant: qui prius cum secularibus in hunc mundum currere non valebant. ❡ Sed deductis ad cenam pauperibus, quid puer sub iungat audiamus. Domine factum est ut imperasti: et adhuc locus est. Multi tales ad cenam dominicam ex iudea collecti sunt. sed multitudo que ex israelitico populo credidit: locum superni convivii non impleuit. Intrauit iam frequentia iudeorum. sed adhuc locus vacat in regno, ubi suscipi debeat numerositas gentium. unde et eidem seruo dicitur. exi in vias et sepes. et compelle intrare ut impleatur domus mea. Cum de vicis et plateis ad cenam quosdam inuitat: illum videlicet populum designat qui tenere legem sub urbana conversatione noverat. Cum vero convivas suos colligi ex viis et sepibus precipit: nimirum agrestem populum colligere id est gentilem querit. de cuius significatione per psalmistam dicitur. tunc exultabunt omnia ligna silvarum ante faciem domini quoniam venit. Ligna enim silve gentes vocate sunt. quia in infidelitate sua torte et infructuose semper fuerunt. Qui ergo ex illo agresti usu conversi sunt: ad cenam dominicam quasi ex sepibus venerunt.

❡ Notandum vero est quod in hac invitatione tertia non dicitur invita. sed compelle intrare. Alii enim vocantur et venire contemnunt. alii vocantur et veniunt. alii autem nequaquam dicitur quia vocantur. sed compelluntur ut intrent. Vocantur et venire contemnunt: qui donum quidem intellectus accipiunt. sed eundem intellectum operibus non sequuntur.

Vocant̃ et veniũt· q̃ acceptã intellectus gr̃am opãdo pfi-ciũt· Quidã vero sic vocant̃: vt etiã cõpellant̃· Nã sunt nõ nulli: qui bona faciẽda intelli gũt·sed hec facere desistũt· vi dẽt q̃ agere debeãt·sed hoc ex desiderio nõ sequunt̃·his ple rũq3 (vt supius diximus) cõ tingit: vt eos in carnalibus de siderijs suis mũdi huius aduẽ sitas feriat·apphendere tpalẽ gl'am conent̃ et neqant·Cũ p alta pelagi q̃si ad grãdiores curas hui9 seculi nauigare ꝓ ponunt: sp aduersis flatibus ad delectõis sue littora repel lant̃·cũq3 se frãgi in desiderijs suis aduersante mũdo ɔspici unt: q̃d de se auctori suo debe-ãt cõmemorant̃·ita vt ad eũ erubescẽtes redeãt: q̃ eũ sup-biẽtes ꝓ mũdi amore desere bãt·Sepe nãq3 ad tpalẽ gl'a3 ꝓficere volẽtes aut lõga egri tudine tabescũt·aut affl icti in iurijs ɔcidũt·aut pcussi graui-bus dãnis affl igunt̃·et in mũ di dolore vidẽt: q2 nihil ɔfi-dere de eius voluptate debue rũt·seq3 ipos in suis desiderijs reprehẽdentes ad deũ corda

ɔuertũt·De his q̃ppe dñs p ꝓ phetã dicit·Ecce ego sepiã vi am tuã spinis·et sepiã eã ma ceria·et semitas suas nõ inue niet·et seqtur amatores suos et nõ apprehẽdet eos·q̃ret: et nõ inueniet eos·et dicet·vadã et reuertar ad virũ meũ p̃orẽ q2 bene mihi erat tũc: magis q̃3 nũc·Vir vnus cuiusq3 fide lis aĩe deus ẽ·q2 hec vicz ei ẽ ɔiũcta p fidẽ· Sed illa q̃ ɔiũ cta deo fuerat aĩa amatores suos seqtur: q̃n mẽs q̃ iã credi dit p fidẽ: adhuc se imundis spiritibus i opatõe substernit· mũdi gl'am q̃rit·a carnali de-lectatõe pascit̃·exq̃sitis volu-ptatibus nutrit̃· Sed plerũq3 omnipotẽs deus talẽ animã misericorditer respicit: et eius voluptatibus amaritudines permiscet· Vnde dicit· Ecce ego sepiã vias tuas spinis· Vie enim nostre spinis septe sunt: q̃n in hoc q8 male cupi m9 dolorẽ cõpũctõis inueni mus·Et sepiã eos maceria·et semitas suas nõ inueniet·uie nostre maceria sepiunt̃: cũ de-siderijs nr̃is dure in hoc mun-do obiectiones resistunt·et se

mitas nostras inuenire nō pos sumus. qz hoc qđ male q̄rim⁹ adipisci phibemur. Et sequet̄ amatores suos: et ñ apprehē det eos. querent: et nō inueniet eos. quia malignos spiritus q̄bus se in suis desiderijs ani ma subdidit: ad desiderioꝝ suoꝝ effectū minime cōpre hendit. Sed ex hac salubri ad uersitate quanta vtilitas na scat̄ adiūgit cū subdit̄. Et di cit. Vadam et reuertar ad vi rum meū priorē. q̄a bene mi hi erat tunc: magis q̄z nunc. Postq̄z ergo vias suas spinis septas inuenit: postq̄z amato res suos apprehēdere nō va let: ad amorē viri prioris re dit. quia pleꝛq3 postq̄z in hoc mūdo nō possumus obtinere que volumus: postq̄z in ter renis desiderijs de impossibili tate lassamur: tunc ad mentē deum reducimus. tunc placere incipit: qđ displicebat. et is cu ius nobis amara fuerāt pre cepta: repēte dulcessit in me moria. et peccatrix aīma que adultera conata est esse: nec tamē a pto ope potuit: decer nit esse fidelis c̄iux. Qui ergo huius mundi aduersitatibus fracti ad dei amorem redeūt: atq3 a p̄sentis vite desiderijs corrigunt̄: q̄d isti fratres mei nisi compelluntur vt intrent.

¶ Sed valde est tremenda sentētia: quē protinus subin fert. Intēta hanc cordis aure pcipite, frēs et dñi mei (inq̄n tū pctōres fratres mei. inq̄n tum iusti domini mei) intēta hāc aure pcipite. vt tāto eam minus sentētias in examīe: q̄z to nūc audistis formidolosi⁹ in p̄dicatiōe. Ait enī. dico aūt vobis: q nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati sunt. gustabunt ce nā meā. Ecce vocat p se. vo cat p āgelos. vocat p patres. vocat p ꝓphās. vocat p apo stolos. vocat p pastores. vo cat etiā p nos. vocat pleꝛq3 p miracula. vocat pleꝛq3 per flagella. vocat aliq̄n p huius mūdi ꝓspera. vocat aliq̄n per aduersa. Nemo cōtēnat. nedū vocatus excusat: cum volue rit intrare nō valeat. Audire quid sapientia per salomonē dicat. Tunc inuocabunt me. et non exaudiam. mane con surgent: et nō inuenient me. Hinc ē q fatue virgines tar de venientes clamāt dicētes.

Dñe dñe aperi nobis. sed iã
tũc aditũ q̃rẽtibus dicit̃. amẽ
dico vobis: nescio vos. Quid
inter hec frẽs carissimi nisi re-
lin q̃re oia debemus: curas mũ
di postponere. solis desiderijs
eternis inhiare: sed hec paucis
data sũt. Ammonere vos vo
lo vt relĩq̃tis oia. sed nõ p̃su-
mo. Si ergo cũcta mũdi relin
q̃re ñ potestis: sic tenete q̃ hu
ius mũdi sũt: vt tñ p ea nõ te
neami in mũdo. vt terrena res
possideat̃: nõ possideat. vt sub
mẽtis vr̃e sit dñio q̃d habetis
ne mẽs vr̃a t̃renaꝝ reꝝ amo
revincit̃: a rebus suis ip̃a ma
gis possideat̃. Sit g° res tpa-
lis in vsu. eterna in desiderio.
sit res tpalis in itinere. deside
ret̃ eterna puentione. Quasi
ex latere respiciat̃ q̃cquid in
hunc mundũ agit̃. Ante nos
autẽ tendant mẽtis oculi: dũ
tota intentõe illa ↄspiciũt: ad
q̃ puenimus. Extirpent̃ fun
ditus vitia. nõ solũ ab actu o-
peris, sed etiã a cogitatiõe cor
dis euulsa. Nõ nos voluptas
carnalis, nõ sollicitudo curio-
sitatis, nõ estus ãbitõis ĩpe-
diat ad dñicã cenã. sed ip̃a q°z
honesta q̃ in mũdo agimus:
q̃si ex q°dã mẽtis latere tãga-
mus. vt terrena q̃libet sic nr̃o
corpori seruiãt: q̃tenus cordi mi
me obsistãt. Nõ ergo frẽs au
demus vobis dicere vt oia re
linq̃tis. sz tñ si vultis oia etiã
retinẽdo relinq̃tis. si sic tpalia
geritis: vt tñ tota mẽte ad et̃
na tẽdatis. Hic eteñi paulus
apl's dicit. Tps breue ẽ. reli-
quũ ẽ vt q̃ habẽt vxores: tã
q̃z nõ habẽtes sint. ⁊ q̃ flẽt: tã
q̃z nõ flẽtes. et q̃ gaudẽt: tã
q̃z nõ gaudẽtes. et q̃ emũt: tã
q̃z ñ possidẽtes. ⁊ q̃ vtunt̃ hoc
mũdo: tanq̃z nõ vtant̃. p̃terit
eñi figura huius mũdi. Vxo-
rẽ nãq̃z habet sed q̃si nõ hñs:
q̃ sic scit debita carnis exsoluẽ
vt tam̃ p eã mũdo tota mẽte
nõ cogat̃ inherere. Nã cũ isdẽ
rursum egregius p̃dicator di
cat. q̃ habet vxorẽ, cogitat q̃
sunt huius mũdi: quomõ pla
ceat vxori: ille vxorẽ habet q̃
si nõ habẽs: q̃ sic studet place
re ↄiugi: ut tñ nõ displiceat cõ
ditori. flet quoq̃z sz tanq̃z nõ
fleat: qui sic tẽporalibus dã-
nis affligit̃: vt tam̃ de eternis
lucris sem p animũ cõsoletur.
Gaudet vero sed tanq̃z non

gaudeat: q sic de tpalibus bo-
nis hilarescit: vt tn̄ sp tormē
ta ppetua pHorrescat. et i hoc
quod mentē gaudio subleuat
hāc cōtinuo pōdere ꝓuidi ti-
moris pmat. Emit aūt sed q̄si
n̄ possidēs: q̄ & ad vsū terrena
pparat. et tn̄ cauta cogitatiōe
puidet: qd hoc citꝰ relinquat
Mūdo qꝫ vtit sed q̄si n̄ vta
tur: q̄ et necessaria cūcta exte
rius ad vite sue mīsteriū redi
git. et tn̄ hec eadē nō sinit sue
mēti dn̄ari: vt subiecta foris
seruiāt: et nunq̄ꝫ intentionem
animi ad alta tēdētis frāgāt
Quicūqꝫ gͦ tales sūt: eis ꝓfe
cto terrena oīa nō ad deside-
riū sed ad vsū assunt. q̄r rebꝰ
q̄dē necessariis vtunt. sed ni-
hil habere cū pctō cupiunt. de
tpis qꝫ rebus habitis q̄tidie
mercedes acq̄rūt. et plus gau
dēt bono opeꝛ: q̄ꝫ bona possessi
one. ¶Ac ne aliq̄bus ista dif
ficilia esse videant: rē de pso
na refero. quā multi vīm me
cū nouerūt. Quā vicz rē ipse
añ trienniū in centūcellēsi vr-
be a psonis fidelibus didici.
Nup nāqꝫ in eadē ciuitate te
ophanius comes fuit vir mi-
sericordie actibꝰ deditus. bois

opibꝰ intētus. hospitalitati
pcipue studēs. exercēdi comi
tatus actibꝰ occupatus. Age
bat terrena & tpalia. sed plus vt
ex fine eius claruit: magis ex
debito qꝫ ex intētōe. nā cū ap-
propinq̄nte mortis eius tēpe
grauissima aeris tēpestas ob
sisteret: ne ad sepeliēdū duci
potuisset: eūqꝫ dūx sua in fle-
tu vehemētissimo req̄reret: di
cēs. q̄d faciā quō te ad sepeli
endū eiciō: q̄ ostiū domus hu
ius egredi p nimia tēpestate n̄
possū. tūc ille r̄ndit. Noli muli
er flere. q̄r mox vt ego defun-
ctus fuero: aeris serenitas re-
dit. Cuius ꝓtinus et vocem
mors et mortē serenitas ē se
cuta. Cuius manus ac pedes
podagre humore tumescētes
et versi in mulieribus fuerāt.
ꝓfluēte sanie patebāt. sed cū
corpus illius ex more ad la-
uandū fuisset detectū: ita ma
nus pedesqꝫ illius sani reperti
sunt: ac si vnq̄ꝫ vulneris nihil
habuissent: ductus itaqꝫ ac
sepultus est eiusqꝫ diugi vi-
sum ē vt quarto die in sepul
chro illius marmor qd suppo
situm fuerat: mutari debuisset
Qd videlicet marmor corpi

eius suppositū dū fuisset ablatū: tanta ex eius corpe flagrātia odoris emanauit: ac si ex putrescēte carne illius pro uermibus aromata ferbuisset hec g° dixi. vt e uicino exēplo ondere: posse nonnullos et secularē habitū gerere. et seculare aim n̄ habere. Quos eni tales in mūdo necessitas ligat: vt ex oī pte exui a mūdo nō possint: sic debēt ea que mūdi sunt tenere: vt tñ eis nesciāt ex mētis fractiōe succumbere. Hoc ergo cogitate. et qū relinq̄re cūcta q̄ mūdi sūt nō potestis: exteriora bñ exterius agite. sed ardēter interius ad eterna festinate. Nihil sit q̄ desideriū vr̄e mētis retardet. nullius vos rei in hoc mūdo delectatio implicet. Si bonū diligit: mēs in bonis melioribus idest in celestibus delectet. si malū metuit: mala aio eterna pponant. vt dū illuc esse ɔspicit, et amplius qd diligat et amplius qd ptimescat: hic oino nō hereat. Ad hec agēda habemus mediatorē dei et hoim adiutorē nr̄m. p quē citius cūcta obtinebimus. si ad illū vero amore flagramus.

Qui viuit et regnat cū patre.

Lectio sancti euāgelij secū dum lucā. Ca. xiiij.

In illo tēpe dixit iesus turbis si q̄s venit ad me et nō odit prēm suū, et mr̄ez et vxorē, et filios, et frēs, et sorores: adhuc aūt aiam suā. n̄ pt meus esse discipulus.

Omelia lectōis eiusdē habita ad ppl'z in basilica btī sebastiaī mart. xxxvij

Si ɔsideremus frēs cariss simi q̄ et q̄ta sunt q̄ nobis pmittūt in celis: vilescūt aio oīa q̄ habent in terris. terrena nāq3 subā eterne felicitati cōpata pōdus ē: n̄ subsidiū. Tpalis vita eterne vite cōpata mors ē poti9 dicēda q̄3 vita. Ipē eni q̄tidianus defect9 corruptōis q̄d ē aliud q̄3 q̄dā plixitas mortis: Que aūt ligua dicere, vel q̄s intellectus sufficit capere illa supne ciuitatis q̄ta sint gaudia: āgelorū choris interesse. cū btissimis spiritibus gl'e conditoris assistere. psentē dei vultū cernere. incircūscriptū lumē videre. nullo metu mortis affici. incorruptōis ppetue munere letari. S3 ad hec audita inardescit aimus.

iā qȝ illuc cupit assistere: vbi se
sperat sine fine gaudere. sȝ ad
magna p̄mia puenire nō pōt
nisi p magnos labores. Vn-
de et paulus egregius p̄dica
tor dicit. Nō coronabit̄: nisi
qui legitime certauerit. Dele-
ctat ergo mentē magnitudo
premiorū. sed nō deterreat cer
tamē laborū. Vn̄ ad se veniē
tibus veritas dicit. Si q̄s ve
nit ad me ⁊ nō odit patrē suū
et matrē, ⁊ vxorē, et filios, et
fratres, et sorores: adhuc aūt
⁊ animā suā: nō pōt meus es
se discipulus. Sed pcūctari li
bet quomō parētes et carnali
ter ꝓp inquos pacimur odisse
qui iubemur et inimicos dili-
gere. Et certe veritas de vxo-
re dicit. Qđ deus cōiūxit hō n̄
separet. Et paulus ait. viri di
ligite vxores vr̄as: sicut ⁊ chri
stus ecclesiam. Ecce discipulus
uxorē diligēdā p̄dicat. cū ma
gister dicat: q̄ vxorē nō odit:
nō pōt meus eē discip̄lus. Nū
q̄d aliud iudex nūciat: aliud
p̄co clamat: An simul et odis
se possumus et diligere: Sed si
vim p̄cepti perpēdimus: vtrū
qȝ agere p discretionē vale-
mus. vt eos q̄ nobis carnis
cognatōe cōiuncti sunt: ⁊ quos
ꝓximos nouimus diligamus
et quos aduersarios in via
dei patimur: odiēdo et fugien
do nesciamus. Quasi enī p o-
diū diligit̄: q̄ carnaliter sapi-
ens, dū praua nobis ingerit:
nō audit̄. Vt autē dominus
demōstraret hoc erga ꝓximos
odiū nō de affectione ꝓcede-
re sed de caritate. addidit ꝓti-
nus dicens. adhuc autē et ani
mā suā. Odisse itaqȝ precipi-
mur ꝓximos. odisse et animā
nostrā. Constat ergo quia a-
mādo debet odisse ꝓximū: q̄
sic eū odit: sicut semetipsum.
Tunc etenī nostrā animā be
ne odimus: cū eius carnalibus
desideriis nō acq̄escimus. cū
eius appetitū frāgim⁹. eius vo
luptatibus reluctamur. q̄ ergo
cōtēpta ad melius ducit̄: q̄si p
odiū amat̄. Sic nimirū exhibe
re ꝓximis odii discretionē de
bemus: vt in eis et diligamus
qđ sūt: et habeamus odio qđ
in dei nobis itinē obsistūt. cer
te dū paul⁹ ierosolimā pgeret
ꝓphā agab⁹ zonā illi⁹ apphē
dit suisqȝ pedib⁹ alligauit dic.

Virū cuius hec zona ē: sic alli
gabūt in il'm. Sꝫ is q2 aīam
suā pfecte oderat: q̄d dicebat
Ego n̄ solū alligari, sed ⁊ mo
ri in il'm paratus sum ꝓ noīe
dn̄i iesu christi. nec facio aīaꝫ
meā p̄ciosiorē q̄ꝫ me. Ecce q̄-
mō aīam suā amādo oderat:
imo odiēs amabat: quā cupi
ebat ꝓ iesu morti tradere. vt
hāc ad vitā de peccati morte
suscitaret. Ab hac g° discretōe
odij n̄ri trahamus formā ad
odiū ꝓximi. Amet̄ q̄libet in
hoc mūdo etiā aduersarius. sꝫ
in via dei ↄtrar⁹ n̄ amet̄ etiā
ꝓpinquus. Quisq̄s enī iā eter
na ↄcupiscit: in ea quā aggre
dit̄ cā dei extra p̄reꝫ, extra ma
trē, extra vxorē, extra filios, ex
tra cognatos, extra semetip̄m
fieri debet. vt eo verius cogno
scat deū: q° in eius cā nemīnē
recognoscit. Multū nāq̄ꝫ ē ꝙ
carnales affect⁹ intētionē mē
tis diuerberāt eiusq̄ꝫ aciē obscu
rāt. q̄s tn̄ neq̄q̄ꝫ noxios pati-
mur: si eos p̄mēdo teneamus
Amādi g° sunt ꝓximi. impē-
dēda ē caritas oībus. et ꝓpi
q̄s et extraneis. Nec tn̄ ꝓ ea
dē caritate a dei amore flectē
dū. ¶ Sciēd⁹ aūt q2 cū de ter
ra philistim arca dn̄i ad terrā
isr̄l'itaꝝ rediret: plaustro sup
īposita ē: ⁊ vacce plaustro sub
iūcte sūt: q̄ fete fuisse meorān
tur. q̄ꝝ filios clauserūt domi.
Et scriptū ē. ibāt aūt indirectū
vacce p viā q̄ ducit bet samis
uno itinere gradiebāt̄ pgētes
et mugiētes ⁊ nō declīabāt. ne
q̄ꝫ ad dexterā neq̄ꝫ ad sinistrā
Quid g° vacce nisi fideles q°s
q̄ꝫ in eccl'a designāt: q̄ dū sa-
cri eloquij p̄cepta ↄsiderāt: q̄ī
su p imposită sibi dn̄i arcā por-
tāt. De q̄bus hoc ē etiā notā
dū ꝙ fuisse fete memorāt̄. q2
sunt plerīq̄ꝫ q̄ in via dei intrin-
secus positi foris carnalibus
affectibus ligant̄. sed nō de-
clināt a recto itinere: qui arcā
dei portāt in mēte. Ecce enim
vacce bet samis pgunt. Bet sa
mis q̄ppe dicit̄ domus solis
Et ꝓphā ait. vobis aūt q̄ time
tis dn̄m: orie⁊ sol iustitie. Si
ergo ad eterni solis habitatio
nē tēdimus: dignū ꝓfecto ē:
vt de itinere ꝓ carnalibus af
fectibus n̄ declinemus. Tota
enī virtute pēsandū ē: ꝙ vac
ce dei plaustro subposite pgūt

et gemūt. Dāt ab intimis mu
gitus. et tñ ab itinere nō defle
ctūt gressus. Sic nimiꝝ pdica
tores dei. sic fideles q̄q3 eē in
tra scāz eccl'az debēt: vt cōpa
tianī ꝓximis p caritatē. et tñ
de via dei nō exorbitēt p cō-
passionē. Hoc ipm vero anie
odiū q̄liter exhiberi debeat: ve
ritas subdēdo maīfestat dicēs
Qui nō baiulat crucē suā: et
uenit post me: nō pōt meus eē
discipl'us. Crux q̄ppe a crucia
tu dr. Et duobus mōis crucē
dñi baiulamus. cū aut p ab-
stinentiā carnē afficimus. aut
p cōpassionē ꝓximi necessita
tē illius nr̄am putamus. Qui
eni dolorē exhibet i aliena ne
cessitate: crucē portat in mēte.
Sciendū vero est q̄ sūt nnulli
q̄ carnis abstinētiā nō ꝓ deo
sed pro inani gl'a exhibēt. Et
sunt plerīq3 q̄ cōpassionē ꝓxi
mo nō spūaliter sed carnal'r
impēdunt vt ei nō ad virtutē
sed q̄si miserādo ad culpas fa
ueāt. hi itaq3 crucē q̄dem vi-
dent ferre. sed dñm nō sequū
tur. Vñ recte hec eadē veritas
dicit. Qui nō baiulat crucē su
am. et venit post me: nō pōt
meus esse discipulus. Baiula
re eteni crucē et post dñm ire
est: vel carnis abstinentiā / vl'
cōpassionē ꝓximo ꝓ studio
eterne intētionis exhibere. nā
q̄squis hoc ꝓ tpali intentiōe
exhibet: crucē q̄dem baiulat
sed ire post dñm recusat. Q2
vo sublimia p̄cepta data sūt
ꝓtinus cōpatio edificāde sub
limitatis adiungit̄ cū dicitur.
Quis eni ex vobis volēs tur
rē edificare nō p̄us sedēs cō-
putat sūptus q̄ necessarij sunt
si habeat ad pficiendū ne po-
stea q̄z posuerit fundamentū
et nō potuerit pficere: omnes
q̄ viderint incipiāt ei illudere
dicētes. q̄a hic hō cepit edifi
care. et nō potuit cōsummare?
Oīne q̄d agimus: p̄uenire p
studiū ɔsiderationis debemus
Ecce eni iuxta veritatis vocē
qui turrē edificat: prius edifi
cij sūptus pat. Si ergo humi
litatis turrē ɔstruere cupimus
p̄us nos p̄pare ad aduersa
huius seculi debemus. hoc eni
inter terrenū et celeste edificiū
distat: q̄ terrenū edificiū expē
sas colligēdo cōstruit̄. celeste
vero expensas dispergendo.

Ad illud sūptus facimus: si
n̄ habita colligamus. ad istud
sumptus facimus: si et habi-
ta relinq̄mus. Istos sūptus di
ues ille habere n̄ potuit: q̄ mul
tas possessiões possidēs magi
strū req̄siuit: dicēs. magister
bone q̄d faciens vitā eternā
possidebo. Qui cū p̄cepta relin
quēdi oia audisset: tristis ab
cessit. Et inde est angustatus
in mēte: vn̄ foris fuit latior in
possessiōe. Quia eni in hac vi
ta amabat sūptus celsitudis
tēdendo ad eternā patriā ha
bere noluit sūptus humilitatis
Cōsiderādū vero ē qđ đr. oēs
q̄ viderint: incipiāt illudere ei
Quia iuxta pauli vocē specta
culū facti sumus mūdo: ange
lis, et hominibus. et in om̄e qđ
agimus ɔsiderare occultos no
stros aduersarios debemus: q̄
sp nr̄is oneribus insistūt. sp ex
nr̄o defectu gratulant̄. Quos
ꝓphā intuēs ait. deus meus in
te ɔfido nō erubescā. neq; irri-
deāt me inimici mei. In bonis
eni opibus intēti nisi ɔtra ma
lignos spūs sollicite vigilem⁹
ipos irrisores patimur: q̄s ad
malū per suasores habemus.

¶ Sz q2 de ɔstruēdo edificio
cōpatio data ē: nūc ex minori
ad maius silitudo subdit̄. vt
ex rebus minimis maiora pen-
sent̄. Nā sequit̄. Aut q̄s rex
iturus cōmittere bellū aduer-
sus aliū regē, nōne sedēs p̄us
cogitat. si possit cū decē milib⁹
occurre ei: q̄ cū. xx. milibus ve
nit ad se: Alioq̄n adhuc illo
lōge agēte mittēs rogat ea q̄
pacis sunt. Rex cōtra regē ex
equo venit ad preliū. et tn̄ si
se ppēdit nō posse sufficere: le
gationē mittit. et ea q̄ pacis
sunt: postulat. Quibus g° nos
lachrymis veniā spare debe
mus: q̄ in illo trem̄do examie
cū rege nr̄o ex eq° ad iudiciū
n̄ venimus: Quos nimirū ɔdi
tōis infirmitas, et cā inferiores
exhibet: Sed fortasse iā ma-
li operis culpas abscidimus.
iā praua q̄q; externus declina
mus. Nunq̄d ad reddēdā rō
nē cogitatōis nr̄e sufficimus.
nā cū. xx. milibus venire đris
cōtra quē minime sufficit iste q̄
cū. x. milibus venit. Decē mi-
lia q̄ppe ad. xx. milia, simplū
ad duplū sunt. Nos aūt si ml̄
tū ꝓficimus vix exteriora nr̄a

opa in rectitudine seruamus. Nā ⁊ si iā luxuria carnalis ab scissa ē: tñ adhuc a corde fun ditus nō ē abscissa. Ille aūt q̇ iudicaturus venit: exteriora si mul et interiora iudicat. facta pariter et cogitatiōes pēsat. Cū duplo ergo exercitu cōtra simplū venit. qui nos vix in sole ope preparatos simul de ope et cogi tatōe discutit. Quid ergo agen dū est frēs: nisi vt dū nos cū simplo exercitu ꝯtra duplū illi us sufficere nō posse ꝯspicim⁹ dū adhuc longe ē: legationē mittamus. ⁊ rogemus ea q̄ pa cis sunt. Lōge eni ee dicit: q̇ adhuc pn̄s p iudiciū nō vide tur. Mittamus ad hūc lega tionē lachrymas nr̄as. mitta mus misericordie opa. macte mus in ara eius hostias pla catōis. cognoscamus nos cū eo in iudicio nō posse ꝯtēdere. Pēsemus virtutē eius fortitu dis. rogemus ea q̄ pacis sunt. hec ē nr̄a legatio: q̄ regē veniē tē placet. Pēsate frēs q̄ʒ beni gnū sit: qꝛ is q̇ suo aduētu va let opprimere: tardat venire. mittam⁹ ad hūc (vt dixim⁹) legationē nr̄am: flēdo. tribuē do. sacras hostias offerendo.

Singulariter nāqʒ ad abso lutionē nostrā oblata cum la chrymis et benignitatē men tis sacri altaris hostia suffra gat. quia is qui in se resurgēs a mortuis iam nō morit: ad huc p hāc in suo misterio pro nobis iterum patit. Nā quo tiēs ei hostiam sue passionis offerimus: totiens nobis ad absolutionē nostrā passionē illius reparamus. Mltos vt arbitror vestrū frēs carissimi cōtigit nosse hoc: qđ volo ad memoriā vr̄am narrādo reuo care. Nō lōge a nr̄is fert tpi bus factū: qꝛ q̇dam ab hosti bus captus lōge trāsductus ē. Cūqʒ diu teneret in vincu lis eum vxor sua cū ex eadē captiuitate nō reciperet: extin ctū putauit. Pro quo iam ve lut mortuo hostias ebdoma dibus singulis curabat offer re. Cuius totiēs vincula solue bant in captiuitate: quotiens ab eius coniuge oblate fuis sent hostie pro anime eius ab solutione. Nam longa post tempora reuersus ammirans valde sue indicauit vxori:

ꝙ diebus certis ebdomadis singulis, eius vincula soluebã tur. Quosvicꝫ dies eius vxor atqꝫ horas discutiẽs, tũc eũ re cognouit absolutũ: cũ ꝓ eo sa crificiũ meminerat oblatũ. Hic ergo frẽs carissimi, hic certa cõsi deratõe colligite: oblata a no bis hostia sacra quãtũ in nobis soluere valeat ligaturã cordis si oblata ab altero potuit in al tero soluere vincula corporis.
¶ Multi vestrũ frẽs mei cassiũ narniẽsis vrbis epm nouerũt cui mos erat quotidian⁹ deo ho stias offerre. ita vt pene null⁹ dies in vite ei⁹ abscedẽt: quo nõ oĩpotẽti deo hostiã placatõis imolaret. Cui cũ sacrificio val de etiã concordabat vita. Nã cũcta q̃ habebat in elemosinis tribuẽs, cũ ad horã offerendi sacrificij venisset: velut totus in lachrymis defluẽs, semet ipm cũ magna cordis cõtritõe mactabat. Cuius ⁊ vitã et exi tũ quidam venerabilis vite dia cono q̃ fuerat ab eo nutritus referẽte cognoui. Aiebat eni ꝙ quadã nocte eius p̃sbytero p visũ dñs astitit. dicẽs. Va de ⁊ dic epo. age qd agis. opa re qd opans. nõ cesset pes tuus nõ cesset manus tua. natali aplorum venies ad me. et retri buã tibi mercedẽ tuã. Surre xit presbyter. sed quia e vicino aplorum natalicius dies immine bat: ꝓpinquo exitus diẽ epo nũ tiare pertimuit. Alia nocte dñs rediit. eiusqꝫ inobediẽtiã vehe mẽter increpauit. atqꝫ eadẽ ius sionis sue verba retexuit. Tunc p̃sbyter surrexit vt pgeret. sꝫ rursus infirmitas cordis im pedimẽto facta ẽ indicãde re uelatiõis. Admonitionẽ quoqꝫ iterate visiõis obdurauit pge re. ⁊ q̃ viderat manifestare ne glexit. Sed quia magnã mãsue tudinem cõtempte gratie, ma ior sequi solet ira vindicte: vi siõe tertia dñs apparẽs iã ver bis addidit verbera. et tã di stricta cede mactatus ẽ: vt in eo duntaxat cordis emollirent vulnera corporis. Surrexit ergo eruditus ex verbere. perrexit ad epm. eũqꝫ iã ex more iuxta beati iuuenalis martyris se pulchrũ ad offerendũ sacrifi ciũ cõsistentẽ repent. secretũ a circũstantibus petiit. seqꝫ eius pedibus strauit. Cunqꝫ eum

vbertim flentē eps vix ad se leuare potuisset: lachrymarum causas cognoscere studuit. Ille vero relaturus ordinē visionis, prius vestimēto ex humeris deuoluto detexit plagas corporis vt ita dicā testes veritatis et culpe mōstrauit: quāta animaduersione districtionis mēbra illius accepta verbera liuore inflicto sulcauerāt. Que mox vt eps vidit: exhorruit. et qs sibi talia facere psumpsisset: cū magne obstupefactōis vocibus inqsiuit. At ille respōdit hec p seipo fuisse ppessum. Excreuit cū terrore admiratio. sed nullas iā presbyter inqsitionis eius moras adijciēs secretū reuelationis aperuit: eiqz visionis dominice p ea que audierat verba narrauit dicēs. Age quod agis. opare qd opans. nō cesset manus tua. non cesset pes tuus. natali apostolorum venies ad me: et retribuā tibi mercedē tuā. Quibus auditis episcopus se in oratione cū magna cordis cōtritione pstrauit. et qui oblaturus sacrificium ad horā tertiam venerat: hoc p extense orationis magnitudine ad horā nonā vsqz ptelauit. Atqz ex illo iam die magis magisqz aucta sūt ei lucra pietatis. Factusqz est tam fortis in opere: qz certus ex munere. Quippe q eū cui ipse debitor fuerat ex ea pmissione iam ceperat habere debitorē. Huic autē cōsuetudo fuerat: ānis singulis natalicio apostolorum die romā venire. Iā qz ex hac reuelatiōe suspectus venire iuxta morem noluit. Eodem ergo tēpore sollicitus fuit. Secūdo quoqz anno vel tertio in mortis sue expectatione suspensus quarto quinto et sexto similiter, qui desperare iam de veritate reuelatiōis poterat: si verbis fidem verbera nō fecissent. Cū ecce anno septimo vsqz ad expectati natalis sacras vigilias incolumis puenit: sed leuis hunc in vigilijs dolor attigit. atqz ipo die natalicio filijs suis se expectātibus missarum sollēnia implere se posse recusauit. Illi vero qz de eius erāt piter egressione suspecti: simul ad eum oēs venerūt sese vnanimiter

astringẽtes vt die eodẽ neq̃ q̃z acquiesceret missarum sollennia celebrare: nisi pro eis apud dñm isdẽ antistes suus intercessor accederet. Tunc ille cõpulsus in epi oratorio missas fecit et manu sua corpus dñicum pacẽq̃z omibus tribuit. qui cuncto ministerio oblati sacrificij peracto ad lectulũ rediit. Ibiq̃z iacẽs dum sacerdotes suos ac ministros circũstetisse cerneret: quasi vale vltimũ dicẽs de seruãdo eius vinculo caritatis ãmonebat. et quãta debuissent cõcordia inter se vniri: predicabat. Cũ subito inter ipsa sancte exhortationis verba voce terribili clamauit dicẽs hora ẽ. Mox q̃z assistentibus ipe suis manibus linteum dedit: quod ex more morientum sibi contra faciem tẽderetur. Quo tenso, spiritũ emisit. sicq̃z sancta illa aima ad gaudia eterna puenies a carnis corruptiõe soluta est. Quẽ frẽs carissimi quẽ iste in morte sua imitatus est nisi eũ quẽ in vita sua fuerat ɔtemplatus? Dicẽs eni hora est, de corpe exiit: q2 et iesus

pactis oibus cũ dixisset consummatũ est: inclinato capite tradidit spiritũ. Qd ergo dñs ex potestate: hoc egit famulus ex vocatiõe. Ecce q̃tidiane hostie illa cum elemosinis et lachrymis missa legatio: q̃ntã cũ rege veniẽte gr̃e pacẽ fecit.

¶ Relinquat ergo oia: q̃ pt q̃ aũt relinq̃re oia nõ põt: cũ adhuc lõge ẽ rex legationem mittat lachrymarum. elemosinarum. hostiarum. munera offerat Vult eni placari pcibus: qui scit q̃a portari nõ possit iratus Quod adhuc moram fecit: venire legationẽ sustinet. Venisset iam nãq̃z si vellet. et cũctos suos aduersarios trucidasset. Sed et q̃z terribilis veniet: indicat. et tamen ad veniendũ tardat. quia nõ vult inuenire quos puniat. sed reatũ nobis ɔtemptus nostri denũtiat. dicẽs. Sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omibus que possidet: nõ põt meus esse discipulus. Et tamẽ sperande salutis remediũ cõfert: quia qui per iram non potest ferri: per postulate pacis vult legationem placari.

Lauate ergo frēs carissimi la
chrymis maculas peccatoꝝ
elemosinis tergite· sacris hosti
is expiate· Nolite possidere p
desideriū: que adhuc p visum
minime reliquistis· Spem in
solo redēptore figite· ad eter-
nā patriā mēte trāsite· si enī nil
in hoc mūdo amādo possidē-
tis: etiā possidēdo cuncta reli-
quistis· Ipse nobis gaudia de
siderata ꝯcedit· qui vobis eter
ne pacis remedia ꝯtulit iesus
christus dñs noster· Qui vi-
uit et regnat cū patre in vni-
tate spiritus sancti deus p oia
secula seculoꝝ amen.

Lectio sancti euangelij se
cundū matheū· Ca· xxij·

IN illo tempore dicebat
iesus turbis pabolam
hāc· simile factū ē regnū celo-
rū homi regi qui fecit nuptias
filio suo· Et misit seruos suos
vocare inuitatos ad nuptias·
et nolebāt venire· Iteꝝ misit
alios seruos dicens· Dicite
inuitatis ꝛc·

Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad ppl'm in basilica be
ati clemētis· xxxviij·

TExtū lectōis euāgelice
frēs carissimi volo si pos
sum sub breuitate trāscurrere·
vt in fine eius valeamus ad
loqndum largius vacare· Sꝫ
qrendū ꝑus est an hec apud
matheū ipa sit lectio: q apud
lucā sub appellatiōe cene de-
scribit· Et qdem sunt nōnul-
la q sibi dissona eē videant
qꝛ hic prādiū illic cena memo-
rat· hic q ad nuptias nō di-
gnis vestibus intrauit repul-
sus ē· illic nullus q intrasse &
repulsus esse phibet· Qua ex
re recte colligit: qd ꝛ hic p nu
ptias pñs eccl'a, et illic p ce-
nā etnū ꝛ vltimū ꝯuiuiū desi
gnat· Quia ꝛ hāc nōnulli ex
turi intrāt· ꝛ ad illud qsqs sel'
intrauerit: vlterius nō exibit·
At si qs forte ꝯtēdat hāc eā
dē eē lectionē: ego melius pu
to salua fide, alieno itellectui
cedere: qꝫ ꝯtētionibus deserui
re· Qm̄ et intelligi ꝯgrue forsi
tan pōt: qꝛ de ꝑfecto eo q cū
nuptiali veste nō venerat, qd
lucas tacuit: matheus dixit· qꝛ
vero p illū cena, p hūc autē
prādiū dr: neqꝫ vel hoc nr̄e
intelligētie obsistit· qa cū ad

horā nonā apud antiq̄s quo tidie prandiū fieret: ipsum q̄ꝫ prādiū cena vocabatur. Sepe aūt iā dixisse memini: q̄ꝺ ple- rūq̄ꝫ in sancto euāgelio regnū celoꝝ p̄sens eccl'a nominat̄. Cōgregatio q̄ppe iustoꝝ re- gnū celoꝝ dicit. Quia enī per ꝓphām dn̄s dicit: celū mihi sedes ē: et salomon ait. aīma iusti sedes sapientie: paulus etiā dicit christū dei virtutē ⁊ dei sapientiā: liq̄do colligere debemus: q2 si deus sapiētia: aīma aūt iusti sedes sapiētie: dū celū dr̄ sedes dei: celū ḡ ē aīa iusti. Hic p psalmistā de sanctis p̄dicatoribus dicit̄: ce li enarrāt gloriā dei. Regnū ḡ celoꝝ eccl'ia iustoꝝ. Quia dū eoꝝ corda in terra nil am biūt: p hoc q̄ꝺ ad supna suspi rāt: iā in eis dn̄s q̄si in celesti bus regnat. Dicat̄ ḡ sil'e ē re gnū celoꝝ hoi regi: q̄ fecit nu ptias filio suo. Iā intellexit ca ritas vr̄a q̄s est rex regis filij pat̄. ille nimiꝝ cui psalmista ait. deus iudiciū tuū regi da. ⁊ iustitiā tuā filio regis. Qui fe- cit nuptias filio suo. Tunc enī deus pat̄ deo filio nuptias fe- cit: qn̄ hūc in vtero virginis

hūane nat̄e ꝯiūxit. qn̄ deū an̄ secula fieri noluit hoiem in fi- ne seculoꝝ. Sed q2 ex duab⁹ p̄sonis fieri solet ista ꝯiūctio: absit hoc ab intellectibus nr̄is ut p̄sonā dei et hois redēpto ris nr̄i iesu christi ex duabus p̄sonis credamus vnitā. Ex duabus q̄ppe atq̄ꝫ in duabus hūc nat̄is existere dicimus. sꝫ ex duab⁹ p̄sonis cōpositū cre di vt nefas vitam⁹. Aptius ergo atq̄ꝫ securius dici pōt. q2 in hoc pr̄ regi filio nuptias fe cit: q̄ ei p incarnatōis misteriū s̄ctā eccl'am sociauit. Vterus aūt genitricis virginis huius sp̄osi thalam⁹ fuit. Vn̄ ⁊ psal mista dicit. In sole posuit taber naculū suū. et ip̄e tanq̄ꝫ sp̄osus ꝓcedēs de thalamo suo. Tan q̄ꝫ sp̄osus q̄ppe de thalamo su o ꝓcessit: q̄ ad ꝯiungendā si- bi eccl'am incarnatus deus de incorrupto vtero virginis ex iuit. Misit ḡ seruos suos: vt ad istas nuptias aīcos inuita rēt. Misit semel. misit iteꝝ q2 incarnatōis dominice p̄dicato- res et p̄us ꝓphās et postmo- dū apostolos fecit. Bis itaq̄ꝫ seruos ad inuitandum misit.

qꝛ incarnationē vnigeniti, et p ꝓphetas dixit futurā. et per apl'os nūciauit factā. ¶ Sed qꝛ hi q̄ p̄us inuitati sunt: ad nuptiarū cōuiuiū venire nolu erūt: in secūda inuitatōe iā di cit. Ecce prandiū meū paraui. tauri mei et altilia occisa. et oia parata. Quid in tauris vel altilibus fratres carissimi, nisi noui ac veteris testamēti pa tres accipimus? Quia enī vul go loquor: etiā ipa me neces se ē verba euāgelice lectiōis explanare. Altilia enī saginata dicimus. Ab eo enī q̄d ē alere: altilia q̄si alitilia voca- mus. Cū vero in lege scriptū sit, diliges amicū tuū. et odio habebis inimicū tuū: accepta tūc iustis licētia fuerat: vt dei inimicos, suosq; aduersarios q̄nta possent virtute cōprime rēt: eosq; iure gladij ferirent. Quod in nouo ꝓculdubio te stamēto cōpescit: cū ꝑsemet- ipā3 veritas p̄dicat dicēs. di ligite inimicos vestros. bene- facite his q̄ oderūt vos. Qui g° p tauros, nisi patres testa- mēti veteris significant. Nā ex ꝓmissiōe legis accepāt. q̄ tenus aduersarios suos odij retributōe percuterēt. vt ita di- cā, q̄d aliud q̄3 tauri erāt: qui inimicos suos virtutis corpee cornu feriebāt? Quid vero p altilia, nisi patres testamenti noui figurant? q̄ dum gratiā pinguedinis interne percipiunt a terrenis desiderijs innitētes ad sublimia cōtemplationis sue pennis subleuant. In imo quippe cogitationē ponere q̄d ē aliud q̄3 quedā ariditas mē tis? Qui aūt intellectu celesti um, iā p sācta desideria de su pnis delectationibus intime cibo pascunt: quasi largiori a limento pinguescūt. Hac enī pinguedine saginari ꝓpheta cōcupierat: cū dicebat. Sicut adipe et pinguedine repleatur aīma mea. Quia ergo p̄dica tores dominice incarnatiōis missi ꝑsecutionē ab infideli- bus, et prius ꝓphete, et post- modū sācti apostoli ptulerūt inuitatis et venire volētibus dicit. Tauri mei et altilia occi sa sunt. et oia parata. Ac si ap- tius dicat. patrū precedentiū mortes aspicite. et remedia vite vr̄e cogitate. Notandū

vero q priori inuitatõe nil de tauris et altilibus dicit. In secũdo aũt iã tauri et altilia mactata memorant. Quia omipotẽs deus cũ verba eius audire nolumus adiũgit exẽpla vt omẽ qd impossibile credimus: tãto nobis ad sperandũ fiat facilius: quãto p hoc trãsisse iam et alios audimus.

¶ Sequit. Illi aũt neglexerũt et abierũt alius in villã suã alius vẽo in negotiationẽ suã In villã q̃ppe ire ẽ: labore terreno immoderate incũbere. in negociationẽ vero ire ẽ: actionũ secularũ lucris inhiare. qz eni alius intẽtus labori terreno, alius vero mũdi huius actiõibus deditus, misteriũ incarnatõis dñice pẽsare. et secundũ illud viuere dissimulat quasi ad villã vel negocium pgẽs venire ad regis nuptias recusat. Et plerqz (qd ẽ grauius) nõnulli vocatus gratiã nõ solũ respuũt: sed etiam persequunt. Vñ et subdit. reliq̃ vero tenuerũt seruos eius: et cõtumeliis affectos occiderunt. Sed ex ista cogno scẽs missis exercitibus suis pdidit homicidas illos. et ciuitatẽ illorum succẽdit. homicidas pdit: qz psequẽtes interimit. Ciuitatẽ eorum igni succẽdit: qz illorum nõ solũ aĩme: sed et caro quoqz in q̃ habitauerãt: eterne gehenne flãma cruciat. Missis vero exercitibus extinxisse homicidas dicit: qz in hoibus omẽ iudiciũ p angelos exhibetur. Quid nãqz sunt illa angelorum agmia: nisi exercitus regis nostri? Vñ et isdẽ rex dñs sabaoth dr. Sabaoth q̃ppe exercituũ interpretat. Ad pdẽdos ergo aduersarios suos. exercitũ mittit: qz nimirum vindictã dñs p angelos exercet. Cuius vindicte potẽtiam tũc nostri patres audiebãt. nos aũt iam cernimus. Vbi sunt eni superbi illi martyrum persecutores? Vbi illi q̃ cõtra cõditorẽ suũ ceruicẽ cordis erexerant: et de huius mũdi gl'a mortifera tumebãt? Ecce iã mors martyrũ floret in fide viuẽtiũ. et hi q̃ cõtra illos de crudelitate sua gl'ati sũt: neq̃qz ad memoriã nostrã veniunt vel in numero mortuorum. rebus g recognoscimus: qd in pabolis audiuimus.

Sed is qui ad inuitantē se
cōtemni cōspicit: regis filij sui
nuptias vacuas nō habebit.
Ad alios mittit. q2 etsi apud
aliquos laborat: qn̄q3 tamen
sermo dei inuenturus est: vbi
requiescat. Vnde et subdit̄.
Tunc ait seruis suis. Nuptie
quidem pate sunt. sed qui in
uitati erant: nō fuerunt digni.
Ite ergo ad exitus viarum: et
quoscūq3 inueneritis vocate
ad nuptias. Si in scriptura sa
cra vias actiones accepimus
exitus viarū intelligimus de-
fectus actionū. Quia illi ple-
rūq3 facile ad deum veniunt:
quos in terrenis actibus pro
spera nulla cōmittant̄. Sequi
tur. Et egressi serui eius in vi-
as, ꝯgregauerūt oēs quos in
uenerūt malos ꝛ bonos. et im
plete sunt nuptie discūbentiū.
Ecce iā ipsa qualitate cōui-
uantiū aperte ostendit̄: quia
per has regis nuptias p̄sens
eccl'a designat̄. In qua cū bo-
nis et mali ꝯueniūt. Per mi-
xta q̄ppe est diuersitate filioꝝ
Quia sic oēs ad fidē generat
vt tn̄ oēs p imutationē vite
ad libertatē spiritalis grē cul-
pis exigētib⁹ n̄ pducat. Quo
usq3 nāq3 hic viuimus: neces
se est vt vitā p̄sentis seculi p
mixti pagamus. Tunc autē
discernimur: cum puenimus.
Boni eni soli nusq3 sunt: nisi
in celo. et mali soli nusq3 sunt:
nisi in inferno. Hec aūt vita q̄
inter celū ꝛ infernū sita ē: sicut
in medio subsistit: ita vtrarū
q3 partiū ciues cōmuniter re-
cipit. quos tū sancta ecclesia
et nunc indiscrete suscipit: et
postmodū in egressione discer
nit. Si ergo boni estis q̄diu in
hac vita subsistitis: eq̄nimiter
tolerare malos debetis. Nā q̄s
q̄s malos nō tolerat: ipse sibi
per intolerantiā suā testis est:
quia bonus nō est. Abel eni
esse renuit: quē caim malitia
n̄ exercet. Sicut in tritura aree
grana sub paleis primuntur:
sic flores inter spinas oriunt̄
et rosa que redolet crescit cū
spina q̄ pungit. ¶ Duos q̄p
pe filios habuit p̄mus homo.
vnus hoꝝ electus est: alter re
probus fuit. Tres filios noe
arca cōtinuit. sed duo ex his
electi sunt. et vnus reprobus
fuit. Duos abrahā filios hūit

sed vnus electus ē· alter repro
bus fuit· Duos isaac filios ha
buit· sed vnus electus ē· alter
reprobatus· Duodecim filios
habuit iacob· sed ex his vnus
p innocētiā vēditus ē· alij ve
ro p malitiā vēditores fris fu
erūt· Duodecī ap̄li sūt electi
sȝ vnus in his admixtus ē re
probus q̄ pbaret vndecim q̄
pbarent· Septē sūt diacones
ab ap̄lis ordiati· sȝ sex in fide
recta pmanētibus vnus exti
tit actor erroris· In hac g̊ ec
cl'a nec mali eē sine bonis nec
boni sine malis pn̄t· Añ acta
itaqȝ tpa frēs carissimi ad mē
tē reducite· et vos ad maloꝝ
tolerantiā roborate· Si enī filij
electoꝝ sumus· restat necesse
ē· vt p eoꝝ exempla gradia
mur· Bonus enī nō fuit· q̄ ma
los tolerare recusauit· hic nā
qȝ ē qꝫ de semetipo btīs iob as
serit dicēs· fr̄ fui draconū· et
socius struthionū· Hic p salo
monē sp̄osi voce eccl'e dicit·
Sicut liliū inter spinas· sic aī
ca mea inter filias· hic ad eze
chielē dn̄s dicit· Fili hoīs in
creduli et subuersores sunt te
cū· et cū scorpiōibus habitas

Hic petrus btī loth vitā glo
rificat dicēs· Et iustū loth op
pssum a nefādoꝝ iniusta cō
uersatōe eruit· aspectu enī et au
ditu iustus erat habitās apud
eos q̄ de die in diē aiāȝ iustā
iniq̄s opibus cruciabāt· hinc
paulus discipuloꝝ vitā et lau
dat et roborat dicēs· In medio
natōis praue et puerse int̄ q̄s
lucetis sicut luīaria in mūdo
verbū vite otinētes· Hic io
hānes pgami eccl'e attestatur
dicēs· scio vbi habitas· vbi se
des ē sathane· et tenes nomē
meū· et nō negasti fidē meā·
Ecce frēs pene oīa pcurrēdo
cognoscimus· q2 nō fuit bonꝰ
quē maloꝝ prauitas nō pba
uit· Vt enī ita loquar· ferrum
aīe nr̄e nequaqȝ pducitur ad
subtilitatē accuminis· si hoc
nō erasent aliene lima praui
tatis· ¶ Terrere autē nos nō
debet· qꝫ in ecclesia et multi
mali et pauci sunt boni· quia
arca in vndis diluuij q̄ huius
eccl'e tipū gessit· et ampla in
inferioribus et angusta in su
perioribus fuit· Que in sum
mitate etiam sua ad vnius
mensuram cubiti excreuit·

Inferius quippe quadrupedia atque reptilia, superius vero aues et homines habuisse credenda est. ibi lata extitit: vbi bestias habuit. ibi angusta: vbi homines seruauit. Quia nimirum sancta ecclesia in carnalibus ampla est. in spiritalibus angusta. Vbi enim bestiales hominum mores tolerat: illic latius sinum laxat. vbi autem eos habet qui spiritali ratione suffulti sunt: illic quidem ad summum ducitur. sed tamen quia pauci sunt: angustatur. Lata quippe via est: que ducit ad perditionem. et multi sunt qui vadunt per eam. et angusta est que ducit ad vitam. et pauci sunt qui inueniunt eam. Eo autem vsque arca angustatur in summis: quousque ad mensuram vnius cubiti perducatur. quia in sancta ecclesia quanto sanctiores quique sunt: tanto pauciores. Que in summo ad vnum perducitur. qui solus homo in hominibus et sine alterius comparatione natus est sanctus. Qui iuxta psalmiste vocem factus est sicut passer vnicus in edificio. Tanto ergo magis mali tolerandi sunt: quanto et amplius abundant. Quia in aree tritura pauca sunt grana que seruantur horreis. et grandes acerui palearum: qui ignibus comburuntur. ¶ Sed iam quia largiente domino nuptiarum domum id est sanctam ecclesiam intrastis: solerter fratres aspicite. ne aliquid de mentis vestre habitu rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim timore pensandum est quod protinus subditur. Intrauit autem rex vt videret discumbentes. et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid fratres carissimi exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma vel fidem dicimus: quis sine baptismate et fide has nuptias intrauit? Eo enim ipso foris est: quo necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem? nisi caritatem? Intrat enim ad nuptias: sed cum nuptiali veste non intrat: qui in sancta ecclesia assistens fidem habet. sed caritatem non habet. Recte enim caritas nuptialis vestis vocatur. quia hanc in se conditor noster habuit: dum ad sociande sibi ecclesie nuptias venit. Sola quippe dilectione dei actum est: vt eius vnigenitus mentes sibi electorum hominum vniret.

Vn̄ et iohēs dicit. Sic eni dilexit deus mūdū: vt filiū suū unigenitū daret pro nobis. Qui ergo p caritatē venit ad hoīes eandē caritatē innotuit vestē esse nuptialē. Oīs ergo vrm̄ q̄ in eccl'a positus deo credidit iā ad nuptias intrauit: sed cū nuptiali veste nō venit: si caritatis gratiā nō custodit. Et certe frēs si quis ad carnales nuptias esset inuitatus: vestē mutaret. cōgaudere se spōso et spōse ex ipo sui habitus decore ostēderet inter gaudētes et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret Nos ad dei nuptias venim9 et cordis vestē mutare dissimulamus. Cōgaudēt āgeli cū ad celū assumunt electi. Qua g° mēte hec spiritalia festa cōspicimus: q̄ nuptialē vestē id ē caritatē q̄ sola nos speciosos exhibeat: n̄ habemus. ¶ Sciēdū vō ē q2 sicut i duob9 lignis su priore vicz et inferiore vestis texit: ita in duobus pceptis caritas habet. in dilectiōe scz dei et dilectiōe pximi. Scriptū qppe est. diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo. et ex tota aīma tua. et ex tota virtute tua: et pximū tuū sicut teipsum. Qua in re notandū est: quia in dilectiōe pximi mēsura amoris ponit cū dicitur. Diliges pximū tuū sicut teipsum. Dei autē dilectio nulla mēsura ostringit cū dicit. diliges dominū deum tuū ex toto corde tuo. et ex tota aīa tua et ex tota virtute tua. Nō eni iubet quisq3 quantū diligat: sed ex quāto. cū dicit ex toto. Quia ille veraciter deū diligit qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo hec necesse est vt caritatis pcepta custodiat: q si q̄s habere in nuptijs vestē nuptialē curat. Hinc ē eni q8 apud ezechielē pphām. porte ipsius ciuitatis in mōte ostitute vestibulū duobus cubitis mensurat. Quia nimirū accessus nobis celestis ciuitatis n̄ pandit: si in hac eccl'a q̄ p eo q8 adhuc foris ē vestibulū dz: dei et pximi dilectio nō tenet. hic ē q8 cortinis tabernaculi intexi coccus bistinctus iubet. Vos estis frēs. vos estis cortine tabernaculi: q̄ p fidē i cordibus vr̄is secreta celestia

velatis. Sz cortinis tabernacu li distinctus coccus debet inesse. Coccus quippe ignis spem habet. Quid vero est caritas nisi ignis? Sed ista caritas esse distincta debet. ut tingatur per amorem dei. tingatur et per amorem proximi. Qui enim sic amat deum ut per contemplationem illius negligat proximum: coccus quidem est sed distinctus non est. Rursum qui sic amat proximum ut tamen contemplationem dei per eius amorem relinquit: coccus est. sed distinctus non est. Ut ergo caritas vestra distinctus coccus esse valeat: et ad amorem se dei et ad amorem proximi accendat. quatenus nec ex compassione proximi contemplationem relinquat dei. nec plusquam debet inherens contemplationi dei compassionem abiiciat proximi. Omnis itaque homo inter homines vivens sic ad eum anhelet quem desiderat. ut tamen hunc non deserat cum quo currebat. et sic huic adiutorium ferat: ut ab illo nullatenus torpeat: ad quem festinabat. ¶ Sciendum quoque est quod ipsa dilectio proximi in duobus preceptis subdividitur. Cum quidam sapiens dicit. Omne quod tibi odis fieri: inde ne ipse alteri facias.

Et per semetipsam veritas predicat dicens. Que vultis ut faciant vobis homines: et vos eadem facite illis. Si enim et quod impendi nobis recte volumus: hoc aliis impertimur. et quod nobis fieri nolumus: hoc aliis facere ipsi devitamus: caritatis iura illesa servamus. Sed nemo cumquempiam diligit, habere se protinus caritatem putet: nisi prius ipsam vim sue dilectionis examinet. nam si quis quemlibet amat sed propter deum non amat: caritatem non habet. sed habere se putat. Caritas autem vera est: cum et in deo diligitur amicus: et propter deum diligitur inimicus. Ille enim propter deum diligit eos quos diligit: qui iam et eos diligere a quibus non diligitur scit. Probari enim caritas per solam odii adversitatem solet. Unde et per semetipsum dominus dicit Diligite inimicos vestros. benefacite his qui vos oderunt. Ille ergo securus amat: qui propter deum illum amat a quo se intelligit non amari. Magna sunt hec. alta sunt hec et multis ad exhibendum difficilia. sed tamen ista est vestis nuptialis. quisquis hanc recumbens in nuptiis non habet: iam sollicitus metuat

ingrediēte rege q̄n mittat̄ foras. Ecce eni dicitur. Intrauit rex ad nuptias vt videret discūbentes. et vidit ibi hoiem ñ vestitū veste nuptiali. Nos sumus fr̄es q̄ in nuptijs verbi discūbimus. q̄ iā fidē in eccl'a habem⁹. q̄ scripture sacre epulis pascimur. q̄ cōiunctā deo ecclesiā esse gaudemus. Cōsiderate rogo si cū nuptiali veste ad has nuptias venistis. cogitatōes vestras sollicita inq̄sitiōe discutite. de rebus singulis corda v̄ra trutinate. si iā cōtra nullū odiū habetis. si ɔtra felicitatē alienā nulla vos inuidie face succēditis. si p occultā malitiā nemi nocere festinatis. Ecce rex ad nuptias ingredit̄. et cordis n̄ri habitū ɔtēplat̄. atq; ei quē caritate vestitū nō inuenit. ꝓtinus iratus dicit. Amice quō huc intrasti ñ habēs vestē nuptialē? Mirandū valde est fr̄es carissimi q̈ hunc et amicū vocat et reprobat. Ac si ei apti⁹ dicat. aice et nō aice. Amice p fidē. s; ñ aice p opatiōnē. At ille obmutuit. q2 (q̄d dici sine gemitu nō p̄ōt) in illa discretiōe vltime increpatōis ōne argumētū cessat excusatiōis. Quippe q2 ille foris increpat. q̄ testis ɔsciētie intus animū accusat.

¶ Sed inter hec sciendū ē q2 q̄sq̄s hāc vestē virtutis habet sed tñ adhuc pfecte nō habet ad pn̄ regis ingressum desparare de venia ñ debet. q2 ipse q̄q; spē nobis p psalmistā tribuēs dicit. Impfectū meū viderūt oculi tui. et i libro tuo oēs scribent̄. Sed q2 pauca hec in ɔsolatiōe habētis et infirmātis diximus. nūc ad eū q̄ hāc oīno nō habet. verba vertamus. Sequit̄. Tūc rex dixit ministris ligatis manibus eius et pedibus mittite eū in tenebras exteriores. ibi erit fletus et stridor dētiū. Ligant̄ tūc pedes et manus p districtionē sn̄ie q̄ mō prauis opib⁹ ligari noluerūt p meliorationē vite. vel certe tūc ligat pena. q̄s mō a bonis opibus ligauit culpa. Pedes eni q̄ visitare egrū negligūt. manus q̄ nihil indigētibus tribuūt. a bono ope iā ex volūtate ligate sunt. Qui g° nūc spōte ligant̄ in vitio. tūc in supplicio ligāt̄ inuite. Bene

aũt dicĩ q̄ in exteriores tene
bras ꝓijciatᷣ. Interiores q̇ppe
tenebras dicimus cecitatē cor
dis. exteriores vero tenebras
eternā noctē dānatōis. Tunc
ergo dānatus q̇sq3 nō in interi
ores sed i exteriores tenebras
mittitᷣ: q̇a illic inuitus ꝓijciᷣ
in noctē damnatiōis: qui hic
spōte cecidit in cecitatē cordis
Vbi fletus quoq3 et stridor
dentiũ esse phibetᷣ. vt illic dē-
tes strideant: qui hic de edaci
tate gaudebāt. Illic oculi de-
fleant: qui hic p illicitas con
cupiscentias versabanᷣ in mũ
do. Quatenus singula queq3
membra supplicio subiaceāt:
q̄ hic singulis quibusq3 vitijs
subiecta seruiebāt. Sed re
pulso vno in q° vicz ōne ma
loꝝ corpus exp̄mitᷣ: genera-
lis ꝓtinus sentētia subinfertᷣ
q̄ dr. multi aũt sũt vocati pau
ci vero electi. Tremēdũ ē val
de frēs carissimi qd audiuimꝰ
Ecce nos oēs iā vocati p fidē
ad celestis regis nuptias veni
mꝰ. incarnatōis eius misteriũ
credimus et ꝯfitemur. Diui
ni verbi epulas sumimus. sed
futᷣo die iudicij rex intraturus
ē. Quia vocati sumus: noui-
mus. si sumus electi: nescimus
Tanto ergo necesse ē vt vnus
q̇sq3 nr̄m in humilitate se deṗ
mat: q̄nto si sit electus igno-
rat. Nōnulli eni bona nec in-
cipiũt. nōnulli vero in bonis q̄
inceperũt minime psistũt. Alter
pene totā vitā ducere in pra
uitate cōspicitᷣ. sed iuxta finē
vite a prauitate sua p distri-
cte penitētie lamēta reuocatᷣ.
Alter electam videtᷣ vitam
ducere. et tamē hũc cōtingit
ad erroris neq̇ciam iuxta fi-
nē vite declinare. Alius bo-
nũ bene inchoat. melius cō-
summat. Alius in malis acti
bus a p̄mêua etate se deijcit et
in eisdē opibus semp se ipso
deterior cōsummatur. Tanto
ergo sibi vnusquisq3 sollicite
metuat: quāto ignorat quod
restat. Quia (qd sepe dicēdũ
ē: et sine obliuiōe retinendũ)
multi sunt vocati pauci vero
electi. ¶ Sed q2 nōnunq̄3 mē
tes audiētiũ plus exēpla fide
liũ, q̄3 docentiũ verba ꝯuertũt
volo vobis aliq̇d de ꝓximo di
cere qd corda vr̄a tāto formi
dolosius audiāt: q̄3to eis hoc

de ꝓpinquo sonat. Neqꝫ eni
res lõge antegestas dicimus
sed eas de q̇bus testes existũt
eisqꝫ inter fuisse se referũt: me-
moramus. Tres pater meus
sorores habuit: q̃ cuncte tres
sacre virgines fuerũt. Quarũ
vna tarsilla, alia gordiana,
alia emiliana dicebat̃. Vno
oẽs ardore ↄuerse, vno eodẽ
qꝫ tẽpe sacrate sub districtiõe
regulari degentes, in domo ꝓ
pria socialẽ vitam ducebant
Cũqꝫ essẽt diutius in eadem
ↄuersatiõe: cepit quotidianis
incremẽtis in amorẽ ↄditoris
sui tarsilla et emiliana succre
scere. et cũ solo hic essent cor-
pore. quotidie aĩmo ad eter-
na trãsire. At cõtra gordiane
aĩmus cepit a calore amoris
intimi p q̊tidiana detrimenta
tepescere. et paulisper ad huius
secl'i amorẽ redire. Crebro au
tẽ tarsilla dicere emiliane so-
rori sue cũ magno gemitu so
lebat. video gordianã sororẽ
nr̃am de nr̃a sorte nõ esse. ꝑpẽ
do eni q2 foras defluit. et cor
ad q̊d ꝓposuit n̄ custodit. quã
curabãt blãda q̊tidie redagu
tõe corripe atqꝫ a leuitate mo
rũ ad grauitatẽ sui habitus re
formare. que q̇dẽ resumebat
vultũ subito grauitatis inter
verba correptõis. Sed cũ eius
dẽ correptiõis hora trãsisset:
trãsibat ꝓtinus et supducta
grauitas honestatis. moxqꝫ
ad leuia verba redibat. Puel
larꝫ gaudebat societate laica
rũ. eiqꝫ ꝑsona valde onerosa
erat: q̃cunqꝫ huic mũdo dedi-
ta nõ erat. Quadã vero nocte
huic tarsille amite mee q̃ int̃
sorores suas virtute ↄtinue o
ratõis afflictõe studiose absti
nẽtie singularis grauitate vi-
te, venerabilis in honore, et
culmie sanctitatis excreuerat:
sicut ipsa narrauit: p visionẽ
atauus meus felix huius ro-
mane eccl'e antistes apparuit.
eiqꝫ mãsionẽ ꝑpetue claritatis
ostẽdit dicẽs. veni: q2 in hac
te lucis mãsiõe suscipio. q̃ sub
seq̃nti mox febre correpta ad
diẽ ꝑuenit extremũ. Et sicut
nobilibus femis uirisqꝫ mori
ẽtibus multi ↄueniũt: q̇ eorꝫ
ꝓximos ↄsolent̃: eadẽ hora
eius exitus multi viri ac femi
ne ei⁹ lectulũ circũsteterũt. in
er q̃s mat̃ mea quoqꝫ affuit.

Cum subito sursum illa respi
ciēs iesum venientē vidit: et
cū magna animaduersiōe ce
pit circūstantibus clamare di
cēs. Recedite recedite iesus
venit. Cumq; in eū intenderet
quē videbat: sancta illa aīa
a carne soluta ē. Tantaq; sub
ito fragrantia miri odoris a-
spersa est: vt ipa q̄ suauitas
cūctis ostēderet: illic auctorē
suauitatis venisse. Cūq; cor-
pus eius ex more mortuorū
ad lauandū esset nudatū: lō
ge orōnis vsu in cubitis eius
et genibus camelorū more in
uēta est obdurata cutis excre
uisse. et quid viuēs eius spūs
semp egent: caro mortua te-
stabat. Hec aūt gesta sūt: añ
dñica natalis diē. Quo trās-
acto: mox emiliane sorori su
e p visionē nocturne visionis
apparuit dicēs. Veni. vt q̄a
natale dñicū sine te feci: scīm
theophania iā tecū faciā. Cui
illa ptinus de sororis sue gor
diane salute sollicita respōdit.
Et si sola venio sororē nostrā
gordianā cui dimitto? Cui si
cut asserebat tristis vultu iterū
dixit. Veni. gordiana enī so-
ror nr̄a inter laicas deputata ē

Quā visionē mox molestia
corporis ē secuta. atq; ita vt di
ctū fuerat: añ dñice apparitio
nis diē eadē molestia ingra-
uescēte defūcta ē. Gordiana
aūt mox vt solā remāsisse se
repit: eius prauitas excreuit. et
qd̄ prius latuit in desiderio co-
gitatōis: hoc post effectu pra
ue actōis exercuit. Nā oblita
dñici timoris, oblita pudoris
et reuerētie, oblita osecratōis
oductorem agrorū suorū post
modū maritū duxit. Ecce oēs
tres vno prius ardore ouerse
sunt. sed nō in vno eodēq; stu
dio pmanserunt. Quia iuxta
dñicam vocē multi sunt voca
ti pauci vero electi. Hec ergo
dixi: ne q̄s in bono iā ope po
situs sibi vires boni opis tri-
buat. ne q̄s de ppria actōe cō
fidat. Quia et si iā nouit ho-
die q̄lis sit: adhuc cras q̄d fu
turus sit: nescit. Nemo g° de suis
iā opibus securus gaudeat:
q̄n adhuc in hui⁹ vite incerti
tudie q̄s se finis seq̄t̄ ignorat
¶ Sed q̄re rē retuli. q̄ vos ex
diuina distinctione pterruit:
aliud adhuc euicino refero:
qd̄ ex diuina misericordia p
territa vestra corda osoletur.

Qđ tñ in sermone alio iā di-
xisse me memini· sed vos neq̄
q̄ȝ affuistis· Añ bienniū frater
q̇dam ī monasteriū meū, qđ
iuxta beatoꝝ martyꝝ iohis
et pauli eccłaȝ situ̅ est: gr̄a cō
uersatōis venit· q̇ diu regula
riter ꝓtractus, q̄ñq̄ȝ susceptus
est· Quē fr̄ suus ad monaste
riū nō ꝯuersatiōis studio sed
carnali amore secutus ē· Is au
tē q̇ ad ꝯuersationē venerat:
valde frībus placebat· At cō
tra· fr̄ illius lōge a vita eiꝰ ac
moribus discrepabat· Viue
bat tñ in monasterio necessi-
tate potius q̄ȝ volūtate· Et cū
in cūctis actibus puersus exi
steret: ꝓ frē suo ab oībus eq̄
nimiter tolerabat̃· Erat enī le
uis eloq̇o· prauus actōe· cultꝰ
vestibus· moribus incultus·
ferre vero ñ poterat: si q̇sq̄ȝ illi
de sancti habitus ꝯuersatiōe
loq̄ret̃· Facta aūt fuerat vita
illius cūctis frībus visu gra
uis· sed tñ (vt dictū ē) ꝓ fris
sui gr̄a erat cūctis tolerabilis
Aspernabat̃ valde: si q̇s sibi
aliq̇d de prauitatis sue corre
ctōe loq̄ret̃· Bona nō solū fa
cere sed etiā audire ñ poterat·

Nunq̄ȝ se ad scte̅ ꝯuersatōis
habitū veire iurādo irascēdo
ridēdo testabat̃· In hac aūt
pestilētia q̇ nup huius vrbis
pplm magna ex pte ꝯsūpsit:
pcussus in inguine ē pductus
ad mortē· Cūq̄ȝ extremū diē
ageret: ꝯuenerunt frēs vt e-
gressum illius orādo ꝓtege-
rēt· Iā corpus eius ab extre-
ma fuerat pte p̄mortuū· in so
lo tm̄mō pectore vitalis ad-
huc calor hanelabat· Cuncti
aūt frēs tāto ꝓ eo ceperūt eni
xiꝰ orare: q̄nto eo iā videbāt
sub celeritate discedē· tū repē
te cepit eisdē fribꝰ assistētibꝰ
adnisu q̊ poterat clamare· et
orōes eoꝝ interrūpere dicens
Recedite recedite· ecce draco
ni ad deuorandū datus sum·
q̇ ꝓpter vr̄aȝ p̄ntiā deuorare
me ñ p̄t· Caput meū iā in suo
ore absorbuit: date locum vt
me amplius nō cruciet· sed fa
ciat qđ facturus est· Si ei ad
deuorandū datus sum: q̄re ꝓ
pter vos moras patimur? tūc
frēs ceperūt ei dicere· Quid ē
qđ loq̄ris fr̄? Signū tibi scte̅
crucis ip̄rime· rn̄debat ille ut
potat dicēs· volo me signare·

sed nō possum. q2 a dracōe p̄
mor. Cūq3 hoc frēs audirēt⸗
ꝓstrati in terra cū lachrymis
ceperūt ꝓ ereptōe illius vehe
mentius orare. Et ecce subito
cepit melioratꝰ eger q̄bus va
lebat vocibus exultare dicēs
Grās dō. ecce draco q̄ me ad
deuorādū acceperat⸗ fugit. orōi
bus vr̄is expulsus ē. istare n̄
potuit. ꝓ pctīs meis mō intce
dite. q2 ɔuerti paratus sū. et se
culare vitā funditus relinqre.
Hō gº q̄ sicut iā dictū ē⸗ ab ex
trema corporis fuerat pte pre-
mortuus⸗ reseruatus ad vitā
toto ad deū corde ɔuersus ē
Lōgis et ɔtinuis in corde cō
uersatōe eadē flagellis erudi
tus. atq3 an̄ paucos dies excre
scēte corporis molestia defūctꝰ
ē. q̄ iā moriēs draconē n̄ vi-
dit. q2 illū p cordis imutatio-
nē vicit. Ecce frēs mei gor
diana quā supius dixi a sci-
monialis habitus excellētia
corruit ad penā. et fr̄ hic de qº
ista narraui⸗ ab ipo mortis ar
ticulo rediit ad eternā vitā. ne
mo ergo scit q̄d de se in oculis
dei iudiciis agat̄. quia multi
sunt vocati. pauci vero electi.
quia ergo nulli de se certum

est electū se ee⸗ restat vt oēs
trepidēt. oēs de sua actōe for
midēt. oēs in sola diuina mi-
sericordia gaudeāt. nullus de
suis viribus p̄sumat. ē q̄ p̄ fi
ciat fiduciā nr̄a3 ille scz q̄ di-
gnatus ē assumē nat̄a3 nr̄a3.
Qui viuit et regnat in secula
seculoꝝ amē.

Lectio sancti euāgelij se-
cundū lucā. Ca. xix.

IN illo tp̄e cū appropin
q̄ret iesus il'rm⸗ vidēs
ciuitatē fleuit sup illā dic. q̄a
si cognouisses⸗ et tu. Et q̄dem
in hac die tua q̄ ad pacē tibi
nūc aūt abscōdita sūt ab ocu
lis tuis. q2 venient dies in te. ⁊
circūdabūt te inici tui vallo. ⁊
circūdabūt te et coāgustabūt
te vndiq3. et ad trā ꝓsternēt.

Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad p̄p'lum in basilica
beati iohannis que dicitur
ɔstātiniana. xxxix

LEctionē breuē scti ieuā
gelij breui si possū volo
sermōe pcurrere. vt illis in ea
prolixior detur intētio qui sci
unt ex paucis multa cogitare.
Quod flēte dn̄o illa ierosoli
moꝝ subuerso describit̄⸗ que
a vespasiano et tito romanis

p̄ncipibus facta ē: nullus q̄
hystoriā euersionis eiusdē le
git: ignorat. Romani eni p̄n
cipes denuntiant̄: cū dicitur.
Quia veniēt dies in te. et cir
cūdabūt te inimici tui vallo.
⁊ circūdabūt te. et coangusta
būt te vndiq3. et ad terrā cō-
sternēt te. et filios tuos q̄ in te
sunt. Hoc q3 qd addit̄ et nō
relinq̄nt in te lapidē sup lapi
dē: etiā iā ip̄a eiusdē ciuitatis
trāsmigratio testat̄. q2 dū nūc
in eo loco ↄstructa est: vbi ex
tra portā fuerat dn̄s crucifixus
p̄or illa ilr̄m vt dicit̄ fūditus
ē euersa. Cui ex q̄ culpa euer-
siōis sue pena fuerit illata: sub
iūgit̄. Eo q nō cognoueris tē
pus visitatiōis tue. Creator
quippe hoīm p incarnationis
sue misteriū hanc visitare di-
gnatus est. sed ip̄a timoris et
amoris illius recordata non
ē. Vnde etiā p ꝓphetā in in-
crepatōe cordis humani, aues
celi ad testimoniū deducunt̄
dū dicit̄. Miluus in celo co-
gnouit tēpus suū. turtur et irū
do et ciconia custodierūt tps
aduētus sui. ppl's aūt meus n̄
cognouit iudiciū dn̄i. Sed q̄-
rendū prius est q̄d sit qd dici
tur. vidēs ciuitatē fleuit super
illā dicens. q2 si cognouisses:
et tu. Fleuit eteni pius redē-
ptor ruinam pfide ciuitatis.
quā ip̄a sibi ciuitas n̄ cogno
scebat esse venturā. Cui a flē
te dn̄o recte dicit̄. Quia si co-
gnouisses: et tu. subaudis fle
res. q̄ mō q2 nescis qd immi-
net: exultas. Vn̄ et subdit̄. et
q̄dem in hac die tua: q̄ ad pa
cē tibi. Cū eni carnis se volu-
ptatibus daret: et vētura ma
la nō ꝓspiceret: in die sua q̄
ad pacē esse ei poterāt: habe-
bat. cur vero bona p̄sentia ad
pacē habuerit: manifestat̄ cū
dicit̄. Nunc autem abscondi
ta sunt ab oculis tuis. Si eni
cordis eius oculis mala q̄ im
minerēt abscōdita nō essent:
leta in p̄sentibus ꝓspers nō
fuisset. Cuius mox etiā pena
q̄ de romanis (sicut p̄dixi) p̄n
cipibus iminebat: adiuncta ē
Qua descripta quid domius
fecerit subdit̄. Quia ingressus
templū, cepit eijcere vēdentes
de illo et emētes. dicens illis.
Scriptū ē: q2 domus mea do
mus orōis ē. vos aūt fecistis

illam speluncā latronū. Quia
enī narrauit mala vētura! et
ꝓtinus tēplū ingressus ē vt
de illo vēdētes et emētes eij-
ceret. ꝑfecto innotuit! q2 rui-
na ppl'i maxime ex culpa sacē
dotū fuit. Euersionē qppe de
scribēs sed vēdētes et emētes
in templa feriēs in ipo effectu
sui opis ostēdit! vn̄ radix p-
dit̄ pditōis. Sicut aūt euāge-
lista alio teste didicimus! in
tēplo colūbe vēdebant̄. Et q̄d
p colūbas nisi sanctūspūs do-
nū accipit̄? Sed vendētes et
emētes e tēplo eliminat. q2 vl'
eos q̄ ꝓ munere impositionē
manuū tribuūt! ul' eos q̄ donū
spūs emē nitunt̄! dānat. De q̄
tēplo mox subdit̄. dom⁹ mea
domus ozōis ē. vos aūt feci-
stis illā speluncā latronū. Qui
eni ad accipienda munera in
tēplo residebāt! ꝑfecto q2 q̄-
busdā nō dātibus lesionē ex
q̄rerēt! dubiū nō erat. Dom⁹
ergo ozōnis spelunca latronū
facta fuerat. q2 ad hoc in tem
plo assistere nouerāt! vt aut n̄
donātes munera studerēt coz
paliter pseqū. aut dātes spūi-
taliter necare. Quia redēptoz
vero noster pdicatōis verba
nec indignis et ingratis sub-
trahit postq̄ȝ disciplīe vigozē
eijciēdo puēsos tenuit! donū
mox grē ostēdit. nā subdit̄. et
erat docens q̄tidie in templo.
¶ Hec iuxta hystoziā breui
ter tractādo trāscurrimus. Sȝ
quia euersam iā ierusalē no-
uimus! atq3 euersione sua in
melius cōmutatā! q2 expulsos
latrones a tēplo atq3 ipm iā
templū erutū scimus! debemus
ex rebus exteriozibus introz-
sus aliquā silitudinē trahē. at
q3 edificijs ex euersis parietū
moz ruinā timē. Vidēs eni
citatē fleuit sup illā dicēs. q2
si cognouisses! et tu. hoc semel
egit cū pitura ciuitatē esse nū
ciauit. hoc q̄tidie redēptoz nr̄
p electos suos agere nullate-
nus cessat! cum q̄sdā ex bona
vita ad mores reprobos pue
nisse ꝯsiderat. Plāgit enī eos
q̄ nesciūt cur plāgant̄. q̄ iuxta
salomonis verba letant̄ cū-
male fecerit. et exultāt in reb⁹
pessimis. qui si dānationē suā
q̄ eis imminet agnouissent! se
metipos cū lachzymis electo
rū plāgerēt. Bene aūt penture

anime sentētia q̄ subdit̄ ꝯue-
nit. Et quidē in hac die tua q̄
ad pacē tibi. nūc aūt abscōdi
ta sunt ab oculis tuis. Suam
hic diē habet aīa puersa: q̄
transitorio gaudet in tp̄e. cui
ea q̄ assūt: ad pacē sūt. q2 dū
rebus tp̄alibus letat̄: dū ho-
noribus extollit̄: dū in carnis
voluptate resoluit̄: dū nulla
ventur penē formidine terret̄
pacē habet in die sua. q̄ graue
dānatōnis sue scādalū in die
habebit aliena. Ibi enī affligē
da ē: vbi iusti letabunt̄. et cū
cta q̄ mō ei ad pacē sunt: tūc
in amaritudinē rixe vertentur
quia rixari secū incipit: cur dā
natione quā patit̄ nō expauit
cur a ꝓspiciēdis malis seq̄n-
tibus oculos mentis clausit.
Vn̄ ei dr̄. nūc autē abscōdita
sunt ab oculis tuis. puersa q̄p
pe aīa rebus p̄ntibus dedita
in terrenis voluptatibus reso
luta, abscōdit sibi mala seq̄n
tia. q2 preuidere fugit a refugit:
q̄ p̄sentē letitiā pturbēt. dūq3
in p̄ntis vite oblectatōibus
se desent: q̄d aliud q̄3 clausis
oculis ad ignē vadit: Vn̄ be
ne scriptū ē. In die bonoꝝ ne

immemor sis maloꝝ. et vn̄ per
paulū dr̄. Qui gaudēt: tāq̄3 n̄
gaudētes sint. q2 et si qua ē p̄
sentis tp̄is ita ē agēda letitia
vt nunq̄3 amaritudo seq̄ntis
iudicij recedat a memoria. q̄-
tenꝰ dū mēs pauida extreme
vltiōis timore trāsfigit̄: q̄ntū
nūc p̄ns letitia, tantū post ira
subseq̄ntis tp̄et̄. Hinc nanq3
scriptū ē. Beatus hō q̄ sp̄ est
pauidus. Qui vero mētis est
dure: corruet in malū. Seq̄ntis
enī ira iudicij tāto tūc districti
or ꝓtrahit̄: q̄nto nūc et inter
culpas minime timet̄. Sequit̄.
Quia veniēt dies in te. et cir-
cūdabūt te inimici tui vallo.
Qui nūq̄3 sunt hūane aīe ma
iores inimici q̄3 maligni sp̄us
q̄ hāc a corpe exeūtē obsidēt
quā in carnis amore positā, de
ceptoriis delectatōibus fouēt
Quā vallo circundāt: q2 ante
mētis eius oculos reductis ini
q̄tatibus q̄s ppetrauit: hanc
ad societatē sue dānatōis tra
hētes coartant. vt in ipa iam
extremitate vite deprehensa:
et a q̄bus hostibus circūclau
sa sit videat: et tamen euadē-
di aditum inuenire nō possit.

Quia opari iã bona nõ licet: q̃ cũ licuit agere cõtempsit. De q̃bus adhuc apte qḋ sequit̃ intelligi valet. Circũdabũt te. et coangustabunt te vndiq;. Maligni q̃ppe spũs vndiq; aĩam angustãt: qñ ei nõ solũ opis verũ etiã locutiõis atq; insup cogitatõis iniq̃tates replicãt. vt q̃ prius se p multa dilatauit in scelere: ad extremũ de oĩbus angustet̃ in retributõe. Sequit̃. et ad terrã cõsternẽt te: et filios tuos q̃ in te sũt. Tunc aĩa p cognitionẽ reatus sui ad terrã cõsternit̃: cũ caro cui vitã suã credidit redire ad puluerẽ vrget̃. Tunc in morte filij illius cadũt: cũ cogitatõẽs illicite q̃ modo ex illa pdeũt: in extrema vite vltione dissipant̃. sicut scriptũ ẽ. In illa die pibũt oẽs cogitatiões eorũ. Que scilicet dure cogitationes intelligi etiã p lapidũ significationẽ valent. Nã sequit̃. Et nõ relinquẽt in te lapidẽ sup lapidẽ. Peruersa eteni mens: cũ puerse cogitationi adhuc puersiorẽ adiicit: quid aliud q̃ȝ lapidẽ super lapidẽ ponit: Sed in destructa ciuitate sup lapidẽ lapis non relinquit̃. quia cum ad vltionẽ suam anima ducit̃: oms ab illa cogitationum suarum cõstructio dissipatur. Que cur hoc patiat̃ adiungit̃. Eo q nõ cognouerĩs tempus visitationis tue. Prauã quãq; aĩam õnipotẽs deus multis modis visitare cõsueuit. Nã assidue hanc visitat precepto. aliquãdo flagello. aliquando vero miraculo. vt et vera q̃ nesciebat: audiat. et tamẽ adhuc superbiẽs atq; cõtẽnens: aut dolore cõpuncta redeat: aut beneficiis deuicta malũ qḋ fecit erubescat. Sed q2 visitatiõis sue tempus minime cognoscit: illis in extremo vite inimicis tradit̃: cum q̃bus in eterno iudicio damnatiõis ppetue societate colligat̃. Sicut scriptũ ẽ. Cũ vadis cũ aduersario tuo ad principem in via da opã liberari ab illo: ne forte tradat te ad iudicẽ. et iudex tradat te exactori. et exactor mittat te ĩ carcerẽ. Aduersarius quippe noster in via est sermo dei cõtrarius nostris carnalibus desideriis in p̃nti vita. A q̃ ipse

liberat: q̄ p̄ceptis eius humili
ter subdit̃. Alioqn aduersari-
us iudici: et iudex tradet exa
ctori: qꝛ ex sermōe dn̄i ↄtem
pto reus pctōꝛ tenebit̃ in exa-
mie iudicis. Quē iudex exa-
ctori tradet: qꝛ hūc maligno
sp̄ui sperni ad vltionē trahere
pmittit. Vt cōpulsam aiam
ip̄e ad penā ꝺ corpe exigat: q̄
ei ad culpā spōte ↄsensit. Exa
ctor mittit in carcerē: qꝛ p ma
lignū sp̄m in inferno recludit̃
quosqꝫ dies iudicij veniat. ex q̄
iā in inferni ignibus sil' et ip̄e
cruciet̃. Expleta g° perditione
ciuitatis quā nos ad peūtis ai
me sil'itudinē traximus. ꝓtin⁹
subdit̃. Et ingressus templū ce
pit eicere vēdētes et emētes
de illo. Sicut tēplū dei in ciuita
te ē: ita ⁊ in plebe fideli vita re
ligiosoꝝ. Et sepe simulli religio
nis habitū sumūt. ⁊ dū sacro-
rū ordinū locū pcipiūt: scte re-
ligiōis officiū in cōmerciū tre-
ne negociatōis trahūt. vēdē-
tes q̄ppe in tēplo sunt: qui hec
qꝺ q̄busdā iure cōpetit: ad p̄-
miū largiunt̃. Iustitiā eni vē-
dere ē: hāc ꝓ p̄mij acceptiōe
seruare. Emētes vero in tēplo
sunt: q̄ dū hoc psoluere ꝓxio
qꝺ iustū ē nolūt: dūqꝫ rē iure
debitā facere ↄtemnunt: dato
patronis p̄mio emūt peccatū.
De q̄bus bene dicit̃. domus
mea domus orōnis est. vos
aūt fecistis illā speluncā latro
nū. Quia dū nōnunqꝫ puersi
hoīes locū religionis tenēt:
ibi malitie sue gladijs se occi-
dūt: vbi viuificare ꝓximos
orōis sue intercessiōe debuer̃t
Templū q°ꝫ et domus dei est
ipsa mēs. atqꝫ ↄscientia. Que
si qn̄ in lesionē ꝓximi puer-
sas cogitationes ꝓfert: q̄si in
spelūca latrōes residēt: et sim
pliciter gradiētes interficiunt:
qn̄ in eos q̄ in nullo rei sūt: le
siōes gladios defigūt. Mens
eni fideliū iā n̄ domus orōis
sed spelūca latronis est: qn̄ re
licta innocētia et simplicitate
ancitatis illud conat̃ agere
vnde valeat proximis noce-
re. Sed quia ↄtra puersa hec
ōnia verbis redemptoris nr̄i
p sacras paginas indesinen-
ter instruimur: nūc vsqꝫ agit̃
qꝺ factū fuisse phibet̃. cū ꝺꝛ.
⁊erat docēs quotidie in tēplo
Cū eni mentem fidelium ad

cauẽda mala subtiliter erudit
q̃tidie veritas in tẽplo docet.
¶ Sed sciẽdũ nobis ẽ q2 ve
ritatis verbis veraciter erudi
mur: si extrema nr̃a formido
lose et indesinẽter aspicimus.
iuxta hoc q̃d p quedã sapiẽ
tẽ dicit̃. In oibus opibus tuis
memorare nouissima tua. et i
eternũ nõ peccabis. Pẽsare q̃p
pe q̃tidie debemus: q̃d ex eius
dẽ voce nr̃i redẽptoris audi
uimus et q̃dẽ in hac die tua
q̃ ad pacẽ tibi. nũc aũt abscõ
dita sũt ab oculis tuis. Dũ. n.
distinctus iudex sustinet. et ad
huc manũ nõ exerit in pcussio
nẽ: dũ a retributoẽ vltõis vl
time esse q̃dã tpis dilatio se
curitas videt̃: debemus pẽsa
re malũ q̃d seq̃t̃. pẽsantes ge
mere. gemẽtes ea q̃ cõmisim9
pctã indesinẽter aspicere. aspi
ciẽtes flere. flẽtes abstergere
Nulla nos ꝓspertas trãsito
ne laudis letitiaq3 dissoluat.
nec mẽtis nr̃e oculos ea q̃ sũt
trãsitoria obstruant. ne cecos
ad ignẽ ducãt. si eni distincte
pẽset̃ cuius sit põdens impro
perũ: ex ore veritatis agnoscit̃
cũ negligẽti et futa nõ ꝓspici

ẽti dicit̃. Et q̃dem in hac die
tua q̃ ad pacẽ tibi. nũc aũt ab
scõdita sũt ab oculis tuis. Nã
cogitandũ valde ẽ q̃3tũ nobis
erit terribilis hora nr̃e resolu
tõis. q̃ pauor mẽtis. q̃nta tũc
oim maloꝝ memoria. q̃ obli
uio trãsacte felicitatis. q̃ for
mido et consideratio iudicis.
Quid g̃ esse nobis de p̃senti
bus ad delectationẽ debet: q̃n
cũctis simul trãseuntibus nõ
valet trãsire q̃d imminet: q̃n
et hoc funditus finit̃: q̃d dilig
tur. et illud incipit̃: vbi dolor
nunq̃3 finit̃. ¶ Tunc maligni
sp̃us in egrediẽte aĩa sua opa
req̃runt. tũc mala q̃ suaserũt:
replicãt vt sociã ad tormẽtũ
trahãt. Sed cur hoc de puersa
solũmõ aĩa dicimus: cũ ad e
lectos q̃3 egrediẽtes veniãt.
et suũ in illis si p̃ualeant ali
q̃d req̃rant: Vnus aũt in hoi
bus extitit q̃ an̄ passionẽ suã
libera voce dixit. Iã nõ multa
loquar vobiscũ. venit eni p̃n
ceps mũdi huius. et in me nõ
habet quicq̃3. Quia enim hũc
mortalẽ hoiem vidit: suũ in
illo mundi p̃nceps aliquid in
uenire posse credidit: Sed sine

vllo pctō a mūdi corruptiōe exiit: q̄ sine peccato ad mūdū venit. hoc de se ɔtra mūdi prīcipē nec petrus dicere p̄sumpsit: q̄ audire meruit. q̄cunq3 ligaueris sup terrā ligata erūt et in celis: et q̄cunq3 solueris sup terrā: solutū erit et in celis. Hoc nec paulus dicere p̄sumpsit: q̄ p̄usq3 mortis debitum solueret: ad celi tertij secreta puenit. hoc nec iohēs dicere ausus ē: q̄ pro amore p̄cipuo in redēptoris sui pectore in cena recubuit. Nā cū pphā dicat. ecce enī iniq̄tatibus ɔceptus sum: et in delictis pepit me mr̄ mea: sine culpa in mūdo esse nō potuit. q̄ in mūdū cū culpa venit. Hic nāq3 idē pphā ait nō iustificabit in ɔspectu tuo oīs viuens. Hinc salomon ait. Nō est hō iustus in terra q̄ faciat bonū: et n̄ peccet. Hic iohēs dicit. Si dixerimus q̄a peccatū nō habemus: ipi nos seducimus. et veritas in nobis nō ē. Hic iacobus ait. In mltis enī offendim⁹ oēs. Cōstat enī q2 oēs q̄ de carnis delectatiōe ɔcepti sunt: in eorū pculdubio vel actiōe vel locutiōe vel cogitatiōe aliq̄d suū princeps huius mūdi habuit. Sed idcirco illos vel post rapere vel p̄us tenere nō potuit: q2 eos ille a debitis suis eripuit: q̄ pro nobis sine debito mortis debitū soluit. Vt nos ideo sub iure hostis nr̄i debita nr̄a n̄ teneāt: q2 pro nobis mediator dei et hoīm hō christus iesus gratuito reddidit: q̄d n̄ debebat. q̄ enī pro nobis mortē carnis indebitā reddidit: nos a debita aīe morte liberauit. Ait g° venit enī p̄nceps huius mūdi. et in me n̄ habet q̄cq3. Vn̄ curā dū nobis ē: et cū magnis q̄tidie fletibus cogitandū: q̄3 rabidus q̄3 terribilis sua in nos opa reqrēs in die nr̄i exit⁹ p̄nceps hui⁹ mūdi veniat: si etiā ad deū carne morientē venit. et in illo aliq̄d q̄suit: in quo suū inueire nihil potuit. Quid itaq3 nos miseri dicturi, quid acturi sumus: qui innumera mala cōmisimus? Quid req̄renti aduersario et multa sua in nos inuenienti opa dicemus nisi so'ū qd nobis ē certū refugiū: solida spes: quia vnum cum illo facti sumus: in quo

princeps huius mūdi suū ali
q̄d req̄siuit et inuenire mime
potuit. Qm̄ solus ē inter mor-
tuos liber. et a pcti iā seruitio
veraci libertate soluunt̄: q2 ei
q̄ vere liber ē vnimur. Cōstat
eni nec negare possumus: sed
veraciter fatemur: q2 p̄nceps
huius mundi habet in nobis
multa. sed tn̄ in mortis nr̄e tē
pore iā nos rapere nō valet: q2
eius mēbra effecti sumus: in
quo nō habet quicq̄3. Sed q̄d
ꝓdest ꝙ eidē redēptori nr̄o
p fidē iungimur: si ab eo mo
ribus disiugamur: Ip̄e eteni
dicit. nō ois q̄ dicit mihi dn̄e
dn̄e: intrabit in regnū celoꝝ.
Recta gͦ opa recte fidei iun
gēda sunt. mala q̄ fecim⁹ p qͦ
tidiana lamn̄ta diluamus. trās
actas nr̄as neq̄cias surgētia
ab amore dei et ꝓximi recta
opa supent. nulla q̄ possumus
fr̄ibus impēdere bona recuse
mus. Neq3 eni aliter redēpto
ris nr̄i mēbra efficimur: nisi in
herēdo deo. et cōpatiēdo ꝓxi
mis. ¶ Sed q2 ad amorē dei
et ꝓximi pleꝛq3 corda audiē
tiū plus exēpla q̄3 verba exci-
tāt: cantati vestre indicare stu
deo: ꝙ is q̄ p̄sto ē filius me⁹
epiphanius diaconus isauria
ꝓuincia exortus, in vicina fa
ctū terra licaonie solet narra-
re miraculū. Ait eni: ꝙ in ea
q̄dam martyrius noie. vite
valde venerabilis monach⁹
fuit. q̄ ex suo monasterio visi
tationis gratia ad aliud mo
nasteriū tēdebat: cui spiritalis
pat̄ p̄erat. Pergēs itaq3 lepro
sum q̄ndā dēsis vulneribus
elefantinus morbus p mēbra
fedauerat: inuenit in via vo-
lentē ad suū hospiciū redire.
et p̄ lassitudine n̄ valentē. Ip̄o
vēo itinere se habere phibebat
hospiciū: quo isdē martyrius
monach⁹ ire festinabat. Vir
aūt dei eiusdē leprosi misertus
lassitudinē palliū qͦ vestiebat̄
in terrā ꝓtinus ꝓiecit. et expā
dit. ac desup leprosum posuit
eūq3 suo pallio vndiq3 ↄstri-
ctū sup humerū leuauit. secū
q3 reuertēs detulit. cūq3 iā mo
nasterij foribus ꝓpinq̄ret: spi
ritalis pater eiusdē monaste-
rij magnis vocibus clamare
cepit. currite ianuas monaste
rij citi⁹ apite. q2 fr̄ martyrius
uenit dn̄m portās. Stati vero
vt martyrius ad monasterij
aditū puenit: is qui leprosus

esse putabat᷑: de collo eius exiliēs et in ea specie apparēs q̄ recognosci ab hoībus solet redēptor hūani generis deus et hō christ⁹ iesus: ad celū martyrio aspiciēte rediit. eiq; ascēdēs dixit. martyri tu me ñ erubuisti sup terrā. ego te ñ erubescā super celos. Qui sctūs vir mox vt ē monasteriū ingressus: ei pater monasterij dixit. Frī martyri vbi ē quē portabas? Cui ille respōdens dixit Ego si scissem q̄s esset pedes illius tenuissē. Tunc isdē martyrius narrabat: q2 cū eū portasset: pōdus eius minime sensisset. nec mirū. Quō eni pōd⁹ sentire poterat: q̄ portantē portabat? ¶ Qua in re pēsandū ē nobis: frēs q̄ntū cōpassio valeat: q̄ntū nos oīpotēti deo misericordie viscera cōiūgant. Illi eni ei q̄ est sup oīa ꝓpinq̄mus. Vñ nos p cōpassionē ꝓximi etiā sub nosmetipos deponimus. In reb⁹ corpalibus nemo alta tāgit: nisi q̄ tendit. In rebus vero spūalibus certū ē: q2 q̄nto plus p cōpassionē adtrahimur: tāto altius verius ꝓpinq̄mus. Ecce aūt redēptor generis hūani ad edificatōez nrā3 minime suffecit: q̄d in extremo iudicio dicturū se eē phibuit. q̄ādiu fecistis vni de his frībus meis: mihi fecistis. nisi et añ iudiciū hoc in se ōnderet: q̄d dixisset. Ut vicz demōstraret: q2 q̄sq̄s nūc bona opa indigētibus exhibet: ei hoc specialiter impēdit: cui⁹ hoc amore exhibuerit. Et tanto plus q̄sq3 maiorē mercedē recipit: q̄nto nec eū despicit q̄ amplius despiciēdus videt᷑. Quid eni in hūana carne sublimius carne christi: q̄ ē sup āgelos exaltata? Et q̄d in hūana carne abiectius carne leprosi: q̄ tumescētib⁹ vulnerib⁹ scandit: exalātibus fetoribus implet᷑? Sed ecce in specie leprosi apparuit. et is q̄ ē reuerēdus sup oīa: videri despect⁹ infra oīa dedignatus nō ē. Cur hoc nisi vt sensu nos tardiores admoneret: q̄tenus q̄sq̄s ei q̄ in celo ē festinat assistere. humiliari in terra et cōpati etiā abiectis et despicabilibus frībus nō recuset? Loq̄ caritate vrē sub breuitate decreuerā. sz q2 nō est in homie via eius:

decurrēs sermo retinen nō pōt
quē disponit ipse de quo loqui
mur. Qui viuit et regnat cum
patre in vnitate spiritus san-
cti deus p oīa secula seculoꝝ.
¶ Lectio sancti euāgelii secū
dum lucā. ¶ Ca. xvi.

IN illo tēpore dixit iesus
discipulis suis. hō qui-
dam erat diues q̄ induebat
purpura et bisso. et epulabat
quotidie splēdide. Et erat q̄-
dā mēdicus nomīe lazarus
q̄ iacebat ad ianuā eius vl-
ceribus plenus. cupiēs saturar
i de micis q̄ cadebāt de men-
sa diuitis. et nemo illi dabat.
¶ Omelia lectōis eiusdē ha
bita ad populū in basilica
beati laurētii marty. xl.

IN verbis sacri eloquii
fratres carissimi prius ser
uāda est veritas hystorie. et
postmodū reqrenda spiritalis
intelligentia allegorie. Tunc
nāq3 allegorie fructus suaui
ter carpit: cū prius p hystori
am in veritatis radice solidat.
Sed q̄a nōnunq3 allegoria fi
dē edificat: et hystoria mor-
talitatē: nos qui auctore deo
iā fidelibus loquimur: nō ab
re credimus si ipsum loquēdi
ordinē postponamus. q̄tenus
qui fidē iam rectam tenetis:
prius de allegoria aliq̄d bre
uiter audire debeatis. et quod
vobis de moralitate hysto-
rie valde ē necessariū: hoc in
expositionis nostre ordine ser
uet extremū. Qua ea plerūq3
solēt melius recoli: que cōtin-
git postmodū audiri. Sensus
ergo allegoricos sub breuita
te trāscurrimus: vt ad mora-
litatis latitudinē citius venire
valeamus. Homo q̄dā erat
diues q̄ induebat purpura et
bisso. et epulabat q̄tidie splē
dide. Quē frēs carissimi quē
diues q̄ induebat purpura et
bisso et epulabat q̄tidie splē
dide: nisi iudaicū pplm signat
q̄ cultū vite exterius habuit.
q̄ accepte legis delitiis adiu-
torē vsus est nō ad vtilitatē.
Quē vero lazarus vlceribus
plenus nisi gētilē pplm figura
liter exprimit: q̄ dū cōuersus
ad deū pctā cōfiteri sua nō eru
buit. huic vulnus in cute fuit
in cutis q̄ppe vulnerē virus a vi
sceribus trahit: et foras erū-
pit. Quid ē ergo pctōꝝ cōfes-
sio: nisi q̄dam vulnerū ruptio
q2 pcti virus salubriter apit

in ꝯfessione: q̄ꝫ pestifere late-
bat in mēte. Vulnera eteni cu
tis in suꝑficiē trahūt humorē
putredis. Et ꝯfitēdo pctā, q̇d
aliud agimus nisi malū q̄ꝺ in
nobis latebat aꝑimus? Sed
lazarus vulneratus cupiebat
saturari de micis q̄ cadebāt de
mēsa diuitis. et nemo illi da-
bat. q̄2 gentiliū qꝫqꝫ ad cogni
tionē legis admittere supbus
ille ppl's despiciebat. q̄ dū do-
ctrinā legis nō ad caritatē ha
buit: sꝫ ad elationē: q̄si de ac
ceptis opibus tumuit. et q̄2 ei
verba de sciētia: q̄ mice cade
bāt de mēsa. At ꝯtra iacētis
pauꝑis vulnera lingebāt ca-
nes. Nōnunq̄ꝫ solet in sacro
eloq̇o p canes ꝑdicatores in
telligi. Canū eteni lingua vul
nus dū lingit: curat. q̄2 et do-
ctores sc̄ti dū in ꝯfessiōe pcti
nr̄i nos instruunt: q̄si vulnus
mētis p linguā tāgūt. Et q̇a
nos loq̇ndo a pctis eripiūt: q̄
tāgēdo vulnera ad salutē re-
ducūt. Quia eni canū noīe ꝑ-
dicatoꝝ ligua signat̄: dn̄o p
psalmistā d̄r. Lingua canū tu
oꝝ ex inicis ab ip̄o. Ex iudeis
q̇ppe infidelibus sc̄tis ꝑdica-
tores electi sunt. q̇ in assertōe
veritatis ꝯtra fures latrōesqꝫ
veniētes magnos ꝓ dn̄o (vt
ita dicā) latratus dederunt. q̊
ꝯtra de q̊ꝝdā reprobatōe d̄r.
Canes muti n̄ valētes latrare
Quia g° ꝑdicatores sc̄ti pctā
dānant: ꝯfessionē vero pctōꝝ
approbāt: dicētes ꝯfitemi al-
terutrū pctā vestra. et orate ꝓ
inuicē vt saluemini: vlcera la
zari canes lingūt. Sācti eteni
doctores dū gētiliū ꝯfessiōes
accipiūt: mentiū vulnera salu
ti restituūt. Vn̄ et lazarus bn̄
interꝑtat̄ adiutus. q̄2 ip̄i hūc
ad ereptionē iuuāt. q̇ ei⁹ vul
nera p lingue correptionē cu
rāt. Pōt etiā p linctionē canū
lata adulantiū lingua signari
Adulātibus eteni vulnera no
stra lingere ē (q̄ꝺ pleꝝqꝫ solēt
etiā ip̄a mala q̄ nos in nobis
reprehēdimus) improbo fauo
re laudare. Cōtingit vero: vt
vterqꝫ moreret̄. Diues q̇ in-
duebatur purpura et bisso se-
pultus ē in inferno. In sinu ve
ro abrahe lazarus ab angelis
ductus ē. Quid abrahe sinus
nisi secretam req̇em significat
patris? De qua veritas dicit.

Multi inq̄t venient ab oriēte ⁊ occidēte· et recūbent cū abrahā, et isaac, et iacob in regno celoꝝ· filij aūt regni eijcient in tenebras exteriores· Qui eni in purpura et bisso indutus dr̄: recte regni filius vocat̄· q̄ de lōginquo ad videndū lazaꝝ oculos leuat· q2 dū p dānationis sue supplicia infideles in vno sūt: fideles q̄sq3 an̄ diē extremi iudicij sup se i req̄em attēdunt: q̄ꝝ post gaudia cōtemplari nullatenus p̄nt· Lōge vero ē q̄d ɔspiciūt: q2 illuc p meritū n̄ attingūt· In ligua aūt amplius ardere ostendit: cū dicit̄· Mitte lazaꝝ vt intingat extremū digiti sui in aqua vt refrigeret linguā meā q2 crucior in hac flāma· Infidelis ppl's verba legis in ore tenuit: q̄ ope seruare ɔtēpsit· Ibi g̊ amplius ardebat: vbi se ostendit scire q̄d facere noluit· Qua ꝓpter bene doctis et negligētibus p salomonē dr̄ Oīs labor homis in ore eius sed aīma illius nō implebit̄· Quia quisq̄s hoc solū modo laborat vt sciat quid loqui debeat: ab ipsa refectiōe sue scīetie, mēte vacua ieiunat· Ab extremo digito se tāgi desiderat: quia eternis supplicijs datus optat opatione iustorū vel vltima pticipari· Cui respōdetur q̄ in hac vita bona recepent: q̄a oīe suū gaudiū felicitatē transitoriam putauit· Habere hic eteni possunt iusti bona· nec tamē hec in recōpensatiōe recipere· quia dū meliora idest eterna appetūt: eoꝝ iudicio quelibet bona affuerint: cū sanctis desiderijs estuāt: bona minime vident̄ Vn̄ dauid ꝓpheta· qui regni diuitijs ml'tisq3 obseq̄is fulciebat̄: q̄uis et hec ad necessitatē bona esse ɔspiceret: vni tn̄ sing'ariter bono inhiāter estuabat dicēs· mihi aūt adherere deo bonū ē· Inter hec vero notandū ē q̄ ei dr̄· memēto fili· Ecce eni abrahā filiū vocat: quē tn̄ a tormēto nō liberat· q̄m huius infidelis ppl'i p̄cedētes p̄res fideles· q2 multos a sua fide deuiasse ɔsiderāt eos nulla cōpassiōe a tormtis eripiūt: q̄s tn̄ p carnē filios recognoscūt· In tormtis aūt diues posit? q̄nq3 frēs hr̄e se phibet:

q2 su pbus isdē iudaicus ppl's
q̇ ex magna iā pte dānatus
ē seq̄ces suos q̊s sup terrā re-
liq̇t: q̇n qꝫ libris moisi carnali
ter intellectis, vl' q̇n qꝫ sensib⁹
corpis deditus nouit. Quina
rio g̊ numero frēs q̊s reliq̇rat
ex p̊mit: q2 eos ad spūtalē in
telligentiā ñ assurgere. in infer
no positus gemit. Petit vt ad
eos lazarus mittat̃. cui quia
moisen ⁊ pphās habeāt dicit̃
Sed ait. q2 nō credēt: nisi q̇s
ex mortuis resurrexent. Cui p
tinus respōdet̃. Si moisen et
pphās nō audiūt: neqꝫ si q̇s
ex mortuis resurrexent: credēt
ei. Certe de moise veritas di-
cit. Si crederetis moisi: crede
retis vtiqꝫ et mihi. De me .n.
ille scrip sit. Implet̃ g̊ qđ p a-
brahe respōsionē dr̄. Ex mor
tuis eni dn̄s resurrexit. sed iu
daicus ille ppl's q2 moisi cre-
dere noluit: ei etiā q̇ resurrexit
ex mortuis credere ɔtēpsit. Cū
qꝫ moisi verba spūtaliter in-
telligere ɔtēpsit ad eū de quo
moises locutus fuerat: ñ pue
nit. ¶ Hoc nos frēs carissimi
p indicādis allegorie miste-
riis succincte trāsisse sufficiat:

nūc ad intuēdā lati⁹ rei geste
mortalitatē animus recurrat.
Hō q̇dā erat diues. et indue
bat̃ pu rpura ⁊ bisso. et epula
bat̃ q̊tidie splēdide. Et erat q̇
dā mēdicus noīe lazarus: q̇
iacebat añ ianuā diuitis vlce
ribus plenus. Nōnulli putāt
p̄cepta veteris testamēti di-
strictiora eē: q̄ꝫ noui. sed hi ni
mirū im puida ɔsideratione
falluntur. In illo enim nō tena-
cia sed rapia mulctat̃. Ibi res
iniuste sublata restitutione q̄
drupli punit̃. Hic autē diues
iste nō abstulisse aliena repre
hendit̃. sed ppria nō dedisse.
Nec dicit̃ quia vi quenq̄ꝫ op
pressit. sed quia in acceptis re
bus se extulit. Hinc ergo hic
summope colligendū est qua
pena mulctādus sit: qui alie-
na diripit. si in inferni damna
tōe pcutitur: qui ppria nō lar
git̃. Nemo ergo securū se esti-
met dicens. Ecce aliena nō ra
pio sed ɔcessis licite rebus fru
or. Quia diues iste nō idcir-
co punitus est: qm̄ aliena ab
stulit. sed q̇a acceptis rebus
semetipm̄ male dereliq̇t. hoc
q̊ꝫ fuit qđ hūc inferno tradidit

q2 in sua felicitate tumidus ñ
fuit: q2 accepta dona ad vsũ
arrogãtie inflexit. q2 viscera
pietatis ignorauit. q2 pctã su
a redimere etiã cũ sibi abun-
daret preciũ: noluit. Et sũt
nõnulli q̃ cultũ subtiliũ pcio-
sarũq3 vestiũ nõ putant esse
peccatũ. quod si videlicet cul
pa non esset: nequaq̃3 sermo
dei tã vigilantẽ exprimeret: q
diues qui torquet̃ apud infe
ros: bisso et purpura indutus
fuisset. Nemo quippe vestimẽ
ta precipua nisi ad inanẽ glo
riam querit. videlicet vt ho-
norabilior ceteris esse videa
tur. Nã q̃a p sola inani glo-
ria vestimentũ preciosius q̃-
ritur: res ipa testat̃: q nemo
vult ibi preciosis vestibus
indui: vbi ab aliis ñ posset vi
deri. Quã culpã possumus me
lius etiã ex diuerso colligere.
q2 si abiectio vilis indumẽti
virtus nõ esset: euãgelista vi
gilãter de iohẽ nõ diceret. erat
indutus pilis camelor. Sz
notandũ nobis est magnope
in ore veritatis de supbo diui
te et humili paupe q̃ntus sit
ordo narrationis. Ecce eni d2.
Homo q̃dam erat diues. et

ptinus subinfert. et erat q̃dã
mẽdicus nomie lazarus. Cer
te in pplo plus solẽt noia di-
uitũ q̃3 pauperũ sciri. Quid est
ergo q dñs de paupe et diui-
te verbũ faciẽs, nomẽ paupe
ris dicit: et nomẽ diuitis ñ di
cit: nisi q deus humiles nouit
atq3 approbat et supbos igno
rat. Vnde et q̃busdã de mi-
raculor virtute supbientibus
in fine dicturus est. nescio vos
vnde sitis. discedite a me oẽs
operarij iniq̃tatis. At cõtra moi
si dicit̃. noui te ex noie. Ait g°
de diuite. Homo quidã. Ait
de paupe. egenus noie laza-
rus. Ac si apte dicat. pauperẽ
humilẽ scio. supbũ diuitẽ ne-
scio. Illũ cognitũ p approbati
onẽ habeo. hunc p iudiciũ re-
probatõis ignoro. Pesan-
dũ nobis ẽ etiã cõditor nr̃ q̃3ta
oĩa cõsideratõe dispẽsat. vna
eteni res ñ pvna re agit̃. Nã
ecce plenus vlceribus mẽdi-
cus lazarus añ ianuas diui-
tis iacet. Quã de re vna dñs
duo iudicia expleuit. habuis-
set eni fortasse aliquã excusa
tionẽ diues: si lazarus pau p
et vlcerosus ante eius ianuã

nō iacuisset. si remotus fuisset si eius inopia nō esset oculis importuna. Rursū si lōge esset diues ab oculis vlcerosi pauperis: minorē tolerasset in aīo tēptationē paup. Sed dū egenū et vlceratū añ ianuā diuitis et delitijs affluētis posuit in vna eademqȝ re et ex visiōe pauperis nō miserēti diuiti cumulū dānatiōis intulit. et rursum ex visiōe diuitis tēptatū quotidie paupem pbauit. Quātas nāqȝ hūc egenū et vulneribus obsessum tēptatōes credimus in sua cogitatōe tolerasse: cū ipe egeret pane: et nō haberet salutē? Atqȝ añ se diuitē cerneret salutē et delitias habere cū voluptate: se dolore et frigore affici? Illū gaudere cōspiceret: bisso et purpura vestiri: se depmi vulneribus? Illū affluere acceptis rebus. se egere. illū nolle largiri? Quantus putamus frēs mei tūc in corde paupis tumultus tēptatiōis fuit: cui certe poterat ad penā sufficere paupertas. etiā si sanus fuisset. et rursū suffecisset egritudo. etiā si subsidium adeēt. Sed vt pbaret āplius paup: sil' hūc paupertas et egritudo tabescecit. Atqȝ isu p videbat pcedentē diuitē obsequntibus circūfulciri. et se in infirmitate et inopia a nullo visitari. Nā qz nemo ei ad visitādū aderat testant canes q̄ liceter vulnera ligebāt. Ex vna g° re oipotēs deus duo iudicia exhibuit: dū lazarū paupem añ ianuā diuitis iacere pmisit vt diues impius dānatōis sibi augeret vltionē. et tēptat9 paup cresceret ad remunerationē. Cōspiciebat ille quotidie cui nō miserer. videbat iste d° q° pbaret. Duo miserunt corda. sed vnus desup inspector q̄ et hūc tēptando exercebat ad glīā. et illū tolerādo expectabat ad penā. Nā sequitur. factū ē aūt vt moreret mēdicus et portaret ab angelis in sinū abrahe. Mortuus ē aūt et diues et sepultus ē in inferno. q̄ nimirū diues eū cui in hac vita misereri noluit: in suo iam supplicio positus patronū qrit Nā ecce subiūgit. Qui eleuās oculos cū esset in tormētis vidit abrahā a lōge et lazarū in sinu eius. et ipe clamās dixit Pater abrahā miserere mei. et

mitte lazarum vt intingat extre
mū digiti sui in aquā vt refri
geret linguā meā. q̄a crucior
in hac flāma. O. quāta ē sub
tilitas iudiciorū dei. O q̄z di-
stricte agit' bonorum actuū ma
lorumq3 retributio. Certe supi-
us dictū ē: q2 in hac vita la-
zarus cadētes micas de men
sa diuitis q̄rebat. et nemo illi
dabat. nūc de supplicio diuitis
d2: q2 de extremo digito laza
ri distillari aq̄m in ore suo cō
cupiscit. Hic g° hinc frēs colli
gite: q̄ta sit districtio seueritā
tis dei. Diues eni iste q̄ vul
nerato paupi mēse sue vel mi
ma dare noluit: in inferno po-
situs vsq3 ad mīma q̄rēda p
uenit. Nā guttā aque petiuit:
q̄ micas panis negauit ¶ Sz
notandū valde ē quid sit: q
diues in igne positus linguā
suā refrigerari petit. Mos q̄p
pe est sacri eloquij vt aliquā
do aliud dicat: sed ex eodem
dicto aliud innuat. Supius
aūt hūc supbū diuitē domīus
nō loquacitati vacantē dixe
rat: sed supflue ɔuiuantem.
Neq3 hūc de loquacitate nar
rauit: sed cū elatōe et tenacia
de edacitate peccasse. Sed q̄a
abūdare in ɔuiuijs loquaci-
tas solet: is q̄ male hic ɔuiua
tus d2: apud infernū grauius
in ligua ardere phibetur. Pri
ma nāq3 male ɔuiuātibus fa
mulat' culpa loq̄citatis: post lo
q̄citatē vero ludēdi etiā leui-
tas seq̄tur. Nā q2 edacitatē
lusus sequat': testat' sacra scri
ptura: que ait. Sedit ppl's mā
ducare et bibere et surrexerūt
ludere. Sed priusq̄z ad lusum
moueat' corpus ad iocos ac
verba inania mouet' lingua.
Quid g° ē q innuit: q2 in tor
mētis positus diues linguā
refrigerari postulat: nisi q is q̄
ɔuiuādo magis de loq̄citate
peccauerat: per retributionis
iustitiam in lingua atrocius
ardebat: Sed cū graui valde
est pauore pensandū: hoc q8
ei p abrahe respōsionē dicit'.
Fili recordare q2 recepisti bo
na in vita tua. et lazarus sil'r
mala. Nūc aūt hic ɔsolat'. tu
vero cruciaris. Ista frēs mei sē
tētia pauore poti9 indiget: q̄z
expositiōe. Nā si q̄ estis q̄ in
hoc mūdo exterioris boni aliq̄d
accepistis: ipm (vt ita dicā)

domū externus ꝑtimescere de
betis· ne vobis ꝓ quorundā
vr̄orum actuū recōpensatiōe sit
datū· ne iudex q̄ hic bona ex
teriora restituit: a retributōne
boni intimi repellat· ne honor
hic vel diuitie nō adiumentū
virtutis/ sed remuneratio sint
laboris. Ecce enī dū dr̄ recepi
sti bona in vita tua: indicatur
et diues iste boni aliq̄d habu
isse ex q̊ in hac vita bona rece
perit. Rursumq; dū de lazaro
dr̄· q2 receperit mala: ꝑfecto
mōstrat̄ et lazarum habuisse ma
lū aliqd̄ q̊ purgaret̄. Sed ma
la lazari purgauit ignis inopi
e· et bona diuitis remunerauit
felicitas trāseūtis vite· illū pau
ꝑtas afflixit et tersit· istū abū
dātia remunerauit et repulit.
Quicunq; g̊ bn̄ in hoc seculo
habetis cū vos bona egisse re
colitis valde de ip̄is ꝑtimesci
te· ne ɔcessa vobis ꝓsperitas
eorūdē remuneratio sit bono-
rū· Et cū q̊slibet paupes non
nulla reprehēsibilia ꝑpetrare
ɔspicitis: nolite despicere· no
lite desperare: q2 fortasse qd̄ su
ꝑfluitas tenuissime prauitatis
inq̄nat: caminus pauptatis
purgat· de vobis oīmō ꝑtime
scite· q2 nōnulla etiā male a-
cta ꝓspera vita secuta ē· de il
lis vero sollicite pēsate· q2 eo
rū vitā magistra paupertas cru
ciat: q̊usq; ad vite rectitudinē
ꝑducat. ¶ Sequit̄. Et in his
oībus· inter nos et vos chaos
magnū firmatū ē· vt hi q̄ uo
lūt ad vos trāsire: n̄ possint· ne
q; īn̄ huc transmeare. Qua in
re valde q̄rendū ē: quō dicat̄
hi q̄ volūt ad vos trāsire nō
possint. Quia enī hi q̄ in infer
no sunt: ad beatorum sortē trāsi
re cupiāt: dubiū n̄ est. Qui ve
ro iā in beatitudinis sorte susce-
pti sunt: q̊ pacto dr̄: q2 trāsire
ad eos q̄ in inferno cruciant̄
uolūt: Sed sicut trāsire repro-
bi ad electos cupiūt: id est a
suppliciorum suorum afflictiōe mi
grare: ita ad afflictos atq; in
tormētis positos trāsire iusto
rū ē: mēte ire p misericordiā.
eosq; velle liberare. Sed q̄ no
lūt d̄ beatorum sorte ad afflictos
atq; in tormētis positos trāsi
re: nō possunt· quia iustorum aī
me q̄uis in sue nature bonita
te misericordiam habeāt: iam
tunc auctoris sui iustitie cō-

iuncte tanta rectitudine con-
stringunt̃: vt nulla ad repro-
bos cõpassione moueantur.
Ipsi quippe iudici cõcordant
cui inherent. et eis quos eripe
re nõ possunt: nec ex misericor
dia cõdescendunt. q2 tantũ il
los tunc a se videbũt extrane
os: quantũ ab eo quem dili-
gunt auctore suo ɔspicãunt es
se repulsos. Nec iniusti ergo
ad beatorꝝ sortem transeunt.
quia damnatiõe ꝑpetua con
stringunt̃. nec iusti transire ad
reprobos possunt. quia erecti
iam per iustitiam iudicij eis
nullo modo ex aliqua cõpas-
sione miserent̃. ¶ Sed postq̃
ardẽti diuiti de se spes tollitur:
eius animus ad ꝓpinquos
quos reliquerat recurrit. quia
reproborũ mentem pena sua
quandoq3 inutiliter erudit ad
caritatem: vt iam tunc etiam
suos spiritualiter diligãt qui
hic dũ peccata diligerent: nec
se amabãt diligere. Vñ nunc
dicit̃. Rogo te ergo pater: vt
mittas eũ in domũ patris mei
habeo eni q̃nq3 fratres. vt te-
stetur illis: ne et ipsi veniãt in

hunc locũ tormentorũ. Qua
in re notandũ est: ardẽti diui
ti quanta ad supplicium cumu-
lant̃. ad penam nãq3 suam ei
et cognitio seruatur: et memo
ria. Cognoscit eni lazarꝝ quẽ
despexit. Fratrum quoq3 suo-
rum meminit quos reliquit. ꝑ
fecta ei vltio de paupe nõ es-
set: si hũc in retributõe nõ reco
gnosceret. Et ꝑfecta pena nõ
esset in igne: si ñ in hoc qꝫ ipe
patit̃: etiã suis timeret. Vt er
go peccatores in supplicio am
plius puniant̃: et eorꝝ vident
gloriã q̃s ɔtempserũt. et de il
lorꝝ etiã pena torquent̃ quos
inutiliter amauerunt. Creden
dũ vero est: qꝫ ante retributio
nẽ extremi iudicij iniusti in re
quie quosdã iustos ɔspiciũt
vt eos vidẽtes in gaudio nõ
solũ de suo supplicio. sed etiã d
illorꝝ bono crucient̃. Iusti ve-
ro in tormẽtis semꝑ intuent̃
iniustos: vt hinc eorꝝ gaudiũ
crescat. q2 malũ ɔspiciũt: qđ
misericorditer euaserũt. tãtoq3
maiores ereptori suo gr̃as re
ferũt: q̃nto vidẽt i alijs qđ ipi
ꝑpeti si essent relicti potuerũt.

Nec illā tāte beatitudinis cla
ritatē apud iustoꝝ animū fu-
scat aspecta pena reproboꝝ.
qꝛ vbi iā cōpassio miserie nō
erit: minui ꝓculdubio beatoꝝ
letitia nō valebit. Quid autē
miꝝ: si dū iusti in iustoꝝ tor-
mēta cōspiciūt: hoc eis eueni
at in obseq̄o gaudioꝝ: q̄n et
in pictura nigre color subster-
nit̃: vt albus vel rubeus clari
or videat̃: sicut dictū ē. Tan
to bonis sua gaudia excrescūt
q̄ꝫto eoꝝ oculis dānatoꝝ ma
la subter iacēt. q̄ euaserūt. Et
q̄ꝫuis eis sua gaudia ad pfru
endū plene sufficiant mala tn̄
reproboꝝ absq̧ dubio semꝑ
aspiciūt. qꝛ qui creatoris sui
claritatē vidēt: nihil in crea-
tura agit̃ q̄ð videre n̄ possint.
¶ Petēti aūt diuiti vt laza-
rus mittat̃: ab abrahā ꝓtinus
respōdetur. Habēt moisen et
ꝓphetas. audiāt illos. Sed q̄
dei verba despexerat: hec audi
re nō posse suos sequaces esti
mabat. Vn̄ et r̄ndit diues. n̄
pr̄ mi sed si q̄s ex mortuis ie
rit ad eos: penitentiam agent.
Cui mox veraci sentētia dicit̃
Si moisen et ꝓphās n̄ audiūt
neq̧ si q̄s ex mortuis resurre
xerit: credēt. Quia nimiꝝ qui
verba legis despiciūt: redēpto
ris p̄cepta q̄ ex mortuis resur
rexit: q̄ꝫto subtiliora sunt: tāto
hec difficilius implebūt. min⁹
ē eni q̄cq̄d p legē dicit̃: q̄nq̄ꝫ
hoc q̄ð p dn̄m iubet̃. Illa eni
dare decimas p̄cipit. redēptor
vero nr̄ ab his q̄ pfectionem
sequunt̃: oīa dimitti iubet. Il
la pctā carnis resecat. redem-
ptor vero nr̄ illicitas cogitōes
etiā dānat. Si g° moisen et ꝓ-
phetas nō audiūt: neq̧ si q̄s
ex mortuis resurrexerit credēt
qꝛ hi q̄ viliora legis p̄cepta
implere negligūt: saluatoris
nr̄i mādatis altioribus obedi
re q̄n ꝯualescūt. Et nimiꝝ cō
stat: qꝛ cuius implere dicta rē
nuūt: ei ꝓculdubio credē recu
sant. ¶ Hec nos de ip̄a rei ge
ste ꝯsideratōe dixisse sufficiat.
Sꝫ vos frēs et req̄em lazari et
penā diuitis cognoscētes sol
lerter agite. culpaꝝ vr̄aꝝ intē
cessores q̄rite. atq̧ aduocatos
vobis in die iudicii paupes
ꝓcurate. M̄ltos eteni nūc la
zaros habetis. an̄ ianuas ve
stras iacēt. atq̧ is indigēt: q̄

vobis iam satiatis q̄tidie de mensa cadūt. Verba sacre lectiōis debēt nos instruere ad implenda mandata pietatis. Quotidie lazaꝝ si q̄rimus inuenimus. q̄tidie lazaꝝ ⁊ si nō q̄rimus: cernimus. Ecce importune se paupes offerūt. rogāt nos q̄ tūc ꝓ nobis intercessores veniāt. Certe nos oīno rogare debuim⁹: sȝ tñ rogamur Videte si negare debemus q̄d petimur qñ p̄roni sūt q̄ petūt. Nolite g̊ misericordie tp̄a pdere. nolite accepta remedia dissimulare. Añ supplicū cogitate de supplicio. Cū q̄slibet in hoc mūdo abiectos aspicitis: etiā si q̄ rep̄hensibilia eoꝝ esse videant̄: nolite despicere. q̄a fortasse q̄s morū infirmitas vulnerat: medicina pauptatis curat. Quoꝝ si q̄ sunt talia q̄ debeant iure rep̄hēdi: hec si vultis ad vsum v̄re mercedis inflectite. vt ex ip̄is eoꝝ vitiis cumulent̄ vobis incremēta pietatis. q̄tenus panē p̄iter detis et verbū. panē refectōis cū verbo correptōis. et duo a vobis alimēta pcipiat: q̄ vnū q̄rebat. dū et exterius cibo et interius satiet̄ eloq̄o. Pauper ergo cū rep̄hēsibilis cernitur: mouen debet. et despici nō debet. Si vero rep̄hēsionis nihil habet: venerari summope sicut intercessor debet. Sed ecce multos cernimus. q̄s cuius sit menti nescimus. Oēs ergo venerādi sunt. tātoq̄ȝ necesse ē vt oībus te humiliare debeas: q̄nto q̄s sit christus ignoras. Re frēs refero: quam bñ is q̄ p̄sto ē fr̄ ⁊ cōpres byter meus speciosus nouit. Eodē tēpore q̄ monasterīū peti anus q̄dam redēpta nomīe in sanctimoīali habitu ɔstituta in vrbe hac iuxta b̄te marie virginis eccl'a3 manebat. hec illius erūdinis discipula fuerat: q̄ magnis virtutibus pollēs supra p̄nestinos mōtes vitā heremiticā duxisse ferebatur. Huic due in eodē habitu discipule adherebāt. vna noīne romula et altera q̄ nūc adhuc supest. quā q̄dē facie scio sed noīe nescio. Tres itaq̄ȝ he in vno habitaculo ɔmanētes moꝝ q̄dē d̄ uitiis plenā sȝ tñ rebus paupem vitā ducebāt hec aūt quā p̄fat⁹ sū romula aliā quā p̄dixi ɔdiscipulā suā magnis vite meritis añibat.

Erat quippe mire patiẽtie. ſũ
me obediẽtie. custos oris ſui
ad ſilentiũ. ſtudioſa valde ad
ↄtinue orõis vſũ. Sed q2 ple
rũq3 hĩ q̃s iã pfectos hoĩes
eſtimãt adhuc in oculis ſum
mi opificis aliq̃d imperfectõis
habẽt: ſicut ſepe im pitĩ hoĩes
necdũ perfecte ſculpta ſigilla
ↄſpicimus: 7 iã q̃ſi pfecta lau
damus. q̃ adhuc artifex cõſi
derat et limat. laudari iã au
dit. et tñ ea tõdere meliorãdo
nõ deſinit. Hec quã pdiximus
romula ea quã greco vocabu
lo medici pharalyſim vocãt:
moleſtia corpali pcuſſa ẽ. mł
tiſq3 ãnis in lectulo decubãs.
pene oĩ iacebat mẽbror̃ offi
cio deſtituta nec tñ hec eadem
ei9 mentẽ ad impatientiã fla
gella pduxerãt. Nã ipa ei de
trimẽta mẽbror̃ facta fuerãt
incremẽta virtutũ. q2 tãto ſol
licitius ad vſum orõis ſubcre
uerat: q̃to 7 aliud q̃libet age
re nequaq̃ valebat. Nocte g°
q̃dam eandẽ redẽptã quã p
fat9 ſum, q̃ vtraſq3 diſcipulas
ſuas filiar̃ loco nutriebat: vo
cauit dicẽs. mat̃ veni. mr̃ veni
Que mox cũ alia eius ↄdiſci
pula ſurrexit: ſicut vtriſq3 re
ferẽtibus et multis res eadẽ
clarũit. et ego quoq3 eodẽ tẽ
pore agnoui. Cũq3 noctis me
dio lectulo iacẽtis aſſiſterẽt:
ſubito celitus lux emiſſa õne
illius cellule ſpaciũ impleuit. 7
ſplẽdor tãte claritatis emicuit
vt corda aſſiſtentiũ ineſtima
bili pauore pſtringeret. atq3
(vt poſt ipe referebãt) oĩne in
eis corpus obrigeſceret. et in
ſubito ſtupore remanerẽt. Ce
pit nanq3 q̃ſi cuiuſdã magne
multitudinis ingrediẽtis ſoni
tus audiri. oſtiũ cellule cõcuti:
ac ſi ingredientiũ turba pme
retur. Atq3 vt dicebãt: intrã
tiũ multitudinẽ ſentiebãt. ſed
nimietate timoris et luminis
uidere nil poterãt: q2 ear̃ ocu
los 7 pauor depreſſerat. et ipa
tãti luĩs claritas reuerberabat
Quã lucẽ ꝓtinus miri odoris
fragrãtia ſubſecuta. ita vt ea
rũ aĩm q2 lux emiſſa terruerat
odoris ſuauitas refoueret. ſ3
cũ vim claritatis illius ferre ñ
poſſent: cepit eadẽ romula aſ
ſiſtentẽ ſibi et trementẽ redẽ
ptã ſuor̃ mor̃ magiſtram
blanda voce cõſolari dicens.

Noli timere mater· nō morior
or mō. Cumqꝫ hoc illa crebro
diceret· paulati lux q̄ fuerat
emissa subtracta ē· sed et is q̄
subsecutus ē odor· remansit·
Sicqꝫ dies secūdus et tertius
trāsijt· vt aspersa fragrātia o-
doris remaneret· Nocte ergo
quarta eandē magistrā suā
iterū vocauit· Qua veniente
viaticū petijt· et accepit· Nec
dū vero eadē redempta / vel
alia eius discipula a lectulo
iacētis abscesserāt· ecce subi
to in platea āte eiusdē cellule
ostiū duo chori psallentiū a-
stiterūt· et sicut se dicebāt sex⁹
ex vocibus discreuisse· psal-
modie cātus dicebāt viri· et fe
mine respōdebāt. Cūqꝫ an fo
res cellule exhiberent̄ celestes
exeq̄e scā illa aīa carne so-
luta est. Qua ad celū ducta
q̄nto chori psallentiū alti⁹ a-
scēdebant· tāto cepit psalmo
dia leui⁹ audiri· quousqꝫ et eius
dē psalmodie sonitus et odo
ris suauitas elōgata finiretur·
Hec g° q̄diu vixit in corpe·
q̄ illā haberet in honore· In
digna cūctis oībus despecta
videbat̄. Quis ad illā accedē
quis ad illā venire dignaret̄?
Sꝫ latebat in sterq̄linio mar
garita dei. Sterquiliniū fra-
tres hāc ipam corruptibilita-
tē corpis appello· sterquilini
um abiectionē paupertatis no
mino· Assumpta ē ergo mar-
garita que iacebat in steq̄li-
nio et posita in celestis regis
ornamēto. Iā inter supnos ci
ues emicat· Iā inter ignitos il
los lapides eterni diadema-
tis coruscat· ¶ O vos qui in
hoc mūdo vos diuites aut eē
creditis aut estis· ꝯferte si po-
testis falsas diuitias vr̄as ve
ris diuitijs romule· vos in hu
ius mūdi via oīa amissuri pos
sidetis· illa nihil ꝯsuuit in itine
re· et oīa inuenit in puētione
Vos letā vitā ducitis· tristē
mortē timetis· illa tristē vitā
ptulit· ad letam mortem per
uenit· Vos ad tps q̄ritis ob-
sequiū hoim· illa despecta ab
hoībus inuenit socios choros
angeloꝝ· Discite g° frēs tpa-
lia cūcta despicere· discite ho-
norē trāseuntē ꝯtemnere· eter
nā gloriam amare· honorate
q̄s paupes videtis· et quos
foris ꝯspicitis· despectos seculi
intus arbitramini amicos dei

Cū his pticipemini: quod habetis: vt hoc quādoqꝫ dignetur vobiscū participari: quod habēt. Pensate quod ore magistri gentiū dicit̄. In hoc tempore vestra abūdantia illoꝝ inopiam suppleat. vt et illoꝝ abundantia: vestre inopie sit supplementū. Pensate qđ ipa per se veritas dicat. Quādiu fecistis vni de his fratribus meis minimis mihi fecistis. Ad tribuendū ergo pigri cur estis: quādo hoc qđ iacēti in terra porrigitis: sedenti in celo datis. Sed hec omnipotēs deus qui p me in vestris auribus loquit̄: p se in vestris mētibus loquat̄. Qui viuit et regnat cū patre in vnitate spūs sancti deus p omnia secula seculorum Amen.

¶ Beati gregorij pape vrbis rome Omelie quadraginta. De diuersis euāgelij lectionibus finiunt feliciter.

Impresse Parisius per michaelē, vdalricū, et martinū. Anno dñi. M.cccc.lxxv. die prima mensis Octobris sub rege Ludouico.

16c/1

